



Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 ..... 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 ..... 187
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder ..... 262



## I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

## FORORDNINGER

## EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/2115

af 2. december 2021

**om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig stk. 6 i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet hertil,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget <sup>(3)</sup>,

efter den almindelige lovgivningsprocedure <sup>(4)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« handler om den fremtidige fælles landbrugspolitik udfordringer, målsætninger og retning i tiden efter 2020. Disse målsætninger omfatter at gøre den fælles landbrugspolitik mere resultatorienteret og markedsorienteret, at fremme modernisering og bæredygtighed, herunder økonomisk, miljømæssig og klimamæssig bæredygtighed i landbruget, skovbruget og landdistrikterne, og at mindske den EU-relaterede administrative byrde for støttemodtagerne.
- (2) For at håndtere den fælles landbrugspolitik globale dimension og virkninger bør Kommissionen sikre sammenhæng med Unionens eksterne politikker og instrumenter, navnlig inden for udviklingssamarbejde og handel. Unionens engagement med hensyn til udviklingsvenlig politikkoherens kræver, at der tages hensyn til udviklingsmål og -principper, når der udformes politikker.

<sup>(1)</sup> EUT C 41 af 1.2.2019, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT C 62 af 15.2.2019, s. 214.

<sup>(3)</sup> EUT C 86 af 7.3.2019, s. 173.

<sup>(4)</sup> Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.12.2021.

- (3) Det er nødvendigt at skærpe den fælles landbrugspolitik's indsats over for udfordringer og muligheder i takt med, at de opstår på såvel EU-plan, internationalt, nationalt, regionalt og lokalt plan samt på den enkelte bedrift, og det er derfor nødvendigt at strømline styringen af den fælles landbrugspolitik, forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger og lette den administrative byrde betydeligt. Den fælles landbrugspolitik bør være baseret på præstation («gennemførelsesmodellen»). Derfor bør Unionen fastlægge de grundlæggende parametre, såsom den fælles landbrugspolitik's målsætninger og dens grundlæggende krav, mens medlemsstaterne bør påtage sig et større ansvar for, hvordan disse målsætninger opfyldes og målene nås. Øget nærhed vil i videre udstrækning gøre det muligt at tage hensyn til lokale forhold og behov og landbrugsaktivitetens særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsregioner, og skræddersy støtten med henblik på at maksimere bidraget til opfyldelse af Unionens målsætninger.
- (4) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 <sup>(5)</sup> («finansforordningen») og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (5) Reglerne om foranstaltninger, der knytter EU-fondes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring, om territorial udvikling og om synligheden af støtte fra EU-fondene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 <sup>(6)</sup> bør også finde anvendelse på støtte til udvikling af landdistrikterne i henhold til nærværende forordning for at sikre sammenhæng med de berørte EU-fonde hvad angår disse aspekter.
- (6) Synergierne mellem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne («ELFUL») og Horisont Europa, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 <sup>(7)</sup>, bør opfordre ELFUL til at gøre bedst mulig brug af forsknings- og innovationsresultater, særlig resultaterne af projekter der finansieres af Horisont Europa og Det Europæiske Innovationspartnerskab om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug (EIP), der fører til innovation i landbrugssektoren og landdistrikterne.
- (7) I betragtning af betydningen af at håndtere det dramatiske tab af biodiversitet bør støtte i henhold til denne forordning bidrage til at integrere biodiversitetsindsatsen i EU-politikker og til at opfylde den overordnede ambition om at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter inden for den flerårige finansielle ramme (FFR) til biodiversitetsmål i 2024 og 10 % af de årlige udgifter inden for FFR til biodiversitetsmål i 2026 og 2027.
- (8) Medlemsstaterne bør gives fleksibilitet til at fastsætte visse definitioner og betingelser i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik («strategiske planer»). Med henblik på at sikre lige vilkår er det imidlertid nødvendigt at fastsætte visse rammer på EU-plan, som vil udgøre de nødvendige fælles elementer, der skal inkluderes i disse definitioner og betingelser («rammedefinitioner»).
- (9) Med henblik på at øge landbrugets rolle med hensyn til at levere offentlige goder er det nødvendigt at fastsætte en passende rammedefinition for »landbrugsaktivitet«. Med henblik på at sikre, at Unionen kan overholde sine internationale forpligtelser om hjemmemarkedsstøtte som fastsat i Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug («WTO-aftalen om landbrug»), og navnlig med henblik på at grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed («grundlæggende indkomststøtte») og dertil relaterede interventionstyper fortsat indberettes som

<sup>(5)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

<sup>(6)</sup> Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

<sup>(7)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

støtte under den »grønne boks«, som ikke har eller højst har minimal handelsforvridende virkning eller betydning for produktionen, bør der desuden fastsættes en rammedefinition af »landbrugsaktivitet«, der både omfatter produktionen af landbrugsprodukter og bevarelsen af landbrugsarealer, der giver landbrugerne mulighed for at vælge mellem disse to typer aktiviteter. Med henblik på tilpasning til lokale forhold bør medlemsstaterne fastsætte den faktiske definition af »landbrugsaktivitet« og de relevante betingelser i deres strategiske planer.

- (10) Med henblik på at bibeholde vigtige EU-dækkende elementer, der sikrer sammenlignelighed mellem medlemsstaternes afgørelser, uden dog at begrænse medlemsstaterne i deres bestræbelser på at opfylde Unionens målsætninger, bør der fastsættes en rammedefinition af »landbrugsareal«. De dertil relaterede rammedefinitioner af »agerjord«, »permanente afgrøder« og »permanente græsarealer« bør være brede for at give medlemsstaterne mulighed for at fastsætte mere specifikke definitioner i overensstemmelse med deres lokale forhold.
- (11) Rammedefinitionen af »agerjord« bør fastsættes på en måde, der gør det muligt for medlemsstaterne at inkludere forskellige produktionsformer, og som kræver, at braklagt jord inkluderes, således at interventionernes afkoblede karakter sikres.
- (12) Rammedefinitionen af »permanente afgrøder« bør både omfatte arealer, der anvendes til faktisk produktion, og de arealer, der ikke gør, samt planteskoler og lavskov med kort omdriftstid som nærmere defineret af medlemsstaterne.
- (13) Rammedefinitionen af »permanente græsarealer« bør fastsættes på en måde, der ikke udelukker andre arter, der kan afgræsses, i tilfælde, hvor græs og andet grønfoder forbliver fremherskende. Den bør også gøre det muligt for medlemsstaterne at fastsætte yderligere kriterier og inkludere andre sorter end græs eller andet grønfoder, der kan producere dyrefoder, hvad enten de anvendes til faktisk produktion eller ej. Dette kan omfatte arter, hvor dele af planten, såsom blade, blomster, stængler eller frugter, kan afgræsses direkte, eller når de er faldet ned på jorden. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at beslutte, om de vil afgrænse arealer, hvor græs og andet grønfoder ikke er fremherskende eller ikke findes i græsningsområder, herunder afgrænsning til arealer, der indgår i etableret lokal praksis.
- (14) Rammedefinitionerne af »landbrugsareal« bør sikre, at medlemsstaterne dækker skovlandbrugssystemer, hvor der dyrkes træer i landbrugsparceller, hvorpå der udføres landbrugsaktiviteter med henblik på at forbedre den bæredygtige anvendelse af arealet.
- (15) Med henblik på at sikre retssikkerhed for, at støtte udbetales for et landbrugsareal, som landbrugeren råder over, og på hvilket der udøves en landbrugsaktivitet, bør der fastsættes en rammedefinition af »støtteberettiget hektar«, der omfatter de afgørende elementer. Medlemsstaterne bør navnlig fastsætte de betingelser, der skal ligge til grund for fastslåelsen af, hvorvidt landbrugeren råder over et areal. Eftersom der er en sandsynlighed for, at et landbrugsareal lejlighedsvist og midlertidigt anvendes til en aktivitet, der ikke strengt taget er landbrugsmæssig, og eftersom der er et potentiale i, at ikkelandbrugsmæssige aktiviteter bidrager til landbrugsbedriftenes indkomstdiversificering, bør medlemsstaterne fastsætte passende betingelser for medtagelse af arealer, der også anvendes til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, som støtteberettigede hektarer.
- (16) I betragtning af den fælles landbrugspolitik's høje ambitionsniveau på miljøområdet bør det støtteberettigede areal ikke reduceres som følge af gennemførelsen af visse regler om konditionalitet eller af ordningerne til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd (»bio-ordninger«) under direkte betalinger. Landbrugsarealer bør ikke miste berettigelsen til direkte betalinger, hvis de dyrkes med ikkelandbrugsprodukter i form af paludikultur i henhold til enten EU-ordninger eller nationale ordninger, der bidrager til at nå en eller flere af Unionens miljø- eller klimarelaterede målsætninger. Landbrugsarealer bør desuden forblive berettigede til direkte betalinger, hvis de er omfattet af visse EU-krav vedrørende miljøbeskyttelse eller tilplantes med skov i henhold til foranstaltninger til udvikling af landdistrikter, herunder de arealer, der tilplantes med skov i henhold til nationale ordninger, der opfylder betingelserne, eller arealer, der er omfattet af visse udtagningsforpligtelser.
- (17) I betragtning af behovet for forenkling bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte, at landskabstræk, der ikke i betydelig grad hæmmer landbrugsaktivitetens præstation på en parcel, forbliver en del af det støtteberettigede areal. Ved beregning af de støtteberettigede permanente græsarealer bør medlemsstaterne, når der fratrækkes arealer, der er optaget af ikkestøtteberettigede træk, have mulighed for at anvende en forenklet metode.

- (18) Hvad angår arealer, der anvendes til produktion af hamp, bør frø af bestemte hampesorter, der har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,3 %, være omfattet af definitionen af »støtteberettiget hektar«, med henblik på at sikre folkesundheden og sammenhæng med anden lovgivning.
- (19) Med henblik på yderligere at forbedre den fælles landbrugspolitik præstation bør indkomststøtten yderligere målrettes aktive landbrugere. For at sikre en fælles tilgang på EU-plan bør der fastsættes en rammedefinition af »aktiv landbruger«, der omfatter de afgørende elementer. Medlemsstaterne bør i deres strategiske planer fastsætte, hvilke landbrugere, der betragtes som at være aktive landbrugere, på grundlag af objektive betingelser. For at mindske den administrative byrde bør medlemsstaterne have mulighed for at yde direkte betalinger til mindre landbrugere, som også bidrager til landdistrikternes levedygtighed, og for at fastsætte en negativliste over ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, sammenlignet med hvilke landbrugsaktiviteterne typisk er marginale. Negativlisten bør ikke være den eneste måde, hvorpå definitionen fastlægges, men den bør anvendes som et supplerende redskab til at hjælpe med at identificere disse ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, uden at det påvirker de berørte personers mulighed for at dokumentere, at de opfylder kriterierne for definitionen af »aktiv landbruger«. For at sikre bedre indkomst, styrke den socioøkonomiske struktur i landdistrikterne eller forfølge dermed tilknyttede målsætninger, bør definitionen af »aktiv landbruger« ikke udelukke, at der ydes støtte til landbrugere, der har flere forretningsaktiviteter, eller deltidslandbrugere, som ud over landbrug også er involveret i ikkelandbrugsmæssige aktiviteter.
- (20) Med henblik på at sikre overensstemmelse mellem interventionstyperne med direkte betalinger og interventionstyperne til landdistriktsudvikling i relation til målsætningen om et generationsskifte bør der på EU-plan fastsættes en rammedefinition af »ung landbruger«, der omfatter de afgørende elementer.
- (21) Med henblik på at sikre overensstemmelse mellem interventionstyperne med direkte betalinger og interventionstyperne til landdistriktsudvikling i relation til målsætningen om at fremme virksomhedsudvikling i landdistrikterne bør der på EU-plan fastsættes en rammedefinition af »ny landbruger«, der omfatter de fælles elementer.
- (22) Med henblik på at opfylde målsætningerne i den fælles landbrugspolitik som fastsat i artikel 39 i TEUF samt med henblik på at sikre, at Unionen på passende vis tager hånd om de nyeste udfordringer, bør der fastsættes en række overordnede målsætninger med afsæt i Kommissionens meddelelse »Fremtiden for fødevarer og landbrug«. Der bør desuden fastsættes en række specifikke målsætninger på EU-plan, som anvendes af medlemsstaterne i deres strategiske planer, idet der tages hensyn til det forhold, at landbruget i medlemsstaterne udgør en sektor, der er tæt forbundet med økonomien som helhed. Det er nødvendigt i overensstemmelse med konsekvensanalysen at skabe balance på tværs af alle dimensionerne af bæredygtig udvikling, og derfor bør disse specifikke målsætninger omsætte de overordnede målsætninger for den fælles landbrugspolitik til mere konkrete prioriteter og samtidig tage højde for den relevante EU-lovgivning, navnlig klima-, energi- og miljølovgivningen.
- (23) En mere intelligent, moderne og bæredygtig fælles landbrugspolitik bør favne både forskning og innovation med henblik på at tjene multifunktionaliteten i Unionens landbrugs- og fødevarer systemer, investere i teknologisk udvikling og digitalisering samt forbedre anvendelse og effektiv udrulning af teknologier, navnlig digitale teknologier, og adgangen til og øget deling af upartisk, velfunderet, relevant og ny viden.
- (24) Unionen er nødt til at fremme en moderne, konkurrencedygtig, modstandsdygtig og diversificeret landbrugssektor, der høster fordelene ved produktion af høj kvalitet og ressourceeffektivitet og garanterer fødevarer sikkerheden på lang sigt som en del af en konkurrencedygtig og produktiv landbrugsfødevarer sektor, og som samtidig bevarer familiebedriftsmodellen.
- (25) For at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i hele Unionen med henblik på at øge fødevarer sikkerheden er det nødvendigt at forbedre landbrugernes position i værdikæden navnlig ved at tilskynde til former for samarbejde, der inddrager og gavner landbrugere, samt ved at fremme korte forsyningskæder og forbedre markedsgennemsigtighed.

- (26) Unionen er nødt til at forbedre reaktionen på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder vedrørende sikre og nærende fødevarer af høj kvalitet, der er produceret på bæredygtig vis. For at gøre fremskridt i denne retning er det nødvendigt at fremme specifikke bæredygtige landbrugsmetoder såsom økologisk landbrug, integreret bekæmpelse af skadegørere, agroøkologi, skovlandbrug eller præcisionslandbrug. På tilsvarende vis bør aktioner til fremme af bedre dyrevelfærd og initiativer til bekæmpelse af antimikrobiel resistens ligeledes stimuleres.
- (27) Gennemførelsesmodellen bør ikke føre til en situation med 27 forskellige nationale landbrugspolitikker, hvilket vil udgøre en trussel for den fælles landbrugspolitik og det indre markeds fælles karakter. Den bør imidlertid give medlemsstaterne en vis grad af fleksibilitet inden for en stærk fælles lovgivningsmæssig ramme. Denne forordning bør derfor fastlægge målsætninger på EU-plan og fastsætte de interventionstyper og fælles krav, der bør gælde for medlemsstaterne og dermed sikre den fælles landbrugspolitik fælles karakter. Medlemsstaterne bør have ansvaret for at omsætte denne lovgivningsmæssige ramme til støtteordninger, der gælder for støttemodtagerne, ved hjælp af øget fleksibilitet. I den forbindelse bør medlemsstaterne agere i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de almindelige principper i EU-retten og sikre, at den retlige ramme for at yde støtte fra Unionen til støttemodtagere tager udgangspunkt i deres strategiske planer og overholder principperne og kravene i denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116<sup>(8)</sup>. De bør også gennemføre deres strategiske planer som godkendt af Kommissionen.
- (28) Med henblik på at fremme en intelligent og modstandsdygtig landbrugssektor og sikre, at landbrugerne er garanteret en rimelig indtægtsstøtte, bør direkte betalinger fortsat udgøre en vigtig del af politikken. Ligeledes er det for at forbedre landbrugernes markedsbelønning nødvendigt at investere i omstruktureringen af bedrifter, modernisering, innovation, diversificering og udbredelse af nye metoder og teknologier.
- (29) Hvad angår den fælles landbrugspolitik øgede markedsorientering som omhandlet i meddelelsen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« kan markedseksposering, klimaforandringer og de dertil knyttede ekstreme vejrphenomener øgede hyppighed og voldsomhed samt kriser på sundheds- og plantesundhedsområdet føre til risiko for prisvolatilitet og voksende pres på indtægterne, navnlig på primærproducenters indtægter. Selv om landbrugerne i sidste ende selv er ansvarlige for udformningen af deres bedriftsstrategier og for forbedring af deres bedrifters modstandsdygtighed, bør der derfor etableres en stærk ramme, som sikrer passende risikostyring.
- (30) Det er en meget vigtig prioritet for fremtidens landbrug og skovbrug i Unionen at støtte og forbedre miljøbeskyttelsen og klimainsatsen og bidrage til opfyldelsen af Unionens miljø- og klimarelaterede målsætninger. Den fælles landbrugspolitik bør spille en rolle både med hensyn til at mindske de negative indvirkninger på miljøet og klimaet, herunder biodiversitet, og til at øge leveringen af offentlige miljøgoder i forbindelse med alle typer landbrugsarealer og skovarealer (herunder områder af høj natur- og landskabsværdi) og i landdistrikterne som helhed. Den fælles landbrugspolitik struktur bør derfor afspejle større ambitioner for så vidt angår disse målsætninger. Den bør omfatte elementer, som støtter eller på anden måde medfører en bred vifte af aktioner til virkeliggørelse af målsætningerne inden for landbrug, fødevarerproduktion, skovbrug og landdistrikter som helhed.
- (31) Den bedste kombination af aktionstyper til håndtering af disse målsætninger vil variere fra medlemsstat til medlemsstat. Sideløbende med behovet for at øge indsatsen med hensyn til tilpasning til klimaforandringer, er reduktion af drivhusgasemissioner og øget kulstofbinding begge vigtige for at modvirke klimaforandringerne. Energiproduktion- og anvendelse, der støttes gennem den fælles landbrugspolitik, bør vedrøre energi, der tydeligt viser bæredygtighedskarakteristika, herunder med hensyn til drivhusgasser. Med hensyn til forvaltning af naturressourcer kan en mindre afhængighed af kemikalier såsom kunstgødning og pesticider være særlig nyttig, herunder af hensyn til beskyttelse af biodiversiteten, hvor der i mange dele af Unionen er et betimeligt behov for en mindre afhængighed af pesticider og en indsats for at standse og vende nedgangen i bestøverbestandene.

<sup>(8)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (se side 187 i denne EUT).

- (32) Mange landdistrikter i Unionen kæmper med strukturelle problemer såsom en mangel på attraktive beskæftigelsesmuligheder, mangel på kvalifikationer, underinvestering i bredbånd og konnektivitet, digital og anden infrastruktur og basale tjenester samt ungdomsflugt. Det er derfor yderst vigtigt at styrke den socioøkonomiske struktur i disse områder i overensstemmelse med Cork 2.0-erklæringen »Et bedre liv i landdistrikter«, navnlig gennem oprettelse af arbejdspladser og generationsskifte, ved at bringe Kommissionens dagsorden for vækst og beskæftigelse til landdistrikterne, fremme social inklusion, støtte til unge, generationsskifte og udviklingen af »intelligente landsbyer« i hele Europa, og ved at bidrage til at mindske affolkningen.
- (33) Ligestilling mellem kvinder og mænd er et grundlæggende princip i Unionen, og integreringen af kønsaspektet er et vigtigt redskab i indarbejdelsen af dette princip i den fælles landbrugspolitik. Der bør derfor for at støtte kvinders nøglerolle være særlig fokus på at fremme kvinders deltagelse i den socioøkonomiske udvikling af landdistrikterne, idet der lægges særlig vægt på landbrug. Medlemsstaterne bør pålægges at vurdere kvinders situation i landbrug og håndtere udfordringer i deres strategiske planer. Kønligestilling bør være en integreret del af forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af interventioner under den fælles landbrugspolitik. Medlemsstaterne bør endvidere styrke deres kapacitet i forbindelse med integrering af kønsaspektet og indsamling af kønsopdelte data.
- (34) Der bør med henblik på at stabilisere og diversificere økonomien i landdistrikterne ydes støtte til udvikling, etablering og bevarelse af ikkelandbrugsmæssige virksomheder. Som omhandlet i meddelelsen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« har nye værdikæder i landdistrikterne såsom vedvarende energi, den voksende bioøkonomi, den cirkulære økonomi og økoturisme et godt potentiale for vækst og beskæftigelse i landdistrikterne, samtidig med at naturressourcerne bevares. I den forbindelse kan finansielle instrumenter og EU-garantien under InvestEU, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 <sup>(9)</sup>, spille en afgørende rolle, når der skal sikres adgang til finansiering og fremme af bedrifters og virksomheders vækstmuligheder. Der er potentielt beskæftigelsesmuligheder i landdistrikterne for tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold, hvilket kan fremme deres sociale og økonomiske integration, navnlig inden for rammerne af strategierne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet.
- (35) Den fælles landbrugspolitik bør fortsat garantere fødevarerikkerheden, hvilket betyder adgang til tilstrækkelige, sikre og nærende fødevarer til enhver tid. Den bør desuden bidrage til at forbedre EU-landbrugets reaktion på samfundets nye krav til fødevarer og sundhed, herunder vedrørende bæredygtig landbrugsproduktion, sundere ernæring, dyrevelfærd og mindskelse af madspild. Den fælles landbrugspolitik bør fortsat fremme produktion med særlige og nyttige karakteristika og samtidig hjælpe landbrugerne med proaktivt at tilpasse deres produktion efter markedssignalerne og forbrugernes krav.
- (36) I lyset af omfanget af den reform, der er nødvendig for at nå de forfulgte målsætninger og tage hånd om de rejste bekymringer, bør der fastlægges et nyt samlet retsgrundlag i en enkelt forordning, som dækker den støtte fra Unionen, der ydes gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og som erstatter de ordninger, der i dag er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 <sup>(10)</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 <sup>(11)</sup>.
- (37) I denne forordning bør der fastsættes bestemmelser om støtte fra Unionen, der ydes gennem EGFL og ELFUL i form af de typer interventioner, der er fastlagt i strategiske planer, som medlemsstaterne udarbejder, og som Kommissionen godkender.
- (38) Med henblik på at sikre, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser om hjemmemarkedsstøtte som fastsat i WTO-aftalen om landbrug, bør visse interventionstyper omhandlet i denne forordning fortsat indberettes som støtte under den »grønne boks«, som ikke har eller højst har minimal handelsforvridende virkning eller betydning for produktionen, eller som støtte under den »blå boks« i forbindelse med produktionsbegrænsende programmer og dermed fritages for nedsættelsesforpligtelser. Mens denne forordnings bestemmelser om sådanne interventionstyper

<sup>(9)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

<sup>(10)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

<sup>(11)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordningen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).



allerede opfylder kravene til den »grønne boks« som fastsat i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug eller kravene til den »blå boks« som fastsat i artikel 6, stk. 5, i WTO-aftalen om landbrug, bør det sikres, at interventionerne under disse interventionstyper i medlemsstaternes strategiske planer fortsat overholder disse krav. Navnlig bør den afgrødespecifikke betaling for bomuld i henhold til denne forordning fortsat udformes, så den overholder bestemmelserne i den »blå boks«.

- (39) Det bør sikres, at interventioner, herunder koblet indkomststøtte, overholder Unionens internationale forpligtelser. Disse omfatter kravene i Aftalememorandum inden for rammerne af GATT mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder <sup>(12)</sup>, som dette finder anvendelse efter ændringer af Unionens særskilte basisareal for olieafgrøder, jf. ændringen i sammensætningen af Unionen.
- (40) Oplysningerne om og vurderingen af den fælles landbrugspolitik præstation på grundlag af gennemførelsen af de strategiske planer vil blive taget i betragtning i Kommissionens regelmæssige vurderinger af politikkohærens for bæredygtig udvikling, der er oprettet på grundlag af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.
- (41) Idet der bygges videre på den foregående krydsoverensstemmelsesordning, der gennemføres frem til 2022, knytter den nye konditionalitetsordning fuld modtagelse af EU-landbrugsstøtte til landbrugere og andre støttemodtagere overholdelse af grundlæggende standarder vedrørende miljø, klimaforandringer, folkesundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. I strømlinet form omfatter de grundlæggende standarder en liste over lovgivningsbestemte forvaltningskrav (LF) og normer for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord (GLM-normer). Disse grundlæggende standarder bør tage bedre højde for udfordringerne på miljø- og klimaområdet og for den fælles landbrugspolitik nye miljøstruktur og dermed bidrage til mere ambitiøse miljø- og klimaforpligtelser, som fastsat i Kommissionens meddelelse om »Fremtiden for fødevarer og landbrug« og FFR for årene 2021-2027, som fastsat ved Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 <sup>(13)</sup>.
- (42) Konditionalitet sigter mod at bidrage til udviklingen af bæredygtigt landbrug ved at gøre støttemodtagerne mere bevidste om nødvendigheden af at overholde disse grundlæggende standarder. Den sigter også mod at gøre den fælles landbrugspolitik mere forenelig med samfundets forventninger ved at skabe større sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og målsætningerne for miljøet, folkesundheden, plantesundheden og dyrevelfærden. Konditionalitet bør være en integreret del af den fælles landbrugspolitik miljøstruktur som en del af grundscenariet for mere ambitiøse miljø- og klimarelaterede forpligtelser og bør i udstrakt omfang anvendes i hele Unionen. Medlemsstaterne bør sikre, at der i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116 anvendes sanktioner, som står i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse, er effektive og virker afskrækkende, over for landbrugere og andre støttemodtagere, der ikke overholder disse krav.
- (43) Rammen for GLM-normerne sigter på at bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, til håndtering af udfordringer på vandområdet, jordbeskyttelse og jordkvalitet samt beskyttelse af biodiversiteten og kvaliteten af biodiversiteten. Rammen bør udvides for navnlig at tage højde for den praksis, der er fastlagt frem til år 2022 i forbindelse med en forgrønning af direkte betalinger, modvirkningen af klimaforandringer og behovet for at forbedre bedrifternes bæredygtighed og deres bidrag til biodiversitet. Det anerkendes, at hver GLM-norm bidrager til at nå flere forskellige målsætninger. Med henblik på gennemførelse af normerne bør medlemsstaterne fastlægge en national standard for hvert sæt normer fastsat på EU-plan, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, landbrugsmetoder, bedriftsstørrelse og bedriftsstrukturer, arealanvendelse og de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte andre nationale normer vedrørende hovedmålsætningerne af GLM-normerne med henblik på at forbedre den miljø- og klimamæssige gennemførelse af rammen for GLM-normerne. I betragtning af det økologiske landbrugssystems eksisterende metoder bør der ikke pålægges yderligere krav om omdrift for økologiske landbrugere. For så vidt angår standarderne for omdrift og for mindsteandelen af agerjord med henblik på biodiversitet, bør medlemsstaterne desuden kunne overveje visse undtagelser for at undgå for store byrder for mindre bedrifter eller for at udelukke nogle bedrifter, der allerede opfylder målet for GLM-normerne, fordi de i vid udstrækning er dækket af græsareal, arealer, som ligger brak eller bælgafrøder. Der bør også fastsættes en undtagelse for biodiversitetskravet om mindsteandelen af agerjord i medlemsstater, der fortrinsvis er skovklædte.

<sup>(12)</sup> EFT L 147 af 18.6.1993, s. 26.

<sup>(13)</sup> Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

- (44) De lovgivningsbestemte forvaltningskrav skal gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne, for at de kan få virkning på bedriftsniveau og sikre ligebehandling af landbrugerne. Med henblik på at sikre konsekvens i bestemmelserne om konditionalitet for så vidt angår forbedring af politikken bæredygtighed, bør de lovgivningsbestemte forvaltningskrav indbefatte de hovedaspekter af EU-lovgivningen, der vedrører miljøet, folkesundheden, plantesundheden og dyrevelfærd, som gennemført på nationalt plan, der medfører specifikke forpligtelser for den enkelte landbruger og andre støttemodtagere, herunder forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF <sup>(14)</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF <sup>(15)</sup> eller Rådets direktiv 91/676/EØF <sup>(16)</sup>. Med henblik på at følge op på Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 <sup>(17)</sup>, bør de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF <sup>(18)</sup>, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF <sup>(19)</sup> medtages som lovgivningsbestemte forvaltningskrav i anvendelsesområdet for konditionalitet, og listen over GLM-normer bør tilpasses derefter.
- (45) For at bidrage til udviklingen af socialt bæredygtigt landbrug gennem større kendskab hos modtagerne af EU-landbrugsstøtte til de beskæftigelsesmæssige og sociale standarder bør der indføres en ny mekanisme, der integrerer sociale hensyn.
- (46) En sådan mekanisme bør knytte fuld modtagelse af direkte betalinger under den fælles landbrugspolitik samt betalinger for miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser, betalinger for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger og betalinger for områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav til landbrugere og andre støttemodtageres overholdelse af grundlæggende standarder vedrørende arbejds- og ansættelsesvilkår for bedriftens arbejdstagere og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, navnlig visse standarder i henhold til Rådets direktiv 89/391/EØF <sup>(20)</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF <sup>(21)</sup> og (EU) 2019/1152 <sup>(22)</sup>. Senest i 2025 bør Kommissionen vurdere muligheden for at medtage artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 <sup>(23)</sup> og bør, hvis det er hensigtsmæssigt, foreslå lovgivning med henblik herpå.
- (47) Medlemsstaterne bør sikre, at der i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116 anvendes sanktioner, som står i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse, er effektive og virker afskrækkende, over for landbrugere og andre støttemodtagere ikke overholder disse standarder. På grund af princippet om domstolens uafhængighed vil det ikke være muligt at pålægge retssystemerne specifikke krav til, hvordan afgørelser skal træffes og domme afsiges, ud over hvad der er fastsat i den lovgivning, som disse afgørelser og domme er baseret på.
- (48) Når mekanismen til social konditionalitet indføres, bør der for at respektere medlemsstaternes ret til at definere de grundlæggende principper i deres sociale systemer og arbejdsmarkedssystemer tages behørigt hensyn til de forskelligartede nationale rammer. Der bør derfor tages hensyn til medlemsstaternes valg af håndhævelsesmetoder, kollektive forhandlinger og arbejdsmarkedsparternes rolle, herunder, hvis det er relevant, i forbindelse med

<sup>(14)</sup> Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

<sup>(15)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

<sup>(16)</sup> Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

<sup>(17)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

<sup>(18)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

<sup>(19)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

<sup>(20)</sup> Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1).

<sup>(21)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF af 16. september 2009 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EUT L 260 af 3.10.2009, s. 5).

<sup>(22)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1152 af 20. juni 2019 om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 105).

<sup>(23)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1).

gennemførelsen af direktiver på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. De nationale arbejdsmarkedsmodeller og arbejdsmarkedsparternes autonomi bør respekteres. Denne forordning bør ikke pålægge arbejdsmarkedsparterne eller medlemsstaterne nogen forpligtelser med hensyn til håndhævelse eller kontrol på områder, der i henhold til de nationale arbejdsmarkedsmodeller henhører under arbejdsmarkedsparternes ansvar.

- (49) På grund af den kompleksitet, der er forbundet med indførelse af systemer på nationalt plan, der respekterer de nationale systemers autonomi og specificitet, bør medlemsstaterne have mulighed for at gennemføre social konditionalitet på et senere tidspunkt, men under alle omstændigheder senest fra den 1. januar 2025.
- (50) Med henblik på at forbedre landbrugsbedrifternes og landdistriktsvirksomhedernes bæredygtige forvaltning og overordnede præstation bør medlemsstaterne sikre, at der findes bedriftsrådgivningstjenester, der er tilpasset de forskellige produktionstyper, og som dækker den økonomiske, miljømæssige og sociale dimension, og at der udpeges nødvendige forbedringer for så vidt angår alle foranstaltninger på bedriftsniveau, der er omhandlet i de strategiske planer, herunder digitalisering. Bedriftsrådgivningstjenesterne skal hjælpe landbrugere og andre støttemodtagere af EU-landbrugsstøtte med at opbygge en bedre forståelse af forholdet mellem bedrifts- og arealforvaltning på den ene side og visse standarder, krav og oplysninger, herunder vedrørende miljø og klima, på den anden side. Listen over sidstnævnte omfatter standarder, der gælder for eller er nødvendige for landbrugere og andre modtagere af EU-landbrugsstøtte, herunder kooperativer, og som er omhandlet i den strategiske plan, og dem, der er fastsat i lovgivning om vand, bæredygtig brug af pesticider, forvaltning af næringsstoffer samt initiativer til bekæmpelse af antimikrobiel resistens. Der bør også tilbydes rådgivning om risikostyring og støtte til innovation til forberedelse og gennemførelse af nye projekter inden for operationelle grupper under EIP, samtidig med at græsrodders innovative ideer opfanges og anvendes. Med henblik på at øge kvaliteten af og effektiviteten i rådgivningen bør medlemsstaterne integrere alle offentlige og private konsulenter og rådgivningsnetværk i de landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS), således at de kan bidrage med ajourført teknologisk og videnskabelig viden, der er tilvejebragt på baggrund af forskning og innovation.
- (51) For at støtte bedrifternes agronomiske og miljømæssige præstation bør der ved hjælp af et særligt elektronisk bedriftsbæredygtighedsinstrument, som medlemsstaterne stiller til rådighed for de enkelte landbrugere, blive givet oplysninger om forvaltning af næringsstoffer med fokus på kvælstof og fosfat, der er de næringsstoffer, som fra et miljømæssigt perspektiv navnlig kan udgøre udfordringer og derfor fortjener særlig opmærksomhed. Bedriftsbæredygtighedsinstrumentet bør kunne understøtte beslutninger på bedriften. Med henblik på at sikre lige vilkår mellem landbrugere i hele Unionen bør Kommissionen kunne bistå medlemsstaterne med udformningen af bedriftsbæredygtighedsinstrumentet.
- (52) For bedre at informere og rådgive landbrugere om deres forpligtelser over for deres arbejdstagere for så vidt angår den fælles landbrugspolitik sociale dimension bør bedriftsrådgivningstjenesterne informere om kravene vedrørende skriftlig underretning om de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv (EU) 2019/1152, og om de sundheds- og sikkerhedsstandarder, der gælder for bedrifter.
- (53) Med henblik på at sikre en mere rimelig fordeling af indkomststøtte bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre lofter eller nedsætte beløbene for direkte betalinger ud over et nærmere fastsat loft, og resultatet af denne nedsættelse bør enten anvendes til fordel for afkoblede direkte betalinger, til fordel for supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed eller overføres til ELFUL. For at undgå at dette får negativ betydning for beskæftigelsen, bør medlemsstaterne kunne tage arbejdskraften i betragtning, når denne mekanisme anvendes.
- (54) For at undgå en uforholdsmæssig stor administrativ byrde som følge af forvaltningen af talrige betalinger for mindre beløb og sikre, at støtten effektivt bidrager til opfyldelsen af de målsætninger for den fælles landbrugspolitik, som de direkte betalinger bidrager til, bør medlemsstaterne i deres strategiske planer fastsætte krav for så vidt angår det minimumsareal eller støtterelaterede minimumsbeløb, der berettiger til direkte betalinger. Hvis medlemsstaterne beslutter at yde dyrerelateret indkomststøtte, der betales pr. dyr, bør de altid fastsætte en tærskel i form af et minimumsbeløb for at undgå at straffe landbrugere, der er berettiget til denne støtte, men hvis areal ligger under tærsklen. På grund af den meget specifikke landbrugsstruktur på de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør Grækenland kunne beslutte, om der skal gælde en minimumstærskel i dette område.
- (55) I betragtning af hvor vigtigt det er, at landbrugere deltager i risikostyringsværktøjer, bør medlemsstaterne kunne afsætte en vis procentdel af de direkte betalinger til støtte til landbrugernes bidrag til sådanne værktøjer.

- (56) Med henblik på at garantere alle aktive landbrugere en minimumsindkomststøtte og med henblik på at overholde målsætningen om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, jf. artikel 39, stk. 1, litra b), i TEUF, bør der oprettes en interventionstype, der omfatter en årlig arealbaseret afkoblet betaling, den såkaldte grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed (»grundlæggende indkomststøtte«). Med henblik på at målrette denne støtte bedre bør beløbene kunne differentieres for grupper af områder baseret på socioøkonomiske eller agronomiske forhold eller nedsættes under hensyntagen til andre interventioner. Med henblik på at undgå for stærke forstyrrende virkninger for landbrugernes indkomst bør medlemsstaterne have mulighed for at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder. I så fald bør værdien af betalingsrettigheder før konvergens være proportionel med deres værdi som fastsat i henhold til grundbetalingsordningen, jf. forordning (EU) nr. 1307/2013, og der bør tages højde for betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet. Medlemsstaterne bør også søge at opnå yderligere konvergens med henblik på fortsat at bevæge sig længere og længere væk fra de historiske værdier.
- (57) Når der ydes afkoblet direkte betalinger på grundlag af betalingsrettigheder, bør medlemsstaterne fortsat forvalte en national reserve eller flere reserver pr. gruppe af områder. Sådanne reserver bør anvendes til at prioritere tildelingen af støtte til unge landbrugere og til nye landbrugere. Der er også brug for bestemmelser om anvendelse og overførsel af betalingsrettigheder for at garantere, at systemet fungerer gnidningsløst.
- (58) Små bedrifter er fortsat hjørnesten i Unionens landbrug, fordi de spiller en vigtig rolle for beskæftigelsen i landområderne og bidrager til territorial udvikling. Med henblik på at fremme en mere balanceret fordeling af støtten og reducere den administrative byrde for støttemodtagere, der kun modtager mindre beløb, bør medlemsstaterne have mulighed for at udforme en specifik intervention for mindre landbrugere, der erstatter de andre interventioner med direkte betalinger. Det bør være muligt at differentiere betalingen for at sikre en bedre målretning af denne støtte. For at gøre det muligt for mindre landbrugere at vælge det system, der passer bedst til deres behov, bør landbrugernes deltagelse i interventionen være valgfri.
- (59) I lyset af det anerkendte behov for at fremme en mere balanceret fordeling af støtten til fordel for mindre og mellemstore bedrifter på en synlig og målbar måde bør medlemsstaterne indføre en supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed og afsætte mindst 10 % af rammebeløbet for direkte betalinger til denne støtte. Med henblik på at målrette denne supplerende støtte bedre og i betragtning af, at bedriftsstrukturen er forskellig rundt om i Unionen, bør medlemsstaterne have mulighed for at yde supplerende støtte i form af forskellige beløb til forskellige intervaller af hektar samt for at differentiere støtten på regionalt plan eller efter de samme grupper af områder, som er fastsat i deres strategiske planer, for så vidt angår den grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed.
- (60) Det er medlemsstaternes ansvar at sørge for en målrettet fordeling af de direkte betalinger og øge indkomststøtten til dem, der har mest brug for den. De forskellige instrumenter, som medlemsstaterne råder over, kan bidrage effektivt til at nå dette mål, herunder lofter og nedsættelse samt interventioner såsom supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed og betaling til mindre landbrugere. En oversigt over medlemsstaternes indsats i denne henseende bør fastlægges i deres respektive strategiske planer. På grundlag af behovet for en mere retfærdig fordeling af direkte betalinger, herunder behov baseret på en specifik bedriftsstruktur, bør medlemsstaterne have mulighed for at vælge at anvende enten en obligatorisk omfordelingsbetaling og den tilsvarende minimumsprocentsats eller andre passende foranstaltninger, herunder omfordelingsbetaling til en lavere procentsats.
- (61) Unge landbrugeres iværksættelse og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i landbrugssektoren er finansielt udfordrende og udgør et element, der bør tages i betragtning i udformningen af interventionsstrategien i forbindelse med tildeling og mere målrettet støtte i form af direkte betalinger. Denne udvikling er afgørende for den europæiske landbrugssektors konkurrenceevne, og derfor bør medlemsstaterne have mulighed for at yde supplerende indkomststøtte til unge landbrugere. Denne interventionstype bør give unge landbrugere ekstra indkomststøtte efter etablering. På grundlag af deres behovsvurdering bør medlemsstaterne kunne træffe afgørelse om en beregningsmetode for betalingen, enten pr. hektar eller som et fast beløb, og eventuelt begrænset til et maksimalt antal hektar. Da denne betaling kun bør dække den indledende periode af virksomhedens levetid, bør den kun ydes i en bestemt periode efter indgivelse af støtteansøgningen og kort efter etablering. Hvis betalingsens varighed fortsætter efter år 2027, bør medlemsstaterne sikre, at der ikke skabes retlige forventninger hos støttemodtagerne for perioden efter det nævnte år.

- (62) Den fælles landbrugspolitik bør sikre, at medlemsstaterne øger miljøindsatsen, samtidig med at der tages hensyn til lokale behov og landbrugernes faktiske forhold. Medlemsstaterne bør i den strategiske plan under interventionstyper med direkte betalinger fastsætte bio-ordninger, der er frivillige for landbrugere og som bør koordineres fuldt ud med andre relevante interventioner. Medlemsstaterne bør beslutte at yde en sådan støtte som en betaling, der ydes enten som incitament og godtgørelse for levering af offentlige goder i form af landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, eller som kompensation for gennemførelsen af disse metoder. I begge tilfælde bør de sigte på at forbedre den fælles landbrugspolitik miljø- og klimarelaterede præstation og bør derfor betragtes som tiltag, som går ud over de obligatoriske krav, der allerede er fastsat i konditionalitetsordningen.
- (63) Med henblik på at sikre effektivitet bør bio-ordningerne generelt omfatte mindst to indsatsområder for klima, miljø, dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens. Med samme formål for øje bør kompensationen baseres på afholdte omkostninger, indkomsttab og transaktionsomkostninger som følge af de anvendte landbrugsmetoder, under hensyntagen til de mål, der er fastsat i bio-ordningerne, men betalingerne ud over den grundlæggende indkomststøtte skal dog afspejle de anvendte metoders ambitionsniveau. Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette bio-ordninger for landbrugsmetoder, der anvendes af landbrugere på landbrugsområder, navnlig landbrugsaktiviteter, men også visse metoder ud over landbrugsmæssige aktiviteter. Disse metoder kan omfatte forbedret forvaltning af permanente græsningsarealer og landskabstræk, genetablering af tørveområder, paludikultur og økologisk landbrug.
- (64) Økologisk landbrug, der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848<sup>(24)</sup>, er et landbrugssystem, der har potentiale til at bidrage væsentligt til at nå flere af de målsætninger, der er specifikke for den fælles landbrugspolitik, navnlig dens specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger. I betragtning af det økologiske landbrugs positive virkninger på miljøet og klimaet bør medlemsstaterne navnlig kunne overveje økologisk landbrug, når de indfører bio-ordninger for landbrugsmetoder, og i den forbindelse vurdere omfanget af den støtte, der er nødvendig for landbrugsjord, der forvaltes under ordningen for økologisk landbrug.
- (65) Medlemsstaterne bør kunne oprette bio-ordninger som »opstartsordninger«, som betingelse for, at landbrugere påtager sig mere ambitiøse miljømæssige, klimarelaterede og dyrevelfærdsforpligtelser i forbindelse med landdistriktudvikling. For at sikre forenkling bør medlemsstaterne kunne oprette forbedrede bio-ordninger. Medlemsstaterne bør også kunne oprette bio-ordninger til at støtte metoder vedrørende dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens.
- (66) For at sikre lige vilkår mellem landbrugere, bør der fastsættes en maksimumstildeling for koblet støtte under direkte betalinger som medlemsstater har mulighed for at yde med henblik på at forbedre konkurrenceevnen, bæredygtigheden eller kvaliteten i visse sektorer og produktioner, som er særlig vigtig af sociale, økonomiske eller miljømæssige grunde, og som har det svært på visse områder. Ved udformningen af disse interventioner bør medlemsstaterne tage højde for deres potentielle indvirkning på det indre marked.
- (67) Da det er almindeligt anerkendt, at produktionen af proteinafgrøder er forbundet med alvorlige vanskeligheder i Unionen, er der ikke behov for at påvise sådanne vanskeligheder i tilfælde af interventioner med koblet indkomststøtte, der er rettet mod disse afgrøder. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende yderligere en del af det finansielle loft, der er til rådighed for direkte betalinger, til koblet indkomststøtte med henblik på at støtte produktionen af proteinafgrøder og derved reducere Unionens underskud på dette område. Endvidere bør medlemsstaterne kunne yde støtte til blandinger af bægplanter og græs under den koblede indkomststøtte, så længe bægplanter forbliver fremherskende i blandingen.
- (68) I henhold til målsætningerne i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet til tiltrædelsesakten af 1979, er det nødvendigt at videreføre den afgrødespecifikke betaling pr. støtteberettiget hektar, der er knyttet til dyrkningen af bomuld, samt støtten til brancheorganisationer i bomuldsproducerende regioner. Eftersom budgettildelingen til bomuld er fast og ikke kan anvendes til andre formål, og fordi gennemførelsen af den afgrødespecifikke betaling har retsgrundlag i traktaterne, bør betaling for bomuld imidlertid ikke være blandt de interventioner, der godkendes i den strategiske plan, og bør ikke være omfattet af præstationsafstemning og præstationsgennemgang. Der bør derfor fastsættes specifikke regler samt undtagelser fra denne forordning og forordning (EU) 2021/2116 i overensstemmelse hermed. Af hensyn til sammenhængen bør dette gøres i nærværende forordning.

<sup>(24)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).

- (69) Det er nødvendigt med interventionstyper i bestemte sektorer for at bidrage til at nå målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og styrke synergierne med andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik. I overensstemmelse med gennemførelsesmodellen bør der på EU-plan fastsættes minimumskrav til indholdet af og målsætninger for sådanne interventionstyper i bestemte sektorer med henblik på at sikre lige vilkår på det indre marked og forhindre ulige eller illoyal konkurrence. Medlemsstaterne bør begrunde indarbejdelsen af sådanne interventionstyper i deres strategiske planer og sikre overensstemmelse med andre interventioner på sektorniveau. De brede interventionstyper, der skal fastlægges på EU-plan, bør fastlægges for frugt- og grøntsagssektoren, vinsektoren, biavlsektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og humlesektoren samt for andre sektorer blandt dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013<sup>(25)</sup>, og sektorer, der omfatter de produkter, der skal opføres i et bilag til nærværende forordning, og for hvilke udarbejdelsen af specifikke interventioner vurderes at kunne bidrage til opfyldelsen af nogle eller alle overordnede eller specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik som fastsat i nærværende forordning. I betragtning af Unionens underskud med hensyn til planteproteiner og de miljømæssige fordele, som produktionen heraf medfører, bør navnlig bælgplanter medtages blandt de produkter, der opføres i nævnte bilag, under overholdelse af EU-WTO-betegnelsen for olieafgrøder, og disse fordele bør formidles til landbrugerne gennem bl.a. bedriftsrådgivningstjenesten.
- (70) Det er nødvendigt at have nationale finansieringsrammer eller andre begrænsninger i form af lofter med henblik på at bevare interventionernes specificitet og fremme programmeringen af interventioner for biavlprodukter, vin, olivenolie og spiseoliven, humle og andre sektorer, der fastlægges i denne forordning. Med henblik på at understøtte opfyldelsen af målsætningerne for disse typer interventioner i frugt- og grøntsagssektoren og i biavlsektoren bør der ikke anvendes nogen finansielle begrænsninger i overensstemmelse med den nuværende tilgang. Hvis medlemsstater indarbejder støtte til typer af interventioner i »andre sektorer« i deres strategiske planer, bør den tilsvarende finansielle tildeling trækkes fra den berørte medlemsstats tildeling til direkte betalinger med henblik på at forblive finansielt neutral. Hvis en medlemsstat skulle vælge ikke at gennemføre specifikke interventioner for sektoren for humle eller sektoren for olivenolie og spiseoliven, bør de dertil knyttede tildelinger for den pågældende medlemsstat stilles til rådighed som yderligere tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger.
- (71) Hvad angår interventioner til landdistriktsudvikling fastsættes principperne på EU-plan, navnlig for så vidt angår de grundlæggende krav om, at medlemsstaterne anvender udvælgelseskriterier. Medlemsstaterne bør imidlertid have vide skønsbeføjelser til at fastsætte specifikke betingelser i henhold til deres behov. Interventionstyper til landdistriktsudvikling omfatter betalinger for miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser, som medlemsstaterne bør støtte på deres område i henhold til deres specifikke nationale, regionale eller lokale behov. Medlemsstaterne bør yde betalinger til landbrugere og andre arealforvaltere, som på frivillig basis påtager sig at forvalte forpligtelser, der bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og til beskyttelse og forbedring af miljøet, herunder vandkvalitet og -kvantitet, luftkvalitet, jord, biodiversitet og økosystemtjenesterne, inkl. frivillige Natura 2000-forpligtelser og støtte til genetisk mangfoldighed. Støtte i form af betalinger for forvaltningsforpligtelser kan også ydes i form af lokalt styrede, integrerede eller samarbejdsbaserede tilgange og resultatorienterede interventioner.
- (72) Støtte til forvaltningsforpligtelser kan navnlig omfatte en økologisk præmie for bevarelse af og omlægning til økologiske arealer. Medlemsstaterne bør på grundlag af deres dybtgående analyse af den økologiske sektor og under hensyntagen til de målsætninger, som de agter at nå for så vidt angår økologisk produktion, overveje økologisk landbrug med henblik på forvaltningsforpligtelser i overensstemmelse med deres specifikke territoriale behov, tildele støtte til at øge andelen af landbrugsjord, der forvaltes under ordningen for økologisk landbrug, og sikre, at de tildelte budgetter svarer til den forventede vækst i den økologiske produktion. Støtte til forvaltningsforpligtelser kan også omfatte betalinger for andre interventionstyper, der støtter miljøvenlige produktionssystemer såsom agroøkologi, jordbundsbevarende landbrug og integreret produktion, miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse, præmie for skove og etablering af skovlandbrugssystemer, dyrevelfærd, bevarelse og bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer, navnlig gennem traditionelle forædlingsmetoder. Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette andre ordninger under denne interventionstype på baggrund af deres behov. Denne type betalinger bør kun ydes til dækning af ekstraomkostninger og tabt indkomst i forbindelse med forpligtelser, der går ud over de obligatoriske standarder og krav, der er fastsat i EU-retten eller national ret, og i konditionalitetsordningen som omhandlet i den strategiske plan. Forpligtelser knyttet til denne type interventioner bør kunne indgås for en på forhånd fastlagt årlig eller flerårig periode, der kan være længere end syv år, såfremt det er velbegrundet.

<sup>(25)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (73) Skovbrugsinterventioner bør bidrage til gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2021 med titlen »Ny EU-skovstrategi for 2030« og, hvis det er relevant, udvidelse af brugen af skovlandbrugssystemer. De bør være baseret på medlemsstaternes nationale eller regionale skovprogrammer eller tilsvarende instrumenter, som bør bygge på de forpligtelser, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 <sup>(26)</sup> samt de forpligtelser, der blev indgået på ministerkonferencen om beskyttelse af Europas skove. Interventionerne bør være baseret på bæredygtige skovforvaltningsplaner eller tilsvarende instrumenter, der tager behørigt hensyn til effektiv kulstoflagring og -binding fra atmosfæren og samtidig udvider beskyttelsen af biodiversiteten, og kan omfatte udvikling af skovarealer og bæredygtig skovforvaltning, herunder skovrejsning, brandforebyggelse samt etablering og regenerering af skovlandbrugssystemer, beskyttelse, genoprettelse og forbedring af skovressourcer under hensyntagen til eventuelle tilpasningsbehov, investeringer, der sikrer og øger skoves bevarelse og modstandsdygtighed, eller i økosystemtjenester inden for skovbrug og klimatjenester, og foranstaltninger og investeringer til støtte for vedvarende energi og bioøkonomien.
- (74) Med henblik på at sikre en rimelig indkomst og en modstandsdygtig landbrugssektor i hele Unionen kan medlemsstaterne yde støtte til landbrugere i områder med naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger, herunder bjerg- og ømråder. Hvad angår betalinger for områder med naturbetingede begrænsninger, bør den udpegning, der har fundet sted i medfør af artikel 32 i forordning (EU) nr. 1305/2013, fortsat gælde.
- (75) Med henblik på at den fælles landbrugspolitik kan skabe øget merværdi for Unionen, hvad angår miljøet, og at styrke sine synergier med finansieringen af investeringer i natur og biodiversitet, er det nødvendigt at bibeholde en separat foranstaltning, der har til formål at kompensere støttemodtagere for ulemper forbundet med gennemførelsen af Natura 2000, der er oprettet ved direktiv 92/43/EØF, og af direktiv 2000/60/EF. Der bør derfor fortsat ydes støtte til landbrugere og skovbrugere til håndtering af specifikke ulemper som følge af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF og med henblik på at bidrage til effektiv forvaltning af Natura 2000-områder. Støtten bør også stilles til rådighed for landbrugere med det formål at imødegå ulemper i vandløbsoplande som følge af gennemførelsen af direktiv 2000/60/EF. Støtten bør være knyttet til de specifikke behov, der er beskrevet i de strategiske planer, og som går ud over de relevante obligatoriske standarder og krav. Medlemsstaterne bør også sikre, at betalinger til landbrugere ikke fører til dobbeltfinansiering med bio-ordninger, og at der i de strategiske planer sikres tilstrækkelig fleksibilitet til at skabe komplementaritet mellem forskellige interventioner. Endvidere bør medlemsstaterne tage hensyn til de specifikke behov i Natura 2000-områderne ved den overordnede udformning af deres strategiske planer.
- (76) Målsætningerne for den fælles landbrugspolitik bør også søges opfyldt gennem støtte til investeringer, produktive såvel som ikkeproduktive, på bedriften som uden for bedriften. Sådanne investeringer kan bl.a. vedrøre infrastruktur af betydning for udviklingen, moderniseringen eller tilpasningen til klimaforandringer af landbrug og skovbrug, herunder adgang til landbrugs- og skovarealer, jordfordeling og -forbedring, skovlandbrugsmetoder samt energi- og vandforsyning og energi- og vandbesparelser. De kan også omfatte investeringer i genoprettelse af land- eller skovbrugspotentialet efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, herunder brande, storme, oversvømmelser, skadegørere og sygdomme. Med henblik på bedre at kunne sikre overensstemmelse mellem de strategiske planer og Unionens målsætninger og sikre lige vilkår for alle medlemsstater bør der i denne forordning medtages en negativliste over investeringsemner. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af de tilgængelige midler til investeringer ved at tilpasse støtten til investeringer til de relevante EU-regler på miljø- og dyrevelfærdsområdet.
- (77) Unge landbrugere er især nødt til at modernisere deres bedrifter for at gøre dem bæredygtige på lang sigt. De står dog også ofte over for en lav omsætning i de første virksomhedsår. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne letter og prioriterer unge landbrugeres investeringsinterventioner. Med henblik herpå bør medlemsstaterne i deres strategiske planer have mulighed for at fastsætte højere støttesatser og andre gunstige betingelser for investeringer i unge landbrugeres bedrifter. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at yde øget investeringsstøtte til små bedrifter.

<sup>(26)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- (78) Når medlemsstaterne yder støtte til investeringer, bør de være særlig opmærksomme på den tværgående målsætning om at modernisere landbruget og landdistrikterne ved at fremme og udveksle viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne og tilskynde til udbredelsen heraf. Støtte til investeringer i installation af digitale teknologier i landbrug, skovbrug og landdistrikter såsom investeringer i præcisionslandbrug, intelligente landsbyer, landdistriktsvirksomheder og informations- og kommunikationsteknologiinfrastrukturer bør indgå i de strategiske planer i beskrivelsen af disse planers bidrag til den tværgående målsætning.
- (79) I betragtning af Unionens målsætning om god tilstand for vandområder og behovet for, at investeringer er i overensstemmelse med denne målsætning, er det vigtigt at fastsætte regler for støtte til modernisering og udvikling af kunstvandinginfrastrukturer, således at vandforbruget i landbruget ikke bringer denne målsætning i fare.
- (80) I lyset af behovet for at skaffe de nødvendige investeringer til Unionens landbrugssektor og forbedre adgangen til finansiering for særlige grupper, navnlig unge landbrugere og nye landbrugere med større risikoprofiler, bør det tilskyndes at anvende EU-garantien under InvestEU samt kombinationer af tilskud og finansielle instrumenter. Eftersom brugen af finansielle instrumenter varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat som følge af forskelle knyttet til adgang til finansiering, udviklingen i banksektoren, tilstedeværelsen af risikokapital, kendskabet hertil i den offentlige forvaltning og blandt potentielle støttemodtagere, bør medlemsstaterne i deres strategiske planer fastsætte passende mål, støttemodtagere og gunstige betingelser samt andre bestemmelser om støtteberettigelse.
- (81) Unge landbrugere, nye landbrugere og andre nye markedsaktører møder stadig store forhindringer, når det gælder adgang til jord, høje priser eller kreditmuligheder. Deres forretning er i større grad truet af prisvolatilitet både hvad angår input og produkter, og deres uddannelsesbehov med hensyn til iværksætterfærdigheder og risikoforebyggelse og -styring er højt. Det er derfor afgørende, at støtten til etablering af nye virksomheder og nye bedrifter videreføres. Medlemsstaterne bør også have mulighed for i deres strategiske planer at fastlægge gunstige betingelser for finansielle instrumenter for unge landbrugere, nye landbrugere og andre nye markedsaktører. Maksimumsbeløbet for støtten til etablering af unge landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne bør forhøjes til 100 000 EUR og også være tilgængelig i form af eller i kombination med finansielle instrumenter.
- (82) Eftersom der skal sikres passende risikostyringsværktøjer, bør støtte til at hjælpe landbrugerne med at styre deres produktions- og indkomstrisici opretholdes og udvides under ELFUL. Specifikt bør forsikringspræmier og gensidige fonde, herunder et indkomststabiliseringsredskab, stadig være en mulighed, men der bør også stilles støtte til rådighed for andre risikostyringsværktøjer. Endvidere bør alle typer risikostyringsværktøjer kunne omfatte produktions- eller indkomstrisici og om nødvendigt kunne målrettes mod landbrugssektorer eller territoriale områder. Medlemsstaterne bør have mulighed for at gøre brug af proceduremæssige forenklinger såsom anvendelse af indekser til beregning af landbrugerens produktion og indkomst, idet de sikrer, at værktøjerne kan tage passende hensyn til landbrugernes individuelle præstation, og undgår overkompensation af tab.
- (83) Støtten skal således muliggøre oprettelse og gennemførelse af samarbejde mellem mindst to enheder med henblik på at nå den fælles landbrugspolitik målsætninger. Støtten bør kunne omfatte alle aspekter af et sådant samarbejde som f.eks. indførelsen af kvalitetsordninger og oplysnings- og markedsføringsaktiviteter i forbindelse hermed, kollektive miljø- og klimaforanstaltninger, fremme af korte forsyningskæder og lokale markeder, pilotprojekter, projekter i de operationelle grupper inden for rammerne af EIP, lokale udviklingsprojekter, intelligente landsbyer, indkøbsforeninger og maskinfællesskaber, bedriftspartnerskaber, skovforvaltningsplaner, netværk og klynger, socialt landbrug, lokalsamfundsstøttet landbrug, aktioner inden for rammerne af Leaderprogrammet og oprettelse af producentsammenslutninger og producentorganisationer og andre former for samarbejde, der anses for nødvendige for at nå den fælles landbrugspolitik specifikke målsætninger.
- (84) Det er vigtigt at støtte forberedelsen af visse former for samarbejde, navnlig om operationelle grupper under EIP, Leadergrupper og strategier for intelligente landsbyer.



- (85) I meddelelsen med titlen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« nævnes udveksling af viden og fokus på innovation som en tværgående målsætning for den nye fælles landbrugspolitik. Den fælles landbrugspolitik bør fortsat støtte den interaktive innovationsmodel, der forbedrer samarbejdet mellem aktørerne for at sikre bedst mulig brug af supplerende viden med henblik på at styrke udbredelsen af løsninger, der med det samme kan omsættes til praksis. Bedriftsrådgivningstjenesterne bør styrkes inden for rammerne af AKIS. Den strategiske plan bør indeholde oplysninger om, hvordan konsulenter, forskere og det nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik vil samarbejde. Hver medlemsstat eller region, alt efter hvad der er relevant, bør med henblik på at styrke sin AKIS og i overensstemmelse med sin strategiske AKIS-tilgang kunne finansiere en række aktioner målrettet videnudveksling og innovation samt tilskynde landbrugere til at udvikle strategier på bedriftsniveau for at øge deres bedrifters modstandsdygtighed ved hjælp af de interventionstyper, der er omhandlet i denne forordning. Desuden bør hver medlemsstat udarbejde en strategi for udvikling af digitale teknologier og anvendelsen af disse teknologier for at demonstrere, hvordan digitalisering i landbruget og landdistrikterne vil blive fremmet.
- (86) EGFL bør fortsat finansiere interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper i bestemte sektorer, mens ELFUL fortsat bør finansiere interventionstyper til landdistriktsudvikling. Bestemmelserne om den finansielle forvaltning af den fælles landbrugspolitik bør fastsættes særskilt for de to fonde og for de aktiviteter, der modtager støtte fra hver af dem, under hensyntagen til, at den nye gennemførelsesmodel giver medlemsstaterne mere fleksibilitet og mere indflydelse på, hvordan de skal opfylde deres målsætninger. Interventionstyperne i denne forordning bør dække perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027.
- (87) Støtte til direkte betalinger i henhold til de strategiske planer bør ydes inden for rammerne af nationale tildelinger, der skal fastsættes i denne forordning. Disse nationale tildelinger bør afspejle en videreførelse af de ændringer, der sikrer, at tildelingerne til de medlemsstater, der har det laveste støtteniveau pr. hektar, gradvist forhøjes for at lukke 50 % af hullet op til 90 % af EU-gennemsnittet. Med henblik på at tage højde for nedsættelsen af betalinger og muligheden for at anvende det beløb, der resterer efter nedsættelsen, i medlemsstaten bør det være muligt, at den vejledende finansielle tildeling pr. år, der er fastsat i medlemsstatens strategiske plan, overstiger den nationale tildeling.
- (88) Med henblik på at lette forvaltningen af ELFUL-midler bør der fastsættes én bidragssats for støtte fra ELFUL for så vidt angår offentlige udgifter i medlemsstaterne. Med henblik på at tage hensyn til deres særlige betydning eller karakter bør der fastsættes specifikke bidragssatser i forhold til visse typer operationer. Med henblik på at afbøde de specifikke begrænsninger som følge af deres udviklingsniveau, deres afsides beliggenhed eller deres ø-karakter bør der fastsættes en passende ELFUL-bidragssats for de mindre udviklede regioner, regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav, og for overgangsregioner.
- (89) Der bør opstilles objektive kriterier for klassificering af regioner og områder på EU-plan med henblik på støtte fra ELFUL. I den henseende bør fastlæggelsen af regioner og områder på EU-plan baseres på den fælles nomenklatur for regioner, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003<sup>(27)</sup>. De seneste klassificeringer og data bør anvendes for at sikre passende støtte, navnlig med henblik på håndtering af regioner med udviklingsefterslæb og forskelle mellem regioner inden for en medlemsstat.
- (90) ELFUL bør ikke yde støtte til investeringer, der er til skade for miljøet. Det er derfor nødvendigt i denne forordning at fastsætte en række bestemmelser om udelukkelse. Navnlig bør ELFUL ikke finansiere investeringer i kunstvanding, som ikke bidrager til opfyldelsen eller bevarelsen af et vandområdes status som god, og investeringer i skovrejsning, der ikke er i overensstemmelse med miljø- og klimarelaterede målsætninger og principperne for bæredygtig skovforvaltning.

<sup>(27)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

- (91) Med henblik på at sikre tilstrækkelig finansiering til bestemte prioriteter bør der fastsættes bestemmelser om minimums- og maksimumsbeløbet for finansielle tildelinger til disse prioriteter. Medlemsstaterne bør som minimum afsætte et beløb svarende til 3 % af deres årlige rammebeløb for direkte betalinger før eventuelle overførsler til interventioner rettet mod generationsskifte. Sådanne interventioner kan omfatte supplerende indkomststøtte og etableringsstøtte. I betragtning af betydningen af investeringsstøtte til unge landbrugere med henblik på at gøre deres bedrifter bæredygtige på lang sigt og styrke sektorens tiltrækningskraft bør en del af udgifterne til investeringsinterventioner med højere støttesats for unge landbrugere også medregnes i det minimumsbeløb, der skal forbeholdes bidrag til at nå den specifikke målsætning om at tiltrække og fastholde unge landbrugere og nye landbrugere og fremme bæredygtig virksomhedsudvikling i landdistrikterne.
- (92) Med henblik på at sikre, at der stilles tilstrækkelig finansiering til rådighed inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik til at opfylde de miljømæssige, klimarelaterede og dyrevelfærdsrelaterede målsætninger i overensstemmelse med Unionens prioriteter, bør en vis andel af både ELFUL-støtten, herunder investeringer, og de direkte betalinger forbeholdes disse formål. Da ordningerne for klimaet, miljøet og dyrevelfærd indføres for første gang under direkte betalinger, bør der gives en vis fleksibilitet med hensyn til planlægning og gennemførelse, navnlig i de første to år, for at give medlemsstaterne og landbrugerne mulighed for at høste erfaringer og sikre en gnidningsløs og vellykket gennemførelse, også under hensyntagen til niveauet af miljø- og klimarelaterede ambitioner under ELFUL. Med henblik på at respektere den overordnede miljø- og klimarelaterede ambition bør der fastsættes rammer for en sådan fleksibilitet, og den bør være omfattet af kompensation inden for visse grænser.
- (93) Leadermetoden til lokaludvikling har vist sig at være effektiv med hensyn til at fremme udviklingen af landdistrikterne ved fuldt ud at tage hensyn til de tværsektorielle behov for en endogen landdistriktsudvikling gennem sin bottom-up-tilgang. Leaderprogrammet bør derfor videreføres i fremtiden, og dets anvendelse bør fortsat være obligatorisk med en minimumstildeling fra ELFUL.
- (94) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaforandringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og nå De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling bør den fælles landbrugspolitik bidrage til at integrere klimaforanstaltninger i Unionens politikker og til at nå et overordnet mål om, at 30 % af udgifterne i EU-budgettet støtter klimamål. Aktioner i henhold til den fælles landbrugspolitik forventes at bidrage med 40 % af den fælles landbrugspolitikens samlede finansieringsramme til opfyldelsen af klimarelaterede mål. Relevante aktioner bør blive fastlagt under forberedelsen og gennemførelsen af de strategiske planer og revurderet som led i de relevante evaluerings- og revisionsprocesser.
- (95) Hvis enhedsbeløbene ikke er baseret på faktiske omkostninger eller tabt indkomst, bør medlemsstaterne fastsætte det passende støtteniveau ud fra deres behovsvurderinger. Det passende enhedsbeløb kunne være et interval af passende enhedsbeløb i stedet for et enkelt ensartet eller gennemsnitligt enhedsbeløb. Derfor bør medlemsstaterne også have mulighed for i deres strategiske planer at fastsætte et begrundet maksimums- eller minimumsbeløb pr. enhed for visse interventioner, uden at dette berører bestemmelserne om betalingsniveauet for de relevante interventioner.
- (96) Overdragelsen af ansvaret for at vurdere behovene og nå målene til medlemsstaterne går hånd i hånd med øget fleksibilitet til at kombinere både interventionstyper med direkte betalinger, interventionstyper i bestemte sektorer og interventionstyper til landdistriktsudvikling. Dette bør understøttes af en vis fleksibilitet til at tilpasse fondenes relevante nationale tildelinger. Når medlemsstaterne skønner, at den på forhånd tildelte finansieringsramme ikke er nok til at dække alle de planlagte interventioner, er en vis grad af fleksibilitet derfor berettiget, selv om det bør tilstræbes at undgå betydelige udsving i den årlige direkte indkomststøtte i forhold til de beløb, der er til rådighed til flerårige interventioner under ELFUL.
- (97) For at øge EU-merværdien, bevare et fungerende indre landbrugsmarked og forfølge overordnede og specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik bør medlemsstaterne ikke træffe afgørelser i medfør af denne forordning hver for sig, men derimod inden for rammerne af en struktureret proces, der skal resultere i udarbejdelsen af en strategisk plan. De specifikke EU-dækkende målsætninger for den fælles landbrugspolitik, de primære interventionstyper, resultatrammen og forvaltningsstrukturen bør fastsættes på EU-plan. En sådan opgavefordeling har til formål at sikre fuld overensstemmelse mellem de finansielle ressourcer, der investeres, og de opnåede resultater.

- (98) Med henblik på at sikre at de strategiske planer har en klar strategisk linje og med henblik på at fremme sammenhængen med andre EU-politikker, navnlig med allerede eksisterende langfristede nationale mål, der udspringer af EU-lovgivning eller internationale aftaler som f.eks. de aftaler, der vedrører klimaforandringer, skove, biodiversitet og vand, bør der kun foreligge én strategisk plan pr. medlemsstat under hensyntagen til dens forfatningsmæssige og institutionelle bestemmelser. Den strategiske plan kan, hvis det er relevant, omfatte regionalt bestemte interventioner.
- (99) I forbindelse med udarbejdelsen af deres strategiske planer bør medlemsstaterne analysere deres specifikke situation og behov, fastsætte mål for opnåelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og udforme interventioner, der gør det muligt at nå disse mål, samtidig med at de er tilpasset den nationale og specifikke regionale kontekst, herunder hvad angår regionerne i den yderste periferi. En sådan proces bør understøtte nærhedsprincippet som anvendt inden for en fælles EU-ramme og sikre, at de almindelige principper i EU-retten overholdes og målsætningerne for den fælles landbrugspolitik opfyldes. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om strukturen for og indholdet af de strategiske planer.
- (100) Med henblik på at sikre at medlemsstaternes fastsættelse af mål og udformningen af interventioner er passende og maksimerer bidraget til at nå målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, bør strategien for de strategiske planer bygge på en forudgående analyse af den lokale kontekst og en vurdering af behovene inden for rammerne af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik. Det er også vigtigt at sikre, at de strategiske planer på passende vis kan afspejle ændringer i medlemsstaternes forhold, strukturer (både interne og eksterne) og markedssituationer, og at de derfor kan tilpasses med tiden for at afspejle disse ændringer.
- (101) De strategiske planer bør have til formål at sikre bedre sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik mange forskellige værktøjer, idet de bør dække såvel interventionstyper i form af direkte betalinger som interventionstyper i bestemte sektorer og interventionstyper til landdistriktsudvikling. De bør også sikre og dokumentere, at de valg, som medlemsstaterne træffer, er i overensstemmelse med og hensigtsmæssige i relation til Unionens prioriteter og målsætninger. Ud fra dette perspektiv bør de strategiske planer indeholde en oversigt over og forklaring på de værktøjer, der sikrer en mere retfærdig fordeling og en mere effektiv målretning af indkomststøtten. De bør derfor omfatte en resultatorienteret interventionsstrategi, der er struktureret rundt om de specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik, herunder kvantificerede mål i forbindelse med disse målsætninger. Med henblik på at gøre det muligt at overvåge de strategiske planer på årsbasis bør disse mål være baseret på resultatindikatorer.
- (102) Interventionsstrategien bør også fremhæve komplementariteten mellem den fælles landbrugspolitik værktøjer og andre EU-politikker. Navnlig bør hver enkelt strategiske plan tage hensyn til den relevante miljø- og klimalovgivning, og de nationale planer, der udspringer af nævnte lovgivning, bør beskrives som en del af analysen af den gældende situation (»SWOT-analyse«). Der bør udarbejdes en liste over retsakter, som der specifikt bør henvises til i den strategiske plan.
- (103) I betragtning af, at medlemsstaterne bør have fleksibilitet, hvad angår eventuel uddelegering af en del af udformningen og gennemførelsen af deres strategiske planer på regionalt plan på grundlag af en national ramme, og med henblik på at fremme koordinering mellem regionerne for så vidt angår nationale udfordringer, bør de strategiske planer omfatte en beskrivelse af samspillet mellem nationale og regionale interventioner.
- (104) Eftersom de strategiske planer bør give Kommissionen mulighed for at påtage sig ansvaret for forvaltningen af Unionens budget og give medlemsstaterne retssikkerhed i forbindelse med visse elementer i den strategiske plan, bør de strategiske planer omfatte en specifik beskrivelse af de enkelte interventioner, herunder betingelser for støtteberettigelse, budgettildelinger, de planlagte output og enhedsomkostninger. Det er nødvendigt, at der udarbejdes finansieringsplaner for at give et overblik over alle de budgetmæssige aspekter og hver enkelt intervention, samt en målplan.
- (105) Med henblik på at sikre en umiddelbar og effektiv gennemførelse af de strategiske planer bør støtten fra EGFL og ELFUL være baseret på tilstedeværelsen af robuste administrative rammebetingelser. Hver enkelt strategisk plan bør derfor omfatte en beskrivelse af den strategiske plans forvaltnings- og koordineringsstrukturer, herunder kontrolsystemerne og sanktioner, samt overvågnings- og rapporteringsstruktur.

- (106) I betragtning af vigtigheden af den specifikke målsætning om at modernisere landbruget og landdistrikterne og i lyset af dennes tværgående karakter, bør medlemsstaterne i deres strategiske planer medtage en beskrivelse af, hvordan disse strategiske planer bidrager til at nå denne målsætning, herunder deres bidrag til den digitale omstilling.
- (107) I lyset af de bekymringer, der er vedrørende den administrative byrde, som delt forvaltning medfører, bør der også være særligt fokus på forenkling i den strategiske plan.
- (108) Eftersom det ikke er hensigtsmæssigt, at Kommissionen godkender oplysninger, der kan betragtes som baggrundsoplysninger eller historiske oplysninger, eller som er medlemsstaternes ansvar, bør visse oplysninger vedlægges som bilag til den strategiske plan.
- (109) I medfør af punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning <sup>(28)</sup> bør EU-fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet gennem specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Sådanne krav kan i givet fald omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af fondenes praktiske virkninger.
- (110) Kommissionens godkendelse af den strategiske plan er altafgørende for at kunne sikre, at politikken gennemføres i overensstemmelse med de fælles målsætninger. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør Kommissionen yde passende vejledning til medlemsstaterne for så vidt angår præsentationen af en sammenhængende og ambitiøs interventionslogik.
- (111) Det er nødvendigt at gøre det muligt at programmere og revidere de strategiske planer under opfyldelse af betingelser fastsat i denne forordning.
- (112) En national forvaltningsmyndighed bør være ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af hver enkelt strategisk plan og bør være det primære kontaktpunkt for Kommissionen. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at oprette regionale forvaltningsmyndigheder, hvis elementer vedrørende politikken for udvikling af landdistrikterne behandles på regionalt plan. Forvaltningsmyndighederne bør kunne uddelegere en del af deres opgaver, men forbliver ansvarlige for en effektiv og korrekt forvaltning og for at sikre sammenhæng og konsekvens i den strategiske plan samt koordinering mellem den nationale forvaltningsmyndighed og de regionale forvaltningsmyndigheder. I forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af de strategiske planer bør medlemsstaterne sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes i henhold til finansforordningen og forordning (EU) 2021/2116.
- (113) Ansvar for overvågningen af den strategiske plan bør deles mellem den nationale forvaltningsmyndighed og en national overvågningskomité, der er nedsat til dette formål. Den nationale overvågningskomité bør have ansvaret for at overvåge effektiviteten af den strategiske plans gennemførelse. Med henblik herpå bør dens ansvarsområder fastlægges. Hvis den strategiske plan indeholder elementer, der er fastlagt af regioner, bør medlemsstaterne og de berørte regioner kunne nedsætte og sammensætte regionale overvågningskomitéer. I så fald bør reglerne for koordinering med den nationale overvågningskomité præciseres.
- (114) ELFUL bør på Kommissionens initiativ yde støtte i form af teknisk bistand til aktioner vedrørende udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2021/2116. Der kan også på medlemsstaternes initiativ ydes teknisk bistand til udførelsen af de opgaver, der er nødvendige af hensyn til en effektiv forvaltning og gennemførelse af støtte i forbindelse med den strategiske plan. Det er kun muligt at øge den tekniske bistand på medlemsstaternes initiativ for medlemsstater, hvis ELFUL-tildeling ikke overstiger 1,1 mia. EUR. ELFUL-støtten til teknisk bistand bør tage hensyn til stigningen i den administrative kapacitetsopbygning i forbindelse med de nye forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne.

<sup>(28)</sup> EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (115) I en kontekst hvor medlemsstaterne vil få meget mere fleksibilitet og mere indflydelse i forbindelse med udformningen af interventioner med henblik på at nå fælles målsætninger, er netværk et vigtigt redskab til at drive og styre politikken og fremme interessenternes engagement, videnudveksling og kapacitetsopbygning for medlemsstaterne og andre aktører. Omfanget af netværksaktiviteterne vil blive udvidet fra landdistriktsudvikling til at omfatte begge søjler i den fælles landbrugspolitik. Et samlet netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik på EU-plan bør sikre bedre koordinering mellem netværksaktiviteter på såvel EU-plan som på nationalt og regionalt plan. Det europæiske og de nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik bør erstatte henholdsvis det nuværende europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne og EIP-AGRI-netværket på EU-plan og de nationale landdistriktsnetværk. Det europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik bør så vidt muligt bidrage til aktiviteterne i de nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik. Netværkene bør udgøre en platform til fremme af øget udveksling af viden med henblik på at forbedre gennemførelsen af de strategiske planer og måle resultaterne og merværdien af politikken på EU-plan, herunder hvad angår Horisont Europa og dets projekter med mange aktører. Med samme perspektiv for forbedringen af udvekslingen af viden og innovation bør EIP med bistand fra de europæiske og de nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik støtte gennemførelsen af den interaktive innovationsmodel i henhold til den metode, der er fastsat i denne forordning.
- (116) De enkelte strategiske planer bør rutinemæssigt overvåges med henblik på gennemførelsen af og fremskridtene hen mod de fastsatte mål. En sådan ramme for præstation, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik bør fastlægges med det formål at dokumentere og vurdere virkningen og lønsomheden af politikgennemførelsen.
- (117) Den resultatorienterede tilgang, der udspringer af gennemførelsesmodellen, kræver en solid resultatramme, særligt fordi de strategiske planer vil bidrage til opfyldelsen af brede, overordnede målsætninger for andre politikker under delt forvaltning. En præstationsbaseret politik indebærer årlige og flerårige vurderinger på grundlag af udvalgte output-, resultat- og effektindikator som fastsat i præstations-, overvågnings- og evalueringsrammen. Med henblik herpå bør der udvælges et begrænset og målrettet sæt indikatorer på en måde, der så nøjagtigt som muligt afspejler, hvorvidt den støttede intervention bidrager til de fastsatte målsætninger. Det bør være muligt for indikatorerne vedrørende de specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger at omfatte interventioner, som bidrager til at opfylde de forpligtelser, der udspringer af de relevante EU-retsakter.
- (118) Som en del af præstations-, overvågnings- og evalueringsrammen bør medlemsstaterne hvert år overvåge og rapportere til Kommissionen om de fremskridt, der er gjort. De oplysninger, som medlemsstaterne bør stille til rådighed, er det grundlag, på hvilket Kommissionen rapporterer om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de specifikke målsætninger for hele perioden for den strategiske plan ved anvendelse af et sæt hovedindikatorer.
- (119) Der bør indføres mekanismer, som træder i kraft med henblik på beskyttelse af Unionens finansielle interesser, såfremt gennemførelsen af de strategiske planer afviger væsentligt fra de fastsatte mål. Det bør således være muligt for Kommissionen at anmode medlemsstaterne om at fremsende handlingsplaner i tilfælde af væsentlig og ubegrundet underpræstation. Det bør kunne føre til suspension og i sidste ende nedsættelse af støtten fra Unionen, hvis de planlagte resultater ikke opnås.
- (120) I henhold til princippet om delt forvaltning bør medlemsstaterne have ansvaret for at evaluere deres strategiske planer, hvis det er relevant med inddragelse af regionerne i udformningen af evalueringsplanen og i overvågningen og evalueringen af de regionale interventioner i den strategiske plan, mens Kommissionen bør have ansvaret for på EU-plan at sammenfatte medlemsstaternes forudgående evalueringer og foretage Unionens mellemliggende og efterfølgende evalueringer.
- (121) For at sikre en omfattende og meningsfuld evaluering af den fælles landbrugspolitik på EU-plan bør Kommissionen benytte sig af kontekst- og effektindikatorer. Disse indikatorer bør primært baseres på etablerede datakilder. Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om at sikre og yderligere forbedre robustheden af de data, der er nødvendige for kontekst- og effektindikatorerne.
- (122) Når Kommissionen vurderer de foreslåede strategiske planer, bør den vurdere de foreslåede strategiske planers sammenhæng med og bidrag til Unionens miljø- og klimalovgivning og -forpligtelser, og navnlig Unionens mål for 2030 som fastsat i Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« (»jord til bord-strategien«) og Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (»EU's biodiversitetsstrategi«).

- (123) Medlemsstaterne bør pålægges gennem deres strategiske planer at udvise et større samlet ambitionsniveau i forhold til tidligere, hvad angår den fælles landbrugspolitik specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger. Et sådant ambitionsniveau bør anses for at bestå af en række elementer, der bl.a. vedrører effektindikatorer, mål fastsat i forhold til resultatindikatorer, udformning af interventioner, påtænkt gennemførelse af konditionalitetssystemet og finansiel planlægning. Medlemsstaterne bør pålægges i deres strategiske planer at redegøre for, hvordan de udviser det påkrævede større samlede ambitionsniveau med hensyn til de forskellige relevante elementer. Denne forklaring bør omfatte nationale bidrag til opfyldelse af Unionens mål for 2030 i jord til bord-strategien og EU's biodiversitetsstrategi.
- (124) Kommissionen bør i begyndelsen af gennemførelsesperioden under hensyntagen til Unionens mål for 2030 i jord til bord-strategien og EU's biodiversitetsstrategi udarbejde en sammenfattende rapport om medlemsstaternes strategiske planer for at vurdere medlemsstaternes fælles indsats for og kollektive ambition om at opfylde den fælles landbrugspolitik specifikke målsætninger.
- (125) Kommissionen bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at vurdere medlemsstaternes anvendelse af den nye gennemførelsesmodel og det kombinerede bidrag fra interventionerne i medlemsstaternes strategiske planer til opfyldelse af Unionens miljø- og klimarelaterede forpligtelser, navnlig dem, der følger af den europæiske grønne pagt.
- (126) Artikel 107, 108 og 109 i TEUF gælder på støtte til de interventionstyper, der er omfattet af denne forordning. I betragtning af landbrugssektorens særlige karakter gælder bestemmelserne i TEUF dog ikke for interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper til landdistriktudvikling vedrørende operationer, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, og som udføres i henhold til og i overensstemmelse med denne forordning, eller for betalinger fra medlemsstaterne, som har til formål at yde supplerende national støtte til interventionstyper til landdistriktudvikling, hvortil der ydes støtte fra Unionen, og som er omfattet af artikel 42 i TEUF.
- (127) For at undgå et pludseligt og betydeligt fald i støt i bestemte sektorer i medlemsstater, der har ydet midlertidig national støtte i perioden 2015-2022, bør disse medlemsstater fortsat kunne yde en sådan støtte på visse betingelser og med visse begrænsninger. I betragtning af denne støttes midlertidige karakter bør dens udfasning fortsættes ved gradvist hvert år at nedsætte de sektorspecifikke rammebeløb til denne støtte.
- (128) Personoplysninger, der indsamles med henblik på anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, bør behandles på en måde, der er kompatibel med disse formål. De bør også gøres anonyme, når de behandles til overvågnings- og evalueringsformål og være beskyttet i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 <sup>(29)</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 <sup>(30)</sup>. De registrerede bør informeres om en sådan behandling og om deres databeskyttelsesrettigheder.
- (129) Medlemsstaterne bør indgive meddelelser med henblik på at gennemføre nærværende forordning samt overvåge, analysere og forvalte finansielle rettigheder.
- (130) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre

<sup>(29)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

<sup>(30)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (131) Af hensyn til retssikkerheden og med henblik på at beskytte landbrugernes rettigheder og garantere lige vilkår for medlemsstaterne for så vidt angår fælles krav og indikatorer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår tilpasning af fælles indikatorer vedrørende output, resultat, effekt og kontekst for at afhjælpe tekniske problemer med hensyn til deres gennemførelse; samt regler vedrørende andelen i forbindelse med GLM-norm 1.
- (132) Af hensyn til retssikkerheden og med henblik på at beskytte landbrugernes rettigheder og garantere, at interventioner i forbindelse med direkte betalinger fungerer på en gnidningsløs, sammenhængende og effektiv måde, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår bestemmelser, der gør ydelsen af betalinger betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol, regler med henblik på fastlæggelse af et harmoniseret grundlag for beregningen af nedsættelsen af betalinger inden for rammen for lofter og nedsættelse, foranstaltninger til at undgå modtagere af koblet indkomststøtte lider under strukturel uligevægt på markedet i en sektor, herunder beslutningen om, at sådan støtte fortsat kan udbetales indtil 2027 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev ydet sådan støtte, regler og betingelser for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld og regler og betingelserne for ydelse af denne betaling og om kravene til støtteberettigelse og dyrkningspraksis i forbindelse hermed, bestemmelser vedrørende kriterier for godkendelse af brancheorganisationer og bestemmelser om konsekvenserne, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder kriterierne og forpligtelserne for producenter.
- (133) Med henblik på at sikre, at interventionstyper i bestemte sektorer bidrager til at opfylde målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og styrker synergiene med andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik, og med henblik på at sikre lige vilkår på det indre marked og forhindre ulige eller illoyal konkurrence bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår bestemmelser, der sikrer, at interventionstyper i bestemte sektorer fungerer efter hensigten, den type udgifter, der skal dækkes, og navnlig udgifter til administration og personale, grundlaget for beregning af den finansielle støtte fra Unionen, herunder referenceperioderne og beregningen af værdien af den afsatte produktion og af producenternes organiseringsgrad i bestemte regioner, og maksimumsniveauerne for den finansielle støtte fra Unionen til visse interventioner, der har til formål at forebygge markeds kriser og styre risici i bestemte sektorer, bestemmelser om fastsættelse af et loft over udgifterne til genplantning af frugtplantager, olivenlunde eller vindyrkningsarealer, bestemmelser om producenters forpligtelse til at trække biprodukter fra vin fremstilling tilbage og for undtagelser fra denne forpligtelse med henblik på at undgå yderligere administrative byrder og bestemmelser om frivillig certificering af destillerier samt bestemmelser om de forskellige former for støtte og minimumsvarigheden af støttede investeringer i bestemte sektorer samt om kombinationen af finansiering til visse interventioner i vinsektoren. Særligt med henblik på at sikre effektiv og lønsom anvendelse af EU-midler til interventioner i forbindelse med biavlsektoren bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår yderligere krav vedrørende forpligtelsen til at meddele og fastlægge et minimumsbidrag fra Unionen til udgifterne til gennemførelse af disse interventionstyper.
- (134) Af hensyn til retssikkerheden og med henblik på at garantere, at målsætningerne for interventioner til landdistrikt-sudvikling opfyldes, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår støtte til forvaltningsforpligtelser vedrørende genetiske ressourcer og dyrevelfærd og kvalitetsordninger.
- (135) Med henblik på at tage fremtidige ændringer i medlemsstaternes finansielle tildelinger i betragtning eller at afhjælpe problemer, som medlemsstaterne har oplevet i gennemførelsen af deres strategiske planer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår medlemsstaternes tildeling til interventionstyper med direkte betalinger for at ændre de vægtninger, der anvendes på støtte på grundlag af dens bidrag til opfyldelsen af klimamålsætningerne, og bestemmelser om indholdet af de strategiske planer.

- (136) Med henblik på at lette overgangen fra den ordning, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013, til bestemmelserne i nærværende forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af støttemodtageres erhvervede rettigheder og berettigede forventninger.
- (137) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning og med henblik på at forhindre illoyal konkurrence eller diskrimination mellem landbrugere bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastlæggelsen af referencearealer med henblik på støtte til olieafgrøder, regler om proceduren for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld og om de dertil knyttede meddelelser, beregningen af nedsættelsen i tilfælde hvor det støtteberettigede bomuldsareal overstiger basisarealet, finansiel støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling, regler om præsentationen af elementerne i den strategiske plan, de ensartede betingelser for anvendelsen af informations- og offentliggørelseskravene vedrørende de muligheder, der tilbydes i de strategiske planer, hvormed det europæiske netværks organisatoriske struktur og drift fastsættes, regler om præstations-, overvågnings- og evalueringsrammen, bestemmelser om forelæggelsen af indholdet i den årlige præstationsrapport, regler om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende til brug for Kommissionens præstationsvurdering samt regler om databehovene og synergiene mellem potentielle datakilder, og regler om driften af et system for sikker udveksling af data af fælles interesse mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 <sup>(31)</sup>.
- (138) I betragtning af at der allerede er fastsat indikatorer i bilag I med henblik på overvågning, evaluering og den årlige præstationsrapportering, bør vedtagelsen af andre indikatorer med henblik på overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik underkastes yderligere kontrol fra medlemsstaternes side. De supplerende oplysninger, som medlemsstaterne skal give Kommissionen med henblik på overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, bør ligeledes være genstand for en positiv udtalelse fra Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik. Kommissionen bør derfor ikke kunne fastsætte en forpligtelse for medlemsstaterne til at fremlægge supplerende indikatorer og oplysninger om gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik med henblik på overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, hvis Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik ikke finder et kvalificeret flertal for eller imod Kommissionens forslag og derfor ikke kan udtale sig.
- (139) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 om godkendelse af de strategiske planer og ændringer heraf.
- (140) I behørigt begrundede tilfælde og når det er påkrævet af særligt hastende årsager, bør Kommissionen med henblik på at løse specifikke problemer, samtidig med at kontinuiteten i det direkte betalingssystem sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, kunne vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter. Med henblik på at løse hastende problemer, der opstår i en eller flere medlemsstater, og samtidig sikre kontinuiteten i det direkte betalingssystem bør Kommissionen vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter, når ekstraordinære omstændigheder i behørigt begrundede tilfælde berører tildelingen af støtte og forringer muligheden for en effektiv gennemførelse af betalingerne under de støtteordninger, der er omhandlet i denne forordning.
- (141) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 <sup>(32)</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 <sup>(33)</sup> bør fortsat ikke være omfattet af nærværende forordning, medmindre der udtrykkeligt henvises til bestemmelserne i de pågældende forordninger.

<sup>(31)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

<sup>(32)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

<sup>(33)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).



- (142) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af forskellene mellem de forskellige landdistrikter og de begrænsede finansielle ressourcer i medlemsstaterne bedre nås på EU-plan via den flerårige garanti for EU-finansiering og gennem fokus på klart prioriterede opgaver; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (143) Forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 bør derfor ophæves.
- (144) For at sikre en smidig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger hurtigst muligt, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

#### AFSNIT I

#### GENSTAND OG ANVENDELSESOMRÅDE, GÆLDENDE BESTEMMELSER OG DEFINITIONER

##### Artikel 1

#### Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der regler om:
  - a) overordnede og specifikke målsætninger, som skal forfølges ved hjælp af støtte fra Unionen, der ydes gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) under den fælles landbrugspolitik, samt de dertil knyttede indikatorer
  - b) interventionstyper og fælles krav til brug for medlemsstaterne til at forfølge disse målsætninger samt de dertil knyttede finansielle ordninger
  - c) strategiske planer under den fælles landbrugspolitik (»strategiske planer«), som medlemsstaterne skal udarbejde, hvori der fastsættes mål, angives betingelser for interventioner og tildeles finansielle midler i overensstemmelse med de specifikke målsætninger og konstaterede behov
  - d) koordinering og forvaltning samt overvågning, rapportering og evaluering.
2. Denne forordning finder anvendelse på støtte fra Unionen, som ydes gennem EGFL og ELFUL til interventioner beskrevet i en strategisk plan, der er udarbejdet af en medlemsstat og godkendt af Kommissionen, og som dækker perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027 (»perioden for den strategiske plan«).

##### Artikel 2

#### Gældende bestemmelser

1. Forordning (EU) 2021/2116 og de bestemmelser, der vedtages i medfør af samme forordning, finder anvendelse på støtte, der ydes i henhold til nærværende forordning.
2. Artikel 19, afsnit III, kapitel II, med undtagelse af artikel 28, første afsnit, litra c), og artikel 46 og 48 i forordning (EU) 2021/1060 finder anvendelse på støtte, der ydes gennem ELFUL i henhold til nærværende forordning.

## Artikel 3

**Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »landbruger«: en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset hvilken retlig status en sådan sammenslutning og dens medlemmer gives i henhold til national ret, hvis bedrift befinder sig inden for traktaternes territoriale anvendelsesområde som defineret i artikel 52 i traktaten om Den Europæiske Union sammenholdt med artikel 349 og 355 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og som udøver en landbrugsaktivitet som fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 2
- 2) »bedrift«: alle de produktionsenheder, der drives landbrugsmæssigt af en landbruger, og som befinder sig på samme medlemsstats område
- 3) »intervention«: et af en medlemsstat nærmere fastlagt støtteinstrument, jf. medlemsstatens strategiske plan, som er baseret på en af de interventionstyper, der er fastsat i denne forordning, og hvortil der er knyttet en række betingelser for støtteberettigelse
- 4) »operation«:
  - a) et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter eller aktioner, som er udvalgt under den pågældende strategiske plan
  - b) i forbindelse med finansielle instrumenter, de samlede støtteberettigede offentlige udgifter tildelt et finansielt instrument og den efterfølgende finansielle støtte, som det finansielle instrument yder til slutmodtagere
- 5) »offentlige udgifter«: ethvert bidrag til finansiering af operationer, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, EU-budgettet, der er stillet til rådighed for EGFL og ELFUL, offentligretlige organers budget eller sammenslutninger af offentlige myndigheders eller offentligretlige organers budget
- 6) »delmål«: mellemliggende værdier, som medlemsstaterne på forhånd har fastsat inden for rammerne af deres interventionsstrategier som omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra b), for et bestemt regnskabsår, og som skal opnås på et givet tidspunkt i perioden for den strategiske plan for at sikre rettidige fremskridt i forhold til resultatindikatorerne
- 7) »mål«: værdier, som medlemsstaterne på forhånd har fastsat inden for rammerne af deres interventionsstrategier som omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra b), og som skal opnås i slutningen af perioden for den strategiske plan i forhold til resultatindikatorerne
- 8) »regionerne i den yderste periferi«: regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF
- 9) »AKIS«: den kombinerede organisations- og videnstrøm mellem de personer, organisationer og institutioner, der anvender og frembringer viden inden for landbrug, og indbyrdes forbundne områder (landbrugsfagligt viden- og innovationsnetværk)
- 10) »mindre øer i Det Ægæiske Hav«: mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013
- 11) »gensidig fond«: en ordning, som en medlemsstat har godkendt i henhold til sin nationale ret, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes kompensation til de tilsluttede landbrugere, der oplever økonomiske tab
- 12) »mindre udviklede regioner«: mindre udviklede regioner som omhandlet i artikel 108, stk. 2, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/1060
- 13) »støttemodtager« i forbindelse med interventionstyper til landdistriktsudvikling som omhandlet i artikel 69:
  - a) et offentligretligt eller privatretligt organ, en enhed med eller uden status som juridisk person, en fysisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer
  - b) i forbindelse med statsstøtteordninger den virksomhed, der modtager støtten

- c) i forbindelse med finansielle instrumenter det organ, der gennemfører holdingfonden eller, hvis der ikke findes nogen holdingfondsstruktur, det organ, der gennemfører den særlige fond eller, hvis den i artikel 123 omhandlede forvaltningsmyndighed (»forvaltningsmyndigheden«) forvalter det finansielle instrument, forvaltningsmyndigheden
- 14) »støttesats«: andelen af offentlige udgifter til en operation; i forbindelse med finansielle instrumenter henviser termen til støttens bruttosubventionsækvivalent som defineret i artikel 2, nr. 20), i Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 <sup>(34)</sup>
- 15) »Leader«: lokaludvikling styret af lokalsamfundet som omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) 2021/1060
- 16) »bemyndiget organ«: ethvert offentligretligt eller privatretligt organ, herunder regionale eller lokale organer, regionaludviklingsorganer eller ikkestatslige organisationer, der handler under ansvar af en national eller regional forvaltningsmyndighed eller udfører opgaver på dennes vegne
- 17) »regnskabsår«: regnskabsår for landbruget i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2021/2116.

#### Artikel 4

### Definitioner og betingelser, der skal fastsættes i de strategiske planer

1. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer definitioner af »landbrugsaktivitet«, »landbrugsareal«, »støtteberettiget hektar«, »aktiv landbruger«, »ung landbruger« og »ny landbruger« samt de relevante betingelser i overensstemmelse med denne artikel.
2. »Landbrugsaktivitet« fastsættes på en måde, så det giver mulighed for at bidrage til leveringen af private og offentlige goder gennem en eller begge af følgende:
- a) produktion af de landbrugsprodukter, hvilket omfatter foranstaltninger såsom dyreavl eller dyrkning, herunder gennem paludikultur, i de tilfælde, hvor landbrugsprodukter forstås som de produkter, der er opført i bilag I til TEUF, undtagen fiskevarer, samt bomuld og lavskov med kort omdriftstid
- b) bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over brug af de sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner.
3. »Landbrugsareal« fastsættes på en måde, så det omfatter både agerjord, permanente afgrøder og permanente græsarealer, herunder når de danner skovlandbrugssystemer på det pågældende areal. Termerne »agerjord«, »permanente afgrøder« og »permanente græsarealer« defineres nærmere af medlemsstaterne inden for følgende rammer:
- a) »agerjord« er arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller arealer, der er til rådighed for produktion af afgrøder, men som ligger brak; desuden er det under forpligtelsens varighed arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller arealer, der er til rådighed for produktion af afgrøder, men som ligger brak, og der er udtaget i overensstemmelse med artikel 31 eller 70 eller GLM-norm 8 opført i bilag III til nærværende forordning eller artikel 22, 23 eller 24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 <sup>(35)</sup> eller artikel 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 <sup>(36)</sup> eller artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 <sup>(37)</sup>
- b) »permanente afgrøder« er afgrøder uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer og permanente græsningsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller mere og som giver udbytte i flere år, herunder planteskoler og lavskov med kort omdriftstid

<sup>(34)</sup> Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1).

<sup>(35)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

<sup>(36)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

<sup>(37)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

- c) »permanente græsarealer og permanente græsningsarealer« (der tilsammen benævnes »permanente græsarealer«) er arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere, og, såfremt det besluttet af medlemsstaterne, som ikke er pløjet op, opdyrket eller omsået med forskellige typer græs eller andet grøntfoder i fem år eller mere. Det kan omfatte andre arter, f.eks. buske eller træer, der kan afgræsses og, såfremt det besluttet af medlemsstaterne, andre arter, f.eks. buske eller træer, der producerer dyrefoder, forudsat at græs og andet grøntfoder forbliver fremherskende.

Medlemsstaterne kan også beslutte at betragte følgende arealtyper som permanente græsarealer:

- i) arealer, der er dækket af nogle af de arter, der er omhandlet i dette punkt, og som indgår i en etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende eller ikke findes i græsningsområder
- ii) arealer, der er dækket af nogle af de arter, der er omhandlet i dette punkt, hvor græs og andet grøntfoder ikke er fremherskende eller ikke findes i græsningsområder.

4. For så vidt angår interventionstyper med direkte betalinger fastsættes »støtteberettiget hektar« på en måde, så det dækker arealer, der står til landbrugerens rådighed og består af:

- a) ethvert af bedriftens landbrugsarealer, som i løbet af det år, der anmodes om støtte for, anvendes til en landbrugsaktivitet, eller som, hvis arealet også anvendes til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, fortrinsvis anvendes til landbrugsaktiviteter; når det er behørigt begrundet under henvisning til miljøet, biodiversiteten og klimaet, kan medlemsstaterne beslutte, at støtteberettigede hektar også omfatter visse arealer, der kun anvendes til landbrugsaktivitet hvert andet år
- b) ethvert af bedriftens arealer:
- i) der er dækket af landskabstræk, i henhold til bevarelseskrauet i GLM-norm 8 opført i bilag III
- ii) der anvendes til at nå mindsteandelen af agerjord afsat til ikkeproduktive arealer og landskabstræk, herunder arealer, som ligger brak, i henhold til GLM-norm 8 opført i bilag III, eller
- iii) som i den periode, hvor landbrugeren har den relevante forpligtelse, etableres eller vedligeholdes som led i en bioordning som omhandlet i artikel 31.

Såfremt det besluttet af medlemsstaterne, kan »støtteberettiget hektar« også indeholde andre landskabstræk, forudsat at disse ikke er fremherskende og ikke i betydelig grad hæmmer landbrugsaktivitetens præstation som følge af det areal, som de optager på den landbrugsparcel. Ved gennemførelsen af dette princip kan medlemsstaterne fastsætte en maksimal andel for den landbrugsparcel, som er dækket af disse andre landskabstræk.

For så vidt angår permanente græsarealer med spredte ikkestøtteberettigede træk kan medlemsstaterne beslutte at anvende faste nedsættelseskoefficienter til at fastlægge det areal, der betragtes som støtteberettiget

- c) ethvert af bedriftens arealer, som giver ret til betalinger i henhold til denne forordnings afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2, eller i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning som fastsat i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013, og som ikke er en »støtteberettiget hektar« som fastsat af medlemsstaterne på grundlag af dette stykkes litra a) og b):
- i) som følge af anvendelsen af direktiv 92/43/EØF, 2009/147/EF eller 2000/60/EF på dette areal
- ii) som følge af arealbaserede interventioner fastsat i denne forordning, som er omfattet af det integrerede system som omhandlet i artikel 65, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, der giver mulighed for produktion af produkter, som ikke er opført i bilag I til TEUF, gennem paludikultur, eller i nationale ordninger for biodiversitet eller drivhusgasreduktioner, hvis betingelserne er i overensstemmelse med disse arealbaserede interventioner, forudsat at de pågældende interventioner og nationale ordninger bidrager til at nå en eller flere specifikke målsætninger i nærværende forordnings artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f)

- iii) i den periode, hvor landbrugeren har en skovrejsningsforpligtelse i medfør af artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999, artikel 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005, artikel 22 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller nærværende forordnings artikel 70 eller 73 eller i henhold til en national ordning, hvis betingelser er i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005, artikel 22 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller nærværende forordnings artikel 70 eller 73
- iv) i den periode, hvor landbrugeren har en forpligtelse, der medfører udtagning af arealet, i medfør af artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999, artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005, artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller artikel 70 i nærværende forordning.

Arealer, der anvendes til produktion af hamp, er kun støtteberettigede hektar, hvis de anvendte sorter har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,3 %.

5. »Aktiv landbruger« fastsættes på en sådan måde, at det sikres, at der kun ydes støtte til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, som mindst beskæftiger sig med et minimumsniveau af en landbrugsaktivitet, uden at det nødvendigvis udelukker ydelse af støtte til landbrugere, der har flere forretningsaktiviteter, eller deltidslandbrugere.

Når det skal fastslås, hvem der kan være en »aktiv landbruger«, anvender medlemsstaterne objektive og ikkediskriminerende kriterier såsom: indkomstvurderinger, forbrug af arbejdskraft på bedriften, selskabsformål og optagelse af deres landsbrugsaktiviteter i nationale eller regionale registre. Medlemsstaterne kan vælge at indføre disse kriterier i en eller flere former, herunder gennem en negativliste, der diskvalificerer en landbruger fra at blive betragtet som en aktiv landbruger. Hvis medlemsstaterne betragter de landbrugere, der i det foregående år ikke har modtaget direkte betalinger, der overstiger et vist beløb, som aktive landbrugere, må et sådant beløb højst udgøre 5 000 EUR.

6. »Ung landbruger« fastsættes på en sådan måde, at det omfatter:

- a) en øvre aldersgrænse på mellem 35 og 40 år
- b) betingelser for at være »driftsleder«
- c) passende uddannelse eller kvalifikationer som fastsat af medlemsstaterne.

7. »Ny landbruger« fastsættes på en sådan måde, at det henviser til en landbruger, der ikke er en ung landbruger, og som for første gang er »driftsleder«. Medlemsstaterne fastsætter yderligere objektive og ikkediskriminerende krav for så vidt angår passende uddannelse og kvalifikationer.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med regler, der gør ydelsen af betalinger betinget af anvendelse af certificerede frø af bestemte hampesorter og proceduren for fastlæggelse af hampesorter samt verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, andet afsnit, for at sikre folkesundheden.

## AFSNIT II

### MÅLSÆTNINGER OG INDIKATORER

#### Artikel 5

#### Overordnede målsætninger

I overensstemmelse med målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, som er fastsat i artikel 39 i TEUF, med målet om at opretholde et velfungerende indre marked og lige vilkår mellem landbrugerne i Unionen samt med nærhedsprincippet har støtten fra EGFL og ELFUL til formål yderligere at forbedre den bæredygtige udvikling inden for landbrug, fødevarer og landdistrikter og bidrage til at opfylde følgende overordnede målsætninger på det økonomiske, miljømæssige og sociale område, som skal bidrage til gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling:

- a) at fremme en intelligent, konkurrencedygtig, modstandsdygtig og diversificeret landbrugssektor og dermed garantere fødevareresikkerheden på lang sigt

- b) at støtte og styrke miljøbeskyttelsen, herunder biodiversitet, og klimainsatsen og bidrage til opfyldelsen af Unionens miljø- og klimarelaterede målsætninger, herunder dens forpligtelser i henhold til Parisaftalen
- c) at styrke den socioøkonomiske struktur i landdistrikterne.

#### Artikel 6

#### Specifikke målsætninger

1. Opfyldelsen af de overordnede målsætninger forfølges ved hjælp af følgende specifikke målsætninger om:
  - a) at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i landbrugssektoren i hele Unionen med henblik på øget fødevarer sikkerhed og landbrugsmæssig diversitet på lang sigt samt sikring af den økonomiske bæredygtighed af landbrugsproduktionen i Unionen
  - b) at styrke markedsorienteringen og øge bedrifternes konkurrenceevne både på kort og lang sigt, herunder større fokus på forskning, teknologi og digitalisering
  - c) at forbedre landbrugernes position i værdikæden
  - d) at bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, herunder ved at reducere drivhusgasemissioner og øge kulstofbinding, samt fremme bæredygtig energi
  - e) at fremme bæredygtig udvikling og effektiv forvaltning af naturressourcer såsom vand, jord og luft, herunder ved at mindske afhængigheden af kemikalier
  - f) at bidrage til at standse og vende biodiversitetstab, forbedre økosystemtjenesterne og bevare levesteder og landskaber
  - g) at tiltrække og fastholde unge landbrugere og nye landbrugere og fremme bæredygtig virksomhedsudvikling i landdistrikterne
  - h) at fremme beskæftigelse, vækst, kønsligestilling, herunder kvinders deltagelse i landbruget, social inklusion og lokal udvikling i landdistrikterne, herunder cirkulær bioøkonomi og bæredygtigt skovbrug
  - i) at forbedre den måde, hvorpå landbruget i Unionen reagerer på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder vedrørende sikre og nærende fødevarer af høj kvalitet, der er produceret på bæredygtig vis, mindskelse af madspild samt forbedring af dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens.
2. Målsætningerne i stk. 1 komplementeres af og er indbyrdes forbundne med den tværgående målsætning om at modernisere landbruget og landdistrikterne ved at fremme og udveksle viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne og tilskynde til udbredelsen heraf blandt landbrugere gennem bedre adgang til forskning, innovation, videnudveksling og uddannelse.
3. I forbindelse med forfølgelsen af de specifikke målsætninger i stk. 1 og 2 træffer medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen passende foranstaltninger til at mindske den administrative byrde og sikre forenkling af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik.

#### Artikel 7

#### Indikatorer

1. Opfyldelsen af målsætningerne i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 og 2, vurderes ved hjælp af fælles indikatorer vedrørende output, resultater, effekt og kontekst som anført i bilag I. Disse fælles indikatorer omfatter:
  - a) outputindikatorer vedrørende det faktiske output for de støttede interventioner

- b) resultatindikatorer vedrørende de relevante specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, og som er brugt til fastlæggelsen af kvantificerede delmål og mål i forbindelse med de pågældende specifikke målsætninger i de strategiske planer og til vurdering af fremskridtene hen mod virkeliggørelse af disse mål; resultatindikatorerne vedrørende de miljø- og klimarelaterede målsætninger kan omfatte interventioner, som bidrager til opfyldelsen af de forpligtelser, der udspringer af EU-retsakterne opført i bilag XIII
- c) effektindikatorer vedrørende målsætningerne i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 og 2, og som er brugt i forbindelse med de strategiske planer og den fælles landbrugspolitik
- d) kontekstindikatorer som omhandlet i artikel 115, stk. 2, og opført i bilag I.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 om ændring af bilag I med henblik på at tilpasse de fælles output-, resultat-, effekt- og kontekstindikatorer. Disse delegerede retsakter er strengt begrænset til afhjælpning af tekniske problemer, som medlemsstaterne har oplevet med hensyn til anvendelsen af disse indikatorer.

### AFSNIT III

## FÆLLES KRAV OG INTERVENTIONSTYPER

### KAPITEL I

## FÆLLES KRAV

### Afdeling 1

## Almindelige principper

### Artikel 8

## Strategisk tilgang

Medlemsstaterne forfølger de i afsnit II omhandlede målsætninger ved at fastlægge interventioner på grundlag af de interventionstyper, der er omhandlet i dette afsnits kapitel II, III og IV, i overensstemmelse med deres vurderinger af behovene og de fælles krav i dette kapitel.

### Artikel 9

## Almindelige principper

Medlemsstaterne udformer de i deres strategiske planer fastlagte interventioner og GLM-normer, der er omhandlet i artikel 13, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de almindelige principper i EU-retten.

Medlemsstaterne sikrer, at interventioner og GLM-normer, der er omhandlet i artikel 13, fastlægges på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, er forenelige med et velfungerende indre marked og ikke er konkurrenceforvridende.

Medlemsstaterne fastsætter den lovgivningsmæssige ramme for tildelingen af støtte fra Unionen til landbrugere og andre støttemodtagere i overensstemmelse med de strategiske planer, som Kommissionen har godkendt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 118 og 119, og principperne og kravene i denne forordning og forordning (EU) 2021/2116. De gennemfører disse strategiske planer som godkendt af Kommissionen.

*Artikel 10***Indenlandsk støtte i henhold til WTO-aftalen**

Medlemsstaterne udformer de interventioner på grundlag af de interventionstyper, der er opført i bilag II til denne forordning, herunder definitionerne og betingelserne i artikel 4, på en sådan måde, at de opfylder kriterierne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug.

Navnlig opfylder grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed, supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed, supplerende indkomststøtte til unge landbrugere og ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd kriterierne i de afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er angivet i bilag II til denne forordning, for de pågældende interventioner. For andre interventioner er de afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er angivet i bilag II til denne forordning, vejledende, og de pågældende interventioner kan i stedet overholde et andet afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, såfremt dette er præciseret og redegjort for i den strategiske plan.

*Artikel 11***Gennemførelse af aftalememorandummet om visse olieafgrøder**

1. Hvis medlemsstaterne fastsætter andre arealbaserede interventioner end sådanne, som overholder bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, herunder koblet indkomststøtte i henhold til denne forordnings afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1, og hvis disse interventioner vedrører nogle eller alle typer olieafgrøder som omhandlet i bilaget til aftalememorandummet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder inden for rammerne af GATT, må det samlede støtteareal baseret på de planlagte output som omhandlet i den pågældende medlemsstats strategiske planer ikke overstige det maksimale støtteareal for hele Unionen med henblik på at sikre overholdelse af de internationale forpligtelser.

2. Senest den 8. juni 2022 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes et vejledende referenceareal med henblik på støtte for hver medlemsstat beregnet på grundlag af medlemsstatens andel af det gennemsnitlige dyrkede areal i Unionen i årene 2016-2020. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

3. Medlemsstater, som har til hensigt at yde støtte som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anfører deres tilsvarende planlagte output målt i hektar i deres forslag til strategiske planer som omhandlet i artikel 118, stk. 1.

Hvis det efter modtagelse af alle medlemsstaternes meddelelser om planlagt output viser sig, at det samlede areal overstiger det maksimale støtteareal for hele Unionen som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, beregner Kommissionen for hver medlemsstat, der har meddelt et areal, der overstiger dens referenceareal, en nedsættelseskoefficient, der står i forhold til overskridelsen af det planlagte output, således at det maksimale støtteareal for hele Unionen opretholdes. Hver berørt medlemsstat underrettes om denne nedsættelseskoefficient i Kommissionens bemærkninger til den strategiske plan, jf. artikel 118, stk. 3. Nedsættelseskoefficienten for hver medlemsstat fastsættes i den i artikel 118, stk. 6 omhandlede gennemførelsesafgørelse, hvorved Kommissionen godkender den strategiske plan.

Medlemsstaterne må ikke på eget initiativ ændre deres støtteareal efter den dato, der er fastsat i artikel 118, stk. 1.

4. Hvis en medlemsstat har til hensigt at øge sit planlagte output som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og som fastsat i medlemsstatens strategiske plan godkendt af Kommissionen, meddeler medlemsstaten Kommissionen det reviderede planlagte output som en anmodning om ændring af dens strategiske plan i henhold til artikel 119 inden den 1. januar året før det relevante ansøgningsår.

5. Hvis det er relevant, og med henblik på at undgå, at det maksimale støtteareal for hele Unionen som omhandlet i stk. 1 overskrides, fastsætter Kommissionen nedsættelseskoefficienter eller reviderer de eksisterende nedsættelseskoefficienter, såfremt disse koefficienter blev fastsat i overensstemmelse med stk. 3, andet afsnit, for alle medlemsstater, der overskrider deres referenceareal med henblik på støtte som fastsat i deres strategiske planer.



Kommissionen underretter de relevante medlemsstater om nedsættelseskoefficienterne senest den 31. januar året før det relevante ansøgningsår.

Hver berørt medlemsstat fremsender derpå en ny anmodning om ændring af den strategiske plan, der omfatter nedsættelseskoefficienten som omhandlet i andet afsnit, senest den 31. marts året før det relevante ansøgningsår. Nedsættelseskoefficienten for den pågældende medlemsstat fastsættes i den i artikel 119, stk. 10, omhandlede gennemførelsesafgørelse, ved hvilken Kommissionen godkender ændringen af den strategiske plan.

6. Hvad angår olieafgrøder, der er omfattet af det aftalememorandum, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, meddeler medlemsstaterne Kommissionen det samlede antal hektar, som der faktisk er udbetalt støtte for, i de årlige præstationsrapporter, der er omhandlet i artikel 134.

7. Medlemsstaterne udelukker dyrkning af solsikkefrø til direkte konsum fra arealbaserede interventioner som omhandlet i stk. 1.

## Afdeling 2

### Konditionalitet

#### Artikel 12

### Princip og anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indarbejder i deres strategiske planer et konditionalitetssystem, hvorunder landbrugere og andre støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til kapitel II eller årlige betalinger i henhold til artikel 70, 71 og 72, pålægges en administrativ sanktion, hvis de ikke opfylder de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til EU-retten og GLM-normerne fastsat i de strategiske planer, jf. bilag III, for så vidt angår følgende specifikke områder:

- a) klima og miljø, herunder vand, jord og biodiversitet i økosystemerne
- b) folkesundhed og plantesundhed
- c) dyrevelfærd.

2. De strategiske planer skal indeholde regler om et effektivt og forholdsmæssigt system med administrative sanktioner. Disse regler skal navnlig overholde kravene i afsnit IV, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2116.

3. Hvad angår de i bilag III omhandlede retsakter om de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, finder den gældende udgave anvendelse, og hvad angår direktiver desuden som gennemført af medlemsstaterne.

4. I denne afdeling forstås ved »lovgivningsbestemt forvaltningskrav« (»LF«) hvert enkelt lovgivningsbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten, der er opført i bilag III, i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt.

#### Artikel 13

### Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende god landbrugs- og miljømæssig stand

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, herunder arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastsætter på nationalt eller regionalt plan minimumsstandarder for landbrugere og andre støttemodtagere for hver GLM-norm, der er opført i bilag III, i overensstemmelse med hovedmålsætningen for disse normer som omhandlet i nævnte bilag. I forbindelse med fastsættelsen af deres normer tager medlemsstaterne, hvis det er relevant, hensyn til de pågældende arealers særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, landbrugsmetoder, bedriftsstørrelse og bedriftsstrukturer, arealanvendelse og de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi.

2. Hvad angår hovedmålsætningerne i bilag III, må medlemsstaterne fastsætte normer i tillæg til dem, der er fastsat i bilaget, med henblik på de pågældende hovedmålsætninger. Disse supplerende normer er ikkediskriminerende og forholdsmæssige og svarer til de identificerede behov.

Medlemsstaterne må ikke fastsætte minimumsnormer for andre hovedmålsætninger end de i bilag III fastsatte hovedmålsætninger.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med regler for at sikre lige vilkår vedrørende andelen i forbindelse med GLM-norm 1.

### Afdeling 3

#### **Social konditionalitet**

##### *Artikel 14*

#### **Princip og anvendelsesområde**

1. Medlemsstaterne anfører i deres strategiske planer, senest fra og med den 1. januar 2025, at landbrugere og andre støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til kapitel II eller årlige betalinger i henhold til artikel 70, 71 og 72, skal pålægges en administrativ sanktion, hvis de ikke opfylder kravene vedrørende relevante arbejds- og ansættelsesvilkår eller arbejdsgiverforpligtelser, der følger af retsakterne som omhandlet i bilag IV.

2. Når medlemsstaterne indarbejder et system med administrative sanktioner i deres strategiske planer, jf. stk. 1, hører de i overensstemmelse med deres institutionelle bestemmelser de relevante nationale arbejdsmarkedsparter, der repræsenterer ledelsen og arbejdskraften i landbrugssektoren, og respekterer fuldt ud deres autonomi samt deres ret til at forhandle og indgå kollektive aftaler. Dette system med administrative sanktioner påvirker ikke arbejdsmarkedsparternes rettigheder og forpligtelser, hvis arbejdsmarkedsparterne i overensstemmelse med de nationale retlige og kollektive forhandlingsrammer har ansvaret for at gennemføre eller håndhæve de retsakter, der er omhandlet i bilag IV.

3. Den strategiske plan skal indeholde regler om et effektivt og forholdsmæssigt system med administrative sanktioner. Disse regler skal overholde de relevante krav i afsnit IV, kapitel V, i forordning (EU) /2021/2116.

4. Hvad angår de i bilag IV omhandlede retsakter, der indeholder de bestemmelser, der skal omfattes af systemet med administrative sanktioner, jf. stk. 1, finder den gældende udgave anvendelse og som gennemført af medlemsstaterne.

### Afdeling 4

#### **Bedriftsrådgivningstjenester**

##### *Artikel 15*

#### **Bedriftsrådgivningstjenester**

1. Medlemsstaterne indarbejder i deres strategiske planer en ordning for tjenester til rådgivning af landbrugere og andre støttemodtagere af EU-landbrugsstøtte om arealforvaltning og bedriftsforvaltning (»bedriftsrådgivningstjenester«). Medlemsstaterne kan bygge på eksisterende ordninger.

2. Bedriftsrådgivningstjenesterne dækker den økonomiske, miljømæssige og sociale dimension under hensyntagen til eksisterende landbrugsmetoder og bidrager med ajourførte teknologiske og videnskabelige oplysninger, der er udviklet på baggrund af forsknings- og innovationsprojekter, herunder med hensyn til levering af offentlige goder.

Gennem bedriftsrådgivningstjenesterne tilbydes der passende bistand i hele bedriftens udviklingscyklus, herunder i forbindelse med etablering for første gang, omstilling af produktionsmønstre til forbrugerefterspørgsel, innovativ praksis, landbrugsteknikker med henblik på modstandsdygtighed over for klimaforandringer, herunder skovlandbrug og agroøkologi, bedre dyrevelfærd og om nødvendigt sikkerhedsstandarder og social støtte.

Bedriftsrådgivningstjenesterne integreres i de indbyrdes forbundne tjenester inden for bedriftsrådgivning, forskning, landbrugsorganisationer og andre relevante interessenter, der udgør AKIS.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den rådgivning, der ydes, er upartisk, og at konsulenterne er tilstrækkeligt kvalificerede og uddannede og ikke er involveret i interessekonflikter.

4. Bedriftsrådgivningstjenesterne tilpasses de forskellige produktion- og bedriftstyper og dækker mindst følgende:

a) alle krav, betingelser og forvaltningsforpligtelser, som gælder for landbrugere og andre støttemodtagere, og som er fastsat i den strategiske plan, herunder krav og standarder under konditionalitet og betingelser for interventioner samt oplysninger om finansielle instrumenter og forretningsplaner udarbejdet i henhold til den strategiske plan

b) de krav, der er fastsat af medlemsstaterne til gennemførelse af direktiv 92/43/EØF, direktiv 2000/60/EF, artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009<sup>(38)</sup>, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF<sup>(39)</sup>, direktiv 2009/128/EF, direktiv 2009/147/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429<sup>(40)</sup>, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031<sup>(41)</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284<sup>(42)</sup>

c) landbrugsmetoder, der forebygger udvikling af antimikrobiel resistens som omhandlet i Kommissionens meddelelse af 29. juni 2017 med titlen »En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens«

d) risikoforebyggelse og -styring

e) støtte til innovation, navnlig til forberedelse og gennemførelse af projekter i de operationelle grupper under EIP som omhandlet i artikel 127, stk. 3

f) digitale teknologier i landbruget og landdistrikterne som omhandlet i artikel 114, litra b)

g) bæredygtig næringsstofforvaltning, herunder senest fra og med 2024 anvendelsen af bedriftsbæredygtighedsinstrumentet for næringsstoffer; dette instrument er enhver digital applikation, der som minimum giver:

i) en balance mellem de vigtigste næringsstoffer på markniveau

ii) lovkrav vedrørende næringsstoffer

iii) jordbundsdata på grundlag af tilgængelige informationer og analyser

iv) data fra det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), der er relevante for næringsstofforvaltning

h) ansættelsesvilkår, arbejdsgiverforpligtelser, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og social støtte i landbrugssamfund.

<sup>(38)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

<sup>(39)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

<sup>(40)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed (»dyresundhedsloven«) (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

<sup>(41)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

<sup>(42)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

## KAPITEL II

## INTERVENTIONSTYPER MED DIREKTE BETALINGER

## Afdeling 1

## Interventionstyper, nedsættelser og minimumskrav

## Artikel 16

## Interventionstyper med direkte betalinger

1. Interventionstyperne i dette kapitel kan indebære såvel afkoblede som koblede direkte betalinger.
2. Afkoblede direkte betalinger omfatter:
  - a) grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed
  - b) supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed
  - c) supplerende indkomststøtte til unge landbrugere
  - d) ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd.
3. Koblede direkte betalinger omfatter:
  - a) koblet indkomststøtte
  - b) afgrødespecifik betaling for bomuld.

## Artikel 17

## Lofter over og nedsættelse af betalinger

1. Medlemsstaterne kan lægge loft over beløbet for den grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed, der ydes til landbrugere for et givet kalenderår. Medlemsstater, der vælger at indføre lofter, nedsætter den del af beløbet, som overstiger 100 000 EUR, med 100 %.

2. Medlemsstaterne kan nedsætte beløbet for den grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed, der ydes til landbrugere for et givet kalenderår, og som overstiger 60 000 EUR, med op til 85 %.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere trancher på mere end 60 000 EUR og for disse yderligere trancher nærmere angive de procentvise nedsættelser. De sikrer, at nedsættelsen for hver tranche er lig med eller højere end nedsættelsen for den foregående tranche.

3. Inden medlemsstaterne anvender stk. 1 eller 2, kan de trække følgende fra beløbet for den grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed, der ydes til en landbruger for et givet kalenderår:

- a) alle lønninger knyttet til en landbrugsaktivitet, som landbrugeren har anmeldt, inkl. skatter og sociale bidrag knyttet til beskæftigelse
- b) de tilsvarende omkostninger ved almindelig og ulønnet arbejdskraft knyttet til en landbrugsaktivitet, der udføres af personer, som arbejder på den pågældende bedrift, men som ikke får løn herfor, eller som får mindre i løn end den godtgørelse, der normalt betales for de pågældende tjenesteydelser, men som får andel i bedriftens økonomiske resultat
- c) arbejdskraftomkostningselementet i de kontraktomkostninger, der er forbundet med en landbrugsaktivitet, som landbrugeren har anmeldt.

Ved beregningen af de i første afsnit, litra a), omhandlede beløb anvender medlemsstaterne de faktiske lønudgifter, som afholdes af landbrugeren. I behørigt begrundede tilfælde kan landbrugerne anmode om at anvende standardomkostninger, som af den pågældende medlemsstat skal fastsættes efter en metode, der skal præciseres yderligere i dens strategiske plan på grundlag af den gennemsnitlige standardløn knyttet til en landbrugsaktivitet på nationalt eller regionalt plan ganget med antal årsværk anmeldt af den pågældende landbruger.

Ved beregningen af de i første afsnit, litra b), omhandlede beløb anvender medlemsstaterne standardomkostninger, som af den pågældende medlemsstat skal fastsættes efter en metode, der skal præciseres yderligere i dens strategiske plan på grundlag af den gennemsnitlige standardløn knyttet til en landbrugsaktivitet på nationalt eller regionalt plan ganget med antal årsværk anmeldt af den pågældende landbruger.

4. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende den nedsættelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2, for så vidt angår medlemmer af de pågældende juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale ret tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

5. Det anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger anvendes primært til at bidrage til finansieringen af supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed, hvis en sådan støtte er fastsat i den relevante strategiske plan, og dernæst af andre interventioner med afkoblede direkte betalinger.

Medlemsstaterne kan også anvende hele eller en del af resultatet til finansiering af interventionstyper under ELFUL, jf. kapitel IV, i form af en overførsel. En sådan overførsel til ELFUL fremgår af de finansielle tabeller i den strategiske plan og kan revideres i 2025, jf. artikel 103. Den er ikke underlagt maksimumsbegrænsningerne for overførsel af midler fra EGFL til ELFUL, jf. nævnte artikel.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 152, som supplerer denne forordning med regler med henblik på fastlæggelse af et harmoniseret grundlag for beregningen af nedsættelsen af betalinger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, med henblik på at fastsætte nærmere regler om fordelingen af midler til landbrugere.

#### Artikel 18

##### Minimumskrav

1. Medlemsstaterne fastsætter et minimumsareal og yder ikke direkte betalinger til aktive landbrugere, hvis støtteberettigede areal på den bedrift, hvortil der er ansøgt om direkte betalinger, er mindre end dette minimumsareal.

Alternativt kan medlemsstaterne fastsætte et minimumsbeløb for direkte betalinger, der kan betales til en landbruger.

2. Hvis en medlemsstat har besluttet at fastsætte et minimumsareal i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, fastsætter den ikke desto mindre et minimumsbeløb i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit, for de landbrugere, der modtager en dyrerelateret støtte, der betales pr. dyr i form af direkte betalinger og har færre hektar end dette minimumsareal.

Ved fastsættelsen af minimumsarealet eller minimumsbeløbet søger medlemsstaterne at sikre, at der kun ydes direkte betalinger til aktive landbrugere, hvis:

- a) forvaltningen af de pågældende betalinger ikke medfører en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, og
- b) de pågældende beløb effektivt bidrager til at nå de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, som direkte betalinger er knyttet til.

3. Grækenland kan beslutte ikke at anvende denne artikel på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

#### Artikel 19

##### Bidrag til risikostyringsværktøjer

Uanset artikel 44, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 kan en medlemsstat beslutte at tildele op til 3 % af de direkte betalinger, der skal betales til en landbruger, til landbrugerens bidrag til et risikostyringsværktøj.

Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af denne bestemmelse, anvender den på alle landbrugere, der modtager direkte betalinger i et givet år.

## Afdeling 2

**Afkoblede direkte betalinger**

## Underafdeling 1

**Almindelige bestemmelser**

## Artikel 20

**Generelle krav for modtagelse af afkoblede direkte betalinger**

Medlemsstaterne yder afkoblede direkte betalinger til aktive landbrugere på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.

## Underafdeling 2

**Grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed**

## Artikel 21

**Generelle regler**

1. Medlemsstaterne yder grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed (»grundlæggende indkomststøtte») på de betingelser, der er fastsat i denne underafdeling, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne yder grundlæggende indkomststøtte i form af en årlig afkoblet betaling pr. støtteberettiget hektar.
3. Uden at det berører artikel 23-27 ydes den grundlæggende indkomststøtte for hver støtteberettiget hektar, som en aktiv landbruger har anmeldt.

## Artikel 22

**Støttebeløb pr. hektar**

1. Medmindre medlemsstaterne beslutter at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 23, ydes støtten som et ens beløb pr. hektar.
2. Medlemsstaterne kan beslutte at differentiere beløbet for den grundlæggende indkomststøtte pr. hektar for forskellige grupper af områder, der har socioøkonomiske eller agronomiske forhold, der ligner hinanden, herunder traditionelle landbrugsformer som fastsat af medlemsstaterne såsom traditionelle ekstensive alpine græsningsarealer. I overensstemmelse med artikel 109, stk. 2, litra d), kan beløbet for den grundlæggende indkomststøtte pr. hektar nedsættes under hensyntagen til støtte i henhold til andre interventioner i den pågældende strategiske plan.

## Artikel 23

**Betalingsrettigheder**

1. Medlemsstater, der anvender grundbetalingsordningen, jf. afsnit III, kapitel I, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan beslutte at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder i henhold til nærværende forordnings artikel 24-27.

2. Hvis medlemsstater, der anvender grundbetalingsordningen, jf. afsnit III, kapitel I, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, beslutter ikke længere at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder, udløber de betalingsrettigheder, der er tildelt i henhold til nævnte forordning, den 31. december i året forud for det år, hvorfra beslutningen skal finde anvendelse.

#### Artikel 24

### Værdien af betalingsrettigheder og konvergens

1. Medlemsstaterne fastsætter enhedsværdien af betalingsrettigheder før konvergens i henhold til denne artikel ved at justere værdien af betalingsrettighederne proportionelt med deres værdi som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 for ansøgningsåret 2022 og den tilhørende betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, jf. afsnit III, kapitel III, i nævnte forordning, for ansøgningsåret 2022.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at differentiere værdien af betalingsrettigheder i henhold til artikel 22, stk. 2.

3. Senest inden ansøgningsåret 2026 fastsætter hver medlemsstat et maksimumsniveau for værdien af individuelle betalingsrettigheder for medlemsstaten eller for hver gruppe af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2.

4. Hvis værdien af betalingsrettigheder som fastsat i henhold til stk. 1 ikke er ens i en medlemsstat eller inden for en gruppe af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2, sikrer den pågældende medlemsstat konvergens af værdien af betalingsrettigheder hen imod en ens enhedsværdi senest inden ansøgningsåret 2026.

5. Med henblik på stk. 4 sikrer hver medlemsstat senest for ansøgningsåret 2026, at alle betalingsrettigheder har en værdi på mindst 85 % af det planlagte gennemsnitlige enhedsbeløb, jf. artikel 102, stk. 1, for grundlæggende indkomststøtte for ansøgningsåret 2026 som fastsat i dens strategiske plan for medlemsstaten eller for gruppen af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2.

6. Medlemsstaterne finansierer den stigning i værdien af betalingsrettigheder, der er nødvendig for at overholde bestemmelserne i nærværende artikels stk. 4 og 5, ved brug af eventuelle beløb, der bliver til rådighed gennem anvendelsen af nærværende artikels stk. 3, og, hvor det er nødvendigt, ved at reducere forskellen mellem enhedsværdien for betalingsrettigheder som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 1 og det planlagte enhedsbeløb, jf. artikel 102, stk. 1, for grundlæggende indkomststøtte for ansøgningsåret 2026 som fastsat i den strategiske plan for medlemsstaten eller for gruppen af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2.

Medlemsstaterne kan beslutte at anvende nedsættelsen på alle eller dele af betalingsrettighederne med en værdi, der fastsættes i henhold til nærværende artikels stk. 1, og som overstiger det planlagte enhedsbeløb, jf. artikel 102, stk. 1, for grundlæggende indkomststøtte for ansøgningsåret 2026 som fastsat i den strategiske plan for medlemsstaten eller for gruppen af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2.

7. Nedsættelserne som omhandlet i stk. 6 fastsættes på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier. Uden at det berører den minimumsværdi, der er fastsat i henhold til stk. 5, kan sådanne kriterier omfatte fastsættelse af et maksimum for nedsættelsen, der for sin del ikke må være lavere end 30 %.

8. Medlemsstaterne sikrer, at justeringen af værdien af betalingsrettighederne i overensstemmelse med stk. 3-7 starter fra året 2023.

#### Artikel 25

### Aktivering af betalingsrettigheder

1. Medlemsstater, som har besluttet at yde støtte på grundlag af betalingsrettigheder, yder grundlæggende indkomststøtte til aktive landbrugere, der i deres egenskab af ejer eller forpagter råder over betalingsrettigheder, når disse betalingsrettigheder aktiveres. Medlemsstaterne sikrer, at aktive landbrugere for at aktivere betalingsrettigheder anmelder de støtteberettigede hektar, der ledsager en betalingsrettighed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at betalingsrettigheder, herunder i tilfælde af arv eller arveforskud, kun aktiveres i den medlemsstat eller gruppe af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2, hvor de blev tildelt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at aktiverede betalingsrettigheder giver ret til betaling på grundlag af de beløb, der er fastsat deri.

#### Artikel 26

##### Reserver af betalingsrettigheder

1. Medlemsstater, der beslutter at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder, forvalter en national reserve.
2. Uanset nærværende artikels stk. 1 kan en medlemsstat, hvis den beslutter at differentiere den grundlæggende indkomststøtte i henhold til artikel 22, stk. 2, beslutte at have en reserve for hver gruppe af områder som omhandlet i nævnte artikel.
3. Medlemsstaterne sikrer, at betalingsrettighederne fra denne reserve kun tildeles aktive landbrugere.
4. Medlemsstaterne anvender deres reserve til at prioritere tildelingen af betalingsrettigheder til følgende landbrugere:
  - a) unge landbrugere, som for nylig har etableret en bedrift for første gang
  - b) nye landbrugere.
5. En medlemsstat tildeler betalingsrettigheder til eller forhøjer værdien af de eksisterende betalingsrettigheder, som aktive landbrugere råder over i medfør af en endelig retsafgørelse eller en endelig forvaltningsakt truffet af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat. Den sikrer, at disse aktive landbrugere modtager det antal og den værdi af betalingsrettigheder, der er fastlagt i den pågældende afgørelse eller akt på en dato, der fastsættes af den pågældende medlemsstat.
6. Medlemsstaterne sikrer, at reserven tilføres midler ved hjælp af en lineær nedsættelse af værdien af alle betalingsrettigheder, hvis reserven ikke er tilstrækkelig til at dække tildelingen af betalingsrettigheder i henhold til stk. 4 og 5.
7. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere regler om anvendelsen af reserven, herunder yderligere kategorier af landbrugere, som skal modtage midler fra reserven, forudsat at de i stk. 4 og 5 omhandlede særlige grupper har modtaget midler, og om de omstændigheder, der udløser en tilførsel fra reserven. Hvis der tilføres midler til reserven ved hjælp af en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder, finder en sådan lineær nedsættelse anvendelse på alle betalingsrettigheder på nationalt plan eller, hvis medlemsstaterne anvender undtagelsen i stk. 2, for den relevante gruppe af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2.
8. Medlemsstaterne fastsætter værdien af nye betalingsrettigheder, der tildeles fra reserven, til den gennemsnitlige nationale værdi af betalingsrettigheder i det år, tildelingen finder sted, eller til den gennemsnitlige værdi af betalingsrettigheder for hver gruppe af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2, i tildelingsåret.
9. Medlemsstaterne kan beslutte at forhøje værdien af de eksisterende betalingsrettigheder op til den gennemsnitlige nationale værdi i tildelingsåret eller op til den gennemsnitlige værdi for hver gruppe af områder som omhandlet i artikel 22, stk. 2.

#### Artikel 27

##### Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller arveforskud kan betalingsrettigheder kun overdrages til en aktiv landbruger, der er etableret i samme medlemsstat.
2. Hvis medlemsstaten beslutter at differentiere den grundlæggende indkomststøtte i henhold til artikel 22, stk. 2, kan betalingsrettigheder kun overdrages inden for den gruppe af områder, hvor de blev tildelt.



*Artikel 28***Betalinger til mindre landbrugere**

Medlemsstaterne kan yde betaling til mindre landbrugere som fastsat af medlemsstaterne i form af et fast beløb eller et beløb pr. hektar til erstatning af de direkte betalinger i henhold til denne afdeling og afdeling 3 i dette kapitel. Medlemsstaterne gør den tilhørende intervention i deres strategiske planer valgfri for landbrugere.

Den årlige betaling til hver landbruger må ikke overstige 1 250 EUR.

Medlemsstaten kan beslutte at fastsætte forskellige faste beløb eller beløb pr. hektar i tilknytning til forskellige arealtærskler.

## Underafdeling 3

**Supplerende indkomststøtte***Artikel 29***Supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed**

1. Medlemsstaterne yder supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed (»omfordelingsindkomststøtte«) på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i deres strategiske planer.

Uanset dette stykkes første afsnit eller artikel 98 kan medlemsstaterne imødekomme behovet for en omfordeling af indkomststøtten gennem andre instrumenter og interventioner, som finansieres af EGFL og forfølger målet om en mere retfærdig fordeling og en mere effektiv målretning af indkomststøtten, forudsat at de i deres strategiske planer kan påvise, at der tages tilstrækkeligt hensyn til et sådant behov.

2. Medlemsstater sikrer omfordeling af direkte betalinger fra større til mindre eller mellemstore bedrifter, idet de yder omfordelingsindkomststøtte i form af en årlig, afkoblet betaling pr. støtteberettiget hektar til landbrugere, som har ret til en betaling i henhold til bestemmelserne om grundlæggende indkomststøtte som omhandlet i artikel 21.

3. Medlemsstater fastsætter på nationalt eller regionalt plan, som kan udgøre de grupper af områder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, et beløb pr. hektar eller forskellige beløb for forskellige intervaller af hektar samt det maksimale antal hektar pr. landbruger, som der kan ydes omfordelingsindkomststøtte til.

4. Det beløb pr. hektar, der er planlagt for et givet ansøgningsår, må ikke overstige det nationale gennemsnitlige beløb for direkte betalinger pr. hektar for det pågældende ansøgningsår.

5. Det nationale gennemsnitlige beløb for direkte betalinger pr. hektar defineres som forholdet mellem det nationale loft for direkte betalinger for et givet ansøgningsår som fastsat i bilag V og de samlede planlagte output for grundlæggende indkomststøtte for det pågældende ansøgningsår, udtrykt i antal hektar.

6. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende det maksimale antal hektar, der er omhandlet i stk. 3, for så vidt angår medlemmer af disse juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale ret tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

I tilfælde af landbrugere, der er en del af en sammenslutning af tilknyttede juridiske enheder som fastsat af medlemsstaterne, kan medlemsstaterne anvende det maksimale antal hektar, der er omhandlet i stk. 3, for så vidt angår denne sammenslutning på betingelser, som skal fastsættes af dem.

*Artikel 30***Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere**

1. Medlemsstaterne kan yde supplerende indkomststøtte til unge landbrugere i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i artikel 4, stk. 6, på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.

2. Som en del af forpligtelsen til at tiltrække unge landbrugere i overensstemmelse med den målsætning, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra g), og til med henblik på denne målsætning i overensstemmelse med artikel 95 at afsætte mindst et beløb som fastsat i bilag XII kan medlemsstaterne yde supplerende indkomststøtte til unge landbrugere, som for nylig har etableret en bedrift for første gang, og som har ret til en betaling i henhold til bestemmelserne om grundlæggende indkomststøtte som omhandlet i artikel 21.

Medlemsstaterne kan beslutte at yde støtte efter denne artikel til landbrugere, der har modtaget støtte efter artikel 50 i forordning (EU) nr. 1307/2013, for den resterende del af den periode, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 5.

3. Denne supplerende indkomststøtte til unge landbrugere ydes i en varighed på højst fem år fra det første år, hvor en ansøgning om betaling til unge landbrugere indgives, og på de betingelser, der skal fastsættes i den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik gældende for perioden efter 2027, når varigheden på fem år går ud over 2027. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke skabes retlige forventninger for støttemodtagere for perioden efter 2027.

Denne støtte ydes i form af enten en årlig afkoblet betaling pr. støtteberettiget hektar eller et fast beløb pr. ung landbruger.

Medlemsstaterne kan beslutte kun at yde støtte efter denne artikel til et maksimalt antal hektar pr. ung landbruger.

4. Hvis der er tale om en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer såsom en sammenslutning af landbrugere, producentorganisationer eller kooperativer, kan medlemsstaterne anvende det højeste antal hektar, jf. stk. 3, på niveauet for medlemmer af disse juridiske personer eller sammenslutninger,

- a) der opfylder definitionen og betingelserne for en »ung landbruger« som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, og
- b) hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

*Underafdeling 4***Ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd***Artikel 31***Ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd**

1. Medlemsstaterne opretter og yder støtte til frivillige ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd (»bio-ordningerne«) på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.

2. Medlemsstaterne yder i henhold til denne artikel støtte til aktive landbrugere eller sammenslutninger af aktive landbrugere, der forpligter sig til at anvende landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens.

3. Medlemsstaterne opstiller en liste over de i stk. 2 omhandlede landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd samt bekæmpelse af antimikrobiel resistens. Disse metoder skal være beregnet til at opfylde en eller flere af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og for så vidt angår forbedring af dyrevelfærden og bekæmpelse af antimikrobiel resistens, i artikel 6, stk. 1, litra i).

4. Hver bio-ordning skal i princippet omfatte mindst to af følgende indsatsområder for klimaet, miljøet, dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens:

- a) modvirkning af klimaforandringer, herunder reduktion af drivhusgasemissioner fra landbrugsmetoder, samt vedligeholdelse af eksisterende kulstoflagre og forbedring af kulstofbinding
- b) tilpasning til klimaforandringer, herunder aktioner til forbedring af fødevarerproduktionssystemers modstandsdygtighed og dyre- og plantediversitet med henblik på øget modstandsdygtighed over for sygdomme og klimaforandringer
- c) beskyttelse eller forbedring af vandkvaliteten og mindskelse af presset på vandressourcerne
- d) forebyggelse af jordforringelse, jordgenoprettelse, forbedring af jordfrugtbarhed og af næringsstofforvaltning [og jordbiota]
- e) beskyttelse af biodiversitet, bevarelse eller genopretning af levesteder eller arter, herunder opretholdelse og skabelse af landskabstræk eller ikkeproduktive arealer
- f) aktioner med henblik på en bæredygtig og reduceret anvendelse af pesticider, navnlig pesticider, der udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet
- g) aktioner til at forbedre dyrevelfærd eller bekæmpe antimikrobiel resistens.

5. I henhold til denne artikel yder medlemsstaterne kun betalinger, som dækker forpligtelser, der:

- a) er mere vidtgående end de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de GLM-normer, der er fastsat i kapitel I, afdeling 2
- b) er mere vidtgående end de relevante minimumskrav vedrørende brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler, dyrevelfærd samt andre relevante obligatoriske krav indført ved national ret og EU-retten
- c) er mere vidtgående end de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b)
- d) adskiller sig fra forpligtelser, for hvilke der ydes betalinger i henhold til artikel 70.

For så vidt angår de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan der, hvis national ret pålægger nye krav, der er mere vidtgående end de tilsvarende minimumskrav, som er fastsat i EU-retten, ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til opfyldelse af disse krav, i højst 24 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for bedriften.

6. I medfør af stk. 5 kan medlemsstaterne ved beskrivelsen af de forpligtelser, som støttemodtagere i forbindelse med bio-ordninger som omhandlet i denne artikel skal opfylde, bygge på et eller flere af de krav og en eller flere af de normer, der er fastsat i kapitel I, afdeling 2, forudsat at forpligtelserne i bio-ordningerne er mere vidtgående end de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de minimumsnormer for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til kapitel I, afdeling 2.

Uden at det berører artikel 87, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 anses aktive landbrugere eller sammenslutninger af aktive landbrugere, som deltager i bio-ordninger oprettet i overensstemmelse med første afsnit, for at opfylde de relevante krav og normer i bilag III, forudsat at de opfylder forpligtelserne i henhold til den pågældende bio-ordning.

Medlemsstater, der opretter bio-ordninger i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, kan sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer ikke gentager kontrol, hvis de samme krav og normer gælder både i henhold til disse miljøordninger og forpligtelserne fastsat i bilag III.

7. Støtten til en bestemt bio-ordning ydes i form af en årlig betaling for alle støtteberettigede hektar, der er omfattet af forpligtelserne. Betalingerne ydes enten:

- a) som betalinger ud over grundlæggende indkomststøtte som omhandlet i underafdeling 2 eller
- b) som betalinger, der kompenserer aktive landbrugere eller sammenslutninger af aktive landbrugere for alle eller dele af de ekstraomkostninger, som de har afholdt, og tabt indkomst som følge af de påtagne forpligtelser, som beregnes i overensstemmelse med artikel 82 under hensyntagen til målene for bio-ordninger disse betalinger kan også dække transaktionsomkostninger.

Uanset første afsnit kan betalinger, som ydes i overensstemmelse med litra b) heri til dyrevelfærdsforpligtelser, forpligtelser vedrørende bekæmpelse af antimikrobiel resistens og, hvis det er behørigt begrundet, forpligtelser vedrørende landbrugsmetoder til gavn for klimaet, også ske i form af en årlig betaling for husdyrenheder.

8. Medlemsstaterne påviser, hvordan landbrugsmetodeforpligtelserne i henhold til bio-ordningerne opfylder de behov, der er omhandlet i artikel 108, og hvordan de bidrager til den miljø- og klimastruktur, der er omhandlet i artikel 109, stk. 2, litra a), og til dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens. De anvender et bedømmelses- eller pointsystem eller en anden passende metode for at sikre bio-ordningernes effektivitet med hensyn til at nå de fastsatte mål. Ved fastsættelsen af niveauet for betalinger for forskellige forpligtelser i henhold til bio-ordningerne i medfør af nærværende artikels stk. 7, første afsnit, litra a), tager medlemsstaterne hensyn til hver bio-ordnings bæredygtigheds- og ambitionsniveau ud fra objektive og gennemsigtige kriterier.

9. Medlemsstaterne sikrer, at interventionerne i henhold til denne artikel er i overensstemmelse med den støtte, der er baseret på artikel 70.

### Afdeling 3

#### Koblede direkte betalinger

##### Underafdeling 1

#### Koblet indkomststøtte

##### Artikel 32

#### Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan yde koblet indkomststøtte til aktive landbrugere på de betingelser, der er fastsat i denne underafdeling, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaternes interventioner skal hjælpe de støttede sektorer og produktioner eller bestemte driftsformer inden for disse sektorer eller produktioner, jf. artikel 33, med at løse de vanskeligheder, de har, ved at forbedre konkurrenceevnen, bæredygtigheden eller kvaliteten. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at påvise, hvilke vanskeligheder de har i forbindelse med proteinafgrøder.
3. Koblet indkomststøtte ydes i form af en årlig betaling pr. hektar eller dyr.

##### Artikel 33

#### Anvendelsesområde

Koblet støtte kan kun ydes til følgende sektorer eller produktioner eller bestemte driftsformer inden for disse sektorer eller produktioner, der tilskrives særlig stor betydning af socioøkonomiske eller miljømæssige årsager:

- a) korn
- b) oliefrø med undtagelse af solsikkefrø til direkte konsum som fastsat i artikel 11, stk. 7

- c) proteinafgrøder, herunder bælgplanter og blandinger af bælgplanter og græs, forudsat at bælgplanter forbliver fremherskende i blandingen
- d) hør
- e) hamp
- f) ris
- g) nødder
- h) stivelseskartofler
- i) mælk og mejeriprodukter
- j) frø
- k) fåre- og gedekød
- l) oksekød
- m) olivenolie og spiseoliven
- n) silkeorme
- o) tørret foder
- p) humle
- q) sukkerroer, sukkerrør og cikorierødder
- r) frugt og grøntsager
- s) lavskov med kort omdriftstid.

#### Artikel 34

### Støtteberettigelse

1. Medlemsstaterne kan kun yde koblet indkomststøtte i form af en betaling pr. hektar for arealer, som de har fastsat som støtteberettigede hektar.
2. Hvis den koblede indkomststøtte vedrører kvæg eller får og geder, fastsætter medlemsstaterne som en betingelse for støtteberettigelse forpligtelser til at identificere og registrere dyrene i henhold til del IV, afsnit I, kapitel 2, afdeling 1 i forordning (EU) nr. 2016/429. Uden at det berører andre gældende betingelser for støtteberettigelse betragtes kvæg eller får og geder som støtteberettigede, hvis forpligtelserne til identifikation og registrering er opfyldt inden en nærmere bestemt dato i det relevante ansøgningsår, som fastsættes af medlemsstaten.

#### Artikel 35

### Delegerede beføjelser i tilfælde af strukturel uligevægt på markedet i en sektor

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med foranstaltninger til at forhindre, at modtagere af koblet indkomststøtte lider under strukturel uligevægt på markedet i en sektor. Disse delegerede retsakter kan give medlemsstaterne mulighed for at beslutte, at koblet indkomststøtte fortsat kan udbetales indtil 2027 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev ydet en sådan støtte.

## Underafdeling 2

**Afgrødespecifik betaling for bomuld**

## Artikel 36

**Anvendelsesområde**

Bulgarien, Grækenland, Spanien og Portugal yder afgrødespecifik betaling for bomuld til aktive landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00, på de betingelser, der er fastsat i denne underafdeling.

## Artikel 37

**Generelle regler**

1. Der ydes afgrødespecifik betaling for bomuld pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Arealet er kun støtteberettiget, hvis det hører til landbrugsarealer, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, er tilsæt med sorter, der er godkendt af medlemsstaten, og reelt høstes under normale vækstforhold.
2. Der ydes afgrødespecifik betaling for bomuld af sund, rimelig og sædvanlig handelskvalitet.
3. Bulgarien, Grækenland, Spanien og Portugal godkender de arealer og sorter, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med alle regler og betingelser, der er vedtaget i medfør af stk. 5.
4. For så vidt angår interventioner, der er omfattet af denne underafdeling:
  - a) De afholdte udgifters støtteberettigelse bestemmes på grundlag af artikel 37, litra a), i forordning (EU) 2021/2116.
  - b) Med henblik på artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 skal den udtalelse, som certificeringsorganerne skal afgive, omfatte litra a), b) og d) deri samt forvaltningserklæringen.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere nærværende forordning med regler og betingelser for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om proceduren for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld og om meddelelser til producenterne om denne godkendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

## Artikel 38

**Basisarealer, fastsatte udbytter og referencebeløb**

1. De nationale basisarealer fastsættes som følger:
  - Bulgarien: 3 342 ha
  - Grækenland: 250 000 ha
  - Spanien: 48 000 ha
  - Portugal: 360 ha.
2. De fastsatte udbytter i referenceperioden fastsættes som følger:
  - Bulgarien: 1,2 ton/ha
  - Grækenland: 3,2 ton/ha
  - Spanien: 3,5 ton/ha
  - Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Størrelsen af den afgrødespecifikke betaling pr. hektar støtteberettiget areal beregnes ved at gange de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

- Bulgarien: 636,13 EUR
- Grækenland: 229,37 EUR
- Spanien: 354,73 EUR
- Portugal: 223,32 EUR.

4. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og et givet år overstiger det basisareal, der er fastsat i stk. 1, nedsættes den støtte, der er omhandlet i stk. 3, for denne medlemsstat forholdsmæssigt med overskridelsen af basisarealet.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med regler om betingelserne for ydelse af afgrødespecifik betaling for bomuld, om kravene til støtteberettigelse og om dyrkningspraksis.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om beregning af den nedsættelse, der er omhandlet i stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

#### Artikel 39

#### Godkendte brancheorganisationer

1. I denne underafdeling forstås ved en »godkendt brancheorganisation« en juridisk enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egreneringsvirksomhed, der udøver aktiviteter såsom:

- a) at medvirke til en bedre koordinering af den måde, bomulden bringes i omsætning på, især ved forsknings- og markedsundersøgelser
- b) at udarbejde standardkontrakter, der er i overensstemmelse med Unionens regler
- c) at dirigere produktionen i retning af produkter, der er bedre tilpasset markedets behov og forbrugerefterspørgslen, især med hensyn til kvalitet og forbrugerbeskyttelse
- d) at opdatere metoder og måder at forbedre produktkvaliteten på
- e) at udvikle markedsføringsstrategier for at fremme afsætningen af bomuld ved hjælp af kvalitetscertificeringsordninger.

2. Den medlemsstat, hvor egreneringsvirksomhederne er etableret, godkender brancheorganisationer, som overholder alle kriterier, der fastsættes i medfør af stk. 3.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med regler om:

- a) kriterier for godkendelse af brancheorganisationer
- b) forpligtelser for producenterne
- c) konsekvenser, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder de i litra a) omhandlede kriterier.

#### Artikel 40

#### Ydelse af betaling

1. Landbrugere ydes afgrødespecifik betaling for bomuld for hektar, der er støtteberettigede i henhold til artikel 38.

2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld for hektar, der er støtteberettigede inden for det basisareal, der er fastsat i artikel 38, stk. 1, forhøjet med et beløb på 2 EUR.

## Artikel 41

### Undtagelser

1. Artikel 101 og 102 samt afsnit VII, med undtagelse af kapitel III deri, finder ikke anvendelse på den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i denne underafdeling.
2. Afgrødespecifik betaling for bomuld er ikke omfattet af nogen af de afsnit i den strategiske plan, der er omhandlet i artikel 108-114 med undtagelse af artikel 112, stk. 2, litra a), vedrørende finansieringsplanen.
3. Artikel 55, stk. 1, andet og tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/2116 finder ikke anvendelse på de interventioner, der er omhandlet i denne underafdeling.

## KAPITEL III

### INTERVENTIONSTYPER I BESTEMTE SEKTORER

#### Afdeling 1

#### Almindelige bestemmelser

## Artikel 42

### Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes der regler om interventionstyper:

- a) i frugt- og grøntsagssektoren, jf. artikel 1, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- b) i sektoren for biavlprodukter, jf. artikel 1, stk. 2, litra v), i forordning (EU) nr. 1308/2013 (»biavlssektoren«)
- c) i vinsektoren, jf. artikel 1, stk. 2, litra l), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- d) i humlesektoren, jf. artikel 1, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- e) i sektoren for olivenolie og spiseoliven, jf. artikel 1, stk. 2, litra g), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- f) i de andre sektorer, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a)-h), k), m), o)-t) og w), i forordning (EU) nr. 1308/2013, og de sektorer, der dækker produkter opført i nærværende forordnings bilag VI.

## Artikel 43

### Obligatoriske og valgfri interventionstyper

1. Interventionstyperne i frugt- og grøntsagssektoren som omhandlet i artikel 42, litra a), er obligatoriske for medlemsstater med producentorganisationer i denne sektor, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

Hvis en medlemsstat uden anerkendte producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren på tidspunktet for indgivelse af sin strategiske plan anerkender en producentorganisation i denne sektor i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 i perioden for den strategiske plan, indgiver denne medlemsstat en anmodning om ændring af den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 119 med henblik på at medtage interventioner i frugt- og grøntsagssektoren.

2. Interventionstyperne i biavlssektoren som omhandlet i artikel 42, litra b), er obligatoriske for alle medlemsstater.
3. Interventionstyperne i vinsektoren som omhandlet i artikel 42, litra c), er obligatoriske for de medlemsstater, der er opført i bilag VII.



4. Medlemsstaterne kan vælge at gennemføre interventionstyperne som omhandlet i artikel 42, litra d), e) og f), i deres strategiske planer.
5. Tyskland må kun gennemføre de i artikel 42, litra f), omhandlede interventionstyper i humlesektoren, hvis den i sin strategiske plan beslutter ikke at gennemføre de i artikel 42, litra d), omhandlede interventionstyper.
6. Grækenland, Frankrig og Italien må kun gennemføre de i artikel 42, litra f), omhandlede interventionstyper i sektoren for olivenolie og spiseoliven, hvis de i deres strategiske planer beslutter ikke at gennemføre de i artikel 42, litra e), omhandlede interventionstyper.

#### Artikel 44

#### Støtteformer

1. I de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, kan støtte antage følgende former:
  - a) godtgørelse af støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af en støttemodtager
  - b) enhedsomkostninger
  - c) faste beløb
  - d) finansiering efter fast takst.
2. Beløbene for de støtteformer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:
  - a) en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode baseret på:
    - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering eller
    - ii) verificerede historiske data for støttemodtagere eller
    - iii) anvendelse af støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning
  - b) budgetforslag, som er fastlagt i hvert konkret tilfælde og forinden er godkendt af det organ, der udvælger operationen i tilfælde af interventioner i vin- og biavlsektorerne eller organet, der godkender driftsprogrammerne som omhandlet i artikel 50 i tilfælde af interventioner i andre berettigede sektorer
  - c) i overensstemmelse med de regler for anvendelse af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type intervention
  - d) i overensstemmelse med de regler for anvendelse af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes i støtteordninger, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type intervention.

#### Artikel 45

#### Delegerede beføjelser i forbindelse med yderligere krav til interventionstyper

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med krav ud over de i dette kapitel fastsatte om:

- a) sikring af, at interventionstyperne i dette kapitel fungerer efter hensigten, navnlig ved at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked
- b) den udgiftstype, der er omfattet af interventionerne anført i dette kapitel, herunder uanset artikel 22 i forordning (EU) 2021/2116 støtteberettigelsen af producentorganisationernes eller andre støttemodtageres administrations- og personaleomkostninger i forbindelse med gennemførelse af disse interventioner
- c) grundlaget for beregning af den finansielle støtte fra Unionen som omhandlet i dette kapitel, herunder referenceperioderne og beregning af værdien af den afsatte produktion, og for beregning af producenters organiseringsgrad med henblik på den nationale finansielle støtte, der er omhandlet i artikel 53

- d) maksimumsniveauerne for den finansielle støtte fra Unionen til de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra a), c), f), g), h) og i), og til de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra c), d) og l), herunder emballerings- og transportsatser for produkter tilbagekøbt med henblik på gratis uddeling og forarbejdningsomkostninger forud for levering til dette formål
- e) reglerne om fastsættelse af et loft over udgifterne og om måling af det støtteberettigede areal med henblik på de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra d), og artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a)
- f) reglerne om producenters forpligtelse til at trække biprodukter fra vinfremstilling tilbage, regler om undtagelser fra denne forpligtelse med henblik på at undgå yderligere administrative byrder og regler om frivillig certificering af destillerier
- g) betingelserne for anvendelse af de støtteformer, der er opført i artikel 44, stk. 1
- h) reglerne om minimumsvarighedskrav for produktive og ikkeproduktive investeringer, som støttes af interventioner i dette kapitel
- i) reglerne om kombination af finansiering til investeringer i medfør af artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra b), og til salgsfremstød i medfør af artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra k).

#### Artikel 46

#### **Målsætninger i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og andre sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra f)**

Målsætningerne i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), er følgende:

- a) planlægning og tilrettelæggelse af produktionen, tilpasning af produktionen til efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde, optimering af produktionsomkostningerne og afkast på investeringer og stabilisering af producentpriserne, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b), c) og i)
  - b) koncentration af udbuddet og afsætning af produkterne på markedet, herunder gennem direkte salg, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c)
  - c) forbedring af konkurrenceevnen på mellemlang og lang sigt, navnlig gennem modernisering, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra c)
  - d) forskning i og udvikling af bæredygtige produktionsmetoder, herunder modstandsdygtighed over for skadegørere og dyresygdomme samt modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, innovativ praksis og produktionsteknikker, der fremmer den økonomiske konkurrenceevne og markedsudviklingen, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b), c) og i)
  - e) fremme, udvikling og gennemførelse af:
    - i) produktionsmetoder og -teknikker, der tager hensyn til miljøet
    - ii) produktionspraksis, der er modstandsdygtig over for skadegørere og sygdomme
    - iii) standarder for dyresundhed og -velfærd, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i henhold til EU-retten og national ret
    - iv) mindskelse af affald og miljøvenlig anvendelse og forvaltning af biprodukter, herunder genanvendelse og valorisering heraf
    - v) beskyttelse og forbedring af biodiversiteten og bæredygtig anvendelse af naturressourcer, navnlig beskyttelse af vand, jord og luft.
- Jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra e), f) og i)
- f) bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra d)
  - g) fremme af produkters handelsværdi og kvalitet, herunder forbedring af produktkvalitet og udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse eller produkter omfattet af EU-kvalitetsordninger eller nationale kvalitetsordninger, som er anerkendt af medlemsstaterne, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra b)

- h) salgsfremstød for og markedsføring af produkter, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra b), c) og i)
- i) forøgelse af forbruget af produkter i frugt- og grøntsagssektoren, både friske og forarbejdede produkter, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra i)
- j) kriseforebyggelse og risikostyring, der har til formål at forhindre og håndtere forstyrrelser på markederne i den pågældende sektor, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c)
- k) forbedring af ansættelsesvilkår og håndhævelse af arbejdsgiverforpligtelser samt sundheds- og sikkerhedskrav på arbejdspladsen i overensstemmelse med direktiv 89/391/EØF, 2009/104/EF og (EU) 2019/1152.

#### Artikel 47

#### **Interventionstyper i frugt- og grøntsagssektoren, humlesektoren, sektoren for olivenolie og spiseoliven og andre sektorer omhandlet i artikel 42, litra f)**

1. For hver målsætning, som vælges blandt de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra a)-i) og k), vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f):

- a) investeringer i materielle og immaterielle aktiver, forskning og eksperimentelle og innovative produktionsmetoder og andre aktioner inden for områder såsom:
  - i) jordbevarelse, herunder forøgelse af jordens kulstofindhold og forbedring af jordstrukturen, samt mindskelse af forurenende stoffer
  - ii) forbedring af anvendelsen og fornuftig forvaltning af vand, herunder vandbesparelse, vandbeskyttelse og dræning
  - iii) forebyggelse af skader forårsaget af ugunstige vejrforhold og fremme af udviklingen og brugen af sorter, racer og forvaltningspraksis, der er tilpasset de ændrede klimaforhold
  - iv) øget energibesparelse, energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energi
  - v) udelukkende bæredygtig emballage inden for forskning og forsøgsproduktion
  - vi) biosikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd
  - vii) reduktion af emissioner og affald, forbedring af anvendelsen af biprodukter, herunder genanvendelse og valorisering heraf, samt forvaltning af affald
  - viii) forbedring af modstandsdygtigheden over for skadegørere og reduktion af risici og virkninger fra anvendelsen af pesticider, herunder gennemførelse af integrerede metoder til bekæmpelse af skadegørere
  - ix) forbedring af modstandsdygtigheden over for dyresygdomme og reduktion af anvendelsen af veterinærlægemidler, herunder antibiotika
  - x) etablering og sikring af levesteder, der er gunstige for biodiversiteten
  - xi) forbedring af produktkvaliteten
  - xii) forbedring af de genetiske ressourcer
  - xiii) forbedring af ansættelsesvilkår og håndhævelse af arbejdsgiverforpligtelser samt sundheds- og sikkerhedskrav på arbejdspladsen i overensstemmelse med direktiv 89/391/EØF, 2009/104/EF og (EU) 2019/1152
- b) rådgivningstjenester og teknisk bistand, navnlig hvad angår bæredygtige metoder til bekæmpelse af skadegørere og sygdomskontrol, bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og dyresundhedsprodukter, tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer, ansættelsesvilkår, arbejdsgiverforpligtelser og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

- c) uddannelse, herunder vejledning og udveksling af bedste praksis, navnlig hvad angår bæredygtige metoder til bekæmpelse af skadegørere og sygdomskontrol, bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og dyresundhedsprodukter, tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer samt brug af organiserede handelsplatforme og råvarebørser på spot- og futuresmarkeder
  - d) økologisk eller integreret produktion
  - e) aktioner til forbedring af bæredygtigheden og effektiviteten i forbindelse med transport og oplagring af produkter
  - f) salg fremstød, kommunikation og markedsføring, herunder aktioner og aktiviteter med henblik på navnlig at øge forbrugernes viden om Unionens kvalitetsordninger og vigtigheden af sund ernæring og at diversificere og konsolidere markederne
  - g) gennemførelse af såvel Unionens kvalitetsordninger som nationale kvalitetsordninger
  - h) gennemførelse af sporbarheds- og certificeringssystemer, navnlig overvågning af kvaliteten af produkter, der sælges til endelige forbrugere
  - i) aktioner til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer.
2. Hvad angår den i artikel 46, litra j), omhandlede målsætning, vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f):
- a) oprettelse af, tilførsel af kapital til og tilførsel af ny kapital til gensidige fonde foretaget af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller i henhold til artikel 67, stk. 7, i nærværende forordning
  - b) investeringer i materielle og immaterielle aktiver med henblik på en mere effektiv forvaltning af de mængder, der bringes i omsætning, herunder med henblik på kollektiv oplagring
  - c) kollektiv oplagring af produkter produceret af producentorganisationen eller dennes medlemmer, herunder om nødvendigt kollektiv forarbejdning med henblik på at lette en sådan oplagring
  - d) genplantning af frugtplantager eller olivenlund, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed eller med henblik på tilpasning til klimaforandringer
  - e) genoprettelse af husdyrbestanden efter tvungen slagting af sundhedsmæssige årsager eller på grund af tab som følge af naturkatastrofer
  - f) tilbagekøb fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål, herunder om nødvendigt forarbejdning med henblik på at lette en sådan tilbagekøb
  - g) grøn høst, der består i høst på et givet areal af samtlige umodne uafsættelige produkter, der ikke forud for den grønne høst er blevet beskadiget på grund af vejrforhold, sygdom eller andet
  - h) undladt høst, der består i afslutningen af den igangværende produktionscyklus på et givet areal, hvor produktet er veludviklet og af sund, rimelig og sædvanlig handelskvalitet, dog ikke ødelæggelse af produkter på grund af vejrforhold eller sygdom
  - i) høst- og produktionsforsikring, der bidrager til at beskytte producenternes indkomst, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadegørerangreb, og som samtidig sikrer, at støttemodtagerne træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger
  - j) vejledning af andre producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller i henhold til artikel 67, stk. 7, i nærværende forordning, eller af individuelle producenter
  - k) gennemførelse og forvaltning af tredjelands sundheds- og plantesundhedskrav på Unionens område med henblik på at lette adgangen til tredjelands markeder
  - l) kommunikationsaktioner, der har til formål at øge bevidstheden og informere forbrugerne.

*Artikel 48***Planlægning, rapportering og præstationsafstemning på driftsprogramniveau**

Artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 102, artikel 111, litra g) og h), artikel 112, stk. 3, litra b), og artikel 134 finder anvendelse på interventionstyper i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), på driftsprogramniveau i stedet for på interventionsniveau. Planlægning, rapportering og præstationsafstemning for disse interventionstyper foretages også på driftsprogramniveau.

*Afdeling 2***Frukt- og grøntsagssektoren***Artikel 49***Målsætninger i frukt- og grøntsagssektoren**

Medlemsstaterne forfølger en eller flere af målsætningerne i artikel 46 i frukt- og grøntsagssektoren omhandlet i artikel 42, litra a). Målsætningerne i artikel 46, litra g), h), i) og k), omfatter både friske og forarbejdede produkter, mens målsætningerne i nævnte artikels øvrige litraer kun omfatter friske produkter.

Medlemsstaterne sikrer, at interventionerne svarer til de interventionstyper, der er valgt i henhold til artikel 47.

*Artikel 50***Driftsprogrammer**

1. De målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, og de interventioner i frukt- og grøntsagssektoren, som medlemsstaterne har fastsat i deres strategiske planer, gennemføres ved hjælp af godkendte driftsprogrammer fra producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, eller begge, på de betingelser, som er fastsat i denne artikel.
2. Driftsprogrammerne har en varighed på mindst tre år og højst syv år.
3. Driftsprogrammerne forfølger som minimum de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra b), e) og f).
4. For hver valgt målsætning indeholder driftsprogrammerne en beskrivelse af de interventioner, der er valgt blandt dem, som medlemsstaterne har fastsat i deres strategiske planer.
5. Producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, fremlægger driftsprogrammer for medlemsstaterne til godkendelse og gennemfører dem, hvis de godkendes.
6. Driftsprogrammer fra sammenslutninger af producentorganisationer må ikke dække de samme interventioner som deres medlemsorganisationers driftsprogrammer. Medlemsstaterne vurderer driftsprogrammer fra sammenslutninger af producentorganisationer sammen med deres medlemsorganisationers driftsprogrammer.

Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne:

- a) at interventionerne under driftsprogrammerne fra en sammenslutning af producentorganisationer finansieres fuldt ud uden at det berører artikel 51, stk. 1, litra b), af bidrag fra denne sammenslutnings medlemsorganisationer, og at midlerne tildeles fra de pågældende medlemsorganisationers driftsfonde
- b) at interventionerne og den tilsvarende finansielle andel fastlægges i hver medlemsorganisations driftsprogram

c) at der ikke ydes dobbeltfinansiering.

7. Medlemsstaterne sikrer for hvert driftsprogram:

- a) at mindst 15 % af udgifterne dækker interventioner, der er knyttet til de i artikel 46, litra e) og f), omhandlede målsætninger
- b) at driftsprogrammet omfatter tre eller flere aktioner, som er knyttet til de målsætninger, der er nævnt i artikel 46, litra e) og f)
- c) at mindst 2 % af udgifterne omfatter de interventioner, der er knyttet til målsætningen nævnt i artikel 46, litra d), og
- d) at udgifterne for interventionerne inden for de i artikel 47, stk. 2, litra f), g) og h), omhandlede interventionstyper ikke overstiger en tredjedel af de samlede udgifter.

Hvis mindst 80 % af medlemmerne af en producentorganisation er omfattet af en eller flere identiske miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller økologiske landbrugsforpligtelser, der er fastsat i kapitel IV, regnes hver af disse forpligtelser som en aktion med henblik på mindsteantallet på tre, jf. første afsnit, litra b).

8. Driftsprogrammer kan indeholde foreslåede aktioner til at sikre, at arbejdstagere i sektoren har rimelige og sikre arbejdsvilkår.

#### Artikel 51

#### Driftsfonde

1. Frugt- og grøntsagsproducentorganisationer eller sammenslutninger af sådanne producentorganisationer kan oprette en driftsfond. Fonden finansieres ved hjælp af:
  - a) finansielle bidrag fra:
    - i) medlemmerne af producentorganisationen eller producentorganisationen selv eller begge eller
    - ii) sammenslutningen af producentorganisationer gennem denne sammenslutnings medlemmer
  - b) finansiel støtte fra Unionen, der kan ydes til producentorganisationer eller til deres sammenslutninger, hvis disse organisationer eller sammenslutninger fremlægger et driftsprogram.
2. Driftsfonde må kun anvendes til finansiering af driftsprogrammer, der er godkendt af medlemsstaterne.

#### Artikel 52

#### Finansiel støtte fra Unionen til frugt- og grøntsagssektoren

1. Den finansielle støtte fra Unionen er lig med de finansielle bidrag i artikel 51, stk. 1, litra a), som reelt er betalt, men begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt.
2. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til:
  - a) 4,1 % af værdien af hver producentorganisations afsatte produktion
  - b) 4,5 % af værdien af hver sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktion
  - c) 5 % af værdien af hver tværnational producentorganisation eller tværnational sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktion.

Disse procentsatser kan forhøjes med 0,5 procentpoint, forudsat at det beløb, der overstiger den relevante procentdel fastsat i første afsnit, udelukkende anvendes til en eller flere interventioner, der er knyttet til de i artikel 46, litra d), e), f), h), i) og j), omhandlede målsætninger. For så vidt angår sammenslutninger af producentorganisationer, herunder tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer, kan disse interventioner gennemføres af sammenslutningen på vegne af dens medlemmer.

3. Efter anmodning fra en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer forhøjes grænsen på 50 %, som er fastsat i stk. 1, til 60 % for et driftsprogram eller en del af et driftsprogram, hvis mindst ét af følgende gælder:
- a) tværnationale producentorganisationer gennemfører interventioner, der er knyttet til de i artikel 46, litra b), e) og f), omhandlede målsætninger, i to eller flere medlemsstater
  - b) en eller flere producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer deltager i interventioner, der gennemføres af en branche
  - c) driftsprogrammet vedrører kun særlig støtte til produktion af økologiske produkter, der er omfattet af forordning (EU) nr. 2018/848
  - d) producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, gennemfører for første gang et driftsprogram
  - e) producentorganisationer afsætter mindre end 20 % af frugt- og grøntsagsproduktionen i en medlemsstat
  - f) producentorganisationen opererer i en af regionerne i den yderste periferi
  - g) driftsprogrammet dækker interventioner, der er knyttet til de i artikel 46, litra d), e), f), i) og j), omhandlede målsætninger
  - h) driftsprogrammet gennemføres for første gang af en anerkendt producentorganisation, der er resultatet af en fusion mellem to eller flere anerkendte producentorganisationer.
4. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i stk. 1, forhøjes til 80 % for udgifter knyttet til den målsætning, der er omhandlet i artikel 46, litra d), hvis disse udgifter dækker mindst 5 % af udgifterne under driftsprogrammet.
5. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i stk. 1, forhøjes til 80 % for udgifter knyttet til den målsætning, der er omhandlet i artikel 46, litra e) og f), hvis disse udgifter dækker mindst 20 % af udgifterne under driftsprogrammet.
6. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i stk. 1, forhøjes til 100 % i følgende tilfælde:
- a) tilbagekøb fra markedet af frugt og grøntsager, der ikke overstiger 5 % af hver producentorganisations afsatte produktion, og som afhændes:
    - i) ved gratis uddeling til velgørende organisationer eller stiftelser, der af medlemsstaterne er godkendt til dette formål, til brug i deres aktiviteter til fordel for personer, som i henhold til national ret har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold
    - ii) ved gratis uddeling til fængsler, skoler og offentlige uddannelsesinstitutioner, de i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1308/2013, omhandlede institutioner og feriekolonier samt til hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse mængder uddeles som supplement til de mængder, disse institutioner normalt indkøber
  - b) aktioner i forbindelse med vejledning af andre producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, forudsat at disse producentorganisationer er fra områder i de medlemsstater, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 53, stk. 2, eller af individuelle producenter.

#### Artikel 53

#### Finansiel støtte fra medlemsstaterne

1. I de områder af medlemsstaterne, hvor producenterne i frugt- og grøntsagssektoren er organiseret i en grad, der er betydeligt lavere end gennemsnittet i Unionen, kan medlemsstaterne yde producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, en national finansiel støtte, som ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra a), i nærværende forordning, og op til 10 % af værdien af en sådan producentorganisations afsatte produktion. Den nationale finansielle støtte supplerer driftsfonden.

2. Producenters organiseringsgrad i et område af en medlemsstat anses for at være betydeligt lavere end gennemsnittet i Unionen, hvis den gennemsnitlige organiseringsgrad har været mindre end 20 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af driftsprogrammet. Organiseringsgraden beregnes som værdien af den produktion af frugt og grøntsager i det berørte område, der afsættes af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, divideret med den samlede værdi af produktionen af frugt og grøntsager i det berørte område.

3. Medlemsstater, der yder national finansiel støtte i henhold til stk. 1, underretter Kommissionen om de områder, der opfylder kriterierne i stk. 2, og om den nationale finansielle støtte, der ydes til producentorganisationer i de pågældende områder.

### Afdeling 3

#### **Biavlssektoren**

#### Artikel 54

#### **Målsætninger i biavlssektoren**

Medlemsstaterne forfølger mindst én af de relevante specifikke målsætninger fastsat i artikel 6, stk. 1, i biavlssektoren.

#### Artikel 55

#### **Interventionstyper i biavlssektoren og finansiel støtte fra Unionen**

1. Medlemsstaterne vælger i deres strategiske planer for hver af de i artikel 6, stk. 1, udvalgte specifikke målsætninger en eller flere af følgende interventionstyper i biavlssektoren:

- a) rådgivningstjenester, teknisk bistand, uddannelse, oplysninger og udveksling af bedste praksis, herunder gennem netværkssamarbejde, til biavlere og biavlorganisationer
- b) investeringer i materielle og immaterielle aktiver samt andre aktioner, herunder til støtte for:
  - i) bekæmpelse af skadegørere og bisygdomme, særlig varroasymge
  - ii) forebyggelse af skader forårsaget af ugunstige vejrforhold og fremme af udviklingen og brugen af forvaltningspraksis, der er tilpasset de ændrede klimaforhold
  - iii) genoprettelse af bistaderne i Unionen, herunder biavl
  - iv) rationalisering af flytninger af bistader
- c) aktioner til støtte for laboratorier, der analyserer biavlsprodukter, bitab eller produktivitetsfald og stoffer, som muligvis er giftige for bier
- d) aktioner til bevarelse eller forøgelse af det eksisterende antal bistader i Unionen, herunder biavl
- e) samarbejde med specialorganer om gennemførelsen af programmer for forskning vedrørende biavl og biavlsprodukter
- f) salgsfremstød, kommunikation og markedsføring, herunder markedsovervågningsaktioner og aktiviteter med henblik på navnlig at øge forbrugernes viden om kvaliteten af biavlsprodukter
- g) aktioner til forbedring af produktkvaliteten.

2. Medlemsstaterne begrundes i deres strategiske planer deres valg af specifikke målsætninger og interventionstyper. De angiver interventionerne inden for de valgte interventionstyper.



3. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer den støtte, de yder til de interventionstyper, der er valgt i planerne.
4. Medlemsstaterne yder minimum den samme finansiering som den finansielle støtte fra Unionen, som de anvender på grundlag af artikel 88, stk. 2, til at støtte interventionstyperne omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel.
5. Den samlede finansielle støtte fra Unionen og medlemsstater må ikke overstige de udgifter, som støttemodtageren har afholdt.
6. Ved udarbejdelsen af de strategiske planer samarbejder medlemsstaterne med repræsentanter for organisationer inden for biavl.
7. Medlemsstaterne meddeler årligt Kommissionen antallet af bistader på deres område.

#### Artikel 56

### Yderligere delegerede beføjelser for interventionstyper i biavlssektoren

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med krav ud over de i denne afdeling fastsatte om:

- a) medlemsstaternes forpligtelse til årligt at meddele Kommissionen antallet af bistader på deres område som fastsat i artikel 55, stk. 7
- b) en definition af »bistade« og metoden til beregning af antallet af bistader
- c) Unionens minimumsbidrag til udgifterne til gennemførelse af de i artikel 55 omhandlede interventionstyper og interventioner.

#### Afdeling 4

### Vinsektoren

#### Artikel 57

### Målsætninger i vinsektoren

De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, forfølger en eller flere af følgende målsætninger i vinsektoren:

- a) forbedre Unionens vinproducenters økonomiske bæredygtighed og konkurrenceevne, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b), c) og h)
- b) bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og til forbedring af bæredygtigheden af produktionssystemer og mindske af Unionens vinsektors miljøpåvirkning, herunder ved at støtte vinavlere i at mindske anvendelsen af rå- og hjælpestoffer og indføre mere miljømæssigt bæredygtige metoder og dyrkningspraksisser, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d)-f) og i)
- c) forbedre ansættelsesvilkår og håndhævelse af arbejdsgiverforpligtelser samt sundheds- og sikkerhedskrav på arbejdspladsen i overensstemmelse med direktiv 89/391/EØF, 2009/104/EF og (EU) 2019/1152
- d) forbedre Unionens vinvirksomheders præstation og deres tilpasning til markedets behov samt øge deres langsigtede konkurrenceevne for så vidt angår produktion og afsætning af vinavlsprodukter, herunder energibesparelser, den samlede energieffektivitet og bæredygtige processer, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a)-e), g) og h)

- e) bidrage til at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel på Unionens vinmarked med henblik på at forebygge markeds kriser, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra a)
- f) bidrage til at beskytte Unionens producenters indkomst, når de lider tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, dyr, sygdomme eller skadegøreranreb, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra a)
- g) øge Unionens vinavlsprodukters afsætningsmuligheder og konkurrenceevne, navnlig gennem udvikling af innovative produkter, processer og teknologier og tilførelse af værdi i et hvilket som helst led i forsyningskæden, som eventuelt kan omfatte videnovertagelse, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b), c), e) og i)
- h) opretholde anvendelsen af biprodukter fra vinfremstilling til industri- og energiformål for at sikre kvaliteten af Unionens vine og samtidig beskytte miljøet, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d) og e)
- i) bidrage til at øge forbrugernes viden om et ansvarligt indtag af vin og om Unionens kvalitetsordninger for vin, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra b) og i)
- j) forbedre Unionens vinavlsprodukters konkurrenceevne i tredjelande, herunder åbning og diversificering af vinmarkerne, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra b) og h)
- k) bidrage til at øge producenternes modstandsdygtighed over for markedsudsving, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra a).

#### Artikel 58

### Interventionstyper i vinsektoren

1. For hver målsætning, der er valgt blandt de i artikel 57 fastsatte, vælger de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper:
  - a) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, som er en proces, der består af en eller flere af følgende:
    - i) sortsomstillinger, også ved hjælp af dobbeltpodning, herunder for at forbedre kvaliteten eller den miljømæssige bæredygtighed, af hensyn til tilpasning til klimaforandringer eller med henblik på styrkelse af den genetiske mangfoldighed
    - ii) flytning af vindyrkningsarealer
    - iii) genplantning af vindyrkningsarealer, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed
    - iv) forbedring af driftsmetoder, navnlig indførelse af avancerede systemer for bæredygtig produktion, herunder reduceret anvendelse af pesticider, men ikke normal fornyelse af vindyrkningsarealer, dvs. genplantning med samme vindruessort efter samme vindyrkningsmetode, når vinstokkene er udtjente
  - b) investeringer i materielle og immaterielle aktiver i landbrugssystemer til vindyrkning, undtagen operationer, som er relevante for den interventionstype, der er omhandlet i litra a), forarbejdningsfaciliteter og vinbedriftsinfrastruktur samt i afsætningsstrukturer og -redskaber
  - c) grøn høst, dvs. fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, der bringer udbyttet af det pågældende areal ned på nul, men ikke undladt høst, dvs. det forhold, at der efter den normale produktionscyklus efterlades salgbar druer på planterne
  - d) høstforsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, skader forårsaget af dyre- eller plantesygdomme eller skadegøreranreb

- e) materielle og immaterielle investeringer i innovation, dvs. udviklingen af innovative produkter, herunder produkter fra og biprodukter af vinfremstilling, innovative processer og teknologier vedrørende vinprodukter og digitaliseringen af disse processer og teknologier samt andre investeringer, der tilfører værdi i et hvilket som helst led i forsyningskæden, herunder med henblik på vidensoverførsel og bidrag til tilpasning til klimaforandringerne
- f) rådgivningstjenester, navnlig hvad angår ansættelsesvilkår, arbejdsgiverforpligtelser og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- g) destillation af biprodukter fra vinfremstilling, der overholder begrænsningerne i bilag VIII, del II, afdeling D, til forordning (EU) nr. 1308/2013
- h) oplysningsaktioner vedrørende Unionens vine, der gennemføres i medlemsstaterne, og som opfordrer til ansvarligt indtag af vin, eller som fremmer Unionens kvalitetsordninger om beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser
- i) aktioner, der iværksættes af brancheorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaterne, i vinsektoren i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1308/2013, og som har til formål at forbedre omdømmet for EU's vindyrkningsarealer ved at fremme vinturisme i produktionsområderne
- j) aktioner, der iværksættes af brancheorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaterne, i vinsektoren i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1308/2013 med henblik på at forbedre kendskabet til markedet
- k) salgsfremstød og kommunikation, der gennemføres i tredjelande, og som består i et eller flere af følgende aktioner og aktiviteter, der har til formål at forbedre vinsektorens konkurrenceevne samt åbne, diversificere eller konsolidere markederne:
  - i) public relations, salgsfremstød eller reklameaktioner, der navnlig sætter fokus på de høje standarder for Unionens produkter, specielt med hensyn til kvalitet, fødevarerikkerhed og miljø
  - ii) deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger af international betydning
  - iii) oplysningskampagner, navnlig om Unionens kvalitetsordninger for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og økologisk produktion
  - iv) undersøgelser af nye eller eksisterende markeder, som er nødvendige for at udvide og konsolidere afsætningsmulighederne
  - v) evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende operationer
  - vi) udarbejdelse af tekniske dossierer, herunder laboratorietest og vurderinger, vedrørende ønologiske fremgangsmåder, plantesundheds- og hygiejneregler samt tredjelandes øvrige krav til import af produkter fra vinsektoren, med henblik på at forebygge restriktioner på eller muliggøre adgangen til tredjelandes markeder
- l) midlertidig og degressiv støtte til dækning af administrationsomkostninger ved oprettelse af gensidige fonde
- m) investeringer i materielle og immaterielle aktiver med henblik på at øge vinproduktionens bæredygtighed ved at:
  - i) forbedre anvendelsen og forvaltningen af vand
  - ii) omlægge til økologisk produktion
  - iii) indføre integrerede produktionsteknikker
  - iv) indkøbe udstyr til præcisionsproduktion eller digitaliserede produktionsmetoder
  - v) bidrage til jordbevarelse og forøgelse af jordens kulstofbinding
  - vi) etablere eller bevare levesteder, der er gunstige for biodiversiteten, eller opretholde landskabet, herunder bevaring af historiske værdier eller
  - vii) reducere affaldsproduktion og forbedre affaldshåndtering.

Første afsnit, litra k), finder alene anvendelse på vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse eller vine med angivelse af druesort. Operationer vedrørende salgsfremstød og kommunikation, der har til formål at konsolidere afsætningsmulighederne, begrænses til en periode på højst tre år, som ikke kan forlænges, og vedrører kun Unionens kvalitetsordninger for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser.

2. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, begrundet i deres strategiske planer deres valg af målsætninger og interventionstyper i vinsektoren. De angiver interventionerne inden for de valgte interventionstyper.

Medlemsstater, der vælger de interventionstyper, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra k), fastsætter særlige bestemmelser for aktioner og aktiviteter vedrørende oplysning og salg fremstød, navnlig med hensyn til deres maksimale varighed.

3. Ud over kravene i afsnit V udarbejder de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, i deres strategiske planer en gennemførelsesplan for de valgte interventionstyper, interventioner og en generel finansieringsoversigt, der viser, hvilke ressourcer der skal tildeles, og deres påtænkte fordeling på de valgte interventionstyper og interventioner i overensstemmelse med de finansielle tildelinger i bilag VII.

#### Artikel 59

### Finansiel støtte fra Unionen til vinsektoren

1. Finansiel støtte fra Unionen til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a), må højst udgøre 50 % af de faktiske omkostninger ved omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer eller 75 % af de faktiske omkostninger ved omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i mindre udviklede regioner.

Denne finansielle støtte kan for stejle skråninger og terrasser i områder, hvor hældningen er på over 40 %, gå op til 60 % af de faktiske omkostninger ved omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, eller op til 80 % af de faktiske omkostninger ved omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i mindre udviklede regioner.

Støtten må kun ydes i form af kompensation til producenter for tabte indtægter som følge af gennemførelsen af interventionen og bidrag til omkostningerne ved omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer. Kompensationen til producenter for tabte indtægter som følge af gennemførelsen af interventionen kan dække op til 100 % af det omhandlede tab og ydes i en af følgende former:

- a) tilladelse til dyrkning af gamle og nye vinstokke i en periode på højst tre år
- b) økonomisk kompensation i en periode på højst tre år.

2. Den finansielle støtte fra Unionen til de i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede investeringer må højst udgøre:

- a) 50 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår mindre udviklede regioner
- b) 40 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regioner, der ikke er mindre udviklede regioner
- c) 75 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regionerne i den yderste periferi
- d) 65 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

Den maksimale finansielle støtte fra Unionen som fastsat i første afsnit ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF<sup>(43)</sup>. Den kan dog ydes til alle virksomheder i regionerne i den yderste periferi og i de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

Hvad angår virksomheder, der ikke er omfattet af artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF, og som har færre end 750 medarbejdere eller en årlig omsætning på under 200 mio. EUR, halveres den maksimale finansielle støtte fra Unionen, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

<sup>(43)</sup> Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Der ydes ikke finansiel støtte fra Unionen til virksomheder i vanskeligheder i den betydning, der er angivet i Kommissionens meddelelse med titlen »Rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder«<sup>(44)</sup>.

3. Finansiell støtte fra Unionen til grøn høst som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra c), må højst udgøre 50 % af summen af de direkte omkostninger ved destruktion eller fjernelse af drueklaser og tabte indtægter som følge af denne destruktion eller fjernelse.

4. Finansiell støtte fra Unionen til de i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra i), j) og m), omhandlede interventioner må højst udgøre 50 % af de direkte eller støtteberettigede omkostninger.

5. Finansiell støtte fra Unionen til høstforsikring som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra d), må højst udgøre:

- a) 80 % af producenternes omkostninger ved præmier for forsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer
- b) 50 % af producenternes omkostninger ved præmier for forsikring mod:
  - i) tab som omhandlet i litra a) og tab som følge af andre ugunstige vejrforhold
  - ii) tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadegørerangreb.

Der kan ydes finansiel støtte fra Unionen til høstforsikring, hvis forsikringserstatningerne ikke dækker mere end 100 % af producenternes indkomstab, idet der tages hensyn til eventuelle kompensationer til producenterne under andre støtteordninger i forbindelse med den forsikrede risiko. Forsikringsaftaler skal indeholde krav om, at støttemodtagere træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.

6. Finansiell støtte fra Unionen til innovation som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra e), må højst udgøre:

- a) 50 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår mindre udviklede regioner
- b) 40 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regioner, der ikke er mindre udviklede regioner
- c) 80 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regionerne
- d) 65 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

Den maksimale finansielle støtte fra Unionen som fastsat i første afsnit ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF; den kan dog ydes til alle virksomheder i regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

Hvad angår virksomheder, der ikke er omfattet af artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF, og som har færre end 750 medarbejdere eller en årlig omsætning på under 200 mio. EUR, halveres den maksimale finansielle støtte fra Unionen, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

7. Finansiell støtte fra Unionen til oplysningsaktioner og salgsmæssige aktiviteter som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra h) og k), må højst udgøre 50 % af de støtteberettigede udgifter.

Desuden kan de i artikel 88, stk. 1, omhandlede medlemsstater yde nationale betalinger på op til 30 % af de støtteberettigede udgifter, men den finansielle støtte fra Unionen og betalingerne fra medlemsstaterne må samlet set ikke overstige 80 % af de støtteberettigede udgifter.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den finansielle støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinframstilling som omhandlet i artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra g), i overensstemmelse med de specifikke regler i artikel 60, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

<sup>(44)</sup> EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1.

*Artikel 60***Specifikke regler om finansiel støtte fra Unionen til vinsektoren**

1. De i artikel 88, stk. 1, omhandlede medlemsstater sikrer, at finansiel støtte fra Unionen til høstforsikring ikke forvrider konkurrencen på forsikringsområdet.
2. De i artikel 88, stk. 1, omhandlede medlemsstater etablerer en ordning baseret på objektive kriterier for at sikre, at grøn høst ikke medfører, at de enkelte producenter modtager en godtgørelse, som overstiger den grænse, der er fastsat i artikel 59, stk. 3.
3. Finansiel støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling, jf. artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra g), fastsættes pr. volumenprocent og pr. hektoliter produceret alkohol. Der ydes ikke finansiel støtte fra Unionen til alkoholindholdet i biprodukter, der skal destilleres, hvis det overstiger alkoholindholdet i den producerede vin med 10 %.

De i artikel 88, stk. 1, omhandlede medlemsstater sikrer, at finansiel støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling ydes til destillerier, der forarbejder biprodukter fra vinfremstilling leveret til destillation til råalkohol med et alkoholindhold på mindst 92 % volumen.

Den finansielle støtte fra Unionen omfatter et fast beløb som godtgørelse for omkostninger ved indsamling af disse biprodukter fra vinfremstilling. Dette beløb overføres fra destilleriet til producenten, hvis de pågældende omkostninger bæres af sidstnævnte.

De i artikel 88, stk. 1, omhandlede medlemsstater sikrer, at alkohol, der fremkommer ved destillation af biprodukter fra vinfremstilling, som der er ydet finansiel støtte fra Unionen til, udelukkende anvendes til industri- eller energiformål, der ikke forvrider konkurrencen.

4. De i artikel 88, stk. 1, omhandlede medlemsstater sikrer i deres strategiske planer, at mindst 5 % af udgifterne øremærkes, eller mindst én aktion gennemføres, for at opfylde målsætningerne om beskyttelse af miljøet, tilpasning til klimaforandringer, forbedring af produktionssystemers og -processers bæredygtighed, mindskelse af den europæiske vinsektors miljøpåvirkning, energibesparelser og forbedring af den samlede energieffektivitet i vinsektoren i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i artikel 57, litra b), d) og h).

## Afdeling 5

**Humlesektoren***Artikel 61***Målsætninger og interventionstyper i humlesektoren**

1. Tyskland forfølger i humlesektoren en eller flere af de målsætninger, der er fastsat i artikel 46, litra a)-h), j) og k).
2. Tyskland vælger i sin strategiske plan en eller flere af de i artikel 47 omhandlede interventionstyper til forfølgelse af de i nærværende artikel, stk. 1, valgte målsætninger. Tyskland angiver interventionerne inden for de valgte interventionstyper. Den begrundes i sin strategiske plan sit valg af målsætninger samt interventionstyper og interventioner til forfølgelse af disse målsætninger.
3. De interventioner, som Tyskland fastlægger, gennemføres ved hjælp af godkendte driftsprogrammer af producentorganisationer eller sammenslutninger heraf, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.
4. De i stk. 3 omhandlede driftsprogrammer skal opfylde betingelserne i artikel 50, stk. 2, 4, 5, 6 og 8.

5. Tyskland sikrer, at den finansielle støtte fra Unionen, der ydes til hver producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer i henhold til denne artikel til de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra f), g) og h), i gennemsnit i tre på hinanden følgende år ikke overstiger en tredjedel af den samlede finansielle støtte fra Unionen, der er modtaget til dens respektive driftsprogram i samme periode.

#### Artikel 62

##### Finansiel støtte fra Unionen

1. Inden for de finansielle tildelinger, der er fastsat i artikel 88, stk. 3, tildeler Tyskland den maksimale finansielle støtte fra Unionen til de producentorganisationer eller sammenslutninger heraf, der gennemfører de driftsprogrammer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 3, i forhold til det antal hektar, der dyrkes med humle, som hver producentorganisation repræsenterer.

2. Inden for de maksimumsbeløb, der tildeles hver producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer i medfør af stk. 1, begrænses den finansielle støtte fra Unionen til de driftsprogrammer, der er omhandlet i artikel 61, til 50 % af de faktiske udgifter til de interventionstyper, der er omhandlet i nævnte artikel. Den resterende del af udgifterne afholdes af den producentorganisation eller sammenslutning, der modtager finansiel støtte fra Unionen.

Den finansielle støtte fra Unionen betales til driftsfonde etableret af de producentorganisationer eller sammenslutninger heraf, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, og som gennemfører driftsprogrammerne. Med henblik herpå finder artikel 51 i nærværende forordning tilsvarende anvendelse.

3. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i stk. 2, forhøjes til 100 %:

- a) for interventionstyper, der er knyttet til en eller flere af de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra d), e), f) og h)
- b) for interventionerne inden for kollektiv oplagring, rådgivningstjenester, teknisk bistand, uddannelse og udveksling af bedste praksis i forbindelse med den ene eller begge af de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra a) og j).

#### Afdeling 6

##### Sektoren for olivenolie og spiseoliven

#### Artikel 63

##### Målsætninger i sektoren for olivenolie og spiseoliven

Grækenland, Frankrig og Italien forfølger i sektoren for olivenolie og spiseoliven en eller flere af de målsætninger, der er fastsat i artikel 46, litra a)-h), j) og k).

#### Artikel 64

##### Interventionstyper i sektoren for olivenolie og spiseoliven

1. Med henblik på at forfølge målsætningerne i artikel 63 vælger Grækenland, Frankrig og Italien i deres strategiske planer en eller flere af de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 47. De angiver interventionerne inden for de valgte interventionstyper.

2. De interventioner, som Grækenland, Frankrig og Italien fastlægger, gennemføres ved hjælp af godkendte driftsprogrammer fra producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013. Med henblik herpå finder artikel 50, stk. 2, 4, 5, 6 og 8, og artikel 51 i denne forordning tilsvarende anvendelse, uden at det berører artikel 65, stk. 3.

*Artikel 65***Finansiell støtte fra Unionen**

1. Finansiell støtte fra Unionen til støtteberettigede omkostninger må højst udgøre:
  - a) 75 % af de udgifter, der reelt er afholdt for interventioner knyttet til de i artikel 46, litra a)-f), h) og k), omhandlede målsætninger
  - b) 75 % af de udgifter, der reelt er afholdt for investeringer i anlægsaktiver og 50 % for andre interventioner knyttet til den i artikel 46, litra g), omhandlede målsætning
  - c) 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt for interventioner knyttet til den i artikel 46, litra j), omhandlede målsætning
  - d) 75 % af de udgifter, der reelt er afholdt for interventionstyper som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra f) og h), hvis driftsprogrammet gennemføres i mindst tre tredjelande eller ikkeproducerende medlemsstater af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer fra mindst to producerende medlemsstater, eller 50 %, hvis denne betingelse ikke er opfyldt.
2. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til højst 30 % af værdien af hver producentorganisations eller sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktion i 2023 og 2024, 15 % i 2025 og 2026 og 10 % fra og med 2027.
3. Grækenland, Frankrig og Italien kan yde supplerende finansiering af de i artikel 51 omhandlede driftsfonde på op til 50 % af de omkostninger, der ikke dækkes af den finansielle støtte fra Unionen.
4. Grækenland, Frankrig og Italien sikrer, at udgifterne til de i artikel 47, stk. 2, litra f), g) og h), omhandlede interventionstyper ikke overstiger en tredjedel af de samlede udgifter i hver enkelt driftsprogram som fastsat i deres strategiske planer.

*Afdeling 7***Andre sektorer***Artikel 66***Målsætninger i andre sektorer**

Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer vælge de sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f), hvori de gennemfører de i artikel 47 omhandlede interventionstyper. For hver sektor, som medlemsstaterne vælger, forfølger de en eller flere af de i artikel 46, litra a)-h), j) og k), fastsatte målsætninger. Medlemsstaterne begrundes deres valg af sektorer og målsætninger.

*Artikel 67***Interventionstyper i andre sektorer**

1. For hver sektor, der er valgt i overensstemmelse med artikel 66, vælger medlemsstaterne en eller flere af de i artikel 47 omhandlede interventionstyper, som skal gennemføres via godkendte driftsprogrammer, der er udarbejdet af:
  - a) producentorganisationer og sammenslutninger heraf, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller i henhold til nærværende artikels stk. 7, eller
  - b) kooperativer samt andre former for samarbejde mellem producenter, der oprettes på initiativ af producenter og kontrolleres af dem, og som af den kompetente myndighed i en medlemsstat er blevet udpeget som producentsammenslutninger, i en overgangsperiode på højst fire år fra påbegyndelsen af et godkendt driftsprogram, der slutter senest den 31. december 2027.



2. Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for at kunne udpeges som producentsammenslutninger og fastlægger de i stk. 1, litra b), omhandlede producentsammenslutningers aktiviteter og målsætninger med henblik på, at disse producentsammenslutninger kan opfylde betingelserne for anerkendelse som producentorganisationer i henhold til artikel 152-154 eller 161 i forordning (EU) nr. 1308/2013 eller i henhold til nærværende artikels stk. 7.

3. Producentsammenslutninger som omhandlet i stk. 1, litra b), udarbejder og forelægger ud over et driftsprogram en plan for anerkendelse med henblik på inden for den overgangsperiode, der er omhandlet i nævnte litra, at opfylde kravene i artikel 152-154 eller 161 i forordning (EU) nr. 1308/2013 eller i henhold til nærværende artikels stk. 7 for anerkendelse som producentorganisationer.

I planen for anerkendelse fastlægges aktiviteter og mål for at sikre, at der sker fremskridt med hensyn til at opnå en sådan anerkendelse.

Støtte til en producentsammenslutning, der ikke anerkendes som producentorganisation ved udgangen af overgangsperioden, skal tilbagesøges.

4. Medlemsstaterne begrundes deres valg af de i stk. 1 omhandlede interventionstyper.

Medlemsstater, der beslutter at gennemføre interventionstyper som omhandlet i denne afdeling for de produkter, der er anført i bilag VI, angiver for hver sektor, de vælger, listen over de produkter, der er omfattet af den pågældende sektor.

5. De interventionstyper, der er omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra c) og f)-i), finder ikke anvendelse på bomuld, rybsfrø og rapsfrø, solsikkefrø og sojabønner, der er opført i bilag VI.

6. De i stk. 1 omhandlede driftsprogrammer skal opfylde betingelserne i artikel 50, stk. 2, 4, 5, 6 og 8.

7. Medlemsstater, der vælger at gennemføre de i artikel 42, litra f), omhandlede interventionstyper i bomuldssektoren, anerkender producentorganisationer i denne sektoren og sammenslutninger af sådanne producentorganisationer i overensstemmelse med de krav og ved hjælp af de procedurer, der er fastsat i artikel 152, stk. 1, og artikel 153-156 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Bomuldsproducentsammenslutninger og foreninger af sådanne producentsammenslutninger, der er anerkendt af medlemsstaterne i overensstemmelse med protokol nr. 4 til akten fra 1979 vedrørende Den Helleniske Republiks tiltrædelse, inden denne forordning finder anvendelse, anses med henblik på denne afdeling for at være henholdsvis producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer.

8. Medlemsstaterne sikrer, at udgifterne til de i artikel 47, stk. 2, litra f), g) og h), omhandlede interventionstyper ikke overstiger en tredjedel af de samlede udgifter i hver enkelt driftsprogram som fastsat i deres strategiske planer.

#### Artikel 68

#### Finansiell støtte fra Unionen

1. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt for de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 67. Den resterende del af udgifterne afholdes af støttemodtagerne.

Den finansielle støtte fra Unionen betales til driftsfonde etableret af producentorganisationer eller sammenslutninger heraf, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller nærværende forordnings artikel 67, stk. 7, eller af producentsammenslutninger som omhandlet i nærværende forordnings artikel 67, stk. 1, litra b). Med henblik herpå finder nærværende forordnings artikel 51 og artikel 52, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

2. Den i stk. 1 fastsatte grænse på 50 % hæves til 60 % for de producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller nærværende forordnings artikel 67, stk. 7, i de første fem år efter anerkendelsesåret.

3. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til 6 % af værdien af den afsatte produktion for:
  - a) hver producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer som omhandlet i artikel 67, stk. 1, litra a), eller
  - b) hver producentsammenslutning som omhandlet i artikel 67, stk. 1, litra b).

#### KAPITEL IV

### INTERVENTIONSTYPER TIL LANDDISTRIKTSUDVIKLING

#### Afdeling 1

#### Interventionstyper

#### Artikel 69

#### Interventionstyper til landdistriktsudvikling

Interventionstyperne i dette kapitel består af betalinger eller støtte vedrørende:

- a) miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser
- b) naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger
- c) områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav
- d) investeringer, herunder investeringer i kunstvanding
- e) etablering af unge landbrugere og nye landbrugere og virksomheder i landdistrikterne
- f) risikostyringsværktøjer
- g) samarbejde
- h) videnudveksling og informationsformidling.

#### Artikel 70

#### Miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser

1. Medlemsstaterne inddrager miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser i interventionerne i deres strategiske planer og kan inddrage andre forvaltningsforpligtelser heri. Betalingerne for disse forpligtelser ydes på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne yder kun betalinger til landbrugere eller andre støttemodtagere, som frivilligt påtager sig forvaltningsforpligtelser, der anses for at være gavnlige med henblik på opfyldelse af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.
3. I henhold til denne artikel yder medlemsstaterne kun betalinger for forpligtelser, der:
  - a) er mere vidtgående end de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de GLM-normer, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2
  - b) er mere vidtgående end de relevante minimumskrav vedrørende brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler eller vedrørende dyrevelfærd samt andre relevante obligatoriske krav indført ved national ret og EU-retten; dette kravgælder ikke for forpligtelser vedrørende skovlandbrugssystemer og vedligeholdelse af skovtilplantede områder
  - c) er mere vidtgående end de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 2
  - d) adskiller sig fra forpligtelser, for hvilke der ydes betalinger i henhold til artikel 31.

For så vidt angår de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan der, hvis national ret pålægger nye krav, der er mere vidtgående end de tilsvarende minimumskrav, som er fastsat i EU-retten, ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til opfyldelse af disse krav, i højst 24 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for bedrifter.

4. Medlemsstaterne fastsætter de betalinger, der skal ydes, på grundlag af de yderligere omkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst som følge af de påtagne forpligtelser under hensyntagen til de fastsatte mål. Disse betalinger ydes på årsbasis og kan også dække transaktionsomkostninger. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne yde støtte som et engangsbeløb pr. enhed.

5. Medlemsstaterne kan fremme og støtte kollektive ordninger og resultatorienterede betalingsordninger med henblik på at tilskynde landbrugere eller andre støttemodtagere til at forbedre miljøkvaliteten betydeligt på en større skala eller på en målbar måde.

6. Forpligtelser skal indgås for en periode på fem til syv år.

Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer imidlertid fastsætte:

- a) en længere periode for bestemte typer forpligtelser, herunder om de årlige forlængelser efter afslutningen af den indledende periode, hvor det er nødvendigt for at opnå eller fastholde visse miljømæssige fordele eller fordele for dyrevelfærden
- b) en kortere periode på mindst et år for dyrevelfærdsforpligtelser, forpligtelser til bevarelse og bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer, omlægning til økologisk landbrug, for nye forpligtelser, som følger direkte efter den forpligtelse, der er blevet opfyldt i den indledende periode, eller i andre behørigt begrundede tilfælde

7. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres en revisionsklausul for operationer, der gennemføres i forbindelse med den interventionstype, der er omhandlet i denne artikel, for at sikre, at de tilpasses som følge af eventuelle ændringer af de relevante obligatoriske standarder, krav eller forpligtelser, der er omhandlet i stk. 3, og som forpligtelserne skal være mere vidtgående end, eller for at sikre overholdelse af første afsnit, litra d) i nævnte stykke. Hvis en sådan tilpasning ikke accepteres af støttemodtageren, ophører forpligtelsen, uden at der kræves tilbagebetaling i henhold til denne artikel for den periode, hvor forpligtelsen påhvilede støttemodtageren.

Medlemsstaterne sikrer også, at der fastsættes en revisionsklausul for operationer, der gennemføres i forbindelse med interventionstypen som omhandlet i denne artikel, og som strækker sig ud over perioden for den strategiske plan, så de kan tilpasses til den retlige ramme gældende for den følgende periode.

8. Hvis der i henhold til denne artikel ydes støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastlagt i forordning (EU) nr. 2018/848, fastsætter medlemsstaterne en betaling pr. hektar. For andre forpligtelser kan medlemsstaterne anvende andre enheder end hektar. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne yde støtte i henhold til denne artikel som et fast beløb.

9. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der gennemfører operationer under denne interventionstype, har adgang til den relevante viden og de relevante oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre sådanne operationer, og at der, for at bistå landbrugere, som forpligter sig til at ændre deres produktionssystemer, stilles passende uddannelse til rådighed for dem, der har brug for det, samt adgang til specialistviden.

10. Medlemsstaterne sikrer, at interventioner i henhold til denne artikel er i overensstemmelse med dem, der er baseret på artikel 31.

#### Artikel 71

### Naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger

1. Medlemsstaterne kan yde betalinger til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.

2. Betalinger i henhold til nærværende artikel ydes til aktive landbrugere for arealer, der er udpeget i medfør af artikel 32 i forordning (EU) nr. 1305/2013.
3. Medlemsstaterne kan foretage en finjustering i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 32, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1305/2013.
4. Medlemsstaterne må kun yde betalinger i henhold til denne artikel med henblik på at kompensere støttemodtagere for alle eller dele af de ekstraomkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst relateret til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger i det berørte område.
5. Ekstraomkostninger og indkomstab som omhandlet i stk. 4 beregnes for så vidt angår naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger i forhold til områder, der ikke er påvirket af naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger.
6. Betalinger i henhold til nærværende artikel ydes årligt pr. hektar landbrugsareal.

#### Artikel 72

#### Områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav

1. Medlemsstaterne kan yde betalinger for områdespecifikke ulemper, som er en følge af krav, der udspringer af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, 2009/147/EF eller 2000/60/EF, på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de specifikke målsætninger fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2.
2. Betalinger i henhold til nærværende artikel ydes til landbrugere, skovbrugere og deres sammenslutninger samt andre arealforvaltere.
3. Ved fastlæggelsen af områder med ulemper kan medlemsstaterne medtage et eller flere af følgende områder:
  - a) Natura 2000-landbrugs- og skovbrugsområder, der er udpeget i medfør af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF
  - b) andre afgrænsede naturbeskyttelsesområder, hvor landbruget eller skovbruget er pålagt miljøbetingede begrænsninger, og som bidrager til gennemførelsen af artikel 10 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse områder ikke overstiger 5 % af de udpegede Natura 2000-områder, som er omfattet af det territoriale anvendelsesområde for hver strategisk plan
  - c) landbrugsområder, der er omfattet af vandområdeplaner i medfør af direktiv 2000/60/EF.
4. Medlemsstaterne må kun yde betalinger i henhold til denne artikel med henblik på at kompensere støttemodtagere for alle eller dele af de ekstraomkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst relateret til områdespecifikke ulemper i det berørte område, herunder transaktionsomkostninger.
5. Ekstraomkostninger og tabt indkomst som omhandlet i stk. 4 beregnes:
  - a) for begrænsninger, der er afledt af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, kun i forbindelse med ulemper som følge af krav, der er mere vidtgående end de relevante GLM-normer som fastsat i henhold til kapitel I, afdeling 2, i dette afsnit, og de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 2
  - b) for begrænsninger, der er afledt af direktiv 2000/60/EF, kun i forbindelse med ulemper som følge af krav, der er mere vidtgående end de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav, dog med undtagelse LF 1 som angivet i bilag III til denne forordning, og GLM-normer som fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, og de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 2.

6. Betalinger i henhold til nærværende artikel ydes årligt pr. hektar.

### Artikel 73

#### Investeringer

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til investeringer på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne må kun yde støtte i henhold til denne artikel til de investeringer i materielle og immaterielle aktiver, der bidrager til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.

For bedrifter over en vis størrelse, som medlemsstaterne fastlægger i deres strategiske planer, er støtte til skovbrugssektoren betinget af fremlæggelse af de relevante oplysninger fra en skovforvaltningsplan eller et tilsvarende instrument i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltning som defineret i Generelle retningslinjer for bæredygtig forvaltning af skove i Europa vedtaget af anden ministerkonference om beskyttelse af skovene i Europa, som blev afholdt den 16.-17. juni 1993 i Helsinki.

3. Medlemsstaterne udarbejder en liste over ikkestøtteberettigede investeringer og udgiftskategorier, der mindst indeholder følgende:

- a) køb af rettigheder til landbrugsproduktion
- b) køb af betalingsrettigheder
- c) køb af jord for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation, med undtagelse af køb af jord med henblik på miljøbevarelse og bevaring af kulstofrig jordbund eller jord købt af unge landbrugere ved hjælp af finansielle instrumenter. I forbindelse med finansielle instrumenter gælder det loft for støtteberettigede offentlige udgifter, der betales til slutmodtageren, eller, i forbindelse med garantier, for det underliggende lånebeløb
- d) køb af dyr, køb af etårige planter og udplantning heraf til andre formål end:
  - i) at genoprette land- eller skovbrugspotentialet efter en naturkatastrofe, ugunstige vejrforhold eller en katastrofal hændelse
  - ii) at beskytte husdyr mod store rovdyr eller anvendelse i skovbrug i stedet for maskiner
  - iii) at opdrætte udryddelsestruede racer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 <sup>(45)</sup> i henhold til de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 70, eller
  - iv) at bevare plantesorter, der er truet af genetisk erosion, i henhold til de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 70
- e) renter af gæld med undtagelse af tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer
- f) investeringer i infrastruktur i stor skala som fastsat af medlemsstaterne i deres strategiske planer, der ikke er en del af de lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, der er fastsat i artikel 32 i forordning (EU) 2021/1060, med undtagelse af bredbånd og forebyggende foranstaltninger vedrørende oversvømmelses- eller kystbeskyttelse, der har til formål at mindske følgerne af sandsynlige naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser
- g) investeringer i skovrejsning, der ikke er i overensstemmelse med de miljø- og klimarelaterede målsætninger og principperne for bæredygtig skovforvaltning, jf. de paneuropæiske retningslinjer for nyplantning og genplantning af skov.

Første afsnit, litra a), b), d) og f), finder ikke anvendelse, hvis der ydes støtte ved hjælp af finansielle instrumenter.

<sup>(45)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl («dyreavlsforordning») (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66).

4. Medlemsstaterne begrænser støtten til en eller flere satser, som ikke overstiger 65 % af de støtteberettigede omkostninger.

De maksimale støttesatser kan forhøjes til:

- a) maksimalt 80 % for følgende investeringer:
  - i) investeringer i tilknytning til en eller flere af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og for så vidt angår dyrevelfærd i artikel 6, stk. 1, litra i)
  - ii) investeringer foretaget af unge landbrugere, der opfylder betingelserne fastsat af medlemsstaterne i deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6
  - iii) investeringer i regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav
- b) maksimalt 85 % til små bedrífers investeringer som fastsat af medlemsstaterne
- c) maksimalt 100 % for følgende investeringer:
  - i) skovrejsning, etablering og regenerering af skovlandbrugssystemer, jordfordeling inden for skovbrug og ikkeproduktive investeringer knyttet til en eller flere af de specifikke målsætninger, omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), herunder ikkeproduktive investeringer med henblik på at beskytte husdyr og afgrøder mod skader forårsaget af vildtlevende dyr
  - ii) investeringer i basale ydelser i landdistrikterne og infrastruktur i landbrug og skovbrug som fastsat af medlemsstaterne
  - iii) investeringer i genoprettelse af land- eller skovbrugspotentialet efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser og investeringer i passende forebyggende foranstaltninger samt investeringer i opretholdelse af skovenes sundhedstilstand
  - iv) ikkeproduktive investeringer støttet gennem lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet som fastsat i artikel 32 i forordning (EU) 2021/1060 og projekterne i de operationelle grupper under EIP som omhandlet i nærværende forordnings artikel 127, stk. 3.

5. Når landbrugere pålægges nye krav i henhold til EU-retten, kan der ydes støtte til investeringer for at opfylde disse krav i højst 24 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for bedriften.

#### Artikel 74

### Investeringer i kunstvanding

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til investeringer i kunstvanding i nye og eksisterende kunstvandingsområder, forudsat at betingelserne i artikel 73 og i nærværende artikel er opfyldt.

2. Investeringer i kunstvanding må kun være støtteberettiget, hvor den berørte medlemsstat har sendt en vandområdeplan som fastsat i henhold til direktiv 2000/60/EF til Kommissionen for hele det område, hvor investeringen skal foretages, såvel som for alle andre områder, hvis miljø kan påvirkes af investeringen. De foranstaltninger, der træffes under vandområdeplanen i overensstemmelse med artikel 11 i det nævnte direktiv, og som er relevante for landbrugssektoren, skal være angivet i det relevante indsatsprogram.

3. Måling af vandforbruget med henblik på måling af vand på niveauet for den støttede investering forefindes eller indføres som led i investeringen.

4. Medlemsstaterne kan kun yde støtte til en investering i en forbedring af et eksisterende kunstvandingsanlæg eller et element i kunstvandingsinfrastruktur, hvis:

- a) det på forhånd vurderes, at det giver potentielle vandbesparelser, der afspejler de tekniske parametre for det eksisterende anlæg eller den eksisterende infrastruktur
- b) i tilfælde hvor investeringen påvirker grundvand- eller overfladevandområder, hvis tilstand er blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan på grundlag af vandmængden, opnås der en effektiv reduktion af vandforbruget, som bidrager til at opnå en god tilstand for disse vandområder, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF.

Medlemsstaterne fastsætter procentsatser for potentielle vandbesparelser og effektiv reduktion af vandforbruget som en betingelse for støtteberettigelse i deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 111, litra d). Sådanne vandbesparelser skal afspejle de behov, der er fastsat i de vandområdeplaner, der udspringer af direktiv 2000/60/EF som opført i bilag XIII til denne forordning.

Ingen af betingelserne i denne artikelfinder anvendelse på investeringer i et eksisterende anlæg, som udelukkende påvirker energieffektiviteten, investeringer i opførelse af et reservoir eller investeringer i brugen af genvundet vand, som ikke berører et grundvand- eller overfladevandområde.

5. Medlemsstaterne må kun yde støtte til investeringer i brugen af genvundet vand som en alternativ vandforsyning, hvis leveringen og brugen af sådant vand er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 <sup>(46)</sup>.

6. Medlemsstaterne må kun yde støtte til en investering, som resulterer i en nettoforøgelse af kunstvandingsområder, der påvirker et givet grundvand- eller overfladevandområde, hvis:

- a) vandområdets tilstand er blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan på grundlag af vandmængden, og
- b) en miljøanalyse viser, at der ikke vil være nogen betydelig negativ miljøindvirkning som følge af investeringen; denne miljøanalyse gennemføres af en kompetent myndighed eller med denne myndigheds godkendelse og kan også omfatte grupper af bedrifter.

7. Medlemsstaterne må kun yde støtte til en investering i etablering eller udvidelse af et reservoir med henblik på kunstvanding, forudsat at det ikke fører til en betydelig negativ miljøindvirkning.

8. Medlemsstaterne begrænser støtten til en eller flere satser, som ikke overstiger:

- a) 80 % af de støtteberettigede omkostninger ved investeringer i kunstvanding på bedriften i henhold til stk. 4
- b) 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved investeringer i landbrugsinfrastruktur uden for bedriften, der skal bruges til kunstvanding
- c) 65 % af de støtteberettigede omkostninger ved andre investeringer i kunstvanding på bedriften.

#### Artikel 75

#### **Etablering af unge landbrugere og nye landbrugere og virksomheder i landdistrikterne**

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til etablering af unge landbrugere, og etablering af virksomheder i landdistrikterne, herunder etablering af nye landbrugere, på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.

2. Medlemsstaterne må kun yde støtte i henhold til denne artikel med henblik på at støtte:

- a) etablering af unge landbrugere, der opfylder betingelserne fastsat af medlemsstaterne i deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6
- b) etablering af virksomheder i landdistrikterne knyttet til landbrug eller skovbrug, herunder etablering af nye landbrugere, eller indkomstdiversificering i landbrugshusholdninger til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter
- c) forretningsetablering af ikkelandbrugsmæssige aktiviteter i landdistrikterne i forbindelse med de strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, der er fastsat i artikel 32 i forordning (EU) 2021/1060.

3. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for fremsendelse af den forretningsplan og for dens indhold, som støttemodtagere skal forelægge for at kunne modtage støtte i henhold til nærværende artikel.

4. Medlemsstaterne yder støtten i form af faste beløb eller finansielle instrumenter eller en kombination heraf. Støtten begrænses til et maksimalt støttebeløb på 100 000 EUR og kan differentieres ud fra objektive kriterier.

<sup>(46)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32).

*Artikel 76***Risikostyringsværktøjer**

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til risikostyringsværktøjer på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som er yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Støtte i henhold til denne artikel kan ydes for at fremme risikostyringsværktøjer, der hjælper aktive landbrugere med at styre produktions- og indkomstrisici knyttet til deres landbrugsaktivitet, som er ude af deres kontrol, og som bidrager til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.
3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres vurdering af behovene yde støtte til forskellige typer risikostyringsværktøjer, herunder indkomststabiliseringsredskaber, og navnlig:
  - a) finansielle bidrag til forsikringspræmier
  - b) finansielle bidrag til gensidige fonde, herunder til administrationsomkostninger i forbindelse med oprettelsen.
4. Når medlemsstaterne yder den støtte, der er omhandlet i stk. 3, fastsætter de følgende betingelser for støtteberettigelse:
  - a) typen af støtteberettigede risikostyringsværktøjer samt deres dækning
  - b) metoden til beregning af tab og de faktorer, der udløser kompensation
  - c) reglerne for sammensætningen og forvaltningen af gensidige fonde og, hvis det er relevant, andre støtteberettigede risikostyringsværktøjer.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der kun ydes støtte til dækning af tab, der overstiger en tærskel på mindst 20 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Sektorspecifikke værktøjer til styring af produktionsrisici skal beregne tabene enten på bedriftsniveau eller på bedriftens specifikke aktivitetsniveau i den pågældende sektor.

Medlemsstaterne kan yde støtte i form af finansiering af særskilt arbejdskapital under de finansielle instrumenter, der er omhandlet i artikel 80, stk. 3, til kompensation for tab som omhandlet i første afsnit i dette stykke til landbrugere, der ikke deltager i et risikostyringsværktøj.

6. Medlemsstaterne begrænser støtten til en eller flere satser, som ikke overstiger 70 % af de støtteberettigede omkostninger.

Dette stykke finder ikke anvendelse på de bidrag, der er omhandlet i artikel 19.

7. Medlemsstaterne sikrer, at enhver overkompensation som følge af kombinationen af interventioner i denne artikel med andre offentlige eller private risikostyringsordninger undgås.

*Artikel 77***Samarbejde**

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til samarbejde på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer, med henblik på:
  - a) at forberede og gennemføre projekterne i de operationelle grupper under EIP, der er omhandlet i artikel 127, stk. 3
  - b) at forberede og gennemføre Leaderprogrammet
  - c) at fremme og støtte kvalitetsordninger, der er anerkendt af Unionen og medlemsstaterne, og landbrugernes anvendelse heraf
  - d) at støtte producentsammenslutninger, producentorganisationer eller brancheorganisationer
  - e) at udarbejde og gennemføre strategier for intelligente landsbyer som fastlagt af medlemsstaterne
  - f) at støtte andre former for samarbejde.



2. Medlemsstaterne må kun yde støtte i henhold til denne artikel til fremme af nye former for samarbejde, herunder eksisterende samarbejdsformer, hvis der indledes en ny aktivitet. Dette samarbejde skal omfatte mindst to aktører og bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.

3. Medlemsstaterne kan i henhold til denne artikel dække omkostningerne i forbindelse med alle aspekter af samarbejdet.

4. Medlemsstaterne kan i henhold til denne artikel yde støtten enten som et samlet beløb, som dækker omkostningerne ved samarbejdet og omkostningerne ved operationer, der gennemføres, eller vælge kun at dække omkostningerne ved samarbejdet og anvende midler fra andre interventionstyper til udvikling af landdistrikterne eller fra andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter til at dække udgifterne til de operationer, der gennemføres.

Hvis støtten udbetales som et samlet beløb, sikrer medlemsstaten, at den gennemførte operation opfylder de relevante regler og krav, der er fastsat i artikel 70-76 og 78.

Uanset første afsnit i dette stykke for så vidt angår Leaderprogrammet:

a) må støtte til alle støtteberettigede omkostninger ved forberedelsesstøtte i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2021/1060 og til gennemførelse af udvalgte strategier i henhold til litra b) og c), i nævnte stykke, kun tildeles som et samlet beløb i henhold til nærværende artikel, og

b) sikrer medlemsstaterne, at gennemførte operationer, der består af investeringer, overholder de relevante EU-regler og -krav under denne interventionstype til investeringer som fastsat i denne forordnings artikel 73.

5. Medlemsstaterne må ikke i henhold til denne artikel yde støtte til samarbejde, der udelukkende involverer forskningsorganer.

6. Hvad angår samarbejde i forbindelse med generationsskifte, navnlig med henblik på generationsskifte på bedriftsniveau, må medlemsstaterne kun yde støtte til landbrugere, der har nået pensionsalderen, eller landbrugere, der når pensionsalderen inden operationens udløb, som fastsat af den pågældende medlemsstat i henhold til dens nationale lovgivning.

7. Medlemsstaterne begrænser støtten til maksimalt syv år. Dette krav gælder ikke for Leaderprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde for kollektive miljø- og klimaaktioner, der er nødvendige med henblik på at opfylde de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f).

8. Medlemsstaterne begrænser støtten til:

a) oplysningsaktioner og salgsfremstød i forbindelse med kvalitetsordninger til en eller flere satser på højst 70 % af de støtteberettigede omkostninger

b) oprettelse af producentsammenslutninger, producentorganisationer eller brancheorganisationer til 10 % af sammenslutningens eller organisationens årlige afsatte produktion, dog højst 100 000 EUR om året; denne støtte skal være faldende og begrænset til de første fem år efter anerkendelsen.

#### Artikel 78

### Videnudveksling og informationsformidling

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til videnudveksling og informationsformidling på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til at opfylde en eller flere af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, samtidig med at de specifikt fokuserer på beskyttelse af natur, miljø og klima, herunder miljøundervisnings- og miljøoplysningsaktioner og udvikling af virksomheder og lokalsamfund i landdistrikterne.

2. Støtte i henhold til denne artikel kan dække omkostninger ved enhver relevant aktion til fremme af innovation, uddannelse og rådgivning og andre former for videnudveksling og informationsformidling, herunder gennem udarbejdelse og ajourføring af planer og undersøgelser med henblik på videnudveksling og informationsformidling. Sådanne aktioner skal bidrage til at opfylde en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, fastsatte specifikke målsætninger.

3. Støtte til rådgivningstjenester må kun ydes til rådgivningstjenester, der overholder artikel 15, stk. 3.
4. Medlemsstaterne kan i forbindelse med oprettelsen af rådgivningstjenester yde støtte i form af et fast beløb på højst 200 000 EUR. De sikrer, at støtten er tidsbegrænset.
5. Medlemsstaterne sikrer, at aktioner, der støttes under denne interventionstype, er baseret på og i overensstemmelse med AKIS' beskrivelse som indarbejdet i deres strategiske planer, jf. artikel 114, litra a), nr. i).

## Afdeling 2

### Elementer, der gælder for flere forskellige interventionstyper

#### Artikel 79

#### Udvælgelse af operationer

1. Efter høring af den i artikel 124 omhandlede overvågningskomité («overvågningskomitéen») fastsætter den nationale myndighed, regionale forvaltningsmyndigheder, hvis det er relevant, eller udpegede bemyndigede organer udvælgelseskriterierne for interventioner under følgende interventionstyper: investeringer, etablering af unge landbrugere og nye landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne, samarbejde samt videnudveksling og informationsformidling. Formålet med disse udvælgelseskriterier er at sikre ligebehandling af ansøgerne, bedre udnyttelse af de finansielle midler og målretning af støtten i overensstemmelse med formålet med interventionerne.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende udvælgelseskriterier for investeringsinterventioner, der tydeligt er målrettet miljøformål eller gennemføres i forbindelse med oprettelsesaktiviteter.

Uanset første afsnit kan en anden udvælgelsesmetode i behørigt begrundede tilfælde fastlægges efter høring af overvågningskomitéen.

2. Det ansvar, der påhviler forvaltningsmyndighederne eller de udpegede bemyndigede organer som omhandlet i stk. 1, berører ikke de lokale aktionsgruppers opgaver som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) 2021/1060.
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis støtten ydes i form af finansielle instrumenter.
4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende de udvælgelseskriterier, der er omhandlet i stk. 1, for operationer, der har modtaget kvalitetsmærket »Seal of Excellence« under Horisont 2020, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013<sup>(47)</sup>, Horisont Europa eller programmet for miljø- og klimaindsatsen (LIFE), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783<sup>(48)</sup>, forudsat at disse operationer er i overensstemmelse med den strategiske plan.
5. En operation kan helt eller delvis gennemføres uden for den pågældende medlemsstat, og også uden for Unionen, forudsat at operationen bidrager til opfyldelsen af den strategiske plans målsætninger.

<sup>(47)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

<sup>(48)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783 af 29. april 2021 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1293/2013 (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 53).

## Artikel 80

**Særlige regler for finansielle instrumenter**

1. Støtte i form af finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060 kan ydes under de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 73-78 i nærværende forordning.

2. Hvis støtte ydes i form af finansielle instrumenter, anvendes definitionerne af »finansielt instrument«, »finansielt produkt«, »slutmodtager«, »holdingfond«, »særlig fond«, »løftestangeffekt«, »multiplikatorforhold«, »forvaltningsomkostninger« og »forvaltningsgebyrer« som fastsat i artikel 2 i forordning (EU) 2021/1060 og bestemmelserne i samme forordnings afsnit V, kapitel II, afdeling 2.

Derudover finder nærværende artikels stk. 3, 4 og 5 anvendelse.

3. I overensstemmelse med artikel 58, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1060 kan arbejdskapital, herunder særskilt arbejdskapital, betragtes som støtteberettigede udgifter i henhold til artikel 73, 74, 76, 77 og 78 i denne forordning, hvis den bidrager til opfyldelsen af mindst en specifik målsætning, der er relevant for den pågældende intervention. Der kan ydes støtte til finansiering af særskilt arbejdskapital i henhold til en af de pågældende artikler uden at være underlagt et krav om, at slutmodtageren modtager støtte til andre udgifter i henhold til samme artikel.

Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, må det samlede støttebeløb til arbejdskapital, der ydes til en slutmodtager, ikke overstige en bruttosubventionsækvivalent på 200 000 EUR i en hvilken som helst periode på tre regnskabsår.

4. Uanset artikel 73, 74, 76, 77 og 78 finder de støttesatser, der er fastsat i disse artikler, ikke anvendelse på finansiering af særskilt arbejdskapital.

5. Ved støtteberettigede udgifter til et finansielt instrument forstås de samlede udbetalte støtteberettigede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5, der i henhold til det finansielle instrument er betalt eller, for garantiers vedkommende, afsat til garantiaftaler inden for den støtteberettigede periode. Dette beløb svarer til:

- a) betalinger til slutmodtagere i tilfælde af lån, egenkapitalinvesteringer og kvasiegenkapitalinvesteringer
- b) midler afsat til garantiaftaler, hvad enten de er udestående eller allerede er udløbet, som har til formål at imødekomme eventuel garantiudnyttelse i forbindelse med tab, som er beregnet på grundlag af et multiplikatorforhold, der er fastsat for de respektive underliggende udbetalte nye lån eller egenkapitalinvesteringer i slutmodtagere
- c) betalinger til eller til fordel for slutmodtagere, hvis finansielle instrumenter kombineres med andre bidrag fra Unionen i én enkelt operation med et finansielt instrument, jf. artikel 58, stk. 5, i forordning (EU) 2021/1060
- d) betaling af forvaltningsgebyrer og godtgørelse af forvaltningsomkostninger afholdt af de organer, der gennemfører det finansielle instrument.

Hvis et finansielt instrument gennemføres hen over fortløbende programmeringsperioder, kan støtte ydes til eller til fordel for slutmodtagere, herunder forvaltningsomkostninger og -gebyrer, på grundlag af aftaler, der er indgået under den forudgående programmeringsperiode, forudsat at en sådan støtte opfylder reglerne om støtteberettigelse for den efterfølgende programmeringsperiode. I sådanne tilfælde bestemmes støtteberettigelsen for udgifter, der er indgivet i udgifts anmeldelser, i overensstemmelse med reglerne for den pågældende programmeringsperiode.

Med henblik på første afsnit, litra b) nedsættes de støtteberettigede udgifter forholdsmæssigt, hvis enheden, der drager fordel af garantierne, ikke har udbetalt de planlagte nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer til slutmodtagere i overensstemmelse med multiplikatorforholdet. Multiplikatorforholdet kan ændres, hvis det er begrundet af efterfølgende forandringer i markedsvilkårene. En sådan ændring har ikke tilbagevirkende kraft.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra d), skal forvaltningsgebyrer være præstationsbaserede. Hvis organer, der gennemfører en holdingfond, udvælges via en direkte tildeling af en kontrakt i medfør af artikel 59, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1060, er de forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er betalt til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, underlagt en tærskel på op til 5 % af det samlede beløb for støtteberettigede offentlige udgifter, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån eller afsat til garantiaftaler, og op til 7 % af det samlede beløb for støtteberettigede offentlige udgifter, der er udbetalt til slutmodtagere i egenkapitalinvesteringer og kvasiegenkapitalinvesteringer.

Hvis organer, der gennemfører en særlig fond, udvælges via en direkte tildeling af en kontrakt i medfør af artikel 59, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1060, er de forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er betalt til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, underlagt en tærskel på op til 7 % af det samlede beløb for støtteberettigede offentlige udgifter, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån eller afsat til garantiaftaler, og op til 15 % af det samlede beløb for støtteberettigede offentlige udgifter, der er udbetalt til slutmodtagere i egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer.

Med henblik på første afsnit, litra d), etableres størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer i finansieringsaftalen og afspejler resultatet af det konkurrencebaserede udbud, hvis organer, der gennemfører en holdingfond eller særlige fonde, udvælges via et konkurrencebaseret udbud i overensstemmelse med gældende ret.

Hvis stiftelsesomkostningerne eller en del heraf opkræves af slutmodtagere, må de ikke angives som støtteberettigede udgifter.

#### Artikel 81

#### Anvendelse af den del af ELFUL, der ydes gennem InvestEU

1. Medlemsstaterne kan i forslaget til en strategisk plan som omhandlet i artikel 118 eller i anmodningen om en ændring af en strategisk plan som omhandlet i artikel 119 tildele et beløb på op til 3 % af den oprindelige samlede ELFUL-tildeling til den strategiske plan, der skal være bidrag til InvestEU, og leveres via EU-garantien og InvestEU-rådgivningsplatformen. Den strategiske plan omfatter en begrundelse for anvendelsen af InvestEU og dets bidrag til opfyldelsen af en eller flere af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, og valgt i henhold til den strategiske plan.

Det beløb, der skal være bidrag til InvestEU, skal gennemføres i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU) 2021/523.

2. Medlemsstaterne fastsætter det samlede bidrag for hvert år. Hvis der anmodes om en ændring af en strategisk plan vedrører dette beløb kun fremtidige år.

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien, der hører under medlemsstatens segment, og til InvestEU-rådgivningsplatformen efter indgåelsen af bidragsaftalen som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2021/523. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver bidragsaftale kan indgås af Kommissionen i årlige rater i perioden mellem den 1. januar 2023 og den 31. december 2027.

4. Hvis en bidragsaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2021/523 ikke er indgået senest fire måneder efter Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den strategiske plan for det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede beløb, der er tildelt i denne strategiske plan i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 118, omfordeles det tilsvarende beløb inden for den strategiske plan efter at den anmodning om ændring, som medlemsstaten har fremsat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 119, er godkendt.

Bidragsaftaler vedrørende det beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og tildelt i en anmodning om ændring af en strategisk plan fremsat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 119, indgås samtidig med vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den pågældende ændring af den strategiske plan.

5. Hvis der ikke er indgået en garantiaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/523 senest ni måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen, opsiges eller forlænges bidragsaftalen efter gensidig aftale.

Hvis en medlemsstats deltagelse i InvestEU afbrydes, inddrives de pågældende beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, som interne formålsbestemte indtægter i medfør af artikel 21, stk. 5, i finansforordningen, og medlemsstaten fremsætter en anmodning om en ændring af den strategiske plan med henblik på at bruge de inddrevne beløb og de beløb, der er afsat til fremtidige kalenderår i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

Ophøret eller ændringen af bidragsaftalen fastlægges samtidig med vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den relevante ændring af den strategiske plan og senest den 31. december 2026.

6. Hvis en garantiaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/523 ikke er behørigt gennemført inden for den periode, der er fastsat i bidragsaftalen, og som ikke overskrider fire år fra undertegnelsen af garantiaftalen, ændres bidragsaftalen. Medlemsstaten kan anmode om, at beløb, der er bidrag til EU-garantien, jf. nærværende artikels stk. 1, og er indgået forpligtelser for i garantiaftalen, men som ikke dækker de underliggende lån, egenkapitalinvesteringer eller andre risikobærende instrumenter, behandles i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der var bidrag til EU-garantien, stilles til rådighed for medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, litra a), i forordning (EU) 2021/523 og anvendes til støtte under samme målsætning eller de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede målsætninger i form af finansielle instrumenter eller budgetgarantier.

8. Den automatiske frist for frigørelse som omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2021/2116 af de beløb, der skal genanvendes i en strategisk plan i henhold til nærværende artikels stk. 4, 5 og 6, løber fra det år, hvor de tilsvarende budgetforpligtelser er indgået.

#### Artikel 82

### Korrekte og nøjagtige beregninger af betalinger

Hvis der ydes betalinger på grundlag af ekstraomkostninger eller tabt indkomst i henhold til artikel 70, 71 og 72, sikrer medlemsstaterne, at de relevante beregninger er korrekte og nøjagtige og fastlagt på forhånd på grundlag af en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode. Med henblik herpå skal organer, som er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af den strategiske plan, og som besidder den rette ekspertise, foretage beregningerne eller bekræfte, at beregningerne er korrekte og nøjagtige.

#### Artikel 83

### Former for tilskud

1. Uden at det berører artikel 70, 71, 72 og 75 kan tilskud, der ydes i henhold til dette kapitel, ydes i form af følgende:

- a) godtgørelse af støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af en støttemodtager
- b) enhedsomkostninger
- c) faste beløb
- d) finansiering efter fast takst.

2. Beløbene for de tilskudsformer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:

- a) en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode baseret på:
  - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering, eller

- ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere, eller
  - iii) anvendelse af individuelle støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning
- b) budgetforslag, som er fastlagt i hvert konkrete tilfælde og forinden er godkendt af det organ, der udvælger operationen
  - c) i overensstemmelse med de bestemmelser for anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation
  - d) i overensstemmelse med de bestemmelser for anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation.
3. Medlemsstater kan yde betingede tilskud til støttemodtagere, der er fuldt eller delvist tilbagebetalingspligtige, som præciseret i dokumentet, hvori støttevilkårene er fastsat, og i overensstemmelse med følgende betingelser:
- a) støttemodtagerens tilbagebetalinger skal foretages på de betingelser, der er aftalt af forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren
  - b) medlemsstaterne skal genanvende midler, der er tilbagebetalt af støttemodtageren, til den strategiske plans samme specifikke målsætning senest den 31. december 2029, enten i form af betingede tilskud, i form af et finansielt instrument eller i en anden form for støtte. De tilbagebetalte beløb og oplysninger om deres genanvendelse skal inkluderes i den seneste årlige præstationsrapport
  - c) medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at midlerne opføres på særskilte konti eller med passende regnskabskoder
  - d) EU-midler, der betales tilbage af støttemodtagere til enhver tid, men som ikke genanvendes senest den 31. december 2029, der er nævnt i litra b), skal tilbagebetales til Unionens budget i overensstemmelse med artikel 34 i forordning (EU) 2021/2116.

#### Artikel 84

### **Delegerede beføjelser i forbindelse med yderligere krav til anvendelsen af interventionstyper til landdistriktsudvikling**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med krav ud over de i dette kapitel fastsatte om betingelserne for støtte til:

- a) forvaltningsforpligtelser som omhandlet i artikel 70 vedrørende genetiske ressourcer og dyrevelfærd
- b) kvalitetsordninger som omhandlet i artikel 77 for så vidt angår specificiteten af det endelige produkt, adgang til ordningen, kontrol med bindende produktspecifikationer, ordningens gennemsigtighed og produkternes sporbarhed samt medlemsstaternes anerkendelse af frivillige certificeringsordninger.

#### AFSNIT IV

### **FINANSIELLE BESTEMMELSER**

#### Artikel 85

### **EGFL- og ELFUL-udgifter**

1. EGFL finansierer de interventionstyper, der vedrører:
  - a) direkte betalinger som omhandlet i artikel 16
  - b) interventioner i bestemte sektorer som omhandlet i afsnit III, kapitel III.

2. ELFUL finansierer de interventionstyper, der er omhandlet i afsnit III, kapitel IV, og teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ som omhandlet i artikel 94.

#### Artikel 86

### Udgifternes støtteberettigelse

1. Udgifter kommer i betragtning til et bidrag:

- a) fra EGFL fra den 1. januar i året efter det år, hvori Kommissionen har godkendt den strategiske plan
- b) fra ELFUL fra datoen for indgivelse af den strategiske plan, men ikke før den 1. januar 2023.

2. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af en strategisk plan, er berettiget til et bidrag fra EGFL efter Kommissionens godkendelse af denne ændring og fra den dato, hvor den ændring, som den pågældende medlemsstat har vedtaget i overensstemmelse med artikel 119, stk. 8, træder i kraft.

3. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af en strategisk plan, er berettiget til bidrag fra ELFUL fra datoen for fremsættelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring eller fra datoen for meddelelsen af ændring som omhandlet i artikel 119, stk. 9.

Uanset dette stykkes første afsnit og stk. 4, andet afsnit, kan det fastsættes i den strategiske plan, at støtteberettigelsen af ELFUL-finansierede udgifter, der vedrører ændringer af den strategiske plan, i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold eller en pludselig og betydelig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold kan starte fra den dato, begivenheden fandt sted.

4. Udgifter er berettigede til bidrag fra ELFUL, hvis de er afholdt af en støttemodtager og betalt senest den 31. december 2029. Udgifter kommer endvidere kun i betragtning til et bidrag fra ELFUL, hvis den pågældende støtte rent faktisk udbetales af betalingsorganet senest den 31. december 2029.

Medlemsstaterne fastsætter startdatoen for støtteberettigelse for så vidt angår omkostninger, der afholdes af støttemodtageren. Startdatoen må ikke være før den 1. januar 2023.

Operationer må ikke være støtteberettigede, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte er indgivet til forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget.

Dog kan operationer, der vedrører tidlig pleje af sået kultur og pleje af ungskov i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning, og som vedrører en eller flere af de specifikke målsætninger omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), som fastsat af medlemsstaterne, være støtteberettigede, selv om de fysisk er afsluttet, før ansøgningen om støtte er indgivet til forvaltningsmyndigheden.

5. Naturalydelse og afskrivningsomkostninger kan være støtteberettigede under ELFUL på betingelser, som skal fastsættes af medlemsstaterne.

#### Artikel 87

### Finansielle tildeling til interventionstyper med direkte betalinger

1. Uden at det berører artikel 17 i forordning (EU) 2021/2116 må det samlede beløb til interventionstyper med direkte betalinger, der kan ydes i en medlemsstat i medfør af nærværende forordnings afsnit III, kapitel II, for et kalenderår, ikke overstige den finansielle tildeling, der er fastsat i bilag V, for den pågældende medlemsstat.

Uden at det berører artikel 17 i forordning (EU) 2021/2116 må det maksimumsbeløb, der i medfør af nærværende forordnings afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, kan ydes i en medlemsstat for et kalenderår før anvendelsen af nærværende forordnings artikel 17, ikke overstige den finansielle tildeling, der er fastsat i bilag VIII, for den pågældende medlemsstat.

Med henblik på artikel 96, 97 og 98 er den finansielle tildeling for en medlemsstat som fastsat i bilag V efter fradrag af de beløb, der er fastsat i bilag VIII, og for eventuelle overførsler i medfør af artikel 17, fastsat i bilag IX.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 om ændring af medlemsstaternes tildelinger, jf. bilag V og IX, for at tage hensyn til udviklingen i det samlede maksimumbeløb af direkte betalinger, der kan ydes, herunder de overførsler, der er omhandlet i artikel 17 og 103, overførsler af finansielle tildelinger som omhandlet i artikel 88, stk. 5, og eventuelle fradrag, der er nødvendige for at finansiere de interventionstyper i andre sektorer, der er omhandlet i artikel 88, stk. 6.

Dog tages der ved tilpasningen af bilag IX ikke hensyn til eventuelle overførsler i henhold til artikel 17.

3. Beløbet af de vejledende finansielle tildelinger pr. intervention, der er omhandlet i artikel 101, for de interventionstyper med direkte betalinger, der er fastsat i artikel 16, som skal tildeles en medlemsstat for et kalenderår, kan overstige den tildeling for den pågældende medlemsstat, der er fastsat i bilag V, med det anslåede beløb til nedsættelse af betalinger, der er fastsat i den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 112, stk. 3, litra a), andet afsnit.

#### Artikel 88

##### Finansielle tildelinger til visse interventionstyper i bestemte sektorer

1. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i vinsektoren tildeles medlemsstaterne som fastsat i bilag VII.
2. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i biavlsspektoren tildeles medlemsstaterne som fastsat i bilag X.
3. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i humlesektoren til Tyskland er 2 188 000 EUR pr. regnskabsår.
4. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i sektoren for olivenolie og spiseoliven, pr. regnskabsår, tildeles som følger:
  - a) 10 666 000 EUR til Grækenland
  - b) 554 000 EUR til Frankrig og
  - c) 34 590 000 EUR til Italien.
5. De pågældende medlemsstater kan i deres strategiske planer beslutte at overføre de samlede finansielle tildelinger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, til deres tildelinger til direkte betalinger. Denne beslutning kan ikke revurderes.

Den del af medlemsstaternes finansielle tildelinger, der overføres til tildelinger til direkte betalinger, er ikke længere til rådighed for de interventionstyper, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

6. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer beslutte at anvende op til 3 % af deres tildelinger til direkte betalinger, der er fastsat i bilag V, hvis det er relevant efter fradrag af de tildelinger for bomuld som fastsat i bilag VIII, til interventionstyper i andre sektorer som omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 7.

Medlemsstaterne kan beslutte at forhøje den i første afsnit omhandlede procentsats op til 5 %. I så fald trækkes det beløb, der svarer til denne forhøjelse, fra det maksimumbeløb, der er fastsat i artikel 96, stk. 1, 2, eller 5, og vil ikke længere kunne tildeles til interventionstyper med koblet indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1.



Det beløb, der svarer til procentsatsen for medlemsstaternes tildelinger til direkte betalinger som omhandlet i dette stykkes første og andet afsnit, og som anvendes til interventionstyper i andre sektorer for et bestemt regnskabsår, betragtes som medlemsstaternes tildelinger pr. regnskabsår til interventionstyper i andre sektorer.

7. Medlemsstaterne kan i 2025 revidere de i stk. 6 nævnte beslutninger som led i en anmodning om ændring af deres strategiske planer fremsat i overensstemmelse med artikel 119.

8. De beløb, der er fastsat i den godkendte strategiske plan som følge af anvendelsen af stk. 6 og 7, er bindende i den pågældende medlemsstat.

#### Artikel 89

### Finansielle tildelinger til interventionstyper til landdistriktsudvikling

1. Det samlede beløb, som Unionen kan yde i støtte til interventionstyper til landdistriktsudvikling i medfør af denne forordning for perioden den 1. januar 2023 til den 31. december 2027 udgør 60 544 439 600 EUR i løbende priser i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027, jf. forordning (EU, Euratom) 2020/2093.

2. 0,25 % af de midler, der er omhandlet i stk. 1, afsættes til finansiering af aktiviteter i form af teknisk bistand på Kommissionens initiativ, jf. artikel 7 i forordning (EU) 2021/2116, herunder det europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 126, stk. 2, og EIP, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 127. Disse aktiviteter kan vedrøre forudgående programmeringsperioder og efterfølgende perioder for strategiske planer.

3. Den årlige fordeling pr. medlemsstat af de i stk. 1 nævnte beløb efter fradrag af det beløb, der er angivet i stk. 2, er fastsat i bilag XI.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 om ændring af bilag XI med henblik på at revidere den årlige fordeling pr. medlemsstat for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder de overførsler, der er omhandlet i artikel 17 og 103, for at foretage tekniske justeringer uden at ændre de samlede tildelinger eller for at tage hensyn til andre ændringer, der er fastsat ved en retsakt efter vedtagelsen af denne forordning.

#### Artikel 90

### ELFUL-bidrag

I Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af en strategisk plan i medfør af artikel 118, stk. 6, fastsættes det maksimale bidrag fra ELFUL til planen. ELFUL-bidraget beregnes på grundlag af de støtteberettigede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5.

#### Artikel 91

### ELFUL-bidragssatser

1. I de strategiske planer fastsættes én ELFUL-bidragssats på regionalt eller nationalt plan, som finder anvendelse på alle interventioner.

2. Uanset stk. 1 udgør den maksimale ELFUL-bidragssats:

- a) 85 % af de støtteberettigede offentlige udgifter for så vidt angår mindre udviklede regioner
- b) 80 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav
- c) 60 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i overgangsregioner som omhandlet i artikel 108, stk. 2, første afsnit, litra b), i forordning (EU) 2021/1060
- d) 43 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i de øvrige regioner.

3. Uanset stk. 1 og 2 udgør den maksimale ELFUL-bidragssats, såfremt den sats, der er fastsat i den strategiske plan i overensstemmelse med stk. 2, er lavere:
  - a) 65 % af de støtteberettigede offentlige udgifter for betalinger til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger i henhold til artikel 71
  - b) 80 % af de støtteberettigede offentlige udgifter for betalinger som omhandlet i artikel 70, for betalinger som omhandlet i artikel 72, for støtte til ikkeproduktive investeringer som omhandlet i artikel 73, for støtte til projekter i de operationelle grupper under EIP som omhandlet i artikel 77, stk. 1, litra a), og for Leaderprogrammet som omhandlet i artikel 77, stk. 1, litra b)
  - c) 100 % af de støttberettigede offentlige udgifter for operationer, der modtager støtte fra midler, der er overført til ELFUL i overensstemmelse med artikel 17 og 103.
4. ELFUL-bidragssatsen udgør som minimum 20 % af de støtteberettigede offentlige udgifter.
5. De støtteberettigede offentlige udgifter, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4, omfatter ikke den supplerende nationale finansiering, der er omhandlet i artikel 115, stk. 5.

#### Artikel 92

##### **Minimumsbeløb vedrørende finansielle tildelinger til Leaderprogrammet**

1. Mindst 5 % af det i bilag XI fastsatte samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan er forbeholdt Leaderprogrammet.
2. I hele den strategiske plans varighed må de samlede ELFUL-udgifter til landdistriktsudvikling, undtagen Leaderprogrammet, som fastsat i finansieringsplanen i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), ikke overstige 95 % af det samlede ELFUL-bidrag til den i bilag XI omhandlede strategiske plan. Når Kommissionen har godkendt dette finansielle loft i overensstemmelse med artikel 118 eller 119, udgør det et finansielt loft fastsat i EU-retten.

#### Artikel 93

##### **Minimumsbeløb vedrørende finansielle tildelinger til interventioner med fokus på miljø og klimarelaterede specifikke målsætninger**

1. Mindst 35 % af det i bilag XI fastsatte samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan er forbeholdt interventioner med fokus på de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i).
2. Med henblik på at fastsætte bidraget til den procentsats, der er fastsat i stk. 1, medtager medlemsstaterne udgifter til følgende interventioner:
  - a) 100 % for forvaltningsforpligtelser som omhandlet i artikel 70
  - b) 50 % for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger som omhandlet i artikel 71
  - c) 100 % for områdespecifikke ulemper som omhandlet i artikel 72
  - d) 100 % for investeringer i henhold til artikel 73 og 74 i tilknytning til en eller flere af de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i).
3. I hele den strategiske plans varighed må de samlede ELFUL-udgifter til landdistriktsudvikling, undtagen de interventioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, som fastsat i finansieringsplanen i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), ikke overstige 65 % af det samlede ELFUL-bidrag til den i bilag XI omhandlede strategiske plan. Når Kommissionen har godkendt dette finansielle loft i overensstemmelse med artikel 118 eller 119, udgør det et finansielt loft fastsat i EU-retten.
4. Nærværende artikel finder ikke anvendelse på udgifter til regionerne i den yderste periferi.

*Artikel 94***Maksimumsbeløb for finansielle tildelinger til teknisk bistand**

1. Højest 4 % af det i bilag XI fastsatte samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan kan anvendes til finansiering af aktionerne i form af teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ, jf. artikel 125.

ELFUL-bidraget kan forhøjes til 6 % for strategiske planer, hvor Unionens samlede beløb til støtte til landdistriktsudvikling er op til 1,1 mia. EUR.

2. Teknisk bistand godtgøres som finansiering efter fast takst i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, litra e), i finansforordningen inden for rammerne af mellemliggende betalinger i medfør af artikel 32 i forordning (EU) 2021/2116. Denne faste takst svarer til den procentsats, der er fastsat i den strategiske plan for teknisk bistand af de samlede anmeldte udgifter.

*Artikel 95***Minimumsbeløb for finansielle tildelinger til støtte til unge landbrugere**

1. For hver medlemsstat er det minimumsbeløb, der er fastsat i bilag XII, forbeholdt bidrag til opfyldelsen af den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra g). På grundlag af analysen af situationen med hensyn til styrker, svagheder, muligheder og trusler («SWOT-analysen») og indkredsningen af, hvilke behov der skal opfyldes, anvendes beløbet til den ene eller begge af følgende interventionstyper:

- a) supplerende indkomststøtte til unge landbrugere som omhandlet i artikel 30
- b) etablering af unge landbrugere som omhandlet i artikel 75, stk. 2, litra a).

2. Ud over de interventionstyper, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, kan medlemsstaterne anvende det minimumsbeløb, der er omhandlet i nævnte stykke, i forbindelse med interventioner for unge landbrugere som omhandlet i artikel 73, såfremt en højere støttesats i overensstemmelse med artikel 73, stk. 4, andet afsnit, litra a), nr. ii), finder anvendelse. Når denne mulighed anvendes, modregnes højest 50 % af udgifterne til de investeringer, der er omhandlet i første punktum, i forhold til det minimumsbeløb, der skal forbeholdes.

3. For hvert kalenderår må de samlede udgifter til interventionstyper med direkte betalinger, undtagen den supplerende indkomststøtte til unge landbrugere, jf. artikel 30, ikke overstige den finansielle tildeling til direkte betalinger for det relevante kalenderår som fastsat i bilag V med fradrag af den del, der i bilag XII er forbeholdt den supplerende indkomststøtte til unge landbrugere for det relevante kalenderår som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplan i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), og som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 eller 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

4. I hele planens varighed må de samlede ELFUL-udgifter til landdistriktsudvikling, undtagen etablering af unge landbrugere som omhandlet i artikel 75, stk. 2, litra a), ikke overstige det samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan som fastsat i bilag XI med fradrag af den del, der i bilag XII er forbeholdt etablering af unge landbrugere, jf. artikel 75, stk. 2, litra a), i hele den strategiske plans varighed som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), og som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 eller 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

5. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende den i denne artikels stk. 2 omhandlede mulighed, skal den del af udgifterne til investeringsinterventioner med højere støttesats for unge landbrugere i overensstemmelse med artikel 73, stk. 4, andet afsnit, litra a), nr. ii), som ikke overstiger 50 %, som fastsat af medlemsstaterne i deres finansielle plan, jf. artikel 112, stk. 2, litra a), og som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 eller 119, medregnes i fastsættelsen af det finansielle loft, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

*Artikel 96***Maximumsbeløb for finansielle tildelinger til koblet indkomststøtte**

1. De vejledende finansielle tildelinger til interventioner med koblet indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1, er begrænset til højst 13 % af de beløb, der er fastsat i bilag IX.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der i henhold til artikel 53, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og med henblik på frivillig koblet støtte anvendte mere end 13 % af deres årlige nationale loft som fastsat i bilag II til nævnte forordning, beslutte at anvende mere end 13 % af det beløb, der er fastsat i bilag IX til denne forordning, med henblik på koblet indkomststøtte. Den procentsats, der følger heraf, må ikke overstige den procentsats, som Kommissionen har godkendt for frivillig koblet støtte for ansøgningsåret 2018.
3. Den procentsats, der er omhandlet i stk. 1, kan forhøjes med højst 2 procentpoint, hvis det beløb, der svarer til den procentsats, der overstiger 13 %, afsættes til støtte til proteinafgrøder i henhold til afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1.
4. Det beløb, der medtages i den godkendte strategiske plan som følge af anvendelsen af stk. 1, 2 og 3, må ikke overskrides.
5. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne vælge at anvende op til 3 mio. EUR om året til at finansiere koblet støtte.
6. Uden at det berører artikel 17 i forordning (EU) 2021/2116 må det maksimumsbeløb, der kan ydes i en medlemsstat før anvendelsen af nærværende forordnings artikel 17 i medfør af nærværende forordnings afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1, for et kalenderår, ikke overstige de beløb, der er fastsat i den strategiske plan i henhold til nærværende artikel.

*Artikel 97***Minimumsbeløb for finansielle tildelinger til bio-ordninger**

1. Mindst 25 % af de i bilag IX fastsatte tildelinger er forbeholdt hvert kalenderår fra 2023-2027 til bio-ordninger som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 4.
2. Hvis beløbet for det samlede ELFUL-bidrag, som en medlemsstat har forbeholdt interventioner i overensstemmelse med artikel 70, 72, 73 og 74, for så vidt som disse interventioner vedrører de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i), overstiger 30 % af det samlede ELFUL-bidrag, jf. bilag XI, for perioden for den strategiske plan, kan medlemsstaterne nedsætte det samlede beløb, der skal forbeholdes i henhold til nærværende artikels stk. 1. Den samlede nedsættelse må ikke være højere end det beløb, hvormed den procentsats, der er omhandlet i første punktum, overskrides.
3. Den i stk. 2 omhandlede nedsættelse må ikke medføre en nedsættelse med mere end 50 % af det årlige beløb, der skal forbeholdes bio-ordninger i perioden for den strategiske plan i medfør af stk. 1.
4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne nedsætte det årlige beløb, der skal forbeholdes, jf. stk. 1, med op til 75 %, hvis det samlede beløb, der er planlagt til interventioner i henhold til artikel 70, i perioden for den strategiske plan beløber sig til mere end 150 % af det samlede beløb, der skal forbeholdes, jf. nærværende artikels stk. 1, inden stk. 2 finder anvendelse.
5. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3, i kalenderårene 2023 og 2024 anvende beløb, som i overensstemmelse med nærværende artikel er forbeholdt bio-ordninger til finansiering af andre interventioner det pågældende år som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, såfremt alle muligheder for at anvende de midler, der er forbeholdt bio-ordninger er udtømt:
  - a) op til en tærskel svarende til 5 % af beløbet, der er fastsat i bilag IX for det pågældende kalenderår

b) over en tærskel svarende til 5 % af beløbet, der er fastsat i bilag IX for det pågældende kalenderår, såfremt de i stk. 6 omhandlede betingelser er opfyldt.

6. I forbindelse med anvendelsen af stk. 5, litra b), ændrer medlemsstaterne deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 119 med henblik på at:

- a) forhøje de beløb, der i overensstemmelse med nærværende artikel er forbeholdt bio-ordninger i de resterende år af perioden for den strategiske plan med et beløb, der som minimum tilsvare det beløb, der i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, litra b), anvendes til finansiering af andre interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, eller
- b) forhøje de beløb, der i henhold til artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, for så vidt som disse interventioner vedrører de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i), med et beløb, der som minimum tilsvare det beløb, der i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, litra b), anvendes til finansiering af andre interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2. Der tages ikke hensyn til supplerende beløb, der i henhold til artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, jf. nærværende stykke, hvis en medlemsstat anvender den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede mulighed.

7. Hvis en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af stk. 5, litra a) i hele perioden 2023-2024 anvender et beløb, der overstiger 2,5 % af summen af de tildelinger, der er fastsat i bilag IX for årene 2023 og 2024, til finansiering af andre interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, skal medlemsstaten godtgøre de beløb, der overstiger 2,5 % af summen af de tildelinger, der er fastsat i bilag IX for årene 2023 og 2024, og som i de pågældende år anvendes til finansiering af andre interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, ved at ændre sin strategiske plan i overensstemmelse med artikel 119 med henblik på at:

- a) forhøje de beløb, der i overensstemmelse med nærværende artikel er forbeholdt bio-ordninger i de resterende år af perioden for den strategiske plan med et beløb, der som minimum tilsvare de beløb, der overstiger 2,5 % af summen af de tildelinger, der er fastsat i bilag IX for årene 2023 og 2024, eller
- b) forhøje de beløb, der i henhold til artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, for så vidt som disse interventioner vedrører de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i), med et beløb, der som minimum tilsvare det beløb, der overstiger 2,5 % af summen af de tildelinger, der er fastsat i bilag IX for årene 2023 og 2024. Der tages ikke hensyn til supplerende beløb, der i henhold til artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, jf. nærværende stykke, hvis en medlemsstat anvender den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede mulighed.

8. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3, i kalenderårene 2025 og 2026 anvende et beløb op til en tærskel svarende til 2 % af de beløb, der er fastsat i bilag IX for det pågældende kalenderår, og som i overensstemmelse med nærværende artikel er forbeholdt bio-ordninger til finansiering af andre interventioner det samme år som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, såfremt alle muligheder for at anvende de midler, der er forbeholdt bio-ordninger, er udtømt, og de i stk. 9 omhandlede betingelser er opfyldt.

9. I forbindelse med anvendelsen af stk. 8 ændrer medlemsstaterne deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 119 med henblik på at:

- a) forhøje de beløb, der er i overensstemmelse med nærværende artikel er forbeholdt bio-ordninger i de resterende år af perioden for den strategiske plan med et beløb, der som minimum tilsvare det beløb, der i overensstemmelse med stk. 8 anvendes til finansiering af andre interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, eller
- b) forhøje de beløb, der i henhold til artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, for så vidt som disse interventioner vedrører de målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i), med et beløb, der som minimum tilsvare det beløb, der i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 8 anvendes til finansiering af andre interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2. Der tages ikke hensyn til supplerende beløb, der i henhold til artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, jf. nærværende stykke, hvis en medlemsstat anvender den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede mulighed.

10. For hvert kalenderår fra og med kalenderåret 2025 må de samlede udgifter til interventionstyper med direkte betalinger, undtagen bio-ordninger, ikke overstige den finansielle tildeling til direkte betalinger for det relevante kalenderår som fastsat i bilag V med fradrag af et beløb, der tilsvarende 23 % af det i bilag IX fastsatte beløb, som er forbeholdt bio-ordninger for kalenderårene 2025 og 2026 i overensstemmelse med dette stykke, og 25 % af det i bilag IX fastsatte beløb, som er forbeholdt bio-ordninger for kalenderåret 2027 i overensstemmelse med dette stykke, og som, hvis det er relevant, korrigeres med det beløb, der følger af anvendelsen af nærværende artikels stk. 2, 3, 4, 6, 7, og 9, som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner, jf. artikel 112, stk. 2, litra a), og som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 eller 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

11. Hvis medlemsstaterne anvender denne artikels stk. 2, 3, 4, 6, 7 og 9 for hele perioden for den strategiske plan, må de samlede ELFUL-udgifter til landdistriktsudvikling, undtagen de beløb, der i overensstemmelse med artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, for så vidt som disse interventioner vedrører de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i), ikke overstige det samlede ELFUL-bidrag til landdistriktsudvikling i hele perioden for den strategiske plan, jf. bilag XI, med fradrag af de beløb, der i overensstemmelse med artikel 70, 72, 73 og 74 er forbeholdt interventioner, for så vidt som disse interventioner vedrører de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), og, for så vidt angår dyrevelfærd, i artikel 6, stk. 1, litra i), der følger af anvendelsen af nærværende artikels stk. 2, 6, 7 og 9, som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner, jf. artikel 112, stk. 2, litra a), og som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 eller 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

#### Artikel 98

### Minimumsbeløb for finansielle tildelinger til omfordelingsindkomststøtte

1. Mindst 10 % af tildelingerne i bilag IX er årligt forbeholdt den omfordelingsindkomststøtte, jf. artikel 29.
2. For hvert kalenderår må de samlede udgifter til interventionstyper med direkte betalinger, undtagen den omfordelingsindkomststøtte, ikke overstige den finansielle tildeling til direkte betalinger for det relevante kalenderår som fastsat i bilag V med fradrag af et beløb, der tilsvarende 10 % af den finansielle tildeling til direkte betalinger for det relevante kalenderår som fastsat i bilag IX, og som, hvis det er relevant, korrigeres som følge af anvendelsen af artikel 29, stk. 1, andet afsnit, som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), og som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 eller 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

#### Artikel 99

### Frivillige bidrag fra ELFUL-tildelingen til aktioner i medfør af LIFE og Erasmus+

Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer beslutte at anvende en vis andel af ELFUL-tildelingen til at øge støttens løftestangseffekt og opgradere integrerede strategiske naturprojekter, som er til gavn for landbrugssamfund, som fastsat i forordning (EU) 2021/783 og til at finansiere aktioner vedrørende tværnational læringsmobilitet for personer inden for landbrug og landdistriktsudvikling med særlig fokus på unge landbrugere og kvinder i landdistrikterne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/817 <sup>(49)</sup>.

<sup>(49)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/817 af 20. maj 2021 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013 (EUT L 189 af 28.5.2021, s. 1).

*Artikel 100***Sporing af klimarelaterede udgifter**

1. Kommissionen foretager på grundlag af de oplysninger, der forelægges af medlemsstaterne, en evaluering af politikken bidrag til at opfylde klimamålsætningerne ved brug af enkle og fælles metoder.
2. Bidraget til at nå udgiftsmålet anslås ved at anvende specifikke vægtninger, der er differentieret på grundlag af, hvorvidt der gennem støtten ydes et betydeligt eller moderat bidrag til at opfylde klimamålsætningerne. Disse vægtninger er som følger:
  - a) 40 % for udgifter til grundlæggende indkomststøtte og supplerende indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2 og 3
  - b) 100 % for udgifter til bio-ordninger som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 4
  - c) 100 % for udgifter til interventioner som omhandlet i artikel 93, stk. 1, undtagen for dem, der er omhandlet i nærværende stykkes litra d)
  - d) 40 % for udgifter til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger som omhandlet i artikel 71.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter den 31. december 2025 i overensstemmelse med artikel 152 om ændring af nærværende artikels stk. 2 med henblik på at ændre de vægtninger, der er omhandlet deri, hvis en sådan ændring er nødvendig af hensyn til en mere nøjagtig sporing af udgifterne til miljø- og klimarelaterede målsætninger.

*Artikel 101***Vejledende finansielle tildeling**

1. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske plan en vejledende finansiell tildeling til hver intervention og for hvert år. Denne vejledende finansielle tildeling skal udgøre det forventede betalingsniveau i henhold til den strategiske plan for interventionen i det pågældende regnskabsår, undtagen forventede betalinger på grundlag af supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5.
2. Uanset stk. 1 fastsætter medlemsstaterne i deres strategiske plan for så vidt angår interventionstyper i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), en vejledende finansielle tildeling for hver sektor og for hvert år, som udgør det forventede betalingsniveau for interventionerne i denne sektor pr. regnskabsår, undtagen forventede betalinger på grundlag af national finansiell støtte som omhandlet i artikel 53.
3. De vejledende finansielle tildeling, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til stk. 1 og 2, må ikke forhindre de pågældende medlemsstater i at anvende midler fra disse vejledende finansielle tildeling som midler til andre interventioner uden at ændre deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 119, forudsat at denne forordning, og navnlig artikel 87, 88, 89, 90, 92-98 og 102 heri, og forordning (EU) /2021/2116, og navnlig artikel 32, stk. 6, litra b) heri, overholdes, samt under følgende forudsætninger:
  - a) at finansielle tildeling til interventioner i form af direkte betalinger anvendes til andre interventioner i form af direkte betalinger
  - b) at finansielle tildeling til interventioner til udvikling af landdistrikterne anvendes til andre interventioner til udvikling af landdistrikterne
  - c) at finansielle tildeling til interventioner i biavlsektoren og vinsektoren, kun anvendes til andre interventioner i samme sektor
  - d) at finansielle tildeling til interventioner i andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f), anvendes til interventioner i andre sektorer som omhandlet i nævnte litra, som fastsat i den strategiske plan, og at denne anvendelse ikke påvirker godkendte driftsprogrammer.

Med henblik på første afsnit, litra a), kan medlemsstater, der har besluttet at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder i overensstemmelse med artikel 23, foretage en lineær forhøjelse eller nedsættelse af de beløb, der skal betales, på grundlag af værdien af de rettigheder, der er aktiveret i det kalenderår, og inden for grænserne for de planlagte minimums- og maksimumsbeløb pr. enhed, der er fastsat for interventioner i henhold til den grundlæggende indkomststøtte, jf. artikel 102, stk. 2.

#### Artikel 102

##### Planlagte enhedsbeløb og planlagte output

1. Medlemsstaterne fastsætter et eller flere planlagte enhedsbeløb for hver intervention i deres strategiske planer. De planlagte enhedsbeløb kan være ens eller gennemsnitlige som fastsat af medlemsstaterne. »Planlagt ens enhedsbeløb« er den værdi, der forventes at blive udbetalt for hvert tilhørende output. »Planlagt gennemsnitligt enhedsbeløb« er den gennemsnitlige værdi af de forskellige enhedsbeløb, der forventes at blive udbetalt for de tilhørende output.

For interventioner, der er omfattet af det integrerede system omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, fastsættes der ens enhedsbeløb, undtagen når det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt med ens enhedsbeløb, på grund af interventionens udformning eller omfang. I sådanne tilfælde fastsættes der gennemsnitlige enhedsbeløb.

2. For interventionstyper med direkte betalinger kan medlemsstaterne fastsætte planlagte maksimums- eller minimumsbeløb pr. enhed eller begge for hvert enhedsbeløb planlagt for hver intervention.

Det »planlagte maksimumsbeløb pr. enhed« og det »planlagte minimumsbeløb pr. enhed« er de maksimums- og minimumsbeløb pr. enhed, der forventes at blive betalt for de tilhørende output.

Når medlemsstaterne fastsætter de planlagte maksimums- eller minimumsbeløb pr. enhed eller begge, kan de begrunde disse værdier med den nødvendige fleksibilitet til gentildeling for at undgå uudnyttede midler.

Det i artikel 134, stk. 5, første afsnit, litra c), omhandlede faktisk opnået beløb pr. enhed må kun være lavere end det planlagte enhedsbeløb eller det planlagte minimumsbeløb pr. enhed, hvis et sådant beløb er fastsat for at forhindre en overskridelse af de finansielle tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger, jf. artikel 87, stk. 1.

3. For interventionstyper til landdistriktsudvikling kan medlemsstaterne ved anvendelse af planlagte gennemsnitlige enhedsbeløb fastsætte et planlagt gennemsnitligt maksimumsbeløb pr. enhed.

Det »planlagte gennemsnitlige maksimumsbeløb pr. enhed« er det maksimumsbeløb, der forventes at blive betalt i gennemsnit for de tilhørende output.

4. Hvis der er fastsat forskellige enhedsbeløb for en intervention, finder stk. 2 og 3 anvendelse på hvert relevant enhedsbeløb for den pågældende intervention.

5. Medlemsstaterne fastsætter de årlige planlagte output for hver intervention, der er kvantificeret for hvert planlagte ens eller gennemsnitlige enhedsbeløb. Inden for rammerne af en intervention kan de årlige planlagte output angives samlet for alle enhedsbeløb eller for en gruppe af enhedsbeløb.

#### Artikel 103

##### Fleksibilitet mellem tildelinger til direkte betalinger og ELFUL-tildelinger

1. En medlemsstat kan som led i dens forslag til en strategisk plan som omhandlet i artikel 118, stk. 1, beslutte at overføre:

- a) op til 25 % af dens tildeling til direkte betalinger, jf. bilag V, hvis det er relevant efter fradrag af de tildelinger til bomuld, der er fastsat i bilag VIII for kalenderårene 2023-2026, til dens tildeling til ELFUL i regnskabsårene 2024-2027, eller
- b) op til 25 % af dens tildeling til ELFUL i regnskabsårene 2024-2027 til dens tildeling til direkte betalinger, jf. bilag V, for kalenderårene 2023-2026.



2. Den procentdel af en medlemsstats tildeling til direkte betalinger, der overføres til medlemsstatens tildeling til ELFUL som omhandlet i stk. 1, litra a), kan forhøjes med:
  - a) op til 15 procentpoint, hvis den pågældende medlemsstat anvender den tilsvarende forhøjelse til ELFUL-finansierede interventioner, der er målrettet de specifikke målsætninger fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f)
  - b) op til 2 procentpoint, hvis den pågældende medlemsstat anvender den tilsvarende forhøjelse i overensstemmelse med artikel 95, stk. 1, litra b).
3. Procentdelen af overførsler fra en medlemsstats tildeling til ELFUL til dens tildeling til direkte betalinger som omhandlet i stk. 1, litra b), kan forhøjes til 30 % for medlemsstater med direkte betalinger pr. hektar på under 90 % af Unionens gennemsnit. Denne betingelse er opfyldt for Bulgarien, Estland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Finland og Sverige.
4. I de beslutninger, der er nævnt i stk. 1, fastsættes den procentdel, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, som kan variere fra kalenderår til kalenderår.
5. Medlemsstaterne kan i 2025 revidere de i stk. 1 nævnte beslutninger som led i en anmodning om ændring af deres strategiske planer, jf. artikel 119.

#### AFSNIT V

### STRATEGISKE PLANER

#### KAPITEL I

### GENERELLE KRAV

#### Artikel 104

### Strategiske planer

1. Medlemsstaterne fastlægger strategiske planer i overensstemmelse med denne forordning for at gennemføre den støtte fra Unionen, der finansieres gennem EGFL og ELFUL, med henblik på opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2.
2. Hver medlemsstat udarbejder én strategisk plan for hele sit område under hensyntagen til sine forfatningsmæssige og institutionelle bestemmelser.

Hvis der er elementer i den strategiske plan, som fastlægges på regionalt plan, sikrer medlemsstaten sammenhængen og overensstemmelsen med de elementer i den strategiske plan, der fastlægges på nationalt plan. De elementer, der fastlægges på regionalt plan, afspejles på passende vis i de relevante afsnit i den strategiske plan som fastsat i artikel 107.

3. På grundlag af den SWOT-analyse, der er omhandlet i artikel 115, stk. 2, og en vurdering af behovene, jf. artikel 108, fastlægger medlemsstaterne i de strategiske planer en interventionsstrategi som omhandlet i artikel 109, hvori der fastsættes kvantitative mål og delmål med henblik på opfyldelse af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2. Målene fastsættes ved anvendelse af et fælles sæt resultatindikatorer, der er fastlagt i bilag I.

For at nå disse mål fastlægger medlemsstaterne interventioner på grundlag af de interventionstyper, der er omhandlet i afsnit III.

4. Hver strategisk plan dækker perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027.

*Artikel 105***Et øget ambitionsniveau med hensyn til miljø- og klimarelaterede målsætninger**

1. Medlemsstaterne tilstræber gennem deres strategiske planer og navnlig gennem de elementer i interventionsstrategien, der er omhandlet i artikel 109, stk. 2, litra a), at yde et større samlet bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), i forhold til det samlede bidrag til opfyldelsen af den målsætning, der er omhandlet i artikel 110, stk. 2, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, i form af støtte under EGFL og ELFUL i perioden 2014-2020.
2. Medlemsstaterne redegør i deres strategiske planer på grundlag af foreliggende oplysninger for, hvordan de har til hensigt at nå det større samlede bidrag som omhandlet i stk. 1. Redegørelsen baseres på relevante oplysninger, f.eks. de elementer, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra a)-f), og i artikel 107, stk. 2, litra b), samt de forventede forbedringer i forhold til de relevante effektindikatorer, jf. bilag I.

*Artikel 106***Procedurekrav**

1. Medlemsstaterne udarbejder i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer den strategiske plan på grundlag af gennemsigtige procedurer og, hvis det er relevant, i samarbejde med deres regioner.
2. Det organ i en medlemsstat, der er ansvarligt for udarbejdelsen af den strategiske plan, sikrer:
  - a) hvis det er relevant, at de relevante myndigheder på regionalt plan inddrages effektivt i udarbejdelsen af den strategiske plan, og
  - b) at de kompetente offentlige miljø- og klimamyndigheder inddrages effektivt i udarbejdelsen af den strategiske plans miljø- og klimarelaterede aspekter.
3. Hver medlemsstat tilrettelægger et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder. Partnerskabet omfatter som minimum følgende partnere:
  - a) relevante myndigheder på regionalt og lokalt plan samt andre offentlige myndigheder, herunder myndigheder, der er kompetente for miljø- og klimaspørgsmål
  - b) arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer, herunder repræsentanter for landbrugssektoren
  - c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet og, hvis det er relevant, organer, som er ansvarlige for fremme af social inklusion, grundlæggende rettigheder, ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling.

Medlemsstaterne inddrager effektivt disse partnere i udarbejdelsen af de strategiske planer og hører efter omstændighederne relevante interessenter, herunder med hensyn til de minimumsstandarder, der er omhandlet i artikel 13.

4. Medlemsstaterne, herunder deres regioner, hvis det er relevant, og Kommissionen samarbejder med henblik på at sikre en effektiv koordinering i gennemførelsen af de strategiske planer under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og princippet om delt forvaltning.
5. Tilrettelæggelsen og gennemførelsen af partnerskabet foretages i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er vedtaget på grundlag af artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

## KAPITEL II

**DEN STRATEGISKE PLANS INDHOLD**

## Artikel 107

**Den strategiske plans indhold**

1. Hver strategisk plan skal indeholde afsnit om følgende:
  - a) vurderingen af behovene
  - b) interventionsstrategien
  - c) de elementer, der er fælles for flere interventioner
  - d) de interventioner med direkte betalinger, interventioner i bestemte sektorer og interventioner til landdistriktsudvikling, der angives i strategien
  - e) mål- og finansieringsplaner
  - f) forvaltnings- og koordineringssystemet
  - g) de elementer, der sikrer moderniseringen af den fælles landbrugspolitik
  - h) hvis der er fastlagt elementer i den strategiske plan på regionalt plan, en kort beskrivelse af medlemsstatens nationale og regionale struktur, og navnlig hvilke elementer der er fastlagt på nationalt og regionalt plan.
2. Hver strategisk plan vedlægges følgende bilag:
  - a) bilag I om den forudgående evaluering og den strategiske miljøvurdering (SMV) som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF <sup>(50)</sup>
  - b) bilag II om SWOT-analysen
  - c) bilag III om høringen af partnerne
  - d) hvis det er relevant, bilag IV om den afgrødespecifikke betaling for bomuld
  - e) bilag V om den supplerende nationale finansiering, der ydes inden for rammerne af den strategiske plan
  - f) hvis det er relevant, bilag VI om midlertidig national støtte.
3. Detaljerede regler om indholdet af de strategiske planers afsnit og bilag som omhandlet i stk. 1 og 2 er fastsat i artikel 108-115.

## Artikel 108

**Vurdering af behovene**

Den vurdering af behovene, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra a), omfatter følgende:

- a) sammenfatning af den SWOT-analyse, der er omhandlet i artikel 115, stk. 2
- b) indkredsning af behovene for hver af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, på grundlag af dokumentationen fra SWOT-analysen; alle behov som følge af SWOT-analysen beskrives, uanset om de indgår i den strategiske plan eller ej
- c) for så vidt angår den specifikke målsætning om at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), en vurdering af behovene vedrørende en mere rimelig fordeling og en mere effektiv målretning af direkte betalinger under hensyntagen til bedriftsstruktur, hvis det er relevant, og vedrørende risikostyring

<sup>(50)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

- d) hvis det er relevant, en analyse af behovene i specifikke geografiske områder såsom regionerne i den yderste periferi samt bjerg- og ømråder
- e) prioritering af behov, herunder en velfunderet begrundelse for de trufne valg, der, hvis det er relevant, omfatter grundene til, at visse konstaterede behov ikke indgår eller kun delvist indgår i den strategiske plan.

For de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), tages der ved behovsvurderingen hensyn til de nationale miljø- og klimaplaner, der udspringer af de retsakter, der er opført i bilag XIII.

Medlemsstaterne anvender nye og pålidelige data med henblik på deres behovsvurderinger og anvender kønsopdelte data, hvis sådanne data er tilgængelige.

#### Artikel 109

### Interventionsstrategi

1. I den interventionsstrategi, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra b), fastsættes for hver af de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, og som indgår i den strategiske plan:

- a) mål og tilhørende delmål for de relevante resultatindikatorer, som medlemsstaten anvender på grundlag af sin behovsvurdering som omhandlet i artikel 108. Værdien af disse mål begrundes på baggrund af denne vurdering af behovene. Med henblik på de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), udledes målene af de forklarings-elementer, der er angivet i denne artikels stk. 2, litra a)
- b) interventioner, der er baseret på de interventionstyper, der er fastlagt i afsnit III, og som udformes til at afhjælpe den særlige situation, som gør sig gældende i det pågældende område, på grundlag af en velfunderet interventionslogik, der underbygges af den forudgående evaluering, der er omhandlet i artikel 139, den SWOT-analyse, der er omhandlet i artikel 115, stk. 2, og den vurdering af behovene, der er omhandlet i artikel 108
- c) elementer, hvoraf det fremgår, hvordan interventionerne gør det muligt at nå målene, og hvordan de er indbyrdes sammenhængende og forenelige
- d) elementer, der viser, at tildelingen af finansielle midler til interventionerne i den strategiske plan er begrundet og passende til at nå de fastsatte mål og er i overensstemmelse med den finansieringsplan, der er omhandlet i artikel 112.

2. Interventionsstrategien skal vise strategiens sammenhæng og interventionernes komplementaritet på tværs af de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, ved at indeholde:

- a) en oversigt over miljø- og klimastrukturen i den strategiske plan med en beskrivelse af følgende:
  - i) for hver GLM-norm, der er opført i bilag III, hvordan Unionens norm gennemføres, herunder følgende elementer: en sammenfatning af den anvendte praksis på bedriften, det territoriale anvendelsesområde, typerne af landbrugere og andre støttemodtagere omfattet af normen og om nødvendigt en beskrivelse af, hvordan denne praksis bidrager til at nå denne GLM-norms hovedformål
  - ii) det samlede bidrag fra konditionalitet til at nå de specifikke målsætninger, der er anført i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f)
  - iii) komplementariteten mellem de relevante referencebetingelser, jf. artikel 31, stk. 5, og artikel 70, stk. 3, konditionalitet og de forskellige interventioner, herunder støtte til økologisk landbrug, og som vedrører de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f)
  - iv) den måde, hvorpå det større samlede bidrag, der er omhandlet i artikel 105, skal opnås
  - v) hvordan miljø- og klimastrukturen i den strategiske plan skal bidrage til opfyldelsen af og være i overensstemmelse med de langsigtede nationale mål, der er fastsat i eller udspringer af de retsakter, der er opført i bilag XIII

- b) hvad angår den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra g), en oversigt over de relevante interventioner og specifikke betingelser for unge landbrugere fastsat i den strategiske plan såsom dem, der er omhandlet i artikel 26, stk. 4, litra a), artikel 30, 73 og 75 og artikel 77, stk. 6. Medlemsstaterne skal navnlig henvisne til artikel 95, når de fremlægger finansieringsplanen for de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 30, 73 og 75. Oversigten skal også indeholde en generel redegørelse for samspillet med nationale instrumenter med henblik på at forbedre sammenhængen mellem Unionens aktioner og nationale aktioner på dette område
  - c) en redegørelse for, hvordan interventioner i forbindelse med koblet indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1, er i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF
  - d) hvad angår den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra a), en oversigt over, hvordan hensigten om en mere rimelig fordeling og en mere effektiv målretning af indkomststøtte, der skal ydes til landbrugere i henhold til den strategiske plan, forfølges, herunder, hvis det er relevant, oplysninger, der begrundes anvendelsen af undtagelsen i artikel 29, stk. 1, andet afsnit. Denne oversigt skal, hvis det er relevant, også omhandle overensstemmelsen og komplementariteten af territorialiseringen af grundlæggende indkomststøtte, jf. artikel 22, stk. 2, med støtte i forbindelse med andre interventioner, navnlig betalinger for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger, jf. artikel 71.
  - e) en oversigt over de sektorrelaterede interventioner, herunder koblet indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1, og de interventioner i bestemte sektorer, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, med en begrundelse for udvælgelsen af de pågældende sektorer, en liste over interventionerne pr. sektor og deres komplementaritet
  - f) hvis det er relevant, en redegørelse for, hvilke interventioner der skal bidrage til at sikre en sammenhængende og integreret tilgang til risikostyring
  - g) hvis det er relevant, en beskrivelse af samspillet mellem nationale og regionale interventioner, herunder fordelingen af de finansielle tildelinger pr. intervention og pr. fond
  - h) en oversigt over, hvordan den strategiske plan bidrager til at nå den specifikke målsætning om at forbedre dyrevelfærd og bekæmpe antimikrobiel resistens, jf. artikel 6, stk. 1, nr. i), herunder referencebetingelserne og komplementariteten mellem konditionalitet og de forskellige interventioner
  - i) en redegørelse for, hvordan interventioner og elementer, der er fælles for flere interventioner, bidrager til forenkling for de endelige støttemodtagere og mindskelse af den administrative byrde.
3. Hvis der er elementer i den strategiske plan, som fastlægges på regionalt plan, skal interventionsstrategien sikre disse elementers sammenhæng og overensstemmelse med de elementer i den strategiske plan, der fastlægges på nationalt plan.

#### Artikel 110

#### Elementer, der er fælles for flere interventioner

Afsnittet om de elementer, der er fælles for flere interventioner, som omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra c), skal omfatte følgende:

- a) de definitioner og betingelser, der er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, og minimumskravene til interventioner med direkte betalinger i medfør af artikel 18
- b) en beskrivelse af anvendelsen af »teknisk bistand« som omhandlet i artikel 94 og 125 og en beskrivelse af de nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 126
- c) hvad angår de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, den definition af »landdistrikter«, der anvendes i den strategiske plan som fastsat af medlemsstaterne
- d) andre oplysninger om gennemførelsen, navnlig:
  - i) en kortfattet beskrivelse af, hvordan værdien af betalingsrettigheder fastsættes, og, hvis det er relevant, hvordan reserven fungerer
  - ii) hvis det er relevant, anvendelsen af det anslåede resultat af nedsættelsen af direkte betalinger som omhandlet i artikel 17
  - iii) afgørelsen og en begrundelse herfor vedrørende gennemførelsen af artikel 17, stk. 4, artikel 29, stk. 6, og artikel 30, stk. 4, i denne forordning og af artikel 17, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2116

- iv) hvis det er relevant, afgørelsen og en beskrivelse af dens vigtigste elementer vedrørende gennemførelsen af artikel 19
- v) en oversigt over koordineringen af og afgrænsningen og komplementariteterne mellem ELFUL og andre EU-fonde, der er aktive i landdistrikterne.

#### Artikel 111

### Interventioner

Afsnittet om hver intervention, der er angivet i strategien, jf. artikel 107, stk. 1, litra d), herunder interventioner fastlagt på regionalt plan, skal omfatte følgende:

- a) den interventionstype, som interventionen er baseret på
- b) det territoriale anvendelsesområde
- c) den specifikke udformning af eller krav til den pågældende intervention, som sikrer et effektivt bidrag til at nå den eller de specifikke målsætninger, der er anført i artikel 6, stk. 1 og 2; for så vidt angår miljø- og klimarelaterede interventioner skal sammenhængen med konditionalitetskravene vise, at de forskellige praksis er komplementære og ikke overlapper hinanden
- d) betingelserne for støtteberettigelse
- e) resultatindikatorerne som fastsat i bilag I, som interventionen bør bidrage direkte og væsentligt til.
- f) for hver intervention, som er baseret på de interventionstyper, der er opført i bilag II til denne forordning, hvordan de relevante bestemmelser i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er omhandlet i denne forordnings artikel 10 og i bilag II til denne forordning, overholdes, og for hver intervention, som ikke er baseret på de interventionstyper, der er opført i bilag II til denne forordning, hvorvidt og i bekræftende fald, hvordan de relevante bestemmelser i artikel 6, stk. 5, eller i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug overholdes
- g) én outputindikator og de årlige planlagte output for interventionen som omhandlet i artikel 102, stk. 5
- h) de årlige planlagte ens eller gennemsnitlige enhedsbeløb som omhandlet i artikel 102, stk. 1, og, hvis det er relevant, de planlagte maksimums- eller minimumsbeløb pr. enhed som omhandlet i artikel 102, stk. 2 og 3
- i) en redegørelse for, hvordan de beløb, der omhandlet i nærværende stykkes litra h), er fastsat
- j) hvis det er relevant:
  - i) støtteform og støttesats
  - ii) metoden til beregning af de planlagte støttebeløb pr. enhed og attesteringen heraf i overensstemmelse med artikel 82
- k) den årlige finansielle tildeling til interventionen som omhandlet i artikel 101, stk. 1, eller, for så vidt angår de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), den årlige finansielle tildeling til den relevante sektor som omhandlet i artikel 101, stk. 2 herunder hvis det er relevant, en fordeling på beløb, der planlægges anvendt til støtte, og beløb, der planlægges anvendt til finansielle instrumenter
- l) angivelse af, hvorvidt interventionen falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF og er underlagt statsstøttevurdering.

Første afsnit, litra e) finder ikke anvendelse på interventioner under den interventionstype i biavlsektoren, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra a) og c)-g), interventioner under den interventionstype i vinsektoren, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra h)-k), og oplysningsaktioner og salg fremstød i forbindelse med kvalitetsordninger under den interventionstype for samarbejde, der er omhandlet i denne forordnings artikel 77

#### Artikel 112

### Mål- og finansieringsplaner

1. Den målplan, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra e), skal bestå af en sammenfattende tabel, der viser de i artikel 109, stk. 1, litra a), omhandlede mål og delmål.

2. Den finansieringsplan, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra e), skal omfatte en oversigtstabel, der indeholder:
- a) medlemsstatens tildelinger til de interventionstyper i form af direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, til de interventionstyper i vinsektoren, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, til de interventionstyper i biavlsektoren, der er omhandlet i artikel 88, stk. 2, og til de interventionstyper til landdistriktsudvikling, der er omhandlet i artikel 89, stk. 3, med angivelse af de årlige og samlede beløb, som medlemsstaterne har forbeholdt til at overholde kravene om finansielle minimumstildelinger i artikel 92-98
  - b) overførslerne af beløbene i litra a) mellem interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper til landdistriktsudvikling i overensstemmelse med artikel 103 og eventuelle fradrag i medlemsstatens tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger med henblik på at stille beløb til rådighed for de interventionstyper i andre sektorer, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 7, i overensstemmelse med artikel 88, stk. 6
  - c) medlemsstatens tildelinger til de interventionstyper i humlesektoren, der er omhandlet i artikel 88, stk. 3, og til de interventionstyper i sektoren for olivenolie og spiseoliven, der er omhandlet i artikel 88, stk. 4, og, hvis disse interventionstyper ikke gennemføres, beslutningen om at anføre de pågældende tildelinger til medlemsstatens tildeling til direkte betalinger i henhold til artikel 88, stk. 5
  - d) hvis det er relevant, overførsel af medlemsstatens tildelinger fra ELFUL til støtte under InvestEU i overensstemmelse med denne forordnings artikel 81, i henhold til forordning (EU) 2021/783 eller i henhold til forordning (EU) 2021/817 i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 99
  - e) hvis det er relevant, de planlagte beløb til regionerne i den yderste periferi.

3. Foruden stk. 2 skal en detaljeret finansieringsplan for hvert regnskabsår og udtrykt som medlemsstatens prognoser over gennemførelsen af betalinger indeholde følgende tabeller i overensstemmelse med artikel 111, litra g) og k):

- a) en opdeling af medlemsstatens tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger efter overførsler som fastsat i stk. 2, litra b) og c), på grundlag af vejledende finansielle tildelinger pr. interventionstype og pr. intervention med angivelse for hver intervention af de planlagte output, de planlagte gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb som omhandlet i artikel 102, stk. 1, og, hvis det er relevant, de planlagte maksimums- eller minimumsbeløb pr. enhed eller begge som omhandlet i artikel 102, stk. 2. Hvis det er relevant, skal opdelingen omfatte beløbet i reserven af betalingsrettigheder.

Det samlede anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger som omhandlet i artikel 17 skal angives.

Under hensyntagen til anvendelsen af det anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger som omhandlet i artikel 17 og artikel 87, stk. 3, skal disse vejledende finansielle tildelinger, de tilhørende planlagte output og de tilsvarende planlagte gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb fastsættes før nedsættelsen af betalinger

- b) en opdeling af tildelingerne til de interventionstyper, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, pr. intervention og med angivelse af de planlagte output eller, i tilfælde af de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), den indikative finansielle tildeling pr. sektor med angivelse af de planlagte output udtrykt som antal driftsprogrammer pr. sektor
- c) en opdeling af medlemsstatens tildelinger til landdistriktsudvikling efter overførsler til og fra direkte betalinger som angivet under litra b), pr. interventionstype og pr. intervention, herunder de samlede beløb for perioden for den strategiske plan, med angivelse af den gældende ELFUL-bidragssats, opdelt pr. intervention og pr. type region, hvis det er relevant. Ved overførsel af midler fra direkte betalinger skal den eller de interventioner eller dele af en intervention, som finansieres ved overførslen, angives. Af tabellen skal også fremgå de planlagte output pr. intervention og de planlagte gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb som omhandlet i artikel 102, stk. 1, samt, hvis det er relevant, de planlagte gennemsnitlige maksimumsbeløb pr. enhed som omhandlet i artikel 102, stk. 3. Hvis det er relevant, skal tabellen også indeholde en opdeling af den støtte og de beløb, der planlægges anvendt til finansielle instrumenter. Beløbene til teknisk bistand skal også angives.

*Artikel 113***Forvaltnings- og koordineringssystemer**

Afsnittet om de forvaltnings- og koordineringssystemer, der er omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra f), skal omfatte følgende:

- a) angivelse af alle de forvaltningsorganer, der er henvist til i afsnit II, kapitel II, i forordning (EU) 2021/2116, samt af den nationale forvaltningsmyndighed og, hvis det er relevant, de regionale forvaltningsmyndigheder
- b) angivelse af bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 123, stk. 4, i denne forordning, og deres opgaver
- c) oplysning om de kontrolsystemer og sanktioner, der er omhandlet i afsnit IV i forordning (EU) 2021/2116, herunder:
  - i) det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel II, i forordning (EU) 2021/2116
  - ii) det kontrol- og sanktionssystem i forbindelse med konditionalitet, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel IV og V, i forordning (EU) 2021/2116
  - iii) de kompetente kontrolorganer, der er ansvarlige for kontrollen
- d) en oversigt over overvågnings- og rapporteringsstrukturen.

*Artikel 114***Modernisering**

I afsnittet om de elementer, der sikrer moderniseringen af den fælles landbrugspolitik, som omhandlet i artikel 107, stk. 1, litra g), skal de elementer i den strategiske plan, der støtter moderniseringen af landbruget og i landdistrikterne og den fælles landbrugspolitik, fremhæves, og det skal navnlig indeholde:

- a) en oversigt over, hvordan den strategiske plan bidrager til opfyldelsen af den tværgående målsætning, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, navnlig gennem:
  - i) en beskrivelse af organisationsstrukturen for AKIS
  - ii) en beskrivelse af, hvordan de rådgivningstjenester, der er omhandlet i artikel 15, og forskere og det nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 126, vil samarbejde med henblik på at sørge for rådgivning, videnstrømme og innovationstjenester, samt hvordan de aktioner, der støttes i forbindelse med interventioner i medfør af artikel 78 eller andre relevante interventioner, integreres i AKIS
- b) en beskrivelse af strategien for udvikling af digitale teknologier i landbruget og landdistrikterne og for anvendelsen af disse teknologier til at forbedre effektiviteten og lønsomheden af interventionerne i de strategiske planer.

*Artikel 115***Bilag**

1. Bilag I til den strategiske plan som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra a), skal indeholde en sammenfatning af de vigtigste resultater af den forudgående evaluering som omhandlet i artikel 139 og SMV som omhandlet i direktiv 2001/42/EF, og hvordan der er blevet taget fat på dem, eller en begrundelse for, hvorfor de ikke er taget i betragtning, samt link til den fuldstændige forudgående evalueringsrapport og SMV-rapporten.

2. Bilag II til den strategiske plan som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra b), skal indeholde en SWOT-analyse af den aktuelle situation på det område, der er omfattet af den strategiske plan.

SWOT-analysen skal baseres på den aktuelle situation på det område, der er omfattet af den strategiske plan, og skal for hver af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger omfatte en overordnet beskrivelse af den aktuelle situation på det område, der er omfattet af den strategiske plan, baseret på fælles kontekstindikatorer og andre kvantitative og kvalitative ajourførte oplysninger såsom undersøgelser, tidligere evalueringsrapporter, sektoranalyser og dragne erfaringer.



Hvis det er relevant, skal SWOT-analysen omfatte en analyse af territoriale aspekter, herunder særlige regionale forhold, med fremhævelse af de områder, som interventionerne specifikt er målrettet mod, og en analyse af sektorspecifikke aspekter, navnlig for de sektorer, der er omfattet af specifikke interventioner eller programmer.

Herudover skal beskrivelsen for hver af de overordnede og specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 5 og artikel 6, stk. 1 og 2, navnlig fremhæve:

- a) de stærke sider, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- b) de svagheder, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- c) de muligheder, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- d) de trusler, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter.

Med hensyn til de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), skal SWOT-analysen vedrøre de nationale planer, der udspringer af de retsakter, der er opført i bilag XIII.

Med hensyn til den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra g), skal SWOT-analysen omfatte en kortfattet analyse af adgangen til jord, jordmobilitet og jordomstrukturering, adgang til finansiering og lån samt adgang til viden og rådgivning.

Med hensyn til den tværgående målsætning fastsat i artikel 6, stk. 2, skal SWOT-analysen også indeholde relevante oplysninger om, hvordan AKIS og de dermed forbundne strukturer fungerer.

3. Bilag III til den strategiske plan som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra c), skal omfatte resultaterne af høringen af partnerne, navnlig de relevante myndigheder på regionalt og lokalt plan, og en kort beskrivelse af, hvordan høringen blev gennemført.

4. Bilag IV til den strategiske plan som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra d), skal indeholde en kort beskrivelse af den afgrødespecifikke betaling for bomuld og dens komplementaritet med de øvrige interventioner i den strategiske plan.

5. Bilag V til den strategiske plan som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra e), skal indeholde følgende:

- a) en kort beskrivelse af supplerende national finansiering til interventioner inden for landdistriktsudvikling, jf. afsnit III, kapitel IV, der ydes inden for anvendelsesområdet for den strategiske plan, herunder beløbene pr. intervention og angivelse af overensstemmelse med kravene i henhold til denne forordning
- b) en redegørelse for komplementariteten med den strategiske plans interventioner
- c) angivelse af, hvorvidt den supplerende nationale finansiering falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF og er underlagt statsstøttevurdering, og
- d) den nationale finansielle støtte i frugt- og grøntsagssektoren, jf. artikel 53.

6. Bilag VI til den strategiske plan omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra f), skal indeholde følgende oplysninger vedrørende midlertidig national støtte:

- a) det årlige sektorspecifikke rammebeløb for hver sektor, for hvilken midlertidig national støtte ydes
- b) hvis det er relevant, den maksimale enhedsstøttesats for hvert år i perioden
- c) hvis det er relevant, oplysninger om referenceperioden som ændret i overensstemmelse med artikel 147, stk. 2, andet afsnit
- d) en kort beskrivelse af komplementariteten mellem den midlertidige nationale støtte og interventioner i henhold til den strategiske plan.

#### Artikel 116

#### Delegerede beføjelser vedrørende indholdet af den strategiske plan

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 indtil den 31. december 2023 om ændring af dette kapitel for så vidt angår indholdet af den strategiske plan og dens bilag. Disse delegerede retsakter er strengt begrænset til afhjælpning af problemer, som medlemsstaterne har oplevet.

*Artikel 117***Gennemførelsesbeføjelser vedrørende indholdet af den strategiske plan**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter som fastsætter regler om, hvordan de elementer, der er beskrevet i artikel 108-115, skal præsenteres i de strategiske planer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

## KAPITEL III

**GODKENDELSE OG ÆNDRING AF DEN STRATEGISKE PLAN***Artikel 118***Godkendelse af den strategiske plan**

1. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen et forslag til en strategisk plan med det indhold, der er omhandlet i artikel 107, senest den 1. januar 2022.
2. Kommissionen vurderer den foreslåede strategiske plan med hensyn til dens fuldstændighed, dens sammenhæng og overensstemmelse med de almindelige principper i EU-retten, denne forordning og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør af den, og forordning (EU) 2021/2116, dens effektive bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, og dens betydning for et velfungerende indre marked og konkurrenceforvridning og for omfanget af administrativ byrde for støttemodtagere og administrationen. Ved vurderingen skal der navnlig ses på, hvorvidt strategien i den strategiske plan, de relevante specifikke målsætninger, mål, interventioner og tildelingen af budgetmidler egner sig til at opfylde den strategiske plans specifikke målsætninger gennem de foreslåede interventioner på grundlag af SWOT-analysen og den forudgående evaluering.
3. Afhængigt af resultatet af den vurdering, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaterne inden for tre måneder fra datoen for forelæggelsen af den strategiske plan.

Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger og reviderer om nødvendigt den foreslåede plan.

4. Kommissionen godkender den foreslåede strategiske plan, såfremt de nødvendige oplysninger er fremlagt, og planen er forenelig med artikel 9 og de øvrige krav i denne forordning og i forordning (EU) 2021/2116 samt de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør af disse. Godkendelsen baseres udelukkende på retsakter, der er juridisk bindende for medlemsstaterne.
5. Godkendelsen af hver strategisk plan sker senest seks måneder efter, at den pågældende medlemsstat har fremlagt den.

Godkendelsen omfatter ikke de oplysninger, der er henvist til i artikel 113, litra c), og i bilag I-IV til den strategiske plan, der er omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra a)-d).

I behørigt begrundede tilfælde kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at godkende en strategisk plan, som ikke indeholder samtlige elementer. Den berørte medlemsstat anfører i så fald de dele af den strategiske plan, der mangler, og forelægger de vejledende mål og finansieringsplaner, der er omhandlet i artikel 112, for hele den strategiske plan for at vise den overordnede sammenhæng og overensstemmelse med planen. De manglende elementer i den strategiske plan forelægges for Kommissionen i form af en ændring af planen i overensstemmelse med artikel 119 inden for en tidsfrist, der ikke bør overskride tre måneder fra godkendelsesdatoen for den strategiske plan.

6. Hver strategisk plan godkendes af Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse uden anvendelse af udvalgsproceduren, jf. artikel 153.

7. De strategiske planer får først retsvirkning, når de er godkendt af Kommissionen.

#### Artikel 119

### Ændring af den strategiske plan

1. Medlemsstaterne kan fremsætte en anmodning til Kommissionen om ændring af deres strategiske planer.
2. Anmodninger om ændring af strategiske planer skal være behørigt begrundet og navnlig indeholde de forventede virkninger af ændringerne af planen for opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2. De vedlægges den ændrede plan sammen med de ajourførte bilag, hvis det er relevant.
3. Kommissionen vurderer ændringens sammenhæng med denne forordning og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør heraf, og med forordning (EU) 2021/2116 og dens effektive bidrag til at nå de specifikke målsætninger.
4. Kommissionen godkender den ændring af en strategisk plan, der er anmodet om, såfremt de nødvendige oplysninger er fremlagt, og den ændrede plan er forenelig med artikel 9 og de øvrige krav i denne forordning og i forordning (EU) 2021/2116 samt de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør af disse.
5. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger inden for 30 arbejdsdage efter, at anmodningen om ændring af den strategiske plan er fremsat. Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger.
6. Godkendelsen af en anmodning om ændring af en strategisk plan gives senest tre måneder efter, at medlemsstaten har fremsat den.
7. En anmodning om ændring af den strategiske plan kan fremsættes én gang pr. kalenderår med forbehold af eventuelle undtagelser, der er fastsat i denne forordning, eller som skal fastlægges af Kommissionen i henhold til artikel 122. Herudover kan der fremsættes yderligere tre anmodninger om ændring af den strategiske plan i løbet af perioden for den strategiske plan. Dette stykke finder ikke anvendelse på anmodninger om ændring med henblik på at forelægge manglende elementer i overensstemmelse med artikel 118, stk. 5.

En anmodning om ændring af den strategiske plan i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, artikel 103, stk. 5, eller artikel 120 medregnes ikke i den begrænsning, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

8. En ændring af den strategiske plan i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, eller artikel 103, stk. 1, vedrørende EGFL får virkning fra den 1. januar i kalenderåret efter det år, hvor anmodningen om ændring godkendes af Kommissionen, og efter den tilsvarende ændring af tildelingene i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2.

En ændring af den strategiske plan i forbindelse med artikel 103, stk. 1, vedrørende ELFUL får virkning efter Kommissionens godkendelse af anmodningen om ændring og efter den tilsvarende ændring af tildelingene i overensstemmelse med artikel 89, stk. 4.

En ændring af den strategiske plan vedrørende EGFL, bortset fra de ændringer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, får virkning fra en dato, der fastlægges af medlemsstaten, og som ligger senere end datoen for Kommissionens godkendelse af anmodningen om den pågældende ændring. Medlemsstaterne kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsesdatoer for forskellige elementer i ændringen. Ved fastlæggelsen af denne dato tager medlemsstaterne hensyn til de tidsfrister for godkendelsesproceduren, der anført i denne artikel, og landbrugeres og andre støttemodtageres behov for at have tilstrækkelig tid til at tage hensyn til ændringen. Den planlagte dato angives af medlemsstaten sammen med anmodningen om ændring af den strategiske plan og godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 10.

9. Uanset denne artikels stk. 2-8, 10 og 11 kan medlemsstaterne til enhver tid foretage og anvende ændringer af elementer i deres strategiske planer, der vedrører interventioner i henhold til afsnit III, kapitel IV, herunder betingelserne for støtteberettigelse for sådanne interventioner, og som ikke medfører ændringer af de mål, der er omhandlet i artikel 109, stk. 1, litra a). De underretter Kommissionen om sådanne ændringer på det tidspunkt, hvor de begynder at anvende dem, og medtager dem i den næste anmodning om ændring af den strategiske plan i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

10. Hver ændring af den strategiske plan godkendes af Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse uden anvendelse af udvalgsproceduren, jf. artikel 153.

11. Uden at det berører artikel 86 får ændringer af strategiske planer først retsvirkning, når de er godkendt af Kommissionen.

12. Rettelser af administrative eller åbenlyse fejl eller af rent redaktionel art, der ikke berører gennemførelsen af politikken og interventionen, betragtes ikke som en anmodning om ændring i henhold til denne artikel. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne rettelser.

#### *Artikel 120*

### **Gennemgang af strategiske planer**

Når der foretages en ændring af en af de retsakter, der er opført i bilag XIII, vurderer hver medlemsstat, om dens strategiske plan bør ændres i overensstemmelse hermed, navnlig redegørelsen omhandlet i artikel 109, stk. 2, litra a), nr. v), og de yderligere elementer i den strategiske plan, der henvises til i denne redegørelse. Hver medlemsstat giver inden for seks måneder efter fristen for gennemførelse af ændringen i tilfælde af et direktiv, der er opført i bilag XIII, eller inden for seks måneder efter anvendelsesdatoen for ændringen i tilfælde af en forordning, der er opført i bilag XIII, meddelelse til Kommissionen om resultatet af sin vurdering sammen med en ledsagende redegørelse og forelægger om nødvendigt en anmodning om ændring af sin strategiske plan i overensstemmelse med artikel 119, stk. 2.

#### *Artikel 121*

### **Beregning af frister for Kommissionens aktioner**

Med henblik på dette kapitel gælder det, at en frist, som er fastsat for en aktion, der skal iværksættes af Kommissionen, løber fra det tidspunkt, hvor alle oplysninger, der er i overensstemmelse med kravene i denne forordning og bestemmelserne vedtaget i medfør heraf, er forelagt.

Denne frist omfatter ikke:

- a) det tidsrum, der begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger eller en anmodning om ændrede dokumenter til medlemsstaten, og slutter den dato, hvor medlemsstaten svarer Kommissionen
- b) for så vidt angår ændringer i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, og artikel 103, stk. 5, fristen for vedtagelse af den delegerede retsakt om ændring af tildelingerne i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2.

#### *Artikel 122*

### **Delegerede beføjelser vedrørende ændringer af strategiske planer**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere dette kapitel for så vidt angår:

- a) procedurer og frister for forelæggelse af anmodninger om ændring af strategiske planer
- b) fastsættelse af yderligere tilfælde, for hvilke det maksimale antal ændringer, der er omhandlet i artikel 119, stk. 7, ikke skal medregnes.

## AFSNIT VI

## KOORDINERING OG FORVALTNING

## Artikel 123

**Forvaltningsmyndighed**

1. Hver medlemsstat udpeger en national forvaltningsmyndighed for sin strategiske plan.

Medlemsstaterne kan under hensyntagen til deres forfatningsmæssige og institutionelle bestemmelser udpege regionale forvaltningsmyndigheder til at være ansvarlige for nogle eller alle de opgaver, der er omhandlet i stk. 2.

Medlemsstaterne sørger for, at det relevante forvaltnings- og kontrolsystem er etableret på en sådan måde, at der sikres en klar fordeling og adskillelse af funktioner mellem den nationale forvaltningsmyndighed og, hvis det er relevant, regionale forvaltningsmyndigheder og andre organer. Det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at systemet fungerer effektivt i hele perioden for den strategiske plan.

2. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for, at den strategiske plan forvaltes og gennemføres på effektiv, virksomhedsfuld og korrekt vis. Den sørger navnlig for:

- a) at der findes et elektronisk informationssystem som omhandlet i artikel 130
- b) at landbrugere og andre støttemodtagere og andre organer, der er involveret i gennemførelsen af interventioner:
  - i) informeres om de forpligtelser, som den ydede støtte medfører, og enten har et særskilt regnskabssystem eller anvender en passende regnskabskode for alle transaktioner, der vedrører en operation, hvis det er relevant
  - ii) har kendskab til kravene til fremlæggelse af data til forvaltningsmyndigheden og til registrering af output og resultater
- c) at de berørte landbrugere og andre støttemodtagere, eventuelt ad elektronisk vej, får klare og præcise oplysninger om de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og GLM-minimumsnormer fastsat i medfør af afsnit III, kapitel I, afdeling 2, såvel som om kravene vedrørende social konditionalitet fastsat i medfør af afsnit II, kapitel I, afdeling 3, der skal finde anvendelse på bedriftsniveau
- d) at den forudgående evaluering, der er omhandlet i artikel 139, er i overensstemmelse med evaluerings- og overvågningssystemet og er fremsendt til Kommissionen
- e) at den evalueringsplan, der er omhandlet i artikel 140, stk. 4, foreligger og at de efterfølgende evalueringer, der er omhandlet i samme artikel, gennemføres inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, idet det sikres, at sådanne evalueringer er i overensstemmelse med evaluerings- og overvågningssystemet, og at de forelægges for overvågningskomitéen og Kommissionen
- f) at overvågningskomitéen får de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at overvåge gennemførelsen af den strategiske plan i lyset af dens specifikke målsætninger og prioriteter
- g) at den årlige præstationsrapport, herunder aggregerede overvågningstabeller, udarbejdes og, efter at rapporten er fremsendt til overvågningskomitéen med henblik på udtalelse, fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), i forordning (EU) 2021/2116
- h) at de relevante opfølgingsaktioner på grundlag af Kommissionens bemærkninger om de årlige præstationsrapporter træffes
- i) at betalingsorganet modtager alle nødvendige oplysninger, navnlig om anvendte procedurer og eventuelle kontroller i forbindelse med interventioner, der er udvalgt til finansiering, inden betalinger godkendes
- j) at modtagere af støtte i forbindelse med interventioner, der finansieres gennem ELFUL, med undtagelse af areal- og dyrerelaterede interventioner, anerkender den finansielle støtte, de modtager, herunder ved behørig brug af EU-logoet i overensstemmelse med de regler, som Kommissionen måtte fastsætte i henhold til stk. 5

- k) at der sikres offentlig omtale af den strategiske plan, herunder gennem det nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, ved at informere:
- i) potentielle støttemodtagere, erhvervsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, organer, der arbejder med at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, og de berørte ikkestatslige organisationer, herunder miljøorganisationer, om de muligheder, som den strategiske plan rummer, og reglerne for at få adgang til midler inden for rammerne af den strategiske plan og
  - ii) landbrugere og andre støttemodtagere og offentligheden om Unionens støtte til landbruget og landdistriktsudvikling gennem den strategiske plan.

For så vidt angår støtte, der finansieres af EGFL, sørger medlemsstaterne efter omstændighederne for, at forvaltningsmyndigheden kan anvende de synligheds- og kommunikationsværktøjer og -strukturer, som anvendes af ELFUL.

3. Hvis regionale forvaltningsmyndigheder som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er ansvarlige for opgaverne som omhandlet i stk. 2, sikrer den nationale forvaltningsmyndighed passende koordinering mellem disse myndigheder med henblik på at garantere overensstemmelse og sammenhæng i forbindelse med den strategiske plans udformning og gennemførelse.

4. Den nationale forvaltningsmyndighed eller, hvor det er relevant, de regionale forvaltningsmyndigheder kan uddelegere opgaver til bemyndigede organer. I så fald har den delegerende forvaltningsmyndighed fortsat det fulde ansvar for, at de pågældende opgaver forvaltes og gennemføres på effektiv og korrekt vis, og for at sørge for, at der er truffet passende bestemmelser, hvorved det bemyndigede organ kan indhente alle nødvendige data og oplysninger med henblik på udførelsen af disse opgaver.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter ensartede betingelser for anvendelsen af de informations-, offentliggørelses- og synlighedskrav, der er omhandlet i stk. 2, litra j) og k). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

#### Artikel 124

### Overvågningskomité

1. Hver medlemsstat nedsætter en national komité, der skal overvåge gennemførelsen af den strategiske plan, inden for tre måneder fra den dato, hvor medlemsstaten underrettes om Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af en strategisk plan.

Hver overvågningskomité vedtager selv sin forretningsorden, som skal omfatte bestemmelser om koordinering med regionale overvågningskomitéer, når de nedsættes i overensstemmelse med stk. 5 om forebyggelse af interessekonflikter og om anvendelse af princippet om gennemsigtighed.

Overvågningskomitéen mødes mindst en gang om året og behandler alle problemstillinger, der har indvirkning på den strategiske plans fremskridt med hensyn til at nå målene.

Hver medlemsstat offentliggør forretningsordenen for og udtalelserne fra overvågningskomitéen.

2. Hver medlemsstat fastlægger sammensætningen af overvågningskomitéen og sikrer en afbalanceret repræsentation fra de relevante offentlige myndigheder og bemyndigede organer samt repræsentanter for de i artikel 106, stk. 3, omhandlede partnere.

Hvert medlem af overvågningskomitéen har én stemme.

Medlemsstaten offentliggør listen over medlemmerne af overvågningskomitéen online.

Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningskomitéens arbejde med rådgivende funktion.

3. Overvågningskomitéen undersøger navnlig:

- a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den strategiske plan og opnåelse af delmål og mål

- b) eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans præstation, og de aktioner, der er truffet for at afklare disse spørgsmål, herunder fremskridt hen imod forenkling og mindske af den administrative byrde for endelige støttemodtagere
  - c) elementerne i den forudgående evaluering, der er anført i artikel 58, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1060, og det strategidokument, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, i nævnte forordning
  - d) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringer, sammenfatninger af evalueringer og opfølgning på konstaterede forhold
  - e) relevante oplysninger om den strategiske plans præstation fra det nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik
  - f) gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktioner
  - g) opbygning af administrativ kapacitet for offentlige myndigheder og landbrugere og andre støttemodtagere, hvis det er relevant.
4. Overvågningskomitéen afgiver udtalelse om:
- a) den metodologi og de kriterier, der er anvendt ved udvælgelsen af operationer
  - b) de årlige præstationsrapporter
  - c) evalueringsplanen og ændringer heraf
  - d) eventuelle forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændring af den strategiske plan.

5. Hvis der fastlægges elementer på regionalt plan, kan den pågældende medlemsstat nedsætte regionale overvågningskomitéer til at overvåge gennemførelsen af de regionale elementer og give den nationale overvågningskomité oplysninger herom. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på disse regionale overvågningskomitéer for så vidt angår de elementer, der fastlægges på regionalt plan.

#### Artikel 125

##### **Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ**

1. På en medlemsstats initiativ kan ELFUL støtte aktioner, der er nødvendige for effektiv forvaltning og gennemførelse af støtte i relation til den strategiske plan, herunder oprettelse og drift af de i artikel 126, stk. 1, omhandlede nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik. De aktioner, der er omhandlet i dette stykke, kan omfatte forudgående programmeringsperioder og efterfølgende perioder for den strategiske plan.
2. Aktioner, der gennemføres af myndigheden for den ledende fond i overensstemmelse med artikel 31, stk. 4, 5 og 6, i forordning (EU) 2021/1060, kan også tildeles støtte, såfremt Leaderprogrammet involverer støtte fra ELFUL.
3. Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ kan ikke finansiere certificeringsorganer som omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2116.

#### Artikel 126

##### **Nationale og europæiske netværk**

1. Hver medlemsstat opretter et nationalt netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik («det nationale netværk») med henblik på netværkssamarbejde mellem organisationer og forvaltninger, konsulenter, forskere og andre innovationsaktører samt andre aktører inden for landbrug og landdistriktsudvikling på nationalt plan senest 12 måneder efter Kommissionens godkendelse af den strategiske plan. De nationale netværk skal bygge på den eksisterende netværkserfaring og -praksis i medlemsstaterne.
2. Kommissionen opretter et europæisk netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik («det europæiske netværk») med henblik på netværkssamarbejde mellem de nationale netværk, organisationer og forvaltninger inden for landbrug og landdistriktsudvikling på EU-plan.

3. Målene med netværkssamarbejdet gennem de nationale og europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik er følgende:

- a) øge inddragelsen af alle relevante interessenter i gennemførelsen af de strategiske planer og, hvor det er relevant, i deres udformning
- b) bistå medlemsstaternes myndigheder med gennemførelsen af de strategiske planer og overgangen til en præstationsbaseret gennemførelsesmodel
- c) bidrage til at forbedre kvaliteten af gennemførelsen af de strategiske planer
- d) bidrage til at oplyse offentligheden og potentielle støttemodtagere om den fælles landbrugspolitik og finansieringsmulighederne
- e) fremme innovation inden for landbrug og landdistriktsudvikling og støtte peerlæring og inddragelsen af og samspillet mellem alle interessenter i videnudvekslings- og videnuopbygningsprocessen
- f) bidrage til overvågnings- og evalueringskapacitet og -aktiviteter
- g) bidrage til formidlingen af de resultater, der opnået gennem de strategiske planer.

Målet i første afsnit, litra d), forfølges navnlig gennem de nationale netværk.

4. De nationale og europæiske netværk varetager med henblik på opnåelsen af de mål, der er fastlagt i stk. 3, følgende opgaver:

- a) indsamling, analyse og formidling af oplysninger om aktioner og gode praksis, der gennemføres eller støttes inden for rammerne af strategiske planer, samt analyse af udvikling inden for landbruget og i landdistrikterne, der er relevant for de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger
- b) deltagelse i kapacitetsopbygning hos medlemsstaternes myndigheder og for andre aktører, der er involveret i gennemførelsen af de strategiske planer, herunder hvad angår overvågnings- og evalueringsprocesser
- c) oprettelse af platforme, fora og arrangementer med henblik at lette udvekslingen af erfaringer mellem interessenterne og peerlæring, herunder udvekslinger med netværk i tredjelande, hvis det er relevant
- d) indsamling af oplysninger og fremme af disses formidling samt netværkssamarbejde mellem finansierede strukturer og projekter som f.eks. de lokale aktionsgrupper, der er omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) 2021/1060, de operationelle grupper under EIP som omhandlet i nærværende forordnings artikel 127, stk. 3, og tilsvarende strukturer og projekter
- e) støtte til samarbejdsprojekter mellem operationelle grupper under EIP som omhandlet i nærværende forordnings artikel 127, stk. 3, lokale aktionsgrupper som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) 2021/1060 eller tilsvarende strukturer for lokaludvikling, herunder tværnationalt samarbejde
- f) etablering af koblinger til andre strategier eller netværk, der finansieres af Unionen
- g) bidrag til videreudviklingen af den fælles landbrugspolitik og forberedelse af eventuelle efterfølgende perioder for strategiske planer
- h) for så vidt angår de nationale netværk deltagelse i og bidrag til det europæiske netværks aktiviteter
- i) for så vidt angår det europæiske netværk samarbejde med og deltagelse i de nationale netværks aktiviteter.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter det europæiske netværks organisatoriske struktur og drift. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

#### Artikel 127

### Det Europæiske Innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed

1. Formålet med Det Europæiske Innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed (EIP) er at tilskynde til innovation og forbedre udveksling af viden.



EIP støtter AKIS ved at politikker og instrumenter knyttes sammen for at fremskynde innovation.

2. EIP bidrager til opfyldelsen af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.

Det sørger navnlig for følgende:

- a) værditilvækst gennem bedre sammenhæng mellem forskning og landbrugspraksis og tilskyndelse til bredere anvendelse af tilgængelige innovationsforanstaltninger
- b) kontakt mellem innovationsaktører og projekter
- c) fremme af en hurtigere og mere omfattende omsætning af innovative løsninger i praksis, herunder udveksling mellem landbrugere, og
- d) oplysning af forskersamfundet om forskningsbehov inden for landbrugspraksis.

3. De operationelle grupper under EIP, som støttes under den interventionstype, der vedrører samarbejde, som omhandlet i artikel 77, er en del af EIP. Hver operationel gruppe under EIP udarbejder en plan for et innovativt projekt, der skal udvikles eller gennemføres. Det innovative projekt skal bygge på den interaktive innovationsmodel, der har følgende centrale principper:

- a) udvikling af innovative løsninger med fokus på landbrugerens eller skovbrugerens behov og samtidig håndtering af interaktionerne i hele forsyningskæden, hvis det er nyttigt
- b) samling af partnere med supplerende viden såsom landbrugere, konsulenter, forskere, virksomheder eller ikkestatslige organisationer i den målrettede kombination, der er bedst egnet til at opfylde projektets målsætninger, og
- c) fælles beslutningstagning og fælles skabelse gennem hele projektet.

De operationelle grupper under EIP kan handle på tværnationalt, herunder grænseoverskridende, plan. Den planlagte innovation kan være baseret på nye, men også på traditionelle praksis i en ny geografisk eller miljømæssig sammenhæng.

De operationelle grupper formidler en sammenfatning af deres planer og af resultaterne af deres projekter, navnlig gennem de nationale og europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik.

## AFSNIT VII

### OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG EVALUERING

#### KAPITEL I

#### RESULTATRAMME

#### Artikel 128

#### Fastlæggelse af resultatrammen

1. Der fastlægges en resultatramme under medlemsstaternes og Kommissionens fælles ansvar. Resultatrammen gør det muligt at rapportere om, overvåge og evaluere den strategiske plans præstation under gennemførelsen.

2. Resultatrammen omfatter følgende elementer:

- a) et sæt fælles output-, resultat-, effekt- og kontekstindikatorer som omhandlet i artikel 7, der vil blive anvendt som grundlag for overvågning, evaluering og den årlige præstationsrapportering
- b) mål og årlige delmål, der fastsættes for den relevante specifikke målsætning ved hjælp af de relevante resultatindikatorer
- c) dataindsamling, -lagring og -overførsel

- d) regelmæssig rapportering om præstations-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter
- e) de forudgående, mellemliggende og efterfølgende evalueringer og alle øvrige evalueringsaktiviteter knyttet til den strategiske plan.

#### Artikel 129

### Målsætninger for resultatrammen

Målsætningerne for resultatrammen er at:

- a) vurdere virkningen, effektiviteten, lønsomheden, relevansen, sammenhængen og merværdien for Unionen af den fælles landbrugspolitik
- b) overvåge fremskridt hen imod opfyldelse af målene i de strategiske planer
- c) vurdere virkningen, effektiviteten, lønsomheden, relevansen og sammenhængen af interventionerne i de strategiske planer
- d) støtte en fælles læreproces vedrørende overvågning og evaluering.

#### Artikel 130

### Elektronisk informationssystem

Medlemsstaterne opretter et sikkert elektronisk informationssystem, eller anvender et eksisterende system, hvorigennem de registrerer og opbevarer vigtige oplysninger om gennemførelsen af den strategiske plan, som er nødvendige med henblik på overvågning og evaluering, navnlig overvågning af fremskridt hen mod de fastsatte målsætninger og mål, herunder oplysninger om de enkelte støttemodtagere og operationer.

#### Artikel 131

### Fremlæggelse af oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at modtagere af støtte under interventionerne i den strategiske plan og lokale aktionsgrupper som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) 2021/1060 giver forvaltningsmyndigheden eller andre organer, der har fået bemyndigelse til at udføre opgaver på dennes vegne, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på overvågning og evaluering af den strategiske plan.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres omfattende, rettidige og pålidelige datakilder, som muliggør en effektiv opfølgning af politiske fremskridt hen imod målsætningerne ved brug af output-, resultat- og effektindikatorer.

#### Artikel 132

### Overvågningsprocedurer

Forvaltningsmyndigheden og overvågningskomitéen overvåger gennemførelsen af den strategiske plan og fremskridt hen imod opfyldelse af målene i den strategiske plan på grundlag af output- og resultatindikatorer.

#### Artikel 133

### Gennemførelsesbeføjelser vedrørende resultatrammen

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om resultatrammens indhold. Sådanne retsakter skal omfatte andre indikatorer end dem i bilag I, som er nødvendige for en passende overvågning og evaluering af politikken, metoderne til beregning af de indikatorer, der er fastsat i bilag I og andre steder, og de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de data, som medlemsstaterne indsamler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

## KAPITEL II

## ÅRLIGE PRÆSTATIONSRAPPORTER

## Artikel 134

## Årlige præstationsrapporter

1. Medlemsstaterne forelægger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116 en årlig præstationsrapport om gennemførelsen af den strategiske plan i det foregående regnskabsår.
2. Den sidste årlige præstationsrapport, der skal forelægges i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116, skal indeholde en sammenfatning af de evalueringer, der er foretaget i gennemførelsesperioden.
3. For at være tilfredsstillende skal den årlige præstationsrapport indeholde alle de oplysninger, der kræves i stk. 4, 5, 7, 8, 9 og 10 og, hvor det er relevant, stk. 6. Uden at det berører de årlige afstemningsprocedurer som fastsat i forordning (EU) 2021/2116, underretter Kommissionen inden for 15 arbejdsdage fra forelæggelsen af den årlige præstationsrapport den berørte medlemsstat, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende, ellers betragtes den som tilfredsstillende.
4. De årlige præstationsrapporter skal indeholde de vigtigste kvalitative og kvantitative oplysninger om gennemførelsen af den strategiske plan på grundlag af finansielle data og output og resultatindikatorer, herunder på regionalt plan, hvis det er relevant.
5. De kvantitative oplysninger som omhandlet i stk. 4 skal omfatte:
  - a) de faktisk opnåede output
  - b) de udgifter, som er anmeldt i årsregnskabet, og som er relevante for de output, der er nævnt i litra a), inden anvendelse af eventuelle sanktioner eller andre nedsættelser, idet der i forbindelse med ELFUL tages højde for gentildeling af annullerede eller inddrevne midler i medfør af artikel 57 i forordning (EU) 2021/2116
  - c) forholdet mellem udgifter nævnt i litra b) og relevante output nævnt i litra a) (»faktisk opnåede beløb pr. enhed«)
  - d) resultater og afstanden til de tilsvarende delmål, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1, litra a).

De i første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede oplysninger opdeles efter beløb pr. enhed som fastsat i den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 111, litra h), med henblik på præstationsafstemning. For så vidt angår outputindikatorer, der ifølge bilag I udelukkende anvendes til overvågning, medtages kun de i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede oplysninger.

6. For så vidt angår en intervention, der ikke er omfattet af det integrerede system som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, kan medlemsstaterne foruden oplysningerne i nærværende artikels stk. 5 beslutte i hver årlig præstationsrapport at angive:
  - a) enten de gennemsnitlige enhedsbeløb til de valgte operationer i det foregående regnskabsår og det tilhørende antal output og de tilhørende udgifter, eller
  - b) forholdet mellem de samlede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5, som der er givet tilsagn om til operationer, hvor der er foretaget betalinger i det foregående regnskabsår, og de faktiske output samt det tilhørende antal output og de tilhørende udgifter.

Disse oplysninger anvendes af Kommissionen med henblik på artikel 40 og 54 i forordning (EU) 2021/2116 for hvert af de år, hvor der foretages betalinger for de tilhørende operationer.

7. De kvalitative oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal omfatte:
  - a) en sammenfatning af status for gennemførelsen af den strategiske plan for så vidt angår det foregående regnskabsår

b) eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans præstation, navnlig hvad angår afvigelser fra delmål, hvor det er hensigtsmæssigt, med angivelse af årsagerne og, hvor det er relevant, med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger.

8. Med henblik på artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 kan medlemsstaterne under de kvalitative oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, beslutte også at medtage:

a) en begrundelse for enhver overskridelse af det faktisk opnåede beløb pr. enhed sammenlignet med det tilsvarende planlagte enhedsbeløb eller, hvis det er relevant, det planlagte maksimumsbeløb pr. enhed som omhandlet i nærværende forordnings artikel 102, eller

b) hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af en af mulighederne i nærværende artikels stk. 6, en begrundelse for enhver overskridelse af det faktisk opnåede beløb pr. enhed sammenlignet med enten det tilsvarende gennemsnitlige enhedsbeløb til valgte operationer eller forholdet mellem de samlede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 115, stk. 5, som der er givet tilsagn om til operationer, hvor der er foretaget betalinger i det foregående regnskabsår, og de dermed forbundne faktiske output, afhængigt af medlemsstatens valg.

9. Der skal foreligge en begrundelse med henblik på artikel 40, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, hvis den overskridelse, der er nævnt i nærværende artikels stk. 8, litra a), er på mere end 50 %.

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af muligheden i stk. 6, kræves der alternativt kun en begrundelse, hvis den overskridelse, der er nævnt i stk. 8, litra b), er på mere end 50 %.

10. Hvad angår finansielle instrumenter, skal der ud over de data, der skal forelægges i henhold til stk. 4, gives oplysninger om:

a) de støtteberettigede udgifter pr. type finansielt produkt

b) størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er anmeldt som støtteberettigede udgifter

c) beløbet, pr. type finansielt produkt, for private og offentlige midler, der er mobiliseret som supplement til ELFUL

d) renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra ELFUL-bidrag til finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 60 i forordning (EU) 2021/1060, og tilbageførte midler, der kan henføres til støtte fra ELFUL i overensstemmelse med artikel 62 i samme forordning

e) samlet værdi af lån til og egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer i slutmodtagere, der er garanteret med støtteberettigede offentlige udgifter, undtagen supplerende national finansiering som omhandlet i nærværende forordnings artikel 115, stk. 5, og som faktisk er udbetalt til slutmodtagere.

Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende nærværende artikels stk. 6 til finansielle instrumenter, skal de i det nævnte stykke omhandlede oplysninger gives på slutmodtagerniveau.

11. Med henblik på præstationsgennemgangen som omhandlet i artikel 135 hvert andet år skal den årlige præstationsrapport indeholde oplysninger om den supplerende nationale finansiering, der er omhandlet i artikel 115, stk. 5, litra a) og d). Denne finansiering tages i betragtning i forbindelse med præstationsgennemgangen hvert andet år.

12. De årlige præstationsrapporter og et sammendrag til borgerne heraf gøres offentligt tilgængelige.

13. Uden at det berører de årlige afstemningsprocedurer, der er fastsat i forordning 2021/2116, kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til de tilfredsstillende årlige præstationsrapporter inden for en måned efter deres fremlæggelse. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden for nævnte frist, anses rapporterne for godkendt. Nærværende forordnings artikel 121 om beregning af frister for Kommissionens aktioner finder tilsvarende anvendelse.

14. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter regler om, hvordan indholdet af den årlige præstationsrapport skal forelægges. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

#### Artikel 135

### Præstationsgennemgang hvert andet år

1. Kommissionen foretager hvert andet år en præstationsgennemgang på grundlag af oplysningerne i de årlige præstationsrapporter.
2. Hvis værdien af en eller flere resultatindikatorer, der indrapporteres i overensstemmelse med artikel 134, og som den berørte medlemsstat har anvendt til præstationsgennemgang i den strategiske plan i overensstemmelse med bilag I, viser, at der er en negativ forskel på mere end 35 % i forhold til det pågældende delmål for regnskabsåret 2024 og 25 % for regnskabsåret 2026, fremlægger den berørte medlemsstat en begrundelse for denne afvigelse. Efter vurdering af denne begrundelse kan Kommissionen om nødvendigt anmode den berørte medlemsstat om at forelægge en handlingsplan i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, der beskriver de planlagte afhjælpende foranstaltninger og den forventede tidsplan.
3. I 2026 gennemgår Kommissionen oplysningerne i præstationsrapporterne for regnskabsåret 2025. Hvis værdien af en eller flere resultatindikatorer, der indrapporteres i overensstemmelse med artikel 134, og som den berørte medlemsstat har anvendt til præstationsgennemgang i den strategiske plan i overensstemmelse med bilag I, viser, at der er en negativ forskel på mere end 35 % i forhold til det pågældende delmål for regnskabsåret 2025, kan Kommissionen anmode den berørte medlemsstat om afhjælpende foranstaltninger.

#### Artikel 136

### Årlige gennemgangsmøder

1. Medlemsstaterne arrangerer hvert år et gennemgangsmøde med Kommissionen. Gennemgangsmødet afholdes under fælles forsæde eller under forsæde af Kommissionen, og finder sted tidligst to måneder efter fremlæggelsen af den årlige præstationsrapport.
2. Formålet med gennemgangsmødet er at undersøge den enkelte plans præstation, herunder fremskridt hen imod opfyldelse af de fastlagte mål og tilgængelige oplysninger om relevante indvirkninger, samt eventuelle spørgsmål, der påvirker præstationen, og tidligere eller fremtidige aktioner, der skal træffes for at afklare disse spørgsmål.

#### KAPITEL III

### RAPPORTERING FOR DEN AFRØDESPECIFIKKE BETALING FOR BOMULD OG DEN MIDLERTIDIGE NATIONALE STØTTE

#### Artikel 137

### Årlig rapportering

Senest den 15. februar 2025 og den 15. februar hvert efterfølgende år til 2030 forelægger de medlemsstater, der yder den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastlagt i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, Kommissionen følgende oplysninger om gennemførelsen af denne betaling i det foregående regnskabsår:

- a) antallet af støttemodtagere
- b) størrelsen af betalingen pr. hektar og
- c) antallet af hektar, der er bevilget betaling.

*Artikel 138***Årlig rapportering om midlertidig national støtte**

Senest den 15. februar 2025 og den 15. februar hvert efterfølgende år til 2030 forelægger de medlemsstater, der yder den midlertidige nationale støtte, der er fastlagt i artikel 147, Kommissionen følgende oplysninger om gennemførelsen af denne støtte i det foregående regnskabsår for hver relevant sektor:

- a) antallet af støttemodtagere
- b) det samlede beløb for den bevilgede midlertidige nationale støtte og
- c) antallet af hektar, dyr eller andre enheder, der er bevilget denne støtte.

*KAPITEL IV***EVALUERING AF DEN STRATEGISKE PLAN***Artikel 139***Forudgående evalueringer**

1. Medlemsstaterne gennemfører forudgående evalueringer med henblik på at forbedre kvaliteten af udformningen af deres strategiske planer.
2. Den forudgående evaluering gennemføres under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den strategiske plan.
3. Ved den forudgående evaluering bedømmes:
  - a) den strategiske plans bidrag til at nå de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, under hensyntagen til de nationale og regionale behov og udviklingspotentialet samt erfaringer i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik i de foregående programmeringsperioder
  - b) den foreslåede strategiske plans indre sammenhæng og dens forbindelse med andre relevante instrumenter
  - c) sammenhængen mellem tildelingen af budgetmidler og de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1, og 2, der behandles i den strategiske plan
  - d) hvordan de forventede output vil bidrage til resultater
  - e) om de kvantificerede målværdier for resultater og delmål er passende og realistiske for så vidt angår den påtænkte støtte fra EGFL og ELFUL
  - f) foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at nedbringe den administrative byrde for landbrugere og andre støttemodtagere
  - g) hvis det er relevant, det rationale, der ligger til grund for anvendelsen af finansielle instrumenter, der finansieres af ELFUL.
4. Den forudgående evaluering kan omfatte kravene til SMV'en, jf. direktiv 2001/42/EF, under hensyntagen til behovene for modvirkning af klimaforandringer.

*Artikel 140***Evaluering af de strategiske planer i gennemførelsesperioden og efterfølgende**

1. Medlemsstaterne gennemfører evalueringer af deres strategiske planer under gennemførelsen og efterfølgende for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af planerne. Medlemsstaterne vurderer deres strategiske planers effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng, merværdi for Unionen og virkning i relation til deres bidrag til at nå den fælles landbrugspolitik overordnede målsætninger som fastsat i artikel 5 og de specifikke målsætninger som fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, der behandles i den pågældende strategiske plan. Den strategiske plans overordnede indvirkning vurderes kun ved den efterfølgende evaluering.

2. Medlemsstaterne overlader evalueringerne til funktionelt uafhængige eksperter.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført procedurer til at udarbejde og indsamle de data, der skal bruges til evalueringerne.
4. Medlemsstaterne udarbejder en evalueringsplan med angivelse af de evalueringsaktiviteter, det er hensigten at gennemføre i gennemførelsesperioden.
5. Medlemsstaterne forelægger evalueringsplanen for overvågningskomitéen senest et år efter den strategiske plans vedtagelse.
6. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for at afslutte en omfattende efterfølgende evaluering af den strategiske plan senest den 31. december 2031.
7. Medlemsstaterne gør alle evalueringer tilgængelige for offentligheden.

#### KAPITEL V

### KOMMISSIONENS PRÆSTATIONSVURDERING

#### Artikel 141

#### Præstationsvurdering og -evaluering

1. Kommissionen fastlægger en flerårig plan for evaluering af den fælles landbrugspolitik, der skal gennemføres under dens ansvar. Denne evalueringsplan omfatter også foranstaltningerne i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.
2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfattende rapport om medlemsstaternes strategiske planer senest den 31. december 2023. Rapporten skal indeholde en analyse af medlemsstaternes fælles indsats for og kollektive ambition om at opfylde de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1 og 2, navnlig dem, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra d), e), f) og i).
3. Senest den 31. december 2025 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at vurdere medlemsstaternes anvendelse af den nye gennemførelsesmodel og sammenhængen i samt det kombinerede bidrag fra interventionerne i medlemsstaternes strategiske planer til at opfylde Unionens miljø- og klimarelaterede forpligtelser. Kommissionen retter om nødvendigt henstillinger til medlemsstaterne for at lette opfyldelsen af disse forpligtelser.
4. Kommissionen gennemfører en mellemliggende evaluering for at undersøge EGFL's og ELFUL's effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og merværdi for Unionen senest den 31. december 2026 under hensyntagen til indikatorerne i bilag I. Kommissionen kan anvende alle relevante oplysninger, der allerede er tilgængelige i overensstemmelse med artikel 128 i finansforordningen.
5. Kommissionen gennemfører en efterfølgende evaluering for at undersøge EGFL's og ELFUL's effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og merværdi for Unionen.
6. På grundlag af dokumentationen i evalueringer af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringer af de strategiske planer, og andre relevante informationskilder fremlægger Kommissionen en rapport om den mellemliggende evaluering, som indeholder de første resultater af den fælles landbrugspolitik præstation, for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2027. En anden rapport, som indeholder en vurdering af den fælles landbrugspolitik præstation, forelægges senest den 31. december 2031.

#### Artikel 142

#### Rapportering på grundlag af et sæt hovedindikatorer

I overensstemmelse med rapporteringskravet i artikel 41, stk. 3, litra h), nr. iii), i finansforordningen forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de oplysninger om præstation, der er omhandlet i nævnte artikel og målt ved hjælp af det sæt hovedindikatorer, der er fastsat i nærværende forordnings bilag XIV.

*Artikel 143***Almindelige bestemmelser**

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen de tilgængelige oplysninger, der er nødvendige, for at den kan gennemføre overvågningen og evalueringen af den fælles landbrugspolitik som omhandlet i artikel 141.
2. Data, der er nødvendige for kontekst- og effektindikatorer, skal først og fremmest hidrøre fra etablerede datakilder som f.eks. informationsnettet for landøkonomisk bogføring og Eurostat. Hvis data for disse indikatorer ikke foreligger eller ikke er fuldstændige, skal manglerne afhjælpes inden for rammerne af det europæiske statistiske program, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 <sup>(*1*)</sup>, informationsnettet for landøkonomisk bogføring, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 <sup>(*2*)</sup>, eller gennem formelle aftaler med andre dataleverandører som f.eks. Det Fælles Forskningscenter og Det Europæiske Miljøagentur.
3. Data fra administrative registre såsom det integrerede system som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, systemet til identifikation af landbrugsparceller som omhandlet i artikel 68 i nævnte forordning samt dyreregistret og fortegnelsen over vindyrkningsarealer anvendes også til statistiske formål i samarbejde med statistikmyndighederne i medlemsstaterne og med Eurostat.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende, under hensyntagen til behovet for at undgå enhver unødigt administrativ byrde samt om databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

## AFSNIT VIII

**KONKURRENCEBESTEMMELSER***Artikel 144***Regler for virksomheder**

Når der i henhold til denne forordnings afsnit III ydes støtte til former for samarbejde mellem virksomheder, kan denne støtte kun ydes til former for samarbejde, der overholder konkurrencereglerne, således som de finder anvendelse i medfør af artikel 206-210 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

*Artikel 145***Statsstøtte**

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF anvendelse på støtte i henhold til denne forordning.
2. Artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder ikke anvendelse på støtte, der ydes af medlemsstaterne i medfør af og i overensstemmelse med denne forordning, eller på supplerende national finansiering som omhandlet i denne forordnings artikel 146, der henhører under anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 af 30. november 2009 om oprettelse af et informationsnet for landøkonomisk bogføring til belysning af indkomstforhold og driftsøkonomiske forhold i landbruget i Den Europæiske Union (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 27).



*Artikel 146***Supplerende national finansiering**

Støtte fra medlemsstaterne vedrørende operationer, der falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, som har til formål at yde supplerende finansiering til interventioner til landdistriktsudvikling, der er fastsat i denne forordnings afsnit III, kapitel IV, hvortil der ydes støtte fra Unionen på et hvilket som helst tidspunkt i perioden for den strategiske plan, må kun ydes, hvis den er i overensstemmelse med denne forordning og er opført i bilag V til de strategiske planer, der er godkendt af Kommissionen.

Medlemsstaterne yder ikke støtte til interventioner i sektorer, der er omhandlet i denne forordnings afsnit III, kapitel III, medmindre det udtrykkeligt er fastsat i nævnte kapitel.

*Artikel 147***Midlertidig national støtte**

1. Medlemsstater, der har ydet midlertidig national støtte i perioden 2015-2022 i overensstemmelse med artikel 37 i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan fortsætte med at yde midlertidig national støtte til landbrugere.

2. Betingelserne for ydelse af midlertidig national støtte er de samme som dem, der er omhandlet i artikel 37, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Uanset dette stykkes første afsnit kan medlemsstaterne, hvis betingelserne for ydelse af midlertidig national støtte som omhandlet i første afsnit vedrører en referenceperiode, beslutte at ændre referenceperioden til senest 2018.

3. Det samlede beløb for midlertidig national støtte, der kan ydes pr. sektor, begrænses til følgende procentsatser af niveauet for betalingerne inden for hvert af de sektorspecifikke rammebeløb, som Kommissionen i 2013 har givet tilladelse til i henhold til artikel 132, stk. 7, eller artikel 133a, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 <sup>(53)</sup>:

— 50 % i 2023

— 45 % i 2024

— 40 % i 2025

— 35 % i 2026

— 30 % i 2027.

For Cyperns vedkommende beregnes procentsatsen på grundlag af det sektorspecifikke rammebeløb, der er fastsat i bilag XVIIa til forordning (EF) nr. 73/2009.

<sup>(53)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitikkes ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

## AFSNIT IX

**ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

## KAPITEL I

**ALMINDELIGE BESTEMMELSER**

## Artikel 148

**Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer**

1. For at løse specifikke problemer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er nødvendige og begrundede i akutte situationer. Sådanne gennemførelsesretsakter kan fravige denne forordnings bestemmelser, men kun i et omfang og tidsrum, der er strengt nødvendigt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.
2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde og med henblik på at løse specifikke problemer som omhandlet i stk. 1 samtidig med, at den strategiske plans kontinuitet sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, efter proceduren i artikel 153, stk. 3.
3. Foranstaltninger truffet i medfør af stk. 1 eller 2 forbliver i kraft i en periode på højst 12 måneder. Hvis de specifikke problemer, der er omhandlet i disse stykker, varer ved efter denne periode, kan Kommissionen med henblik på at finde en permanent løsning fremlægge et passende lovgivningsforslag.
4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver foranstaltning vedtaget i medfør af stk. 1 eller 2 inden for to arbejdsdage efter dens vedtagelse.

## Artikel 149

**Anvendelse på regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav**

1. Afsnit III, kapitel II, finder ikke anvendelse på regionerne i den yderste periferi.
2. Ved direkte betalinger, der ydes til regionerne i den yderste periferi i Unionen i henhold til kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og til de mindre øer i Det Ægæiske Hav i henhold til kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013, finder nærværende forordnings artikel 3, nr. 1 og 2, artikel 4, stk. 2, 3 og 5, artikel 4, stk. 4, andet punktum, afsnit III, kapitel I, afdeling 2, og afsnit IX anvendelse. Artikel 4, stk. 2, 3 og 5, og afsnit III, kapitel I, afdeling 2 og 3, finder anvendelse uden eventuelle forpligtelser, der følger af den strategiske plan.

## KAPITEL II

**INFORMATIONSSYSTEM OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER**

## Artikel 150

**Udveksling af oplysninger og dokumenter**

1. Kommissionen etablerer i samarbejde med medlemsstaterne et informationssystem med henblik på sikker udveksling af data af fælles interesse mellem Kommissionen og hver medlemsstat.
2. Kommissionen sikrer, at der findes et tilstrækkelig sikkert elektronisk system, hvori centrale oplysninger og rapportering om overvågningen og evalueringen kan registreres, ajourføres og forvaltes.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter regler om driften af det system, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 153, stk. 2.

#### Artikel 151

### Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Uden at det berører artikel 98, 99 og 100 i forordning (EU) 2021/2116 indsamler medlemsstaterne og Kommissionen personoplysninger for at opfylde deres respektive forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i afsnit VI og VII, og de må ikke behandle disse oplysninger på en måde, der er uforenelig med dette formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til afsnit VII under anvendelse af det sikre elektroniske system, der er omhandlet i artikel 150, anonymiseres de.

3. Personoplysninger, herunder når de behandles af leverandører af bedriftsrådgivningstjenester som omhandlet i artikel 15, behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725. Navnlig må sådanne oplysninger ikke lagres i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede, i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere, samtidig med at der tages hensyn til de minimumsopbevaringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-retten.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i henhold til stk. 1, og at de i denne forbindelse er omfattet af databeskyttelsesrettighederne i forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

#### KAPITEL III

### DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

#### Artikel 152

### Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 17, stk. 6, artikel 35, artikel 37, stk. 5, artikel 38, stk. 5, artikel 39, stk. 3, artikel 45, 56 og 84, artikel 87, stk. 2, artikel 89, stk. 4, artikel 100, stk. 3, og artikel 116, 122 og 158, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 7. december 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 17, stk. 6, artikel 35, artikel 37, stk. 5, artikel 38, stk. 5, artikel 39, stk. 3, artikel 45, 56 og 84, artikel 87, stk. 2, artikel 89, stk. 4, artikel 100, stk. 3, og artikel 116, 122 og 158 omhandlede beføjelse til at vedtage delegerede retsakter kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 13, stk. 3, artikel 17, stk. 6, artikel 35, artikel 37, stk. 5, artikel 38, stk. 5, artikel 39, stk. 3, artikel 45, 56 og 84, artikel 87, stk. 2, artikel 89, stk. 4, artikel 100, stk. 3, og artikel 116, 122 og 158 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

#### Artikel 153

### Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes »Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik«. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget i forbindelse med de retsakter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 133 og artikel 143, stk. 4, ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

#### KAPITEL IV

### OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

#### Artikel 154

### Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 1305/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog, med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220<sup>(54)</sup>, fortsat anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikterne i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 indtil den 31. december 2025. Den finder på samme betingelser anvendelse på udgifter afholdt af støttemodtagere og betalt af betalingsorganet inden for rammerne af disse programmer for udvikling af landdistrikterne indtil den 31. december 2025.

Artikel 32 i og bilag III til forordning (EU) nr. 1305/2013 finder fortsat anvendelse i forbindelse med udpegning af områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger. Henvisninger til programmer for udvikling af landdistrikterne læses som henvisninger til de strategiske planer.

Indtil de nationale og europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 126, er oprettet, kan det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne, netværket for det europæiske innovationspartnerskab og de nationale landdistriktsnetværk, der er omhandlet i artikel 52, 53 og 54 i forordning (EU) nr. 1305/2013, ud over de aktiviteter, der er omhandlet i nævnte artikler, udføre de aktiviteter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 126 og 127.

<sup>(54)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).

Når de nationale og europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 126, er oprettet, kan de indtil den 31. december 2025, ud over de aktiviteter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 126 og 127, udføre de opgaver, der omhandlet i artikel 52, stk. 3, artikel 53, stk. 3, og artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne i medfør af nævnte forordning.

2. Forordning (EU) nr. 1307/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, der begynder før den 1. januar 2023.

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) nr. 73/2009 og (EU) nr. 1307/2013 læses som henvisninger til disse forordninger, således som de var i kraft før deres ophævelse.

#### Artikel 155

#### **Støtteberettigelse for visse typer udgifter vedrørende perioden for den strategiske plan**

1. Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt inden for rammerne af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 39 eller 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005, og som modtager støtte i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013, kan fortsat komme i betragtning til et ELFUL-bidrag i perioden for den strategiske plan, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse udgifter er fastsat i den relevante strategiske plan i henhold til nærværende forordning og er i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116
- b) ELFUL-bidragssatsen for den intervention, der er fastsat i den strategiske plan i henhold til nærværende forordning med henblik på at dække disse foranstaltninger, finder anvendelse
- c) det integrerede system, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, finder anvendelse på de retlige forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af foranstaltninger, der svarer til de areal- og dyrebaserede interventionstyper, der er opført i nærværende forordnings afsnit III, kapitel II og IV, og det angives tydeligt, hvilke operationer der er tale om, og
- d) betalingerne for de retlige forpligtelser, jf. litra c), foretages i den periode, der er fastsat i artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

2. Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt inden for rammerne af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23 i forordning (EF) nr. 1698/2005, kan fortsat komme i betragtning til et ELFUL-bidrag i perioden for den strategiske plan, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse udgifter meddeles til Kommissionen som en supplerende oplysning i den del af den strategiske plan, der vedrører interventionsstrategien i artikel 109, og angives i den finansieringsplan for den strategiske plan, der er omhandlet i artikel 112, stk. 2
- b) de er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1306/2013, som i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, andet afsnit, litra d), i forordning (EU) 2021/2116 fortsat finder anvendelse på sådanne udgifter, og
- c) ELFUL-bidragssatsen, der er fastsat i den strategiske plan i medfør af nærværende forordnings artikel 91, stk. 2, litra d), finder anvendelse.

3. Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt inden for rammerne af de flerårige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 22, 28, 29, 33 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013, kan komme i betragtning til et ELFUL-bidrag i perioden for den strategiske plan, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse udgifter er fastsat i den pågældende strategiske plan i henhold til nærværende forordning og er i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116

- b) ELFUL-bidragssatsen for den intervention, der er fastsat i den strategiske plan i henhold til nærværende forordning med henblik på at dække disse foranstaltninger, finder anvendelse
- c) det integrerede system, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, finder anvendelse på de retlige forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af foranstaltninger, der svarer til de areal- og dyrebaserede interventionstyper, der er opført i nærværende forordnings afsnit III, kapitel II og IV, og det angives tydeligt, hvilke operationer der er tale om, og
- d) betalingerne for de retlige forpligtelser, jf. nærværende stykkes litra c), foretages i den periode, der er fastsat i artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

4. Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt inden for rammerne af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14-18, artikel 19, stk. 1, litra a) og b) og artikel 20, 23-27, 35, 38, 39 og 39a i forordning (EU) nr. 1305/2013, artikel 35 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og artikel 4 i forordning (EU) 2020/2220, efter den 31. december 2025, kan komme i betragtning til et ELFUL-bidrag i perioden for den strategiske plan, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse udgifter er fastsat i den pågældende strategiske plan i henhold til nærværende forordning, med undtagelse af artikel 73, stk. 3, første afsnit, litra f), og er i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116
- b) ELFUL-bidragssatsen for den intervention, der er fastsat i den strategiske plan i henhold til nærværende forordning med henblik på at dække disse foranstaltninger, finder anvendelse.

5. Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt inden for rammerne af de flerårige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 28 og 29 i forordning (EU) nr. 1305/2013, kan komme i betragtning til støtte fra EGFL i perioden for den strategiske plan, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse udgifter er fastsat i den relevante strategiske plan i henhold til nærværende forordnings artikel 31, stk. 7, første afsnit, litra b), og er i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2116
- b) det integrerede system, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116, finder anvendelse på de retlige forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af foranstaltninger, der svarer til bio-ordningerne som omhandlet i nærværende forordnings artikel 31, og det angives tydeligt, hvilke operationer der er tale om,
- c) betalingerne for de retlige forpligtelser, jf. dette stykkes litra b), foretages i den periode, der er fastsat i artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116.

#### Artikel 156

### Overgang for finansielle tildelinger til interventionstyper i bestemte sektorer

Fra den dato, hvor en strategisk plan får retsvirkning, jf. nærværende forordnings artikel 118, stk. 7, må summen af de betalinger, der er foretaget i et regnskabsår inden for rammerne af hver af de støtteordninger, der er omhandlet i artikel 29-31 og artikel 39-60 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og inden for rammerne af hver af de interventionstyper for bestemte sektorer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 42, litra b)-e), ikke overstige de finansielle tildelinger, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 88 for hvert regnskabsår til hver af disse interventionstyper.

#### Artikel 157

### Støtteberettigelse for udgifter til lokaludvikling styret af lokalsamfundet med finansiering fra flere fonde

Uanset denne forordnings artikel 86, stk. 1, og artikel 118, stk. 7, er udgifter, der er afholdt i henhold til artikel 31, stk. 2, litra c), og artikel 31, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1060 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 77, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 2, berettiget til et bidrag fra ELFUL fra datoen for forelæggelsen af den strategiske plan, forudsat at støtten betales af betalingsorganet fra den 1. januar 2023. Forordning (EU) nr. 1306/2013 finder anvendelse på sådanne udgifter fra datoen for forelæggelsen af den strategiske plan og indtil den 31. december 2022.

*Artikel 158***Overgangsbestemmelser**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 152 med henblik på at supplere denne forordning med foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte støttemodtagernes eventuelle erhvervede rettigheder og berettigede forventninger, i det omfang det er nødvendigt for overgangen fra ordningerne i forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1307/2013 og (EU) nr. 1308/2013 til nærværende forordnings bestemmelser. Disse overgangsbestemmelser fastsætter navnlig de betingelser, hvorpå støtte godkendt af Kommissionen i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1308/2013 kan integreres i støtte, der ydes i medfør af denne forordning, herunder om teknisk bistand og efterfølgende evalueringer.

*Artikel 159***Revision af bilag XIII**

Senest den 31. december 2025 reviderer Kommissionen listen i bilag XIII på grundlag af den på det tidspunkt gældende EU-ret på miljø- og klimaområdet og fremsætter, hvis det er relevant, lovgivningsforslag med henblik på at tilføje yderligere retsakter til denne liste.

*Artikel 160***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2021.

*På Europa-Parlamentets vegne*

D. M. SASSOLI

*Formand*

*På Rådets vegne*

J. VRTOVEC

*Formand*

## BILAG I

## EFFEKT-, RESULTAT-, OUTPUT- OG KONTEKSTINDIKATORER I MEDFØR AF ARTIKEL

7

Vurdering af politikens præstation  
(flerårig) — (I=IMPACT)  
Målsætninger og tilsvarende effektindikatorer<sup>1</sup>

Præstationsgennemgang —  
RESULTAT <sup>2</sup>  
Kun på grundlag af  
interventioner, der modtager  
støtte inden for rammerne af  
den fælles landbrugspolitik

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
Modernisering af landbruget og landdistrikterne ved at fremme og dele viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne og tilskynde til udbredelsen heraf blandt landbrugere gennem bedre adgang til forskning, innovation, videnudveksling og uddannelse	I.1 Udveksling af viden og innovation: andel af budgettet for den fælles landbrugspolitik afsat til videnudveksling og innovation	R.1 <sup>PG</sup> Forbedring af præstation gennem viden og innovation: antal personer, der modtager rådgivning, uddannelse og udveksling af viden eller deltager i operationelle grupper under det europæiske innovationspartnerskab (EIP), som støttes af den fælles landbrugspolitik til forbedring af bæredygtig økonomisk, social, miljømæssig, klimarelateret og ressourceeffektivitet

- <sup>1</sup> De fleste effektindikatorer er allerede indsamlet gennem andre kanaler (europæiske statistikker, Det Fælles Forskningscenter (JRC), Det Europæiske Miljøagentur (EEA)) og anvendes inden for rammerne af anden EU-lovgivning eller de bæredygtige udviklingsmål. Hvad angår dataindsamlingshyppighed, indsamles dataene ikke altid årligt, og der kan være to eller tre års forsinkelse.
- <sup>2</sup> Tilnærmede værdier for resultater. Data, der meddeles årligt af medlemsstaterne for at overvåge fremskridt i forhold til de mål, de har fastsat i deres strategiske planer. Resultatindikatorer, der er obligatoriske for præstationsgennemgang, når de anvendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1, litra a), er markeret med <sup>PG</sup>. Medlemsstaterne kan i forbindelse med præstationsgennemgangen anvende enhver anden relevant resultatindikator, der er fastsat i dette bilag, ud over dem, der er markeret med <sup>PG</sup>.



Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
		<p>R.2 Sammenkobling af rådgivnings- og videnssystemer: antal konsulenter, der modtager støtte, som skal integreres i de landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS)</p> <p>R.3 Digitalisering af landbruget: andel af bedrifter, der er omfattet af støtte under den fælles landbrugspolitik til digitale landbrugsteknologier</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og landbrugssektorens modstandsdygtighed i hele Unionen med henblik på øget fødevarerikkerhed og landbrugsmæssig diversitet på lang sigt samt sikre den økonomiske bæredygtighed af landbrugsproduktionen i Unionen</p>	<p>I.2 Reduktion af indkomstforskelle: udvikling i landbrugsindkomst i forhold til den almindelige økonomi</p> <p>I.3 Begrænse udsving i landbrugsindkomster: udvikling i landbrugsindkomsten</p> <p>I.4 Støtte bæredygtige landbrugsindkomster: udvikling i landbrugsindkomstniveauet efter landbrugstype (sammenholdt med gennemsnittet i landbruget)</p> <p>I.5 Bidrage til den territoriale balance: udvikling i landbrugsindkomst i områder med naturbetingede begrænsninger (sammenholdt med gennemsnittet)</p>	<p>R.4 Knytte indkomststøtte til normer og god praksis: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af indkomststøtte og underlagt konditionalitet</p> <p>R.5 Risikostyring: andel af bedrifter med den fælles landbrugspolitik støttede risikostyringsværktøjer</p> <p>R.6 PG Omfordelte til mindre bedrifter: procentdel af yderligere direkte betalinger pr. hektar til støtteberettigede bedrifter under gennemsnitlig bedriftsstørrelse (sammenlignet med gennemsnittet)</p> <p>R.7<sup>PG</sup> Udvide støtte til bedrifter i områder med særlige behov: procentdel af yderligere støtte pr. hektar i områder med større behov (sammenholdt med gennemsnittet)</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At styrke markedsorienteringen og øge bedrifternes konkurrenceevne både på kort og lang sigt, herunder større fokus på forskning, teknologi og digitalisering</p>	<p>I.6 Øge bedrifternes produktivitet: samlet faktorproduktivitet i landbruget</p> <p>I.7 Udnytte handelen med landbrugsfødevarer: import og eksport af landbrugsfødevarer</p>	<p>R.8 Målettet støtte til bedrifter i specifikke sektorer: andel af bedrifter, der er omfattet af koblet indkomststøtte til forbedring af konkurrenceevne, bæredygtighed eller kvalitet</p> <p>R.9<sup>PG</sup> Modernisering af bedrifter: andel af bedrifter, der modtager investeringsstøtte til omstrukturering og modernisering, herunder forbedring af ressourceeffektivitet</p>
<p>At forbedre landbrugernes position i værdikæden</p>	<p>I.8 Forbedre landbrugernes position i fødevarekæden: merværdi for primærproducenter i fødevarekæden</p>	<p>R.10<sup>PG</sup> Bedre organisering af forsyningskæden: andel af bedrifter, der deltager i producentsammenslutninger, producentorganisationer, lokale markeder, korte forsyningskæder og kvalitetsordninger, der modtager støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik</p> <p>R.11 Koncentrere udbuddet: andel af værdien af den afsatte produktion, som producentorganisationer eller producentsammenslutninger med driftsprogrammer tegner sig for i bestemte sektorer</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, herunder ved at reducere drivhusgasemissioner og øge kulstofbinding, samt fremme bæredygtig energi</p>	<p>I.9 Forbedre landbrugets modstandsdygtighed over for klimaforandringer: indikator for udvikling i landbrugssektorens modstandsdygtighed</p> <p>I.10 Bidrage til modvirkning af klimaforandringer: drivhusgasemissioner fra landbruget</p> <p>I.11 Øge kulstofbindingen: jordens indhold af organisk kulstof i landbrugsarealer</p> <p>I.12 Øge andelen af bæredygtig energi i landbruget: produktion af vedvarende energi fra land- og skovbruget</p>	<p>R.12 Tilpasning til klimaforandringer: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA) under støttede forpligtelser til at forbedre tilpasningen til klimaforandringer</p> <p>R.13<sup>PG</sup> Nedbringe udledningerne i husdyrsektoren: andel af husdyrenheder under støttede forpligtelser til at reducere emissioner af drivhusgasser og/eller ammoniak, herunder håndtering af husdyrgødning</p> <p>R.14<sup>PG</sup> Kulstoflagring i jorden og biomassen: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til at reducere emissioner, eller opretholde eller forbedre kulstoflagringen (herunder permanente græsarealer, permanente afgrøder med permanent plantedække, landbrugsarealer i vådområder og tørvearealer)</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
		<p>R.15 Vedvarende energi fra land- og skovbruget og andre vedvarende energikilder: støttede investeringer i kapaciteten til produktion af vedvarende energi, også biobaseret (i MW)</p> <p>R.16 Investeringer på klimaområdet: andel af bedrifter, der er omfattet af støtte gennem investeringer under den fælles landbrugspolitik, som bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og produktion af vedvarende energikilder eller biomaterialer</p> <p>R.17<sup>PG</sup> Arealer med skovrejsning: areal, der modtager støtte til skovrejsning, skovlandbrug og genopretning, med opdelinger</p> <p>R.18 Investeringstøtte til skovsektoren: samlede investeringer til forbedring af skovbrugssektorens præstation</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At fremme bæredygtig udvikling og effektiv forvaltning af naturressourcer såsom vand, jord og luft, herunder ved at mindske afhængigheden af kemikalier</p>	<p>I.13 Reducere jorderosion: procentdel af landbrugsarealer med middel og kraftig jorderosion</p> <p>I.14 Forbedre luftkvaliteten: ammoniakemissioner fra landbruget</p> <p>I.15 Forbedre vandkvaliteten: bruttonæringsstofbalance på landbrugsarealer</p> <p>I.16 Nedbringe næringsstofudvaskningen: nitrater i grundvand – procentdel af grundvandsstationer med en nitratkoncentration over 50 mg/l i henhold til direktiv 91/676/EØF</p> <p>I.17 Mindske presset på vandressourcerne: vandudnyttelsesindeks plus (WEI+)</p> <p>I.18 Bæredygtig og reduceret anvendelse af pesticider: risici, anvendelse og virkninger ved pesticider</p>	<p>R.19<sup>PG</sup> Forbedre og beskytte jordkvaliteten: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til en bedre forvaltning af jordbunden med henblik på at forbedre jordkvaliteten og biota (f.eks. reducere jordbearbejdning, jorddække med afgrøder, vekseldrift blandet andet med bælgafgrøder)</p> <p>R.20<sup>PG</sup> Forbedre luftkvaliteten: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til at nedbringe udledningen af ammoniak</p> <p>R.21<sup>PG</sup> Beskytte vandkvaliteten: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser vedrørende vandområdets kvalitet</p> <p>R.22<sup>PG</sup> Bæredygtig næringsstofforvaltning: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser vedrørende bedre næringsstofforvaltning</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
		<p>R.23<sup>PG</sup> Bæredygtig vandanvendelse: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til at forbedre vandbalancen</p> <p>R.24<sup>PG</sup> Bæredygtig og reduceret anvendelse af pesticider: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede specifikke forpligtelser, der fører til bæredygtig anvendelse af pesticider med henblik på at mindske risici og virkninger ved pesticider såsom udsivning af pesticider</p> <p>R.25 Miljømæssig præstation i husdyrsektoren: andel af husdyrenheder, der er omfattet af støttede forpligtelser til forbedring af den miljømæssige bæredygtighed</p> <p>R.26 Investeringer på området naturressourcer: andel af bedrifter, der er omfattet af støtte gennem produktive og ikkeproduktive investeringer under den fælles landbrugspolitik i tiltag på naturressourceområdet</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
		<p>R.27 Miljø- eller klimarelateret præstation gennem investeringer i landområderne: antal operationer, der bidrager til miljømæssig bæredygtighed og modvirkning af klimaforandringer og tilpasningsmål i landområderne</p> <p>R.28 Miljø- eller klimarelateret præstation gennem viden og innovation: antal personer, som er omfattet af rådgivning, uddannelse og videnuddeling eller deltager i operationelle grupper under det europæiske innovationspartnerskab (EIP), der modtager støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik vedrørende miljø- eller klimarelateret præstation</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At bidrage til at standse og vende biodiversitetstab, forbedre økosystemtjenesterne og bevare levesteder og landskaber</p>	<p>I.19 Øge bestanden af agerlandsfugle: indeks for agerlandsfugle</p> <p>I.20 Udvide beskyttelsen af biodiversiteten: procentdel af arter og levesteder af fællesskabsinteresse i tilknytning til landbruget, der forbliver stabil eller udvikler sig i positiv retning med en opdeling af procentdelen for vilde bestøverarter <sup>1</sup></p> <p>I.21 Bedre ydelse af økosystemtjenester: andel af landbrugsareal med landskabstræk</p> <p>I.22 Øge agrobiodiversitet i landbrugssystemer: Afgrødediversitet</p>	<p>R.29<sup>PG</sup> Udvikle økologisk landbrug: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der modtager støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, fordelt på bevarelse af og omlægning til økologisk landbrug</p> <p>R.30<sup>PG</sup> Støtte bæredygtig skovforvaltning: andel af skovarealer, der er omfattet af forpligtelser til støttefor skovbeskyttelse og forvaltning af økosystemtjenester</p> <p>R.31<sup>PG</sup> Bevare levesteder og arter: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser, hvorigennem bevarelse eller genopretning af biodiversiteten, herunder landbrugsmetoder af høj natur- og landskabsværdi, støttes</p>

<sup>1</sup> Vurderingen af tendenserne for bestøvere skal foretages ved hjælp af relevante EU-foranstaltninger for bestøverindikatorer, navnlig ved hjælp af en bestøverindikator og andre foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af EU's biodiversitetsstrategi for 2030 (Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020) på grundlag af EU's bestøverinitiativ (Kommissionens meddelelse af 1. juni 2018).



Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
		<p>R.32 Investeringer vedrørende biodiversitet: andel af bedrifter, der er omfattet af støtte gennem investeringer under den fælles landbrugspolitik, som bidrager til biodiversiteten</p> <p>R.33 Forbedre Natura 2000-forvaltningen: andel af det samlede Natura 2000-areal, der er omfattet af støttede forpligtelser</p> <p>R.34<sup>PG</sup> Bevare landskabstræk: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til forvaltning af landskabstræk, herunder levende hegn og træer</p> <p>R.35 Bevare bistader: andel af bistader, der støttes af den fælles landbrugspolitik</p>
<p>At tiltrække og fastholde unge landbrugere og andre nye landbrugere og fremme bæredygtig virksomhedsudvikling i landdistrikterne</p>	<p>I.23 Tiltrække unge landbrugere: udvikling i antallet af nye bedriftsledere og antallet af nye unge bedriftsledere, herunder en opdeling efter køn</p>	<p>R.36<sup>PG</sup> Generationsskifte: antal unge landbrugere, der nyder godt af at etablere sig med støtte fra den fælles landbrugspolitik, herunder en opdeling efter køn</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At fremme beskæftigelse, vækst, kønsligestilling, herunder kvinders deltagelse i landbruget, social inklusion og lokaludvikling i landdistrikterne, herunder cirkulær bioøkonomi og bæredygtigt skovbrug</p>	<p>I.24 Bidrage til beskæftigelse i landdistrikter: udvikling i beskæftigelsesfrekvensen i landdistrikter, herunder en opdeling efter køn</p> <p>I.25 Bidrage til vækst i landdistrikter: udvikling i bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i landdistrikter</p> <p>I.26 En mere retfærdig fælles landbrugspolitik: fordeling af støtte under den fælles landbrugspolitik</p> <p>I.27 Fremme inklusion i landdistrikterne: udvikling i fattigdomsindexet i landdistrikter</p>	<p>R.37 Vækst og beskæftigelse i landdistrikter: nye arbejdspladser støttet i projekter under den fælles landbrugspolitik</p> <p>R.38 Dækning under Leader: andel af befolkningen i landdistrikter, der er omfattet af lokale udviklingsstrategier</p> <p>R.39 Udvikle landdistrikternes økonomi: antal virksomheder i landdistrikterne, herunder inden for bioøkonomi, der er etableret med støtte under den fælles landbrugspolitik</p> <p>R.40 Intelligent omstilling af økonomien i landdistrikterne: antal støttede intelligente strategier for intelligente landsbyer</p> <p>R.41<sup>PG</sup> Forbinde landdistrikterne i Europa: andel af befolkningen i landdistrikter, der gennem støtte under den fælles landbrugspolitik har forbedret adgang til tjenester og infrastruktur</p> <p>R.42 Fremme social inklusion: antal personer, der er omfattet af støttede projekter vedrørende social inklusion</p>

Unionens tværgående målsætning	Effektindikatorer	Resultatindikatorer
<p>At forbedre den måde, hvorpå landbruget i Unionen reagerer på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder til sikre og nærende fødevarer af høj kvalitet, der er produceret på bæredygtig vis, mindskelse af madspild samt forbedring af dyrevelfærd og bekæmpelse af antimikrobiel resistens</p>	<p>I.28 Begrænse antimikrobielle stoffer til opdrættede dyr: salg/ anvendelse af antimikrobielle stoffer til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen</p> <p>I.29 Tilpasning til forbrugernes efterspørgsel efter kvalitetsfødevarer: værdi af produktionen inden for rammerne af Unionens kvalitetsordninger og økologisk produktion</p>	<p>R.43<sup>PG</sup> Begrænse anvendelsen af antimikrobielle stoffer: andel af husdyrenheder, der er omfattet af støttede aktioner for at begrænse anvendelsen af antimikrobielle stoffer (forebyggelse/nedbringelse)</p> <p>R.44<sup>PG</sup> Forbedre dyrevelfærd: andel af husdyrenheder, der er omfattet af støttede aktioner til forbedring af dyrevelfærden</p>

Årlig præstationsafstemning — OUTPUT  
Interventionstyper og deres outputindikator <sup>1</sup>

Interventionstype(r)	Outputindikatorer <sup>2</sup>
Samarbejde (artikel 77)	O.1 Antal operationelle gruppeprojekter under det europæiske innovationspartnerskab (EIP)
Videnudveksling og informationsformidling (artikel 78)	O.2 Antal rådgivningsaktioner eller -enheder, der yder innovationsstøtte til forberedelse eller gennemførelse af operationelle gruppeprojekter under det europæiske innovationspartnerskab (EIP)
Horisontal indikator	O.3 MO Antal modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik
Grundlæggende indkomststøtte (artikel 21)	O.4 Antal hektar, der er omfattet af grundlæggende indkomststøtte
Betaling til mindre landbrugere (artikel 28)	O.5 Antal støttemodtagere eller hektar, der er omfattet af betalinger til mindre landbrugere
Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere (artikel 30)	O.6 Antal hektar, der er omfattet af supplerende indkomststøtte til unge landbrugere
Omfordelingsindkomststøtte (artikel 29)	O.7 Antal hektar, der er omfattet af omfordelingsindkomststøtte
Bio-ordninger (artikel 31)	O.8 Antal hektar eller husdyrenheder, der er omfattet af bio-ordninger
Risikostyringsværktøjer (artikel 76)	O.9 Antal enheder, der er omfattet af den fælles landbrugspolitik støttede risikostyringsværktøjer
Koblet indkomststøtte (artikel 32)	O.10 Antal hektar, der er omfattet af koblet indkomststøtte
	O.11 Antal dyr, der er omfattet af koblet indkomststøtte

<sup>1</sup> Data, der meddeles årligt vedrørende deres anmeldte udgifter.

<sup>2</sup> Outputindikatorer, der kun anvendes til overvågning, er markeret med MO.

Interventionstype(r)	Outputindikatorer <sup>2</sup>
Naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger (artikel 71)	O.12 Antal hektar, der er omfattet af støtte for områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, inklusive en opdeling pr. type område
Områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav (artikel 72)	O.13 Antal hektar, der er omfattet af støtte i medfør af Natura 2000 eller direktiv 2000/60/EF
Miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser (artikel 70)	O.14 Antal hektar (ekskl. skovbrugsmæssigt udnyttet) eller antal andre enheder omfattet af miljø- eller klimarelaterede forpligtelser, der er mere vidtgående end de obligatoriske krav
	O.15 Antal (skovbrugsmæssigt udnyttede) hektar eller antal andre enheder, der er omfattet af miljø- eller klimarelaterede forpligtelser, der er mere vidtgående end de obligatoriske krav
	O.16 Antal hektar eller antal andre enheder, der er omfattet af forpligtelser til vedligeholdelse af skovrejsning og skovlandbrug
	O.17 Antal hektar eller antal andre enheder, der er omfattet af støtte til økologisk landbrug
	O.18 Antal husdyrenheder, der er omfattet af støtte til dyrevelfærd, sundhed eller forbedrede biosikkerhedsforanstaltninger
	O.19 Antal operationer eller enheder til fremme af genetiske ressourcer

Interventionstype(r)	Outputindikatorer <sup>2</sup>
Investeringer (artikel 73 og 74)	O.20 Antal støttede operationer eller enheder til produktive investeringer på bedrifterne
	O.21 Antal støttede operationer eller enheder til ikkeproduktive investeringer på bedrifterne
	O.22 Antal støttede operationer eller enheder til infrastrukturinvesteringer
	O.23 Antal støttede operationer eller enheder til ikkeproduktive investeringer uden for bedriften
	O.24 Antal støttede operationer eller enheder til produktive investeringer uden for bedriften
Etablering af unge landbrugere og nye landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne (artikel 75)	O.25 Antal unge landbrugere, der modtager etableringsstøtte
	O.26 Antal nye landbrugere, der modtager etableringsstøtte (ud over unge landbrugere opført under O.25)
	O.27 Antal virksomheder i landdistrikterne, der modtager etableringsstøtte
Samarbejde (artikel 77)	O.28 Antal støttede producentsammenslutninger/-organisationer
	O.29 Antal støttemodtagere, der modtager støtte til deltagelse i officielle kvalitetsordninger
	O.30 Antal støttede operationer eller enheder til generationsskifte (ekskl. etableringsstøtte)
	O.31 Antal støttede lokaludviklingsstrategier (Leader) eller forberedende aktioner
	O.32 Antal andre støttede samarbejdsoperationer eller -enheder (undtagen EIP, der er meddelt under O.1)

Interventionstype(r)	Outputindikatorer <sup>2</sup>
Videnudveksling og informationsformidling (artikel 78)	O.33 Antal støttede uddannelses-, rådgivnings- og bevidstgørelsesaktioner eller -enheder
Horisontale indikator	O.34MO Antal hektar, på hvilke der anvendes miljøpraksis (sammenfattende indikator for det fysiske areal, der er omfattet af konditionalitet, bio-ordninger, klimaforvaltningsforpligtelser inden for land- og skovbrugsmiljø)
Interventionstyper i bestemte sektorer (artikel 47)	O.35 Antal støttede driftsprogrammer
Interventionstyper i bestemte sektorer (artikel 58)	O.36 Antal aktioner eller enheder, der modtager støtte i vinsektoren
Interventionstyper i bestemte sektorer (artikel 55)	O.37 Antal aktioner eller enheder til bevarelse eller forbedring af biavl

## KONTEKSTINDIKATORER

	Indikatornummer	Kontekstindikator
Befolkning	C.01	Samlet befolkning
	C.02	Befolkningstæthed
	C.03	Befolkningens aldersstruktur
Samlet areal	C.04	Samlet areal
	C.05	Arealdække
Arbejdsmarked	C.06	Beskæftigelsesfrekvens i landdistrikter
	C.07	Arbejdsløshedsprocent i landdistrikter
	C.08	Beskæftigelse (efter sektor, regionstype, økonomisk aktivitet)
Økonomi	C.09	BNP pr. indbygger
	C.10	Fattigdomsprocent
	C.11	Bruttoværditilvækst efter sektor og regionstype i landbruget og for primærproducenter
Bedrifter og landbrugere	C.12	Landbrugsbedrifter (bedrifter)
	C.13	Arbejdskraft i landbruget
	C.14	Bedriftslederes aldersstruktur
	C.15	Bedriftslederes landbrugsuddannelse
	C.16	Nye bedriftsledere og nye unge bedriftsledere



	Indikatornummer	Kontekstindikator
Landbrugsareal	C.17	Udnyttet landbrugsareal
	C.18	Areal egnet til kunstvanding
	C.19	Landbrug i Natura 2000-områder
	C.20	Områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger
	C.21	Landbrugsareal med landskabstræk
	C.22	Afgrødediversitet
Husdyr	C.23	Husdyrenheder
	C.24	Husdyrtæthed
Landbrugs- og bedriftsindkomst	C.25	Faktorindkomst i landbruget
	C.26	Sammenligning af landbrugsindkomster med ikke-landbrugsmæssige arbejdskraftomkostninger
	C.27	Landbrugsindkomst efter landbrugstype, region og bedriftsstørrelse i områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger
	C.28	Faste bruttoinvesteringer i landbruget
Produktivitet i landbruget	C.29	Samlet faktorproduktivitet i landbruget
	C.30	Arbejdsproduktivitet i landbruget, skovbruget og fødevarerindustrien
Handel med landbrugsprodukter	C.31	Import og eksport af landbrugsprodukter
Anden erhvervmæssig beskæftigelse	C.32	Turismeinfrastruktur
Landbrugsmetoder	C.33	Landbrugsareal udlagt til økologisk landbrug
	C.34	Landbrugsintensitet
	C.35	Værdi af produktionen inden for EU-kvalitetsordningernes rammer og af økologisk produktion

	Indikatornummer	Kontekstindikator
Biodiversitet	C.36	Indeks for agerlandsfugle
	C.37	Procentdel af arter og levesteder af fællesskabsinteresse i tilknytning til landbruget, der forbliver stabil eller udvikler sig i positiv retning
Vand	C.38	Vandforbrug i landbruget
	C.39	Vandkvalitet
		Bruttonæringsstofbalance — kvælstof Bruttonæringsstofbalance — fosfor Nitrater i grundvand
Jord	C.40	Jordens indhold af organisk kulstof i landbrugsarealer
	C.41	Jorderosion på grund af vand
Energi	C.42	Bæredygtig produktion af vedvarende energi fra landbruget og skovbruget
	C.43	Energiudnyttelse i landbruget, skovbruget og fødevarerindustrien
Klima	C.44	Drivhusgasemissioner fra landbruget
	C.45	Indikator for udvikling i landbrugssektorens modstandsdygtighed
	C.46	Direkte tab i landbruget som følge af katastrofer
Luft	C.47	Ammoniakemissioner fra landbruget
Sundhed	C.48	Salg/anvendelse af antimikrobielle stoffer til dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen
	C.49	Risici, anvendelse og virkninger ved pesticider

*BILAG II*

## INDENLANDSK STØTTE INDEN FOR RAMMERNE AF WTO I MEDFØR AF ARTIKEL 10

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Grundlæggende indkomststøtte	Afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2	5 (hvis gennemførelsen ikke er baseret på betalingsrettigheder) 6 (hvis gennemførelsen er baseret på betalingsrettigheder)
Omfordelingsindkomststøtte	Artikel 29	5 (hvis gennemførelsen af den dertil knyttede grundlæggende indkomststøtte ikke er baseret på betalingsrettigheder) 6 (hvis gennemførelsen af den dertil knyttede grundlæggende indkomststøtte er baseret på betalingsrettigheder)
Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere	Artikel 30	5 (hvis gennemførelsen af den dertil knyttede grundlæggende indkomststøtte ikke er baseret på betalingsrettigheder) 6 (hvis gennemførelsen af den dertil knyttede grundlæggende indkomststøtte er baseret på betalingsrettigheder)
Ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd (bio-ordninger)	Artikel 31, stk. 7, første afsnit, litra a)	5 (hvis gennemførelsen af den dertil knyttede grundlæggende indkomststøtte ikke er baseret på betalingsrettigheder) 6 (hvis gennemførelsen af den dertil knyttede grundlæggende indkomststøtte er baseret på betalingsrettigheder)

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd (bio-ordninger)	Artikel 31, stk. 7, første afsnit, litra b)	12
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — investeringer i materielle og immaterielle aktiver, forskning og eksperimenterende og innovative produktionsmetoder og andre aktioner inden for områder som for eksempel:	artikel 47, stk. 1, litra a)	2, 11 eller 12
— jordbevarelse, herunder forbedring af jordens kulstof- og jordstruktur og reduktion af forurenende stoffer	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. i)	12
— forbedring af anvendelsen og forsvarlig forvaltning af vand, herunder vandbesparelse, vandbeskyttelse og dræning	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. ii)	12
— forebyggelse af skader forårsaget af ugunstige vejrforhold og fremme af udviklingen og brugen af sorter, racer og forvaltningspraksis, der er tilpasset de ændrede klimaforhold	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. iii)	12

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
— øget energibesparelse, energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energi	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. iv)	11 eller 12
— økologisk emballage, udelukkende inden for forskning og forsøgsproduktion	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. v)	2
— biosikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. vi)	12
— reduktion af emissioner og affald og forbedring af anvendelsen af biprodukter, herunder genanvendelse og valorisering heraf, samt forvaltning af affald	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. vii)	11 eller 12
— forbedring af modstandsdygtigheden over for skadegørere og reduktion af risici og virkninger fra anvendelsen af pesticider, herunder gennemførelse af integrerede metoder til bekæmpelse af skadegørere	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. viii)	2, 11 eller 12
— forbedring af modstandsdygtigheden over for dyresygdomme og reduktion af anvendelsen af veterinærlægemidler, herunder antibiotika	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. ix)	2
— etablering og sikring af levesteder, der er gunstige for biodiversiteten	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. x)	12
— forbedring af produktkvaliteten	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. xi)	2

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
— forbedring af de genetiske ressourcer	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. xii)	2
— forbedring af ansættelsesvilkår og sikring af overholdelse af arbejdsgiverforpligtelser samt sundheds- og sikkerhedskrav på arbejdspladsen i overensstemmelse med direktiv 89/391/EØF, 2009/104/EF og (EU) 2019/1152	Artikel 47, stk. 1, litra a), nr. xiii)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — rådgivningstjenester og teknisk bistand	Artikel 47, stk. 1, litra b)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — uddannelse og udveksling af bedste praksis	Artikel 47, stk. 1, litra c)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — økologisk eller integreret produktion	Artikel 47, stk. 1, litra d)	12

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — aktioner til forbedring af bæredygtigheden og effektiviteten i forbindelse med transport og oplagring	Artikel 47, stk. 1, litra e)	11, 12 eller 2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — salg fremstød, kommunikation og afsætning	Artikel 47, stk. 1, litra f)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — kvalitetsordninger	Artikel 47, stk. 1, litra g)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — sporbarheds- og certificeringssystemer	Artikel 47, stk. 1, litra h)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer	Artikel 47, stk. 1, litra i)	11, 2 eller 12
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — gensidige fonde	Artikel 47, stk. 2, litra a)	7 eller 2

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — investeringer i materielle og immaterielle aktiver	Artikel 47, stk. 2, litra b)	11 eller 2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — genplantning af frugtplantager eller olivenlunde	Artikel 47, stk. 2, litra d)	8
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — genoprettelse af husdyrbestanden af sundhedsmæssige årsager eller på grund af tab som følge af naturkatastrofer	Artikel 47, stk. 2, litra e)	8
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — vejledning	Artikel 47, stk. 2, litra j)	2
Frugt og grøntsager, humle, olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — gennemførelse og forvaltning af tredjelandes plantesundhedskrav	Artikel 47, stk. 2, litra k)	2



Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Frugt og grøntsager, humle, Olivenolie, spiseoliven og andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f) — kommunikationsaktioner	Artikel 47, stk. 2, litra l)	2
Biavl — rådgivningstjenester, teknisk bistand, uddannelse, oplysninger og udveksling af bedste praksis	Artikel 55, stk. 1, litra a)	2
Biavl — investeringer i materielle og immaterielle aktiver samt andre aktioner, herunder til støtte for: bekæmpelse af skadegørere og bisygdomme	Artikel 55, stk. 1, litra b), nr. i)	11, 12 eller 2
Biavl — investering i materielle og immaterielle aktiver samt andre aktioner, herunder til støtte for forebyggelse af skader forårsaget af ugunstige vejrforhold, udvikling og brug af forvaltningspraksis	Artikel 55, stk. 1, litra b), nr. ii)	11, 12 eller 2
Biavl — støtte til laboratorier	Artikel 55, stk. 1, litra c)	2
Biavl — forskningsprogrammer	Artikel 55, stk. 1, litra e)	2
Biavl — salgsmæssig støtte, kommunikation og markedsføring	Artikel 55, stk. 1, litra f)	2

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Biavl — forbedring af produktkvaliteten	Artikel 55, stk. 1, litra g)	2
Vin — omstrukturering og omstilling	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a)	8, 11 eller 12
Vin — investeringer i materielle og immaterielle aktiver	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra b)	11
Vin — materielle og immaterielle investeringer i innovation	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra e)	11
Vin — rådgivningstjenester	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra f)	2
Vin — oplysningsaktioner	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra h)	2
Vin — fremme af vinturisme	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra i)	2
Vin — forbedring af markedskendskabet	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra j)	2
Vin — salgsfremstød og kommunikation	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra k)	2
Vin — administrationsomkostninger forbundet med gensidige fonde	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra l)	2
Vin — investeringer med henblik på at øge bæredygtighed	Artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra m)	11, 12 eller 2

Interventionstype	Henvisning i denne forordning	Stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den »grønne boks«)
Miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser	Artikel 70	12
Naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger	Artikel 71	13
Områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav	Artikel 72	12
Investeringer	Artikel 73	11 eller 8
Investeringer i kunstvanding	Artikel 74	11
Samarbejde	Artikel 77	2
Videnudveksling og informationsformidling	Artikel 78	2

---

## BILAG III

## BESTEMMELSER OM KONDITIONALITET I MEDFØR AF ARTIKEL 12

LF: lovgivningsbestemte forvaltningskrav

GLM: normer for god landbrugs- og miljømæssig stand for jord

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætning n med normen
Klima og miljø	Klimaforandringer (modvirkning af og tilpasning til)	GLM 1	Opretholdelse af permanente græsarealer på grundlag af en andel af permanente græsarealer i forhold til landbrugsareal på nationalt, regionalt eller subregionalt plan eller i en sammenslutning af bedrifter eller en enkelt bedrift sammenlignet med referenceåret 2018 Maksimalt fald på 5 % i forhold til referenceåret	Almindelig bestemmelse til beskyttelse mod omstilling til andre landbrugsmæssige anvendelsesformål for at bevare kulstoflagrene
		GLM 2	Beskyttelse af vådområder og tørveområder <sup>1</sup>	Beskyttelse af kulstofrige jorder
		GLM 3	Forbud mod afbrænding af stubmarker, undtagen af plantesundhedshensyn	Bevaring af jordens indhold af organiske stoffer

<sup>1</sup> Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer fastsætte, at denne GLM-norm først finder anvendelse fra ansøgningsåret 2024 eller 2025. I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne bevise, at udsættelsen er nødvendig for oprettelsen af forvaltningssystemet i overensstemmelse med en detaljeret planlægning.  
Når medlemsstaterne fastlægger GLM 2-normen, sikrer de, at der på de pågældende arealer kan opretholdes en landbrugsaktivitet, der er egnet til at kvalificere jorden som landbrugsareal.

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætning n med normen
	Vand	LF 1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1): artikel 11, stk. 3, litra e) og litra h), vedrørende obligatoriske krav til kontrol af diffuse kilder til forurening gennem fosfater	
		LF 2	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1): artikel 4 og 5	
		GLM 4	Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb <sup>1</sup>	Beskyttelse af vandløb mod forurening og afstrømning

<sup>1</sup> Bræmmerne langs vandløb i henhold til denne GLM-norm skal som hovedregel og i overensstemmelse med EU-retten overholde en mindstebredde på 3 meter uden brug af pesticider og gødning. I områder med betydelig afvands- og vandingsgrøfter kan medlemsstaterne, hvis det er behørigt begrundet for disse områder, justere minimumsbredden i overensstemmelse med særlige lokale forhold.

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætningerne med normen
	Jord (beskyttelse og kvalitet)	GLM 5	Jordbearbejdning, mindskelse af risikoen for jordforringelse og erosion, herunder hensyntagen til hælningsgraden	Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand, for at begrænse erosion
		GLM 6	Minimumsjorddække for at undgå bar jord i de perioder, der er mest følsomme <sup>1</sup>	Beskyttelse af jorden i de mest følsomme perioder
		GLM 7	Omdrift på agerjord, undtagen for afgrøder, der dyrkes under vand <sup>2</sup>	Bevarelse af jordens potentiale

<sup>1</sup> I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne i de berørte regioner tilpasse minimumsnormerne for at tage hensyn til den korte vækstperiode, der følger af vinterperiodens længde og strenghed.

<sup>2</sup> Omdrift består af en udskiftning af afgrøden mindst en gang om året på parcelliveau (undtagen flerårige afgrøder, græs og andet grøntfoder og braklagt jord), herunder passende forvaltede biafgrøder.

På grundlag af forskellige landbrugsmetoder og landbrugsmæssige klimaforhold, kan medlemsstaterne i de berørte regioner tillade anden praksis med øget vekseldrift med bælgafgrøder eller afgrødediversificering, som har til formål at forbedre og bevare jordens potentiale i overensstemmelse med målene for denne GLM-norm.

Medlemsstaterne kan fra forpligtelsen i henhold til denne norm fritage bedrifter:

- a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder, er braklagt, anvendes til dyrkning af bælgfrugter eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser
- b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er anvendt som permanente græsarealer, til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand enten i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af sådanne anvendelser eller
- c) med en størrelse på op til 10 hektar agerjord.

Medlemsstaterne kan indføre en maksimumsgrænse for det areal, der er dækket af en enkelt afgrøde, for at undgå store monokulturer.

Landbrugere, der er certificeret i henhold til forordning (EU) 2018/848, anses for at overholde denne GLM-norm.

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætning n med normen
	Biodiversitet og landskab (beskyttelse og kvalitet)	LF 3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7): artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 4, stk. 1, 2 og 4	
		LF 4	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7): artikel 6, stk. 1 og 2	

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætningerne med normen
		GLM 8	<ul style="list-style-type: none"> <li>— Mindsteandel af landbrugsareal afsat til ikkeproduktive områder eller landskabstræk <sup>1</sup></li> <li>— Mindsteandel på mindst 4 % af agerjord på bedriftsniveau afsat til ikkeproduktive arealer og landskabstræk, herunder braklagt jord.</li> </ul>	Vedligeholdelse af ikkeproduktive landskabstræk og områder med det formål at forbedre biodiversiteten på bedriften

<sup>1</sup> Medlemsstaterne kan fra forpligtelsen i henhold til dette led fritage bedrifter:

- a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder, er braklagt, anvendes til dyrkning af bælgrugter eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser
- b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er anvendt som permanente græsarealer, til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand enten i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af sådanne anvendelser eller
- c) med en størrelse på op til 10 hektar agerjord.

Medlemsstater, hvor mere end 50 % af det samlede jordareal er dækket af skov, kan fritage bedrifter beliggende i områder, der af disse medlemsstater er udpeget som områder med naturbetingede begrænsninger i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 1305/2013 fra forpligtelsen i dette led, forudsat at mere end 50 % af jordarealet i den enhed, der er omhandlet i dette stykkes andet punktum, er dækket af skov, og andelen af skovområde i forhold til landbrugsarealer er højere end 3:1. Arealet med skov og andelen af skov i forhold til landbrugsarealer vurderes på et arealniveau, der svarer til LAU2-niveauet, eller på niveauet for en anden klart afgrænset enhed, der dækker et enkelt tydeligt tilstødende geografisk areal med lignende landbrugsmæssige betingelser.



Område	Hovedgenstand	Krav og normer	Hovedmålsætningerne med normen
		<p>— Hvis en landbruger forpligter sig til at afsætte mindst 7 % af sin agerjord til ikkeproduktive arealer eller landskabstræk, herunder braklagt jord, under en udvidet bioordning i overensstemmelse med artikel 31, stk. 6, begrænses den andel, der skal henføres til overholdelsen af denne GLM-norm, til 3 %.</p> <p>— Mindsteandel på mindst 7 % af agerjord på bedriftsniveau, hvis dette også omfatter efterafgrøder eller kvælstofbindende afgrøder dyrket uden brug af plantebeskyttelsesmidler, hvoraf 3 % skal være braklagt eller ikkeproduktiv jord. Medlemsstaterne bør anvende vægtningsfaktoren 0,3 for efterafgrøder.</p>	

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætninge n med normen
			<ul style="list-style-type: none"><li>— Bevarelse af landskabstræk</li><li>— Forbud mod klipning af hække og træer i fuglernes yngletid</li><li>— Som en valgmulighed foranstaltninger til at undgå invasive plantearter</li></ul>	
		GLM 9	Forbud mod omlægning eller pløjning af permanente græsarealer, der er udpeget som miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder	Beskyttelse af levesteder og arter

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætning n med normen
Folkesundhed og plantesundhed	Fødevarerikkerhed	LF 5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevareret, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1):  artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1 <sup>1</sup> , og artikel 18, 19 og 20	

<sup>1</sup>

Som især gennemført ved:

- artikel 14 i forordning (EF) nr. 470/2009 og bilag til forordning (EU) nr. 37/2010
- forordning (EF) nr. 852/2004: artikel 4, stk. 1, og bilag I, del A (afsnit II, punkt 4, litra g), h) og j), punkt 5, litra f) og h), punkt 6; afsnit III, punkt 8, litra a), b), d) og e), og punkt 9, litra a) og c))
- forordning (EF) nr. 853/2004: artikel 3, stk. 1, bilag III, afsnit IX, kapitel I (nr. I, punkt 1, litra b), c), d) og e), punkt 2, litra a), nr. i), ii) og iii), litra b), nr. i) og ii), litra c), punkt 3, punkt 4, punkt 5, nr. II, litra A, punkt 1, 2, 3 og 4, nr. II, litra B, punkt 1, litra a) og d), punkt 2, punkt 4, litra a) og b)), bilag III, afsnit X, kapitel I, punkt 1
- forordning (EF) nr. 183/2005: artikel 5, stk. 1, 5 og 6, bilag I, del A (nr. I, punkt 4, litra e) og g), nr. II, punkt 2, litra a), b) og e)), og bilag III (under overskriften »FODRING«, punkt 1, med overskriften »Opbevaring«, første og sidste punktum, og punkt 2, med overskriften »Fordeling«, tredje punktum), og
- forordning (EF) nr. 396/2005: artikel 18.

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætning n med normen
		LF 6	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3): artikel 3, litra a), b), d) og e), og artikel 4, 5 og 7	
	Plantebeskyttelsesmidler	LF 7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1): artikel 55, første og andet punktum	
		LF 8	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71):	

Område	Hovedgenstand	Krav og normer		Hovedmålsætning n med normen
			artikel 5, stk. 2, og artikel 8, stk. 1-5 artikel 12 vedrørende begrænsninger i anvendelsen af pesticider i beskyttede områder, der er fastlagt på grundlag af direktiv 2000/60/EF og Natura 2000-lovgivningen artikel 13, stk. 1 og 3, om håndtering og opbevaring af pesticider og bortskaffelse af rester	
Dyrevelfærd	Dyrevelfærd	LF 9	Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7): artikel 3 og 4	
		LF 10	Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5): artikel 3 og 4	
		LF 11	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23): artikel 4	

*BILAG IV*

## BESTEMMELSER OM SOCIAL KONDITIONALITET I MEDFØR AF ARTIKEL 14

Område	Gældende lovgivning	Relevante bestemmelser	Krav
Beskæftigelse	Gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår Direktiv (EU) 2019/1152	Artikel 3	Ansættelsesvilkår skal forelægges skriftligt (»ansættelseskontrakt«)
		Artikel 4	Det skal sikres, at beskæftigelsen i landbruget er omfattet af en ansættelseskontrakt
		Artikel 5	Ansættelseskontrakten skal forelægges inden for de første syv arbejdsdage
		Artikel 6	Ændringer i ansættelsesforholdet skal meddeles i form af et dokument
		Artikel 8	Prøvetid
		Artikel 10	Betingelser vedrørende minimumsforudsigelighed i arbejdet
		Artikel 13	Obligatorisk uddannelse

Område	Gældende lovgivning	Relevante bestemmelser	Krav
Sundhed og sikkerhed	Foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed Direktiv 89/391/EØF	Artikel 5	Generel bestemmelse om arbejdsgiverens pligt til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed
		Artikel 6	Generel forpligtelse for arbejdsgiverne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af sikkerhed og sundhed, herunder forebyggelse af risici og tilvejebringelse af information og uddannelse
		Artikel 7	Beskyttelses- og forebyggelsestjenester: arbejdstager(e) udpeges til sundheds- og sikkerhedsaktiviteter, eller kompetent eksternt tjeneste ansættes
		Artikel 8	Arbejdsgiveren skal træffe foranstaltninger vedrørende førstehjælp, brandbekæmpelse og evakuering af arbejdstagerne
		Artikel 9	Arbejdsgivernes forpligtelser med hensyn til risikovurdering, beskyttelsesforanstaltninger og -udstyr samt registrering og indberetning af arbejdsulykker
		Artikel 10	Underretning af arbejdstagerne om risici for sikkerhed og sundhed og om beskyttende og forebyggende foranstaltninger
		Artikel 11	Høring og inddragelse af arbejdstagerne i behandlingen af alle spørgsmål, der vedrører sikkerhed og sundhed under arbejdet
		Artikel 12	Arbejdsgiveren skal sikre, at arbejdstagerne modtager passende oplæring inden for sikkerhed og sundhed

Område	Gældende lovgivning	Relevante bestemmelser	Krav
	Minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr Direktiv 2009/104/EF	Artikel 3	Almindelige forpligtelser til at sikre, at arbejdsudstyret er beregnet til arbejde, der skal udføres af arbejdstagerne, således at deres sikkerhed eller sundhed sikres
		Artikel 4	Regler vedrørende arbejdsudstyr: skal være i overensstemmelse med direktivet og fastsatte minimumskrav og skal vedligeholdes på passende vis
		Artikel 5	Kontrol af arbejdsudstyr — udstyret skal kontrolleres efter montering, og periodisk kontrol skal foretages af kvalificeret personale
		Artikel 6	Brugen af arbejdsudstyr med særlig risiko forbeholdes de arbejdstagere, der har til opgave at anvende det, og alle reparationer, ændringer og vedligeholdelse, der skal udføres af udpegede arbejdstagere
		Artikel 7	Ergonomi og sundhed under arbejdet
		Artikel 8	Arbejdstagerne skal modtage fyldestgørende oplysninger om og i givet fald brugsanvisninger til arbejdsudstyret
		Artikel 9	Arbejdstagerne skal modtage fyldestgørende oplæring



## BILAG V

## MEDLEMSSTATERNES TILDELINGER TIL DIREKTE BETALINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 87, STK. 1, FØRSTE AFSNIT

(EUR, løbende priser)

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Belgien	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bulgarien	808 442 754	817 072 343	825 701 932	834 331 520	834 331 520
Tjekkiet	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Danmark	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Tyskland	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Estland	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Irland	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996
Grækenland	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043
Spanien	4 874 879 750	4 882 179 366	4 889 478 982	4 896 778 599	4 896 778 599
Frankrig	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Kroatien	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Italien	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Cypern	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Letland	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Litauen	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luxembourg	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Ungarn	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Nederlandene	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327
Østrig	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Polen	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugal	613 619 128	622 403 166	631 187 204	639 971 242	639 971 242
Rumænien	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Slovenien	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovakiet	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Finland	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Sverige	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

## BILAG VI

## LISTE OVER PRODUKTER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 42, LITRA f)

KN-kode	Beskrivelse
ex 0101	Heste, æsler, muldyr og mulæsler, levende:
	– Heste
0101 21 00	– – Racerene avlsdyr <sup>1</sup>
0101 29	– – Andet:
0101 29 10	– – – Til slagtning
0101 29 90	– – – Andet
0101 30 00	– Æsler
0101 90 00	– Andet
ex 0103	Svin, levende:
0103 10 00	– Racerene avlsdyr <sup>2</sup>
ex 0106	Andre dyr, levende:
0106 14 10	– Tamkaniner
ex 0106 19 00	– – Andre: rensdyr og hjorte
0106 33 00	– – Strudse: emuer ( <i>Dromaius novaehollandiae</i> )
0106 39 10	– – – Duer
0106 39 80	– – – Andre fugle

<sup>1</sup> Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. forordning (EU) 2016/1012 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/262 af 17. februar 2015 om metoder til identifikation af dyr af hestefamilien, jf. Rådets direktiv 90/427/EØF og 2009/156/EF (hestepasforordningen) (EUT L 59 af 3.3.2015, s. 1).

<sup>2</sup> Forordning (EU) 2016/1012.

KN-kode	Beskrivelse
ex 0205 00	Hestekød, fersk, kølet eller frosset
ex 0208	Andet kød og spiselige slagtebiprodukter, fersk, kølet eller frosset:
ex 0208 10 10	-- Kød af tamkaniner
ex 0208 90 10	-- Kød af tamduer
ex 0208 90 30	-- Kød af vildt, undtagen kaniner og harer
ex 0208 90 60	-- Kød af rensdyr
ex 0407	Fugleæg med skal, friske, konserverede eller kogte:
0407 19 90	– Befrugtede, undtagen af fjerkræ
0407 29 90	– Andre friske æg, undtagen af fjerkræ
0407 90 90	– Andre æg, undtagen af fjerkræ
0701	Kartofler, friske eller kølede
ex 0713	Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede:
ex 0713 10	– Ærter ( <i>Pisum sativum</i> ):
0713 10 90	-- Undtagen til udsæd
ex 0713 20 00	– Kikærter:
	-- Undtagen til udsæd
	– Bønner ( <i>Vigna</i> arter, <i>Phaseolus</i> arter):
ex 0713 31 00	-- Bønner af arterne <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eller <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
	--- Undtagen til udsæd
ex 0713 32 00	-- Små røde (Adzuki) bønner ( <i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i> ):
	--- Undtagen til udsæd

KN-kode	Beskrivelse
ex 0713 33	-- Havebønner ( <i>Phaseolus vulgaris</i> ):
0713 33 90	--- Undtagen til udsæd
ex 0713 34 00	-- Bambarajordnødder ( <i>Vigna subterranea</i> eller <i>Voandzeia subterranea</i> ):
	--- Undtagen til udsæd
ex 0713 35 00	-- Vignabønner ( <i>Vigna unguiculata</i> ):
	--- Undtagen til udsæd
ex 0713 39 00	--Andet:
	--- Undtagen til udsæd
ex 0713 40 00	- Linser:
	-- Undtagen til udsæd
ex 0713 50 00	- Vælskbønner ( <i>Vicia faba</i> var. major) og hestebønner ( <i>Vicia faba</i> var. equina og <i>Vicia faba</i> var. minor):
	-- Undtagen til udsæd
ex 0713 60 00	- Ærtebønner ( <i>Cajanus cajan</i> ):
	-- Undtagen til udsæd
ex 0713 90 00	- Andet:
	-- Undtagen til udsæd
1201 90 00	Sojabønner, også knuste, undtagen til udsæd
1202 41 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, med skal, undtagen til udsæd
1202 42 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, afskallede, også knuste, undtagen til udsæd

KN-kode	Beskrivelse
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Hørfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1205 10 90	Rybsfrø og rapsfrø med lavt indhold af erucasyre, også knuste, undtagen til udsæd
1205 90 00	Andre rybsfrø eller rapsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1206 00 91	Solsikkefrø, afskallede; i grå- og hvidstribet skal, også knuste, undtagen til udsæd
1206 00 99	Andre solsikkefrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 29 00	Bomuldsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 40 90	Sesamfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 50 90	Sennepsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 60 00	– Saflorfrø ( <i>Carthamus tinctorius</i> )
1207 91 90	Valmuefrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 99 91	Hampefrø, også knuste, undtagen til udsæd
ex 1207 99 96	Andre olieholdige frø og frugter, også knuste, undtagen til udsæd
ex 1209 29 50	--- Lupinfrø, undtagen til udsæd
ex 1211	Planter og plantedele (herunder frø og frugter) af den art, der hovedsagelig anvendes til fremstilling af parfumer, farmaceutiske produkter, insektbekæmpelsesmidler, afsvampningsmidler og lign., friske eller tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, undtagen varer henhørende under KN-kode ex 1211 90 86 i del IX

KN-kode	Beskrivelse
1212 94 00	Cikorierod
ex 1214	Kålroer, runkelroer, andre foderrodfrugter, hø, lucerne, kløver, esparsette, foderkål, lupin, vikker og lignende foderprodukter, også som pellets:
ex 1214 10 00	– Mel og pellets af lucerne:
	– – – Undtagen lucerne kunsttørret ved varme eller lucerne tørret på anden måde og formalet
ex 1214 90	– Andet:
1214 90 10	– – Runkelroer, kålroer og andre foderrodfrugter
ex 1214 90 90	– – Andre varer end:
	– – – Esparsette, kløver, lupin, vikker og lignende foderprodukter, kunsttørret ved varme, undtagen hø og foderkål samt produkter med indhold af hø
	– – – Esparsette, kløver, lupin, vikke, stenklover, sædfladbælg og kællingetand, tørret på anden måde og formalet
ex 2206	Andre gærede drikkevarer (f.eks. æblecider, pære cider og mjød); blandinger af gærede drikkevarer samt blandinger af gærede drikkevarer med ikkealkoholholdige drikkevarer, ikke andetsteds tariferet:
ex 2206 00 31 – ex 2206 00 89	– Gærede drikkevarer, undtagen piquettevin
5201	Bomuld, ikke kartet eller kæmmet



*BILAG VII*

## MEDLEMSSTATERNES TILDELINGER (PR. REGNSKABSÅR)

## TIL INTERVENTIONSTYPER I VINSEKTOREN

## SOM OMHANDLET I ARTIKEL 88, STK. 1

	EUR (løbende priser)
Bulgarien	25 721 000
Tjekkiet	4 954 000
Tyskland	37 381 000
Grækenland	23 030 000
Spanien	202 147 000
Frankrig	269 628 000
Kroatien	10 410 000
Italien	323 883 000
Cypern	4 465 000
Litauen	43 000
Ungarn	27 970 000
Østrig	13 155 000
Portugal	62 670 000
Rumænien	45 844 000
Slovenien	4 849 000
Slovakiet	4 887 000

---

*BILAG VIII*MEDLEMSSTATERNES TILDELINGER TIL BOMULD  
SOM OMHANDLET I ARTIKEL 87, STK. 1, ANDET AFSNIT

(EUR, løbende priser)

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Bulgarien	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820
Grækenland	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000
Spanien	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640
Portugal	177 589	177 589	177 589	177 589	177 589

*BILAG IX*

MEDLEMSSTATERNES TILDELINGER TIL DIREKTE BETALINGER UDEN BOMULD OG INDEN OVERFØRSLERNE  
SOM OMHANDLET I ARTIKEL 87, STK. 1, TREDJE AFSNIT

(EUR, løbende priser)

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Belgien	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bulgarien	805 884 934	814 514 523	823 144 112	831 773 700	831 773 700
Tjekkiet	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Danmark	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Tyskland	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Estland	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Irland	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Grækenland	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043
Spanien	4 815 189 110	4 822 488 726	4 829 788 342	4 837 087 959	4 837 087 959
Frankrig	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537
Kroatien	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Italien	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Cypern	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Letland	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Litauen	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luxembourg	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Ungarn	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Nederlandene	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Østrig	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Polen	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugal	613 441 539	622 225 577	631 009 615	639 793 653	639 793 653
Rumænien	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196
Slovenien	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovakiet	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Finland	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Sverige	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

*BILAG X*

## MEDLEMSSTATERNES TILDELINGER (PR. REGNSKABSÅR)

## TIL INTERVENTIONSTYPER I BIAVLSSEKTOREN

## SOM OMHANDLET I ARTIKEL 88, STK. 2

	EUR (løbende priser)
Belgien	422 967
Bulgarien	2 063 885
Tjekkiet	2 121 528
Danmark	295 539
Tyskland	2 790 875
Estland	140 473
Irland	61 640
Grækenland	6 162 645
Spanien	9 559 944
Frankrig	6 419 062
Kroatien	1 913 290
Italien	5 166 537
Cypern	169 653
Letland	328 804
Litauen	549 828
Luxembourg	30 621
Ungarn	4 271 227

	EUR (løbende priser)
Malta	14 137
Nederlandene	295 172
Østrig	1 477 188
Polen	5 024 968
Portugal	2 204 232
Rumænien	6 081 630
Slovenien	649 455
Slovakiet	999 973
Finland	196 182
Sverige	588 545

---









## BILAG XII

MINIMUMSBELØB FORBEHOLDT DEN SPECIFIKKE MÅLSÆTNING,  
 DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 6, STK. 1, LITRA g)

(løbende priser, i EUR)

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Belgien	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778
Bulgarien	24 176 548	24 435 436	24 694 323	24 953 211	24 953 211
Tjekkiet	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419
Danmark	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018
Tyskland	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864
Estland	5 893 097	5 978 919	6 064 741	6 150 562	6 150 562
Irland	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460
Grækenland	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801
Spanien	144 455 673	144 674 662	144 893 650	145 112 639	145 112 639

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Frankrig	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016
Kroatien	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107
Italien	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875
Cypern	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426
Letland	10 476 789	10 629 363	10 781 938	10 934 512	10 934 512
Litauen	17 611 931	17 868 416	18 124 900	18 381 384	18 381 384
Luxembourg	982 435	982 435	982 435	982 435	982 435
Ungarn	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555
Malta	137 821	137 821	137 821	137 821	137 821
Nederlandene	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470
Østrig	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455
Polen	92 772 500	93 708 015	94 643 530	95 579 044	95 579 044
Portugal	18 403 246	18 666 767	18 930 288	19 193 810	19 193 810

Kalenderår	2023	2024	2025	2026	2027 og efterfølgende år
Rumænien	58 407 631	59 234 372	60 061 114	60 887 856	60 887 856
Slovenien	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902
Slovakiet	12 026 832	12 172 635	12 318 439	12 464 242	12 464 242
Finland	15 580 507	15 635 064	15 689 620	15 744 176	15 744 176
Sverige	20 583 959	20 590 803	20 597 648	20 604 493	20 604 493

*BILAG XIII*

EU-RETSAKTER INDEN FOR MILJØ OG KLIMA,  
SOM MÅLSÆTNINGERNE I MEDLEMSSTATERNES STRATEGISKE PLANER  
SKAL BIDRAGE TIL OG VÆRE I OVERENSSTEMMELSE MED  
I MEDFØR AF ARTIKEL 108, 109 OG 115

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle
- Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger
- Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF

- 
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013
  - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider.
-



*BILAG XIV*

## RAPPORTERING PÅ GRUNDLAG AF ET SÆT HOVEDINDIKATORER

## I MEDFØR AF ARTIKEL 142

Indikatorer for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)

og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

Målsætning	Hovedindikatorer
At støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i landbrugssektoren i hele Unionen med henblik på øget fødevarerikkerhed og landbrugsmæssig diversitet på lang sigt samt sikring af den økonomiske bæredygtighed af landbrugsproduktionen i Unionen	O.3 Antal modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik C.25 Faktorindkomst i landbruget R.6 Omfordele til mindre bedrifter: procentdel af yderligere direkte betalinger pr. hektar til støtteberettigede bedrifter under gennemsnitlig bedriftsstørrelse (sammenlignet med gennemsnittet)
At styrke markedsorienteringen og øge bedrifternes konkurrenceevne både på kort og lang sigt, herunder større fokus på forskning, teknologi og digitalisering	R.9 Modernisering af bedrifter: andel af bedrifter, der modtager investeringsstøtte til omstrukturering og modernisering, herunder forbedring af ressourceeffektivitet
At forbedre landbrugernes position i værdikæden	R.10 Bedre organisering af forsyningskæden: andel af bedrifter, der deltager i producentsammenslutninger, producentorganisationer, lokale markeder, korte forsyningskæder og kvalitetsordninger, der modtager støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

Målsætning	Hovedindikatorer
<p>At bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, herunder ved at reducere drivhusgasemissioner og øge kulstofbinding, samt fremme bæredygtig energi</p>	<p>I.10 Bidrage til modvirkning af klimaforandringer: drivhusgasemissioner fra landbruget</p> <p>R.14 Kulstoflagring i jorden og biomassen: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til at reducere emissioner eller opretholde eller forbedre kulstoflagringen (herunder permanente græsarealer, permanente afgrøder med permanent plantedække, landbrugsarealer i vådområder og tørvearealer)</p> <p>R.17 Arealer med skovrejsning: areal, der modtager støtte til skovrejsning, skovlandbrug og genopretning, med opdelinger</p>
<p>At fremme bæredygtig udvikling og effektiv forvaltning af naturressourcer som vand, jord og luft, herunder ved at mindske afhængigheden af kemikalier</p>	<p>O.34 Antal hektar, på hvilke der anvendes miljøpraksis (sammenfattende indikator for det fysiske areal, der er omfattet af konditionalitet, bio-ordninger, klimaforvaltningsforpligtelser inden for land- og skovbrugsmiljø)</p> <p>I.15 Forbedre vandkvaliteten: bruttonæringsstofbalance på landbrugsarealer</p> <p>I.16 Nedbringe næringsstofudvaskningen: nitrater i grundvand – procentdel af grundvandsstationer med en nitratkoncentration over 50 mg/l i henhold til direktiv 91/676/EØF</p> <p>I.18 Bæredygtig og reduceret anvendelse af pesticider: risici, anvendelse og virkninger ved pesticider</p> <p>R.19 Forbedre og beskytte jordkvaliteten: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA) under støttede forpligtelser, der er omfattet af støttede forpligtelser til en bedre forvaltning af jordbunden med henblik på at forbedre jordkvaliteten og biota (f.eks. reducere jordbearbejdning, jorrdække med afgrøder, vekseldrift blandet andet med bælgafrøder)</p> <p>R.20 Forbedre luftkvaliteten: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til at nedbringe udledningen af ammoniak</p>

Målsætning	Hovedindikatorer
	<p>R.21 Beskytte vandkvaliteten: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til vandkvalitet</p> <p>R.22 Bæredygtig næringsstofforvaltning: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser vedrørende bedre næringsstofforvaltning</p> <p>R.24 Bæredygtig og reduceret anvendelse af pesticider: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA) i henhold til støttede specifikke forpligtelser, der førte til bæredygtig anvendelse af pesticider med henblik på at mindske risici og virkninger ved pesticider</p>
<p>At bidrage til at standse og vende biodiversitetstab, forbedre økosystemtjenesterne og bevare levesteder og landskaber</p>	<p>C.33 Landbrugsareal udlagt til økologisk landbrug</p> <p>I.21 Bedre ydelse af økosystemtjenester: andel af landbrugsareal med landskabstræk</p> <p>R.29 Udvikle økologisk landbrug: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der modtager støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, fordelt på bevarelse af og omlægning til økologisk landbrug</p> <p>R.34 Bevare landskabstræk: andel af udnyttet landbrugsareal (ULA), der er omfattet af støttede forpligtelser til forvaltning af landskabstræk, herunder levende hegn og træer</p>
<p>At tiltrække og fastholde unge landbrugere og nye landbrugere og fremme bæredygtig virksomhedsudvikling i landdistrikterne</p>	<p>R.36 Generationsskifte: antal unge landbrugere, der nyder godt af at etablere sig med støtte fra den fælles landbrugspolitik, herunder en opdeling efter køn</p>

Målsætning	Hovedindikatorer
At fremme beskæftigelse, vækst, kønsligestilling, herunder kvinders deltagelse i landbruget, social inklusion og lokaludvikling i landdistrikterne, herunder cirkulær bioøkonomi og bæredygtigt skovbrug	R.37 Vækst og beskæftigelse i landdistrikter: nye arbejdspladser støttet i projekter under den fælles landbrugspolitik
	R.38 Dækning under Leader: andel af befolkningen i landdistrikter, der er omfattet af lokale udviklingsstrategier
At forbedre den måde, hvorpå landbruget i Unionen reagerer på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder vedrørende sikre og nærende fødevarer af høj kvalitet, der er produceret på bæredygtig vis, mindske madspild samt forbedre af dyrevelfærd og bekæmpe antimikrobiel resistens	R.41 Forbinde landdistrikterne i Europa: andel af befolkningen i landdistrikter, der gennem støtte under den fælles landbrugspolitik har forbedret adgang til tjenester og infrastruktur
	I.28 Begrænse antimikrobielle stoffer til opdrættede dyr: salg/anvendelse af antimikrobielle stoffer til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen
Modernisering af landbruget og landdistrikterne ved at fremme og dele viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne og tilskynde til udbredelsen heraf blandt landbrugere gennem bedre adgang til forskning, innovation, videnudveksling og uddannelse	R.43 Begrænse anvendelsen af antimikrobielle stoffer: andel af husdyrenheder, der er omfattet af støttede aktioner for at begrænse anvendelsen af antimikrobielle stoffer (forebyggelse/nedbringelse)
	R.44 Forbedre dyrevelfærd: andel af husdyrenheder, der er omfattet af støttede aktioner til forbedring af dyrevelfærden
R.1 Forbedring af præstation gennem viden og innovation: antal personer, der modtager rådgivning, uddannelse og udveksling af viden eller deltager i operationelle grupper under det europæiske innovationspartnerskab (EIP), som støttes af den fælles landbrugspolitik til forbedring af den bæredygtige økonomiske og sociale præstation, miljø- og klimapræstation og ressourceeffektivitet	

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/2116****af 2. december 2021****om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 322, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget <sup>(3)</sup>,

efter den almindelige lovgivningsprocedure <sup>(4)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« konkluderes det, at den fælles landbrugspolitik svar på fremtidens udfordringer og muligheder fortsat bør intensiveres, navnlig med hensyn til at sætte skub i beskæftigelse, vækst og investeringer, styrke bekæmpelsen af og tilpasningen til klimaændringer og bringe forskning og innovation ud af laboratorierne og ud på marker og markeder. Den fælles landbrugspolitik bør desuden imødekomme borgernes bekymringer vedrørende bæredygtig landbrugsproduktion.
- (2) I overensstemmelse med artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør der i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik tages hensyn til målene i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, herunder Unionens forpligtelser vedrørende modvirkning af klimaændringer og udviklingssamarbejde.
- (3) Den gældende fælles landbrugspolitik overholdelsesorienterede gennemførelsesmodel bør tilpasses for at sikre, at der lægges større vægt på resultater og præstation. Unionen bør derfor fastsætte de grundlæggende politiske målsætninger, interventionstyperne og de grundlæggende EU-krav, mens medlemsstaterne bør bære et større ansvar og i højere grad stå til regnskab for opfyldelsen af disse målsætninger. Følgelig er det nødvendigt at lægge større vægt på nærhedsprincippet og fleksibilitet, så der bedre kan tages hensyn til de lokale forhold og behov. Efter den nye fælles landbrugspolitik gennemførelsesmodel bør medlemsstaterne derfor have ansvaret for at skræddersy deres interventioner under den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med deres specifikke behov og de grundlæggende EU-krav, således at de bidrager mest muligt til Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik. For fortsat at sikre en fælles tilgang og lige vilkår bør medlemsstaterne også fastlægge og udforme de rammer for overholdelse og kontrol, der gælder for støttemodtagerne, herunder overholdelse af normer for god landbrugs- og miljømæssig stand og lovgivningsbestemte forvaltningskrav.

<sup>(1)</sup> EUT C 41 af 1.2.2019, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT C 62 af 15.2.2019, s. 214.

<sup>(3)</sup> EUT C 86 af 7.3.2019, s. 173.

<sup>(4)</sup> Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.12.2021.

- (4) Den fælles landbrugspolitik omfatter forskellige interventioner og foranstaltninger, hvoraf mange er omfattet af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik (»strategiske planer«), der er omhandlet i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 <sup>(5)</sup>. Andre følger stadig de traditionelle overholdelsesprincipper. Det er vigtigt at finansiere alle interventioner og foranstaltninger, så de kan bidrage til opfyldelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik. Begge af disse interventioner og foranstaltninger har visse elementer til fælles, og derfor bør finansieringen af dem behandles efter samme regelsæt. Dette regelsæt bør dog give mulighed for forskellig behandling, hvor det er nødvendigt. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 <sup>(6)</sup> indeholder regler for to europæiske landbrugsfonde, nemlig Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Disse to fonde bør omfattes af reglerne i nærværende forordning. I betragtning af omfanget af den nuværende reform af den fælles landbrugspolitik bør forordning (EU) nr. 1306/2013 erstattes af en ny retsakt.
- (5) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 <sup>(7)</sup> (»finansforordningen«), særlig bestemmelserne om delt forvaltning med medlemsstaterne, de godkendte organers funktion og budgetprincipperne, bør gælde for de interventioner og foranstaltninger, der fastsættes ved nærværende forordning.
- (6) For at samordne medlemsstaternes praksis vedrørende anvendelsen af force majeure-klausulen bør denne forordning, hvor det er hensigtsmæssigt, give mulighed for undtagelser fra den fælles landbrugspolitikens bestemmelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder samt indeholde en ikkeudtømmende liste over mulige tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder, der skal anerkendes af de kompetente nationale myndigheder. De kompetente nationale myndigheder bør træffe afgørelse om tilfælde af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder fra sag til sag på grundlag af relevant dokumentation.
- (7) Denne forordning bør desuden kun give mulighed for undtagelser fra den fælles landbrugspolitikens bestemmelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder såsom i tilfælde af en alvorlig meteorologisk begivenhed, der i væsentlig grad berører støttemodtagerens bedrift på en måde, der kan sammenlignes med en alvorlig naturkatastrofe.
- (8) Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter til interventioner som led i de strategiske planer, jf. afsnit III i forordning (EU) 2021/2115, bør finansieres over Unionens almindelige budget (»EU-budgettet«), enten direkte via EGFL og ELFUL eller i forbindelse med delt forvaltning med medlemsstaterne. Det bør præciseres, hvilke typer udgifter der kan finansieres via disse to fonde.
- (9) For at nå målsætningerne for den fælles landbrugspolitik som fastsat i artikel 39 i TEUF og for at overholde princippet om delt forvaltning, jf. artikel 63 i finansforordningen, bør medlemsstaterne sikre, at de nødvendige forvaltningssystemer er på plads. Der bør derfor i nærværende forordning fastsættes bestemmelser om udpegelse af kompetente forvaltningsorganer, nemlig myndigheder, betalingsorganer, koordineringsorganer og certificeringsorganer.
- (10) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganer og udpegelse og godkendelse af koordineringsorganer og om fastlæggelse af procedurer for indhentning af forvaltningserklæringer, de årlige afstemningsdokumenter, en årlig oversigt over de endelige revisionsberetninger og præstationsrapporter, indhentning af godkendelse af forvaltnings- og overvågningssystemer samt rapporteringssystemer og indhentning af uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber. For at sikre åbenhed i systemet af kontrolforanstaltninger, der skal gennemføres på nationalt plan, især hvad angår tilladelses-, validerings- og betalingsprocedurer, og for at

<sup>(5)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (se side 1 i denne EUT).

<sup>(6)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

<sup>(7)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

reducere den administrative og revisionsmæssige byrde for Kommissionen og for de medlemsstater, hvor der kræves godkendelse af hvert enkelt betalingsorgan, bør antallet af myndigheder og organer, som får overdraget dette ansvar, desuden begrænses under hensyntagen til de forfatningsmæssige bestemmelser i den enkelte medlemsstat. Når en medlemsstats forfatningsmæssige rammer omfatter regioner, bør denne medlemsstat på visse betingelser ligeledes have mulighed for at godkende regionale betalingsorganer.

- (11) Hvis en medlemsstat godkender mere end et betalingsorgan, bør den udpege et enkelt offentligt koordineringsorgan, der skal sikre en sammenhængende forvaltning af EGFL og ELFUL, fungere som forbindelsesled mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, straks meddeles. Koordineringsorganet bør også træffe og koordinere aktioner for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art, der konstateres på nationalt plan, bør holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning og sikre harmoniseret anvendelse af EU-reglerne under hensyntagen til eventuelle begrænsninger eller restriktioner som følge af gældende forfatningsmæssige bestemmelser.
- (12) Efter den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik er inddragelse af betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, en afgørende forudsætning for at skabe rimelig sikkerhed for, at de målsætninger og mål, der er fastsat i de relevante strategiske planer, vil blive nået med de interventioner, der finansieres over EU-budgettet. Det bør derfor udtrykkeligt fastsættes i denne forordning, at kun udgifter afholdt af godkendte betalingsorganer kan godtgøres over EU-budgettet. Desuden bør de EU-finansierede udgifter til de interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115 om strategiske planer, have et tilsvarende output og være i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav og forvaltningssystemer.
- (13) For at få et overblik over offentlige og private certificeringsorganer og have ajourførte oplysninger om dem, der er aktive, bør Kommissionen modtage oplysninger fra medlemsstaterne og føre et ajourført register over de pågældende organer. For at Europa-Parlamentet også har nøjagtige og ajourførte oplysninger, er det nødvendigt, at Kommissionen årligt fremsender listen over de udpegede certificeringsorganer til Europa-Parlamentet.
- (14) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for EGFL i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 <sup>(8)</sup>.
- (15) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft for udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. Det er derfor nødvendigt, at det nationale loft for direkte betalinger for hver medlemsstat, som er fastsat i forordning (EU) 2021/2115, betragtes som et finansielt loft for disse direkte betalinger for den pågældende medlemsstat, og at godtgørelsen af disse betalinger ikke overstiger dette finansielle loft.
- (16) Med henblik på at sikre at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik overholder de årlige lofter, bør den mekanisme til sikring af finansiell disciplin, hvorved niveauet for den direkte støtte bliver tilpasset, bibeholdes. Der bør opretholdes en reserve til støtte for landbrugssektoren i tilfælde af, at landbrugsproduktionen eller distributionen påvirkes negativt af markedsudviklingen eller en krise. I henhold til artikel 12, stk. 2, litra d), i finansforordningen kan bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår i den i finansforordningens artikel 9 anvendte betydning (»budgetår«). For i væsentlig grad at forenkle gennemførelsen for støttemodtagerne og de nationale forvaltninger bør der indføres en ordning med løbende fremføring, idet der anvendes eventuelle uudnyttede beløb i den reserve til kriser i landbrugssektoren, der etableres i 2022. Til dette formål er det nødvendigt at fravige artikel 12, stk. 2, litra d), i finansforordningen, så bevillinger i landbrugsreserven, som der ikke er indgået forpligtelser for, kan fremføres til finansiering af landbrugsreserven i de følgende budgetår frem til 2027. Desuden er det for så vidt angår budgetåret 2022 nødvendigt at fastsætte en undtagelse, da det samlede uudnyttede beløb fra reserven til kriser i landbrugssektoren, der er til rådighed ved udgangen af budgetåret 2022, bør fremføres til budgetåret 2023 til den tilsvarende post i den nye landbrugsreserve

<sup>(8)</sup> Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

oprettet efter denne forordning i stedet for at blive tilbageført fuldt ud til de budgetposter, der dækker interventioner med direkte betaling inden for rammerne af den strategiske plan. For at maksimere de beløb, der skal godtgøres til landbrugerne i budgetåret 2023, bør alle andre disponible midler under EGFL-underloftet for budgetåret 2023 som fastsat i forordning (EU, Euratom) 2020/2093 imidlertid anvendes først med henblik på oprettelse af den nye landbrugsreserve i budgetåret 2023.

- (17) For at undgå at de nationale forvaltninger og landbrugerne pålægges en urimelig administrativ byrde, at forenkle procedurerne mest muligt og at begrænse kompleksiteten i støtteansøgningsskemaer bør godtgørelse af de beløb, der er fremført fra det foregående regnskabsår for landbruget («regnskabsår») i forbindelse med anvendelse af finansiell disciplin, ikke finde sted, hvis der anvendes finansiell disciplin for andet år i træk (år N + 1), eller hvis de samlede bevillinger, som der ikke er indgået forpligtelser for, udgør mindre end 0,2 % af det årlige loft for EGFL.
- (18) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte det finansielle bidrag fra EGFL og ELFUL med hensyn til beregning af finansielle lofter, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i TEUF. Disse foranstaltninger bør derfor baseres på den finansieringsramme, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter <sup>(\*)</sup>.
- (19) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af budgetstillingen på mellemlang sigt. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om passende foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaterne overholder de lofter, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) 2020/2093. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt forelægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet eller i givet fald kun for Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetstillingen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et budgetår på grund af medlemsstaternes godtgørelsesansøgninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer en foreløbig fordeling af det disponible beløb mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne godtgørelsesansøgninger samt foranstaltninger, der sikrer overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende budgetår, og den samlede EU-finansiering pr. medlemsstat samt eventuelle godtgørelser til fordel for medlemsstaterne bør fastsættes endeligt med henblik på at sikre, at det fastsatte beløb overholdes.
- (20) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen anvende et system til månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne, således at den, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, hurtigst muligt kan vedtage de relevante foranstaltninger som led i de forvaltningsbeføjelser, den er tillagt, og foreslå andre foranstaltninger, hvis de foregående foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og heri sammenligne udviklingen i de hidtil afholdte udgifter i forhold til profilerne samt vurdere den forventede gennemførelse i resten af budgetåret.
- (21) For så vidt angår EGFL bør Kommissionen stille de nødvendige finansielle midler til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer har afholdt. Indtil sådanne godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, bør medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed svarende til deres godkendte betalingsorganers behov. Det bør udtrykkeligt fastsættes i denne forordning, at udgifterne til administration og personale for de medlemsstater og de støttemodtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, skal afholdes af disse medlemsstater og støttemodtagere.

<sup>(\*)</sup> EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.



- (22) For navnlig at gøre det muligt for Kommissionen at forvalte landbrugsmarkederne, lette overvågningen af landbrugsudgifterne og overvåge landbrugsressourcerne på mellemlang og lang sigt, herunder i forbindelse med modstandsdygtighed over for miljø og klimaændringer og fremskridt hen imod de relevante EU-mål, bør der fastsættes bestemmelser om brug af det agrometeorologiske system og erhvervelse og forbedring af satellitdata.
- (23) Kommissionen bør have midler til rådighed til at overvåge markederne under hensyntagen til Unionens målsætninger og forpligtelser, herunder udviklingsvenlig politikkoherens, med henblik på at bidrage til markedernes gennemsnitlighed.
- (24) Hvad angår den økonomiske forvaltning af ELFUL, bør der fastsættes bestemmelser om budgetforpligtelser, betalingsfrister, frigørelse og afbrydelser. Interventioner til landdistriktsudvikling bør finansieres over EU-budgettet på grundlag af forpligtelser betalt i årlige trancher. Medlemsstaterne bør kunne råde over de fastlagte EU-midler, så snart de strategiske planer er godkendt. Der er derfor brug for en behørigt begrænset forfinansieringsordning, der sikrer en jævn overførsel af midler, så betalinger til støttemodtagerne som led i interventioner kan ske i rette tid.
- (25) Med hensyn til Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer er det nødvendigt, at der skelnes mellem mellemliggende betalinger og betalinger af saldi. Det er desuden nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for disse betalinger. Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af interventionerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning. Reglerne om nationale rammer for medlemsstater med regionale interventioner, jf. forordning (EU) 2021/2115, giver også medlemsstaterne et redskab til at sikre gennemførelse og forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at EU-støtten udbetales i god tid, således at støttemodtagerne kan udnytte den effektivt. Hvis medlemsstaterne ikke overholder de betalingsfrister, der er fastsat i EU-retten, kan det give alvorlige problemer for støttemodtagerne og bringe princippet om EU-budgettets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt uden at overholde betalingsfristerne, udelukkes fra EU-finansiering. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør Kommissionen dog kunne fastsætte undtagelser fra denne generelle regel for så vidt angår EGFL og ELFUL.
- (27) Når den udfører sine forpligtelser vedrørende gennemførelsen af EU-budgettet, bør Kommissionen overholde proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det er desuden nødvendigt, at ordningerne for gennemførelse og anvendelse af EGFL og ELFUL overholder proportionalitetsprincippet og tager hensyn til det overordnede mål om at mindske den administrative byrde for organer, der deltager i forvaltningen og kontrollen af programmerne.
- (28) I overensstemmelse med strukturen og de vigtigste kendetegn i den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør muligheden for, at medlemsstaternes betalinger er berettigede til EU-finansiering, ikke længere afhænge af lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne til de enkelte støttemodtagere. I stedet bør medlemsstaternes betalinger for så vidt angår de interventionstyper, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, og uden at dette berører de specifikke støtteberettigelsesregler for den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i nævnte forordning, være støtteberettigede, hvis de modsvarer af et tilsvarende output og er i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav.
- (29) Forordning (EU) nr. 1306/2013 indeholder bestemmelser om nedsættelse og suspension af månedlige eller mellemliggende betalinger med henblik på at støtte kontrollen af lovligheden og den formelle rigtighed. Med den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør disse redskaber anvendes til støtte for præstationsbaseret gennemførelse. Forskellen mellem nedsættelse og suspension bør også præciseres.
- (30) Proceduren for nedsættelse af EGFL-betalingerne på grund af manglende overholdelse af finansielle lofter, der er fastsat i EU-retten, bør strømlines og bringes på linje med den procedure, der anvendes for ELFUL-betalinger.

- (31) Medlemsstaterne bør fremsende årsregnskaber, en årlig præstationsrapport om gennemførelsen af den strategiske plan, den årlige oversigt over de endelige revisionsberetninger og forvaltningserklæringen til Kommissionen senest den 15. februar hvert år. Hvis disse dokumenter ikke fremsendes, kan Kommissionen ikke afslutte regnskaberne for det pågældende betalingsorgan eller kontrollere, om udgifterne er støtteberettigede, på baggrund af det rapporterede output; Kommissionen bør derfor kunne suspendere de månedlige betalinger og afbryde den kvartalsvise godtgørelse, indtil de manglende dokumenter er modtaget.
- (32) Der bør indføres en ny form for suspension af betalinger i tilfælde af unormalt lavt output. Hvis det rapporterede output er unormalt lavt i forhold til de anmeldte udgifter, og medlemsstaterne ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager for dette, bør Kommissionen, ud over at nedsætte udgifterne i regnskabsåret N-1, kunne suspendere fremtidige udgifter i forbindelse med den intervention, som har givet et unormalt lavt output. En sådan suspension bør være betinget af en bekræftelse i forbindelse med afgørelsen om den årlige præstationsafstemning.
- (33) Kommissionen bør også kunne suspendere betalinger i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning. I tilfælde af forsinkede eller utilstrækkelige fremskridt hen imod de mål, der er fastlagt i en medlemsstats strategiske plan, for hvilke medlemsstaten ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager, bør Kommissionen således kunne anmode den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige afhjælpende aktioner i overensstemmelse med en handlingsplan, der skal fastlægges i samråd med Kommissionen, og som indeholder klare fremskridtsindikatorer sammen med en tidsplan, inden for hvilken der skal opnås fremskridt. Hvis medlemsstaten undlader at fremsende eller gennemføre handlingsplanen, hvis handlingsplanen er klart utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, eller hvis den ikke er blevet ændret i overensstemmelse med en skriftlig anmodning fra Kommissionen, bør Kommissionen kunne suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger. Kommissionen bør godtgøre de suspenderede beløb, når tilfredsstillende fremskridt hen imod målene er opnået på grundlag af en præstationsgennemgang eller på grundlag af medlemsstatens frivillige meddelelse i løbet af budgetåret om forløbet af handlingsplanen og af de korrigerende aktioner, der er truffet for at afhjælpe manglerne.
- (34) Som følge af den nødvendige overgang til en resultatorienteret performancemodel bør Kommissionens anmodning om en handlingsplan for regnskabsåret 2025 ikke føre til suspension af betalinger før præstationsgennemgangen for regnskabsåret 2026.
- (35) Ligesom det var tilfældet i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, bør Kommissionen kunne suspendere betalinger, når der er alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion, herunder manglende overholdelse af de grundlæggende EU-krav og manglende pålidelighed i rapporteringen. Det er imidlertid nødvendigt at revidere betingelserne for suspension af betalinger for at gøre ordningen mere effektiv. De finansielle konsekvenser af en sådan suspension bør fastsættes ved en ad hoc-procedure for efterprøvende regnskabsafslutning.
- (36) De kompetente nationale myndigheder bør sikre, at støttemodtagerne får udbetalt det fulde beløb af de betalinger under den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i EU-retten.
- (37) For at gøre det muligt at genanvende visse typer indtægter, der er forbundet med den fælles landbrugspolitik, til formål vedrørende den fælles landbrugspolitik, bør de betragtes som formålsbestemte indtægter. Den liste over beløb, der er fastsat i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør ændres, og disse bestemmelser bør harmoniseres og samles under ét med de eksisterende bestemmelser om formålsbestemte indtægter.
- (38) Forordning (EU) nr. 1306/2013 indeholder en liste over oplysningsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik samt målsætningerne herfor og fastsætter regler for finansieringen af dem og gennemførelsen af de hertil svarende projekter. De specifikke bestemmelser om de målsætninger og typer af oplysningsforanstaltninger, der skal finansieres, bør overføres til nærværende forordning.
- (39) Finansieringen af foranstaltninger og interventioner under den fælles landbrugspolitik er i vid udstrækning underlagt princippet om delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens fonde bør Kommissionen kontrollere, hvordan de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for at foretage betalinger, forvalter fondene. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol Kommissionen skal foretage, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke samarbejdsforpligtelser medlemsstaterne har.

- (40) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning af og tilsyn med Unionens udgifter og deres korrekte funktion bør Kommissionen, uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, kunne bemyndige personer til at foretage kontrol på vegne af Kommissionen, og disse bør have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.
- (41) Der bør i videst muligt omfang anvendes informationsteknologi med henblik på udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.
- (42) I overensstemmelse med finansforordningens krav om gensidig tillid til revisioner for at nedbringe risikoen for overlappning mellem revisioner, der foretages af forskellige institutioner, samt for at minimere omkostningerne ved kontrol og den administrative byrde for støttemodtagerne og medlemsstaterne er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om tilgangen med en enkelt revision og give mulighed for, at Kommissionen kan forlade sig på det arbejde, der udføres af pålidelige certificeringsorganer, under behørig hensyntagen til principperne om en enkelt revision og proportionalitet for så vidt angår risikoniveauet for EU-budgettet.
- (43) For så vidt angår gennemførelsen af tilgangen med en enkelt revision, hvor Kommissionen generelt bør forlade sig på det arbejde, der udføres af certificeringsorganerne, bør Kommissionen under hensyntagen til sin egen risikovurdering af behovet for, at den foretager kontrol i den berørte medlemsstat, kunne foretage kontrol, hvis den har meddelt den berørte medlemsstat, at den ikke kan forlade sig på certificeringsorganets arbejde. Endvidere bør Kommissionen med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 317 i TEUF kunne foretage kontrol i tilfælde, hvor der kan forekomme alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion, der ikke følges op af denne medlemsstat.
- (44) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og EU-budgettet bør Kommissionen årligt afslutte disse betalingsorganers regnskaber inden for rammerne af den årlige finansielle regnskabsafslutning. Afgørelsen om regnskabsafslutning bør være begrænset til regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og bør ikke omfatte udgifternes overensstemmelse med EU-retten.
- (45) I overensstemmelse med den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør der indføres en årlig præstationsafstemning, hvor udgifternes støtteberettigelse kontrolleres på baggrund af det rapporterede output. Med henblik på at gribe ind i situationer, hvor de anmeldte udgifter ikke har et tilsvarende rapporteret output, og hvor medlemsstaterne ikke kan begrunde denne afvigelse, bør der indføres en ordning for nedsættelse af betalingerne.
- (46) I henhold til artikel 317 i TEUF er Kommissionen ansvarlig for gennemførelsen af EU-budgettet i samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen bør derfor kunne træffe afgørelse om, hvorvidt de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør have mulighed for at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retlig og økonomisk sikkerhed med hensyn til udgifter, der er afholdt i fortiden, bør der fastsættes en forældelsesfrist for Kommissionens afgørelse om, hvilke økonomiske konsekvenser en manglende overholdelse bør have.
- (47) Medlemsstaterne er i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2021/2115 forpligtede til gennemføre deres strategiske planer som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 118 og 119 i nævnte forordning. Eftersom denne forpligtelse udgør et grundlæggende EU-krav, bør Kommissionen, hvis alvorlige mangler i en medlemsstats gennemførelse af sin strategiske plan konstateres, kunne beslutte at udelukke de udgifter, der er i fare for at blive berørt af sådanne mangler, fra EU-finansiering.
- (48) For at beskytte EU-budgettets finansielle interesser bør medlemsstaterne indføre systemer for at sikre, at interventioner, der finansieres gennem EGFL og ELFUL, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt, idet de eksisterende solide rammer for forsvarlig økonomisk forvaltning opretholdes. Disse systemer bør omfatte foretagelse af kontrol af støttemodtagere ved at vurdere deres opfyldelse af støtteberettigelseskriterierne og andre betingelser samt forpligtelser, der er anført i de strategiske planer og gældende EU-regler.

- (49) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013<sup>(10)</sup> og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95<sup>(11)</sup>, (Euratom, EF) nr. 2185/96<sup>(12)</sup> og (EU) 2017/1939<sup>(13)</sup> skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder ved foranstaltninger vedrørende forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner.

Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371<sup>(14)</sup>. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

- (50) For at OLAF kan udøve sine beføjelser og sikre, at tilfælde af uregelmæssigheder undersøges effektivt, bør medlemsstaterne indføre ordninger for rapportering til Kommissionen om uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, de har fastsat i de strategiske planer, herunder om svig, samt om deres opfølgning heraf og om opfølgningen af OLAF's undersøgelser. Medlemsstaterne bør endvidere indføre de nødvendige ordninger for at sikre en effektiv behandling af klager vedrørende EGFL og ELFUL.
- (51) I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør medlemsstaterne på Kommissionens anmodning undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres strategiske plan, og de bør underrette Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser. Kommissionen bør sikre, at klager, der indgives direkte til den, følges tilstrækkeligt op i overensstemmelse med Kommissionens skønsmæssige beføjelse til at beslutte, hvilke sager der skal behandles<sup>(15)</sup>.
- (52) For at bistå medlemsstaterne med at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør Kommissionen stille et dataminingværktøj til rådighed for dem til vurdering af risici. Kommissionen bør inden udgangen af 2025 forelægge en rapport, som vurderer anvendelsen af det fælles dataminingværktøj og dets interoperabilitet med henblik på generel anvendelse heraf i medlemsstaterne, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

<sup>(10)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

<sup>(11)</sup> Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

<sup>(12)</sup> Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

<sup>(13)</sup> Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

<sup>(14)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

<sup>(15)</sup> Jf. navnlig domstolens dom af 6. december 1989 i sag C-329/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik, ECLI:EU:C:1989:618, domstolens dom af 1. juni 1994 i sag C-317/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, ECLI:EU:C:1994:212, domstolens dom (Første Afdeling) af 6. oktober 2009 i sag C-562/07, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, ECLI:EU:C:2009:614, rettens dom i første instans (Anden Afdeling) af 14. september 1995 i sag T-571/93, Lefebvre frères et soeurs m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ECLI:EU:T:1995:163, domstolens dom (Store Afdeling) af 19. maj 2009 i sag C-531/06, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, ECLI:EU:C:2009:315.

- (53) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelse af EU-budgettet i tilfælde af generelle mangler for så vidt angår retsstatsprincippet i medlemsstaterne, idet overholdelse af retsstatsprincippet er en væsentlig forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv finansiering fra Unionen.
- (54) Det bør sikres, at et afslag på eller en inddrivelse af betalinger som følge af manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud, afspejler, hvor alvorlig den manglende overholdelse er, og respekterer proportionalitetsprincippet, som afspejlet bl.a. i de relevante retningslinjer, som Kommissionen har opstillet for finansielle korrektioner, der skal foretages for udgifter finansieret af Unionen ved delt forvaltning på grund af manglende overholdelse af sådanne regler. Det bør endvidere præciseres, at en sådan manglende overholdelse kun berører transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår den del af støtten, der tilbagetrækkes eller ikke udbetales.
- (55) Ifølge forskellige bestemmelser i landbrugslovgivningen kræves det, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt. Med henblik på at styrke rammen for sikkerhedsstillelse bør der være en enkelt horisontal regel for alle disse bestemmelser.
- (56) Medlemsstaterne bør oprette og drive et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (»det integrerede system«) for visse interventioner i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og for de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 <sup>(16)</sup> og kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 <sup>(17)</sup>. For at gøre Unionens støtte mere effektiv og styrke overvågningen af den bør medlemsstaterne have tilladelse til også at benytte det integrerede system i forbindelse med andre EU-interventioner.
- (57) For at sikre lige konkurrencevilkår for støttemodtagere i forskellige medlemsstater bør der indføres visse generelle bestemmelser om kontrol og sanktioner på EU-plan.
- (58) De vigtigste eksisterende elementer i det integrerede system bør opretholdes, særlig bestemmelserne om et system til identifikation af landbrugsparceller, en ordning med geospatiale støtteansøgninger og en dyrebaseret ansøgningsordning, et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, et system til registrering af støttemodtagere og et kontrol- og sanktionssystem. Medlemsstaterne bør fortsat anvende data og oplysninger, der tilvejebringes gennem Copernicusprogrammet, foruden informationsteknologier som f.eks. Galileo og EGNOS, for at sikre, at der er omfattende og sammenlignelige data til rådighed i hele Unionen med henblik på at overvåge landbrugs-, miljø- og klimapolitikkerne, herunder den fælles landbrugspolitik indvirkning, miljøpræstationer og fremskridt hen imod Unionens mål, og med henblik på at fremme anvendelsen af komplette, gratis og åbne data og oplysninger, der indsamles via Copernicus' Sentinel-satellitter og -tjenester. Til dette formål bør det integrerede system også omfatte et arealovervågningssystem.
- (59) Det integrerede system bør, som led i de forvaltningssystemer, der skal indføres med henblik på gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, sikre, at de aggregerede data, der fremlægges i den årlige præstationsrapport, er pålidelige og kontrollerbare. I betragtning af, hvor vigtigt det er at have et velfungerende integreret system, er det nødvendigt at fastsætte kvalitetskrav. Medlemsstaterne bør gennemføre en årlig kvalitetsvurdering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet. Medlemsstaterne bør også afhjælpe eventuelle mangler og, hvis Kommissionen anmoder om det, opstille en handlingsplan.
- (60) Ifølge Kommissionens meddelelser »Fremtiden for fødevarer og landbrug«, »Den europæiske grønne pagt«, »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« og »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv« bør det være en strategisk målsætning for den fremtidige fælles landbrugspolitik at styrke miljøbeskyttelsen og klimainsatsen og bidrage til opfyldelsen af EU's miljø- og klimamålsætninger og -mål. Følgelig gør miljø- og klimahensyn det nødvendigt at udveksle data fra systemer til identifikation af landbrugs-

<sup>(16)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

<sup>(17)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

parceller og andre integrerede forvaltnings- og kontrolsystemer på nationalt plan og EU-plan. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om udveksling af data indsamlet via det integrerede system, som er relevante for miljø- og klimamålsætningerne, mellem medlemsstaternes offentlige myndigheder og med EU-institutionerne og -organerne. For at sikre en mere effektiv udnyttelse af de data, der er til rådighed for forskellige offentlige myndigheder til udarbejdelse af europæiske statistikker, bør det også fastsættes, at data fra det integrerede system skal stilles til rådighed til statistiske formål for organer, der er en del af det europæiske statistiske system.

- (61) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til overvågning af transaktioner, der er foretaget som led i ordningen for finansiering gennem EGFL. Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Desuden bør nationale kontrolbestemmelser kunne være mere omfattende end hvad, der kræves i henhold til EU-retten.
- (62) De dokumenter, på grundlag af hvilke denne kontrol foretages, bør udvælges således, at der kan foretages en fuldstændig kontrol. Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til, hvilken type transaktioner der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen pr. sektor af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, idet virksomhederne bør udvælges i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.
- (63) Det bør fastlægges, hvilket mandat kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet og til at forelægge andre oplysninger efter anmodning fra dette personale. Der bør også være mulighed for, at forretningspapirer i visse tilfælde kan beslaglægges.
- (64) I betragtning af den internationale struktur inden for handel med landbrugsprodukter og for at sikre et velfungerende indre marked er det nødvendigt, at der tilrettelægges et samarbejde mellem medlemsstaterne. Det er også nødvendigt, at der på EU-plan etableres et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.
- (65) Medlemsstaterne har ansvaret for at vedtage deres egne kontrolprogrammer, men disse skal meddeles Kommissionen, så den kan udføre sine tilsyns- og koordineringsopgaver og sikre, at programmerne vedtages på grundlag af relevante kriterier, og at kontrollen koncentrerer sig om sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor. Det er vigtigt, at hver medlemsstat udpeger et organ eller organer med ansvar for at overvåge kontrollen af forretningspapirer og for at koordinere denne kontrol. Disse udpegede organer bør være uafhængige af de instanser, der foretager kontrol forud for betalinger. De oplysninger, der indsamles som led i denne kontrol, bør være omfattet af beskyttelse af forretningshemmeligheder.
- (66) Konditionalitet er et vigtigt element i den fælles landbrugspolitik, som sikrer, at betalinger fremmer en høj grad af bæredygtighed og sikrer lige konkurrencevilkår for landbrugere inden for medlemsstaterne og i Unionen, navnlig vedrørende dens sociale, miljømæssige og klimamæssige elementer i den fælles landbrugspolitik, men også med hensyn til folkesundhed og dyrevelfærd. Dette indebærer, at der bør foretages kontrol og om nødvendigt anvendes sanktioner for at sikre, at konditionalitetssystemet er effektivt. For at sikre sådanne lige konkurrencevilkår for støttemodtagere i forskellige medlemsstater bør der indføres visse generelle bestemmelser om konditionalitet samt kontrol og sanktioner vedrørende manglende overholdelse på EU-plan.
- (67) For at sikre at medlemsstaterne håndhæver bestemmelserne om konditionalitet på en ensartet måde, er det nødvendigt at fastsætte en minimumskontrolsats på EU-plan, mens det bør overlades til medlemsstaterne at udpege kompetente kontrolorganer og tilrettelægge kontrolforanstaltninger.
- (68) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte regler om sanktioner; disse sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, være effektive og have afskrækkende virkning og bør ikke tilsidesætte andre sanktioner, der er fastlagt i EU-retten eller national ret. For at sikre at sanktionerne står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og har afskrækkende virkning, bør der fastsættes regler for anvendelse og beregning af sådanne sanktioner.

For at sikre en forbindelse mellem en landbrugers adfærd og sanktionen herfor bør det under hensyntagen til Den Europæiske Unions Domstols (»Domstolens«) dom i sag C-361/19 <sup>(18)</sup> fastsættes, at sanktionen som hovedregel beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. Hvis arten af konstateringen imidlertid ikke gør det muligt at fastslå, hvilket år den manglende overholdelse fandt sted, er det for at sikre sanktionssystemets effektivitet nødvendigt at fastlægge, at sanktionen i disse tilfælde bør beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse blev konstateret. For at sikre at medlemsstaternes tilgang er effektiv og sammenhængende, bør der på EU-plan fastsættes en minimumssats for sanktioner for manglende overholdelse. Sådanne minimumssatser bør anvendes af medlemsstaterne under hensyntagen til, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet. For at sikre at sanktionerne står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, bør medlemsstaterne fastsætte, at ingen sanktioner skal anvendes, hvis den manglende overholdelse ikke har nogen eller kun har ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav, og de bør oprette en oplysningsmekanisme for at sikre, at støttemodtagerne underrettes om konstaterede tilfælde af manglende overholdelse og eventuelle afhjælpende aktioner, som skal træffes.

- (69) Mekanismen vedrørende social konditionalitet bør bygge på de håndhævelsesprocedurer, der gennemføres af de kompetente håndhævelsesmyndigheder eller -organer med ansvar for kontrol af arbejds- og ansættelsesvilkår og gældende arbejdsstandarder. Sådanne håndhævelsesprocedurer kan antage forskellige former afhængigt af det nationale system. Resultatet af kontrollen og håndhævelsesproceduren bør meddeles betalingsorganerne sammen med en prioriteret vurdering af, hvor alvorlig overtrædelsen af den relevante lovgivning er.
- (70) Når mekanismen vedrørende social konditionalitet anvendes i de strategiske planer og i de respektive aftaler mellem betalingsorganerne og de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for håndhævelse af social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder, bør stor omhu udvises for at respektere disse håndhævelsesmyndigheders eller -organers autonomi og den specifikke måde, hvorpå social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder gennemføres og håndhæves i hver medlemsstat. Denne mekanisme bør forblive uafhængig af og bør ikke påvirke den enkelte medlemsstats særlige sociale models funktion og bør heller ikke på nogen måde påvirke retsvæsenets uafhængighed. Med henblik herpå bør der sikres en klar adskillelse af ansvarsområderne mellem de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for håndhævelse af social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder på den ene side og landbrugsbetalingsorganerne på den anden side, idet sidstnævntes rolle er at foretage betalinger og pålægge sanktioner. Arbejdsmarkedsparternes autonomi og deres ret til at forhandle og indgå kollektive overenskomster bør respekteres fuldt ud. Deres autonomi bør også respekteres, når arbejdsmarkedsparterne er ansvarlige for at foretage kontrol af arbejdsvilkår.
- (71) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne vedrørende finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og især for at gøre det muligt for Kommissionen at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og afslutte de godkendte betalingsorganers regnskaber er det nødvendigt, at medlemsstaterne opbevarer særlige oplysninger og meddeler dem til Kommissionen.
- (72) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, er det nødvendigt at fastsætte regler for præsentation og fremsendelse af oplysninger, herunder regler for tidsfrister.
- (73) Da personoplysninger og følsomme forretningsmæssige oplysninger kan blive berørt af anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og den efterprøvende regnskabsafslutning, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.
- (74) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-budgettet under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og støttemodtagerne, bør der fastlægges regler for anvendelsen af euroen.
- (75) Vekselkursen mellem euroen og national valuta kan ændre sig i løbet af den periode, i hvilken en operation gennemføres. Derfor bør den kurs, der anvendes på de pågældende beløb, fastlægges under hensyntagen til den hændelse, hvorigennem det økonomiske mål for operationen er nået. Den vekselkurs, der anvendes, bør være kursen på den dag, hvor nævnte hændelse er indtruffet. Det er nødvendigt at præcisere denne udløsende hændelse eller afvigelse herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de

<sup>(18)</sup> Domstolens dom af 27. januar 2021 i sag C-361/19, De Ruiter vof mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, ECLI:EU:C:2021:71.

monetære bevægelser breder sig. Der bør indføres særlige regler, som gør det muligt at håndtere ekstraordinære monetære situationer, der kan opstå såvel i Unionen som på verdensmarkedet, og som kræver et øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten.

- (76) Medlemsstater, der ikke har indført euroen, bør have mulighed for at foretage betalinger af udgifter, som følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik, i euro frem for i national valuta. Det er nødvendigt med særlige regler for at sikre, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for parter, der foretager eller modtager betalinger.
- (77) EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679<sup>(19)</sup> og (EU) 2018/1725<sup>(20)</sup>, bør finde anvendelse på indsamling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne og Kommissionen med det formål at opfylde deres respektive forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision, overvågning og evaluering i henhold til nærværende forordning.
- (78) Offentliggørelse af navne på modtagere af støtte fra EGFL og ELFUL gør det muligt at styrke den offentlige kontrol med anvendelsen af disse fonde og er nødvendig for at sikre en passende beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette opnås dels gennem den forebyggende og afskrækkende effekt af en sådan offentliggørelse, dels ved at få de enkelte støttemodtagere til at afholde sig fra lovstridig adfærd og dels ved samtidig at give landbrugerne et større personligt ansvar for brugen af modtagne offentlige midler. Offentliggørelsen af de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med Domstolens nyere retspraksis og også med den tilgang, der er fastsat i finansforordningen.
- (79) I den forbindelse bør det anerkendes, at civilsamfundet, herunder medierne og ikkestatslige organisationer, spiller en rolle og bidrager til at styrke myndighedernes kontrolramme over for svig og anden misbrug af offentlige midler.
- (80) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060<sup>(21)</sup> fastlægger regler om gennemsigtighed i gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde og i kommunikationen i forbindelse med programmer under fondene. For at sikre sammenhæng bør det fastsættes, at disse regler også gælder for støttemodtagere under EGFL- og ELFUL-interventioner, hvor det er relevant.
- (81) Hvis målet for den offentlige kontrol med brugen af penge fra EGFL og ELFUL skal nås, er det nødvendigt, at visse oplysninger om støttemodtagerne bringes til offentlighedens kendskab. Disse oplysninger bør omfatte data om støttemodtagerens identitet, det tildelte beløb og den fond, som beløbet kommer fra, samt formålet med og den specifikke målsætning for den pågældende operation. Disse oplysninger bør offentliggøres på en sådan måde, at det griber mindst muligt ind i støttemodtagernes ret til respekt for privatlivet fred og retten til beskyttelse af deres personoplysninger. Begge af disse rettigheder er anerkendt i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (82) I betragtning af behovet for større gennemsigtighed vedrørende fordelingen af midler til den fælles landbrugspolitik fra EGFL og ELFUL, herunder vedrørende ejerskabsstrukturer i tilknytning til modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik, bør listen over modtagere af midler fra den fælles landbrugspolitik, som efterfølgende offentliggøres af medlemsstaterne, også gøre det muligt at identificere koncerner. Dette vil i betydelig grad bidrage til overvågningen af ejerskabsstrukturer og lette undersøgelsen af potentielt misbrug af EU-midler, interessekonflikter og korrupsion.

<sup>(19)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

<sup>(20)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

<sup>(21)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).



- (83) Offentliggørelse af detaljer om den operation, der giver landbrugeren ret til at modtage støtte, og om formålet med og den specifikke målsætning for støtten giver offentligheden konkrete oplysninger om den støttede aktivitet og det formål, som støtten blev givet til. Et sådant offentligt tilsyn vil have en forebyggende og afskrækkende virkning og medvirke til at beskytte Unionens finansielle interesser.
- (84) Offentliggørelse af de nævnte oplysninger sammen med de generelle oplysninger som fastsat i denne forordning skaber større åbenhed omkring brugen af Unionens fonde i den fælles landbrugspolitik og bidrager således til at gøre denne politik mere synlig og skabe større forståelse herfor. Hermed får borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen, og forvaltningen opnår en større legitimitet og bliver mere effektiv og mere ansvarlig over for borgerne. Desuden vil borgerne også blive gjort opmærksomme på konkrete eksempler på offentlige goder, som kommer fra landbruget, og dette vil kunne gøre den nationale støtte og EU-støtten til landbrugssektoren mere legitim.
- (85) Følgelig går en bestemmelse om, at de relevante oplysninger skal gøres alment tilgængelige, ikke videre, end hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund, set i lyset af behovet for at beskytte Unionens finansielle interesser såvel som det overordnede mål for offentlighedens tilsyn med brugen af penge fra EGFL og ELFUL.
- (86) For at overholde databeskyttelseskravene bør modtagerne af støtte fra EGFL og ELFUL underrettes om, at deres data vil blive offentliggjort, inden offentliggørelsen finder sted. De bør desuden underrettes om, at dataene kan blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. Endvidere bør støttemodtagerne underrettes om deres rettigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679 og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.
- (87) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning <sup>(2)</sup>. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (88) For at sikre at betalingsorganerne og koordineringsorganerne fungerer forsvarligt, at EGFL finansierer udgifterne til offentlig intervention, og at de bevillinger, der opføres på EU-budgettet til EGFL, forvaltes korrekt, bør denne delegation af beføjelser vedrøre minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer og udpegelse og godkendelse af koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention samt bestemmelserne om omfanget af betalingsorganernes forvaltnings- og kontrolansvar. For at sikre en sammenhængende anvendelse af den finansielle disciplin i medlemsstaterne bør denne delegation af beføjelser også omfatte de regler for beregning af finansiell disciplin, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugere. For at sikre korrekt forvaltning af udgifterne til offentlig intervention bør denne delegation af beføjelser også omfatte de typer af foranstaltninger, der skal finansieres over EU-budgettet i forbindelse med offentlig intervention, og betingelserne for godtgørelse, betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoderne på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, af faste satser, som Kommissionen har fastsat, eller af de faste eller ikkefaste beløb, der er fastsat i landbrugslovgivningen vedrørende specifikke sektorer, værdiansættelsen af operationerne i forbindelse med offentlig intervention og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter omfattet af den offentlige intervention, samt fastsættelsen af de beløb, der skal finansieres.
- (89) For at gøre det muligt for Kommissionen at gøre udgifter, der er afholdt før den tidligst mulige betalingsdato eller efter den senest mulige betalingsdato, berettiget til EU-finansiering, samtidig med at den finansielle indvirkning af at gøre dette begrænses, bør denne delegation af beføjelser også omfatte undtagelser til bestemmelsen om, at betalinger, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige eller efter den senest mulige betalingsdato, ikke er støtteberettigede. For at have klare regler og betingelser for medlemsstaterne bør denne delegation af beføjelser også omfatte suspensionssatsen for betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning, samt suspensionssatsen for og varigheden af suspensionen af betalinger og betingelserne for godtgørelse

<sup>(2)</sup> EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

eller nedsættelse af disse beløb i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning. Denne delegation af beføjelser bør også omfatte de interventioner eller foranstaltninger, for hvilke medlemsstaterne kan betale forskud, med henblik på at sikre sammenhæng med reglerne i forordning (EU) nr. 1306/2013 og de relevante gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, samtidig med at den finansielle begrænsning i finansforordningens artikel 11, stk. 2, litra b), overholdes. For at tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne opkræver på vegne af EU-budgettet i forbindelse med betalinger på grundlag af udgiftsanmeldelser, som medlemsstaterne har fremsendt, bør denne delegation af beføjelser også omfatte de betingelser, hvorpå visse typer udgifter og indtægter inden for rammerne af EGFL og ELFUL skal udlignes. For at gøre det muligt at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne bør denne delegation af beføjelser omfatte de metoder, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene, hvis EU-budgettet ikke er vedtaget ved budgetårets begyndelse, eller hvis de samlede planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i finansforordningens artikel 11, stk. 2.

- (90) For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om kontrol på stedet og aktindsigt og adgang til oplysninger bør denne delegation af beføjelser også omfatte de særlige forpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde med hensyn til kontrol og aktindsigt og adgang til oplysninger, kriterierne for medlemsstaternes begrundelser, metoden til og kriterierne for at anvende nedsættelser i forbindelse med den årlige præstationsafstemning samt kriterierne for og metoden til anvendelse af finansielle korrektioner i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.
- (91) For at sikre at kontrollerne udføres korrekt og effektivt, og at betingelserne for støtteberettigelse kontrolleres på en effektiv, sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, bør denne delegation af beføjelser, for så vidt som det er nødvendigt for at sikre en korrekt forvaltning af systemet, også omfatte regler vedrørende yderligere krav med hensyn til toldprocedurer, navnlig dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013<sup>(23)</sup>. For at sikre en ikkeforskelsbehandlende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles sikkerhed, bør denne delegation af beføjelser omfatte regler om sikkerhedsstillelse, der udpeger den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes, fastlægger de specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og for garanten, samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden, fastlægger specifikke betingelser vedrørende sikkerhedsstillelsen i forbindelse med forskudsbetalinger og fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed.
- (92) Med hensyn til det integrerede system bør denne delegation af beføjelser også omfatte regler for kvalitetsvurdering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, af ordningen med geospatiale støtteansøgninger og af arealovervågningssystemet samt regler for systemet til identifikation af landbrugsparceller, systemet til identifikation af støttemodtagere og systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder.
- (93) For at tage hensyn til ændringer i landbrugslovgivningen vedrørende specifikke sektorer og sikre at systemet med efterfølgende kontrol fungerer effektivt, bør denne delegation af beføjelser også omfatte fastlæggelse af en liste over interventioner, hvor der ikke skal foretages kontrol af transaktionerne. For at sikre lige vilkår for medlemsstaterne og at sanktionssystemer i forbindelse med konditionalitet og social konditionalitet er effektivt, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, bør denne delegation af beføjelser omfatte nærmere bestemmelser om anvendelsen og beregningen af sådanne sanktioner.
- (94) For at specificere den udløsende begivenhed eller fastlægge den på grund af særlige hensyn til markedsordningen eller det pågældende beløb og for at undgå, at de medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender forskellige vekselkurs ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte betalt til støttemodtagere i en anden valuta end euroen på den ene side og ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet på den anden side bør denne delegation af beføjelser også omfatte regler om den udløsende begivenhed, om den vekselkurs, der skal anvendes af medlemsstater, som ikke anvender euroen, og den vekselkurs, der skal anvendes, når der udfærdiges udgiftsanmeldelser af betalingsorganet, og når der registreres offentlige oplagringsoperationer i betalingsorganets regnskaber. For at forebygge usædvanlig monetær praksis i forbindelse med en national valuta, som kan risikere at skade anvendelsen af EU-retten, bør denne delegation af beføjelser omfatte undtagelser fra regler for anvendelsen af euroen, som er fastsat i denne forordning.

<sup>(23)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- (95) For at muliggøre en smidig overgang mellem de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1306/2013, og dem, der er fastsat i nærværende forordning, bør delegation af beføjelser omfatte fastsættelse af overgangsbestemmelser.
- (96) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 <sup>(24)</sup>.
- (97) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør vedrøre regler om procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af betalingsorganers godkendelse og koordineringsorganers udpegelse og godkendelse samt for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer, samt deres struktur og format, om ordningerne og procedurerne for den kontrol, der ligger til grund for betalingsorganernes forvaltningserklæring, samt dennes struktur og format, om koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen, om certificeringsorganernes funktionsmåde, herunder den kontrol, der skal foretages, og de organer, der skal kontrolleres, og om de attester og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer.
- (98) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis, og de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandarder for at afgive deres udtalelser.
- (99) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør som led i proceduren vedrørende finansiel disciplin også omfatte fastsættelse af tilpasningssatsen for interventioner med direkte betalinger og tilpasning af denne samt beløbet for de bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, og som fremføres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, litra d), i finansforordningen med henblik på at finansiere disse interventioner; Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør som led i proceduren vedrørende budgetdisciplin også omfatte den foreløbige fastsættelse af betalingerne og den foreløbige fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne samt fastlæggelse af det samlede beløb for EU-finansiering fordelt på de enkelte medlemsstater.
- (100) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte fastsættelse af beløbene til finansiering af offentlige interventionsforanstaltninger, regler for finansiering af Kommissionens erhvervelse af de satellitdata, der er nødvendige for arealovervågningssystemet, og de aktioner, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, som benyttes i forbindelse med overvågningen af landbrugsressourcer, proceduren for Kommissionens erhvervelse af disse satellitdata og overvågningen af landbrugsressourcer, den retlige ramme for erhvervelse, forbedring og brug af satellitdata og meteorologiske data samt de gældende frister.
- (101) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte fastsættelse af de frister, inden for hvilke de godkendte betalingsorganer skal udarbejde mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende interventioner til udvikling af landdistrikterne og sende dem til Kommissionen, samt regler om proceduren og andre praktiske ordninger for den korrekte funktion af mekanismen med betalingsfrister, suspension og ophævelse af suspension samt nedsættelse af månedlige og mellemliggende betalinger til medlemsstaterne samt regler om handlingsplanernes struktur og proceduren for opstilling af disse. Gennemførelsesbeføjelserne bør også omfatte nærmere regler for betalingsorganernes føring af særskilte regnskaber og specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i betalingsorganernes regnskaber, regler, der er nødvendige og begrundede for i akutte situationer at løse specifikke problemer vedrørende betalingsperioder og betaling af forskud, regler om finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL, og vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af proceduren med automatisk frigørelse.

<sup>(24)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (102) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte de forhold, som dokumentation og oplysninger vedrørende betalinger skal opbevares under, procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens kontrol og adgang til oplysninger, den årlige finansielle regnskabsafslutning, herunder regler om de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelse og gennemførelse af de pågældende gennemførelsesretsakter, den årlige præstationsafstemning, herunder regler om de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelse og gennemførelse af de pågældende gennemførelsesretsakter, og udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de procedurer og frister, der skal overholdes, proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, herunder de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelse og gennemførelse af de pågældende gennemførelsesretsakter, udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de frister, der skal overholdes, og forligsproceduren, regler om den mulige modregning af de beløb, der hidrører fra inddrivelse af uretmæssige betalinger, og udelukkelse fra EU-finansiering af beløb, der er bogført i EU-budgettet, og de former for indberetninger og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende inddrivelse som følge af manglende overholdelse.
- (103) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte regler med henblik på at opnå en ensartet anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser og regler, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af kontrolforanstaltninger i Unionen.
- (104) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte under hvilken form sikkerheden skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed, procedurerne for frigivelse af sikkerhedsstillelser og de underretninger, som medlemsstaterne eller Kommissionen skal foretage i forbindelse med sikkerhedsstillelse.
- (105) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte regler om formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af evalueringsrapporterne om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet og om de afhjælpende aktioner, som medlemsstaterne skal træffe for at rette op på de svagheder, der er konstateret i disse systemer og ordninger, samt det grundlæggende indhold i og reglerne for støtteansøgningssystemet og arealovervågningssystemet, herunder indfasningen heraf.
- (106) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af reglerne for kontrol af forretningspapirer. De bør desuden omfatte regler vedrørende medlemsstaternes meddelelse af oplysninger til Kommissionen, og foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende national valuta, der kan risikere at skade den.
- (107) Endvidere bør Kommissionens gennemførelsesbeføjelser omfatte regler om formen og tidsplanen for offentliggørelse af modtagerne af støtte fra EGFL og ELFUL, om den ensartede anvendelse af forpligtelsen til at underrette støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort, og om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med offentliggørelsen af modtagerne af støtte fra EGFL og ELFUL.
- (108) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af visse gennemførelsesretsakter. Med hensyn til gennemførelsesretsakter, der indebærer, at Kommissionen skal foretage beregning af beløb, sætter rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet, og den har til formål at øge effektivitet, forudsigelighed og hurtighed under hensyntagen til tidsfristerne og budgetprocedurerne. Med hensyn til gennemførelsesretsakter vedrørende betalinger til medlemsstaterne og proceduren for regnskabsafslutning samt den årlige præstationsafstemning sætter rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet og for verifikation af de nationale betalingsorganers årsregnskaber med henblik på at godkende sådanne regnskaber, eller hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, at udelukke sådanne udgifter fra EU-finansiering. Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af de øvrige gennemførelsesretsakter.

- (109) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 for så vidt angår fastsættelsen af den nettosaldo, der er til rådighed til dækning af EGFL-udgifterne, samt fastsættelsen af de månedlige betalinger, den bør foretage på grundlag af medlemsstaternes udgifts anmeldelse, og fastsættelsen af de supplerende betalinger eller nedsættelser som led i proceduren for månedlige betalinger.
- (110) Forordning (EU) nr. 1306/2013 bør derfor ophæves.
- (111) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forbindelserne mellem denne forordning og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og begrænsningerne for medlemsstaternes økonomiske ressourcer, men kan på grund af den flerårige garanterede EU-finansiering og ved at fokusere på Unionens prioriteter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (112) For at sikre en smidig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger og i betragtning af sagens hastende karakter, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

#### AFSNIT I

### ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

#### Artikel 1

#### Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der regler om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, og navnlig om:

- finansiering af udgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik
- de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre
- procedurerne for regnskabsafslutning og efterprøvende regnskabsafslutning.

#### Artikel 2

#### Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- »uregelmæssighed«: en uregelmæssighed i den i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 anvendte betydning
- »forvaltningssystemer«: de forvaltningsorganer, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, i denne forordning, og de grundlæggende EU-krav, herunder medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser, jf. denne forordnings artikel 59, samt gennemførelsen i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2021/2115 af deres strategiske planer som godkendt af Kommissionen, og det rapporteringssystem, der er indført med henblik på den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 134 i nævnte forordning
- »grundlæggende EU-krav«: kravene i forordning (EU) 2021/2115 nærværende forordning, finansforordningen og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU <sup>(25)</sup>

<sup>(25)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

- d) »alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion«: tilstedeværelse af en systemisk svaghed under hensyntagen til dens hyppighed, alvor og kompromitterende virkning for en korrekt udgiftsanmeldelse, præstationsrapportering eller overholdelse af EU-retten
- e) »outputindikator«: en outputindikator som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2021/2115
- f) »resultatindikator«: en resultatindikator som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2021/2115
- g) »handlingsplan«: med henblik på denne forordnings artikel 41 og 42 en plan udarbejdet af en medlemsstat på anmodning af og i samråd med Kommissionen i tilfælde af, at der konstateres alvorlige mangler i denne medlemsstats forvaltningssystemers korrekte funktion, eller under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, indeholdende de nødvendige afhjælpende aktioner og den relevante tidsplan for dens gennemførelse i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 41 og 42.

### Artikel 3

#### Undtagelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder

1. Med henblik på finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik kan »force majeure« og »ekstraordinære omstændigheder« navnlig anerkendes i følgende tilfælde:
  - a) en alvorlig naturkatastrofe eller alvorlig meteorologisk begivenhed, der i væsentlig grad berører bedriften
  - b) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke
  - c) en epizooti, et udbrud af en plantesygdom eller forekomst af en planteskadegører, der rammer hele eller dele af støttemodtagerens besætning eller alle eller dele af støttemodtagerens afgrøder
  - d) ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften, hvis ekspropriationen ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen
  - e) støttemodtagerens død
  - f) støttemodtagerens uarbejdsdygtighed i længere tid.
2. Hvis en alvorlig naturkatastrofe eller alvorlig meteorologisk begivenhed, jf. stk. 1, litra a), i væsentlig grad berører et velafgrænset område, kan den berørte medlemsstat anse hele området for at være i væsentlig grad berørt af den pågældende katastrofe eller begivenhed.

### AFSNIT II

#### ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM LANDBRUGSFONDE

### KAPITEL I

#### Landbrugsfonde

### Artikel 4

#### Fonde til finansiering af landbrugsudgifter

Finansieringen over Unionens almindelige budget (»EU-budgettet«) af de forskellige interventioner og foranstaltninger, der er omfattet af den fælles landbrugspolitik, sker gennem:

- a) Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)
- b) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

*Artikel 5***Udgifter under EGFL**

1. EGFL gennemføres enten under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen i overensstemmelse med stk. 2 eller under direkte forvaltning i overensstemmelse med stk. 3.
2. EGFL finansierer følgende udgifter under delt forvaltning:
  - a) foranstaltninger til regulering af eller støtte for landbrugsmarkederne som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 <sup>(26)</sup>
  - b) Unionens finansielle bidrag til interventioner i visse sektorer som omhandlet i afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115
  - c) interventioner med direkte betalinger til landbrugerne i henhold til den strategiske plan, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2021/2115
  - d) Unionens finansielle bidrag til oplysningskampagner og salgsmæssig fremstød for landbrugsprodukter på Unionens indre marked og i tredjelande, der gennemføres af medlemsstaterne, og som er udvalgt af Kommissionen
  - e) Unionens finansielle bidrag til de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 228/2013, og de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 229/2013.
3. EGFL finansierer følgende udgifter under direkte forvaltning:
  - a) salgsmæssig fremstød for landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller gennem internationale organisationer
  - b) foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med EU-retten, og som har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genetiske ressourcer i landbruget
  - c) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet
  - d) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur.

*Artikel 6***Udgifter under ELFUL**

ELFUL gennemføres under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. ELFUL finansierer Unionens finansielle bidrag til de interventioner til udvikling af landdistrikterne, der er omfattet af den strategiske plan som omhandlet i afsnit III, kapitel IV, i forordning (EU) 2021/2115 som specificeret i de strategiske planer, og til aktioner som omhandlet i artikel 125 i nævnte forordning.

*Artikel 7***Andre udgifter, herunder teknisk bistand**

EGFL og ELFUL kan hver især enten på initiativ af Kommissionen eller på dennes vegne direkte finansiere de aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning og administrativ og teknisk støtte samt den evaluering, revision og kontrol, som er nødvendig for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. Dette omfatter navnlig:

- a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, udveksling af oplysninger og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, herunder vurdering af dennes effekt, miljøpræstation og fremskridt i retning af Unionens mål, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og faglig og administrativ bistand

---

<sup>(26)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- b) Kommissionens erhvervelse af de satellitdata, der er nødvendige for arealovervågningssystemet, jf. artikel 24
- c) de aktioner, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, der benyttes i forbindelse med overvågningen af landbrugsressourcer, jf. artikel 25
- d) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til oplysninger, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de midler, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik
- e) formidling af oplysninger om den fælles landbrugspolitik, jf. artikel 46
- f) undersøgelser af den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder forbedring af evalueringsmetoder og udveksling af oplysninger om bedste praksis på området for den fælles landbrugspolitik og konsultationer med de relevante interessenter, samt undersøgelser foretaget i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB)
- g) hvis relevant, bidraget til oprettelse af gennemførelsesorganer, der etableres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 <sup>(27)</sup> og handler inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
- h) bidraget til foranstaltninger, som vedrører udbredelse af oplysninger, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer med de relevante interessenter på EU-niveau, og som gennemføres i forbindelse med interventioner til landdistriktsudvikling, herunder netværkssamarbejde mellem de berørte parter
- i) informationsteknologinet med fokus på behandling og udveksling af oplysninger, herunder de IT-systemer til virksomheder, der er nødvendige for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik
- j) de foranstaltninger, der er nødvendige for udvikling, registrering og beskyttelse af logoer inden for rammerne af Unionens kvalitetsordninger, jf. artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 <sup>(28)</sup>, og for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet hertil, samt den fornødne udvikling af informations-teknologi.

## KAPITEL II

### **Forvaltningsorganer**

#### Artikel 8

### **Kompetent myndighed**

1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed på ministerielt plan til at være ansvarlig for:
  - a) udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af betalingsorganer som omhandlet i artikel 9, stk. 2
  - b) udpegelse og udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af koordineringsorganet som omhandlet i artikel 10
  - c) udpegelse og tilbagetrækning af udpegelsen af et certificeringsorgan som omhandlet i artikel 12 og sikring af at et sådant organ altid er udpeget
  - d) udførelsen af de opgaver, der pålægges den kompetente myndighed i henhold til dette kapitel.
2. På grundlag af en vurdering af de minimumsbetingelser, som skal vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), træffer den kompetente myndighed ved en formel retsakt afgørelse om udstedelsen eller efter en undersøgelse tilbagetrækningen af godkendelsen af betalingsorganet og om udpegelsen og godkendelsen og tilbagetrækningen af godkendelsen af koordineringsorganet.

<sup>(27)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

<sup>(28)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).



3. Den kompetente myndighed træffer ved en formel retsakt afgørelse om udpegelsen eller tilbagetrækningen af godkendelsen af certificeringsorganet, idet den sikrer, at et certificeringsorgan altid er udpeget.

4. Den kompetente myndighed underretter straks Kommissionen om alle godkendelser og tilbagetrækninger af godkendelser af betalingsorganet og om udpegelsen og godkendelsen og tilbagetrækningen af godkendelsen af koordineringsorganet samt om udpegelsen og tilbagetrækningen af godkendelsen af certificeringsorganet.

#### Artikel 9

### Betalingsorganer

1. Betalingsorganer er instanser eller organer i medlemsstaterne og, hvor dette er relevant, i deres regioner, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol af udgifter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6.

Bortset fra betaling kan betalingsorganer uddelegere udførelsen af de i første afsnit omhandlede opgaver.

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer instanser eller organer, der har en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, der giver tilstrækkelig sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige og behørigt dokumenterede. Med henblik herpå skal betalingsorganerne opfylde de minimumsbetingelser for godkendelse for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, oplysninger og kommunikation samt overvågning, som Kommissionen fastlægger i medfør af artikel 11, stk. 1, litra a).

Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser antallet af godkendte betalingsorganer:

- a) til højst et betalingsorgan på nationalt plan eller, hvis det er relevant, til et pr. region, og
- b) til højst et betalingsorgan til forvaltning af udgifter under både EGFL og ELFUL, hvis der kun findes betalingsorganer på nationalt plan.

Hvis der oprettes betalingsorganer på regionalt plan, skal medlemsstaterne derudover enten godkende et betalingsorgan på nationalt plan til støtteordninger, der ifølge deres natur skal forvaltes på nationalt plan, eller overlade forvaltningen af disse ordninger til deres regionale betalingsorganer.

Medlemsstaterne kan uanset dette stykkes andet afsnit bevare de betalingsorganer, som er blevet godkendt før den 15. oktober 2020, forudsat at den kompetente myndighed ved den afgørelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, bekræfter, at de opfylder de minimumsbetingelser for godkendelse, jf. nærværende stykkes første afsnit.

Betalingsorganer, der i mindst tre år ikke har forvaltet EGFL- eller ELFUL-udgifter, skal have deres godkendelse trukket tilbage.

Medlemsstaterne godkender ikke flere nye betalingsorganer efter den 7. december 2021, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i andet afsnit, litra a), hvor det under hensyn til forfatningsmæssige bestemmelser kan være nødvendigt med yderligere regionale betalingsorganer.

3. Med henblik på artikel 63, stk. 5 og 6, i finansforordningen udarbejder den person, der er ansvarlig for det godkendte betalingsorgan, senest den 15. februar i året efter det pågældende regnskabsår for landbruget (»regnskabsår«), følgende, som sendes til Kommissionen:

- a) årsregnskaberne for de udgifter, der er afholdt til udførelsen af de opgaver, der er overdraget til dette godkendte betalingsorgan, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), ledsaget af de oplysninger, der er nødvendige for afslutningen i henhold til nærværende forordnings artikel 53
- b) den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, i nærværende forordning og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, og som viser, at udgifterne er afholdt i henhold til nærværende forordnings artikel 37

- c) en årlig oversigt over de endelige revisionsberetninger og de udførte kontroller, en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i forvaltningssystemerne, samt de korrigerende aktioner, der er truffet eller planlagt, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra b)
- d) en forvaltningserklæring, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, som viser:
  - i) at oplysningerne er korrekt præsenteret, fuldstændige og nøjagtige, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, litra a)
  - ii) de etablerede forvaltningssystemers korrekte funktion, med undtagelse af den kompetente myndighed, jf. denne forordnings artikel 8, koordineringsorganet, jf. denne forordnings artikel 10, og certificeringsorganet, jf. denne forordnings artikel 12, og sikrer, at udgifterne er afholdt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 37, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, litra b) og c).

Den frist, der i dette stykkes første afsnit er fastsat til den 15. februar, kan undtagelsesvis forlænges af Kommissionen til den 1. marts efter meddelelse fra den berørte medlemsstat, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 7, andet afsnit.

4. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere et eller flere af minimumsbetingelserne for godkendelse som omhandlet i stk. 2, første afsnit, trækker den berørte medlemsstat på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen sin godkendelse af dette betalingsorgan tilbage, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne ændringer inden for en frist, der fastsættes af denne medlemsstats kompetente myndighed under hensyntagen til problemets alvor.

5. Betalingsorganerne forvalter og sikrer kontrol af de transaktioner, der har forbindelse med offentlig intervention, og som de er ansvarlige for, og de bevarer det overordnede ansvar på dette område.

Hvis støtten ydes gennem et finansieringsinstrument, som gennemføres af EIB eller en anden international finansiel institution, som en medlemsstat er aktionær i, forlader betalingsorganet sig på en kontrolrapport, som understøtter de indgivne betalingsanmodninger. Disse institutioner forelægger medlemsstaterne kontrolrapporten.

6. Med henblik på artikel 33 forelægges senest den 30. juni 2030, jf. nærværende artikels stk. 3 og artikel 10, stk. 3, en supplerende præstationsrapport for udgifter under ELFUL for perioden frem til den 31. december 2029.

#### Artikel 10

#### Koordineringsorganer

1. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan i en medlemsstat, udpeger den pågældende medlemsstat et offentligt koordineringsorgan, som den pålægger følgende opgaver:

- a) at indsamle de oplysninger, der skal forelægges Kommissionen, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen
- b) at forelægge Kommissionen den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, i denne forordning og artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115
- c) at træffe eller koordinere aktioner for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art og underrette Kommissionen om enhver opfølgning
- d) at fremme og, hvor det er muligt, sikre harmoniseret anvendelse af EU-reglerne.

2. Koordineringsorganet skal med henblik på behandling af de oplysninger af finansiel art, der er omhandlet i stk. 1, litra a), være specielt godkendt af medlemsstaten.

3. Den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), skal være omfattet af den udtalelse, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, og den skal fremsendes til Kommissionen sammen med en forvaltningserklæring, som vedrører udarbejdelsen af hele rapporten.

#### Artikel 11

##### **Kommissionens beføjelser vedrørende betalingsorganer og koordineringsorganer**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 for at sikre, at betalingsorganerne og koordineringsorganerne som omhandlet i artikel 9 og 10 fungerer forsvarligt, med henblik på at supplere denne forordning med regler om:

- a) minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer som omhandlet i artikel 9, stk. 2, første afsnit, og for udpegelse og godkendelse af koordineringsorganer som omhandlet i artikel 10
- b) betalingsorganernes forpligtelser, hvad angår offentlig intervention, samt reglerne for indholdet af deres forvaltnings- og kontrolansvar.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af betalingsorganers godkendelse og for udpegelse og udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af koordinationsorganers godkendelse samt procedurerne for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer
- b) ordningerne og procedurerne for den kontrol, der ligger til grund for betalingsorganernes forvaltningserklæring som omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d), samt dennes struktur og format
- c) koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Artikel 12

##### **Certificeringsorganer**

1. Certificeringsorganet skal være et offentligt eller privat revisionsorgan, som udpeges af medlemsstaten for en periode på mindst tre år, jf. dog national ret. Hvis det er et privat revisionsorgan, og den gældende EU-ret eller den nationale ret kræver det, udvælges organet af medlemsstaten ved en offentlig udbudsprocedure.

En medlemsstat, der udpeger mere end ét certificeringsorgan, kan udpege et offentligt certificeringsorgan på nationalt plan til at være ansvarlig for koordinering.

2. Med henblik på finansforordningens artikel 63, stk. 7, første afsnit, afgiver certificeringsorganet en udtalelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, og hvoraf det fremgår om:

- a) regnskaberne giver et retvisende billede
- b) det forvaltningssystem, som medlemsstaterne har indført, fungerer korrekt, navnlig:
  - i) de forvaltningsorganer, der er omhandlet i artikel 9 og 10 i denne forordning og artikel 123 i forordning (EU) 2021/2115
  - ii) de grundlæggende EU-krav
  - iii) det rapporteringssystem, der er indført med henblik på den årlige præstationsrapport, jf. artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115
- c) præstationsrapporteringen om outputindikatorerne med henblik på den årlige præstationsafstemning, jf. denne forordnings artikel 54, og præstationsrapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige præstationsovervågning, jf. artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115, er korrekt og viser, at artikel 37 i nærværende forordning overholdes

- d) udgifterne til foranstaltningerne i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 <sup>(29)</sup>, hvortil der er søgt om godtgørelse fra Kommissionen, er lovlige og formelt rigtige.

Det skal ligeledes fremgå af denne udtalelse, om undersøgelsen har rejst tvivl om de påstande, der er fremsat i forvaltningserklæringen som omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra d). Undersøgelsen skal også omfatte en analyse af arten og omfanget af de fejl og svagheder, der er konstateret i forvaltningssystemerne i forbindelse med revision og kontrol, samt de korrigerende aktioner, der er truffet eller planlagt af betalingsorganet, jf. finansforordningens artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra c).

Hvis støtten ydes gennem et finansieringsinstrument, som gennemføres af EIB eller en anden international finansiel institution, som en medlemsstat er aktionær i, forlader certificeringsorganet sig på den årlige revisionsberetning, som disse institutioners eksterne revisorer har udarbejdet. Disse institutioner forelægger medlemsstaterne den årlige revisionsberetning.

3. Certificeringsorganet skal råde over den fornødne tekniske ekspertise og have kendskab til den fælles landbrugspolitik. Det fungerer uafhængigt af både det pågældende betalingsorgan og koordineringsorgan og den kompetente myndighed, som har godkendt dette betalingsorgan og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen og overvågningen af den fælles landbrugspolitik.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om certificeringsorganernes funktion, herunder den kontrol, der skal foretages, og de organer, der skal kontrolleres, og om de attester og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer.

Ved disse gennemførelsesretsakter fastsættes der ligeledes bestemmelser om:

- a) de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis
- b) de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandarder for at afgive deres udtalelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

### Artikel 13

## Udveksling af bedste praksis

Kommissionen fremmer udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, navnlig hvad angår arbejdet i forvaltningsorganerne i henhold til dette kapitel.

<sup>(29)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsmæssig støtte for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 56).

## AFSNIT III

## FINANSIEL FORVALTNING AF EGFL OG ELFUL

## KAPITEL I

## EGFL

## Afdeling 1

**Budgetdisciplin**

## Artikel 14

**Budgetloft**

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i forordning (EU, Euratom) 2020/2093.
2. Hvis det i EU-retten er fastsat, at der skal trækkes beløb fra eller lægges beløb til de i stk. 1 omhandlede beløb, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 103 med henblik på at fastsætte den nettosaldo, der er til rådighed til dækning af EGFL-udgifterne, på grundlag af de i EU-retten omhandlede data.

## Artikel 15

**Overholdelse af loftet**

1. Hvis der i EU-retten er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft, og, hvis artikel 39-42 finder anvendelse, med de fornødne justeringer.
2. Medlemsstaternes tildelinger til interventioner med direkte betalinger som omhandlet i artikel 87 i forordning (EU) 2021/2115 korrigeret med de tilpasninger, der er fastsat i artikel 17 i nærværende forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro med henblik på nærværende artikels stk. 1.

## Artikel 16

**Landbrugsreserve**

1. Der oprettes ved begyndelsen af hvert år under EGFL en EU-landbrugsreserve («reserven») med det formål at yde yderligere støtte til landbrugssektoren til markedsforvaltning eller -stabilisering og til hurtigt at reagere i tilfælde af kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen.

Bevillingerne til reserven opføres direkte på EU-budgettet. Midlerne fra reserven stilles i det regnskabsår eller de år, hvor der er behov for yderligere støtte, til rådighed for følgende foranstaltninger:

- a) foranstaltninger til stabilisering af landbrugsmarkeder i henhold til artikel 8-21 i forordning (EU) nr. 1308/2013
- b) ekstraordinære foranstaltninger i henhold til artikel 219, 220 og 221 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Reserven udgør 450 mio. EUR i løbende priser i begyndelsen af hvert år i perioden 2023-2027, for så vidt der ikke fastsættes et højere beløb i EU-budgettet. Kommissionen kan under hensyntagen til de disponible bevillinger under EGFL-underloftet i løbet af året justere reservens størrelse, hvis det er hensigtsmæssigt i lyset af markedsudviklingen eller -perspektiverne i det pågældende eller det efterfølgende år.

Hvis disse disponible bevillinger ikke er tilstrækkelige, kan der i henhold til denne forordnings artikel 17 som en sidste udvej tages finansiel disciplin i anvendelse for at finansiere reserven op til det startbeløb, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, fremføres bevillinger til reserven, som der ikke er indgået forpligtelser for, til finansiering af reserven i de følgende budgetår indtil 2027.

Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, fremføres desuden det samlede uudnyttede beløb i reserven til kriser i landbrugssektoren, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1306/2013, som er til rådighed ved udgangen af 2022, til 2023, uden at beløbet fuldt ud tilbageføres til de budgetposter, som dækker de aktioner, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), og det stilles i det omfang, dette er nødvendigt, til rådighed til finansiering af den reserve, der er oprettet ved nærværende artikel, under hensyntagen til de disponible bevillinger under EGFL-underloftet. Hvis der fortsat er bevillinger til rådighed i reserven til kriser i landbrugssektoren efter finansiering af den reserve, der er oprettet ved nærværende artikel, tilbageføres disse til de budgetposter, der dækker de i nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), omhandlede aktioner.

## Artikel 17

### Finansiel disciplin

1. Kommissionen fastsætter en tilpasningssats for de interventioner med direkte betalinger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), og for Unionens finansielle bidrag til direkte betalinger efter kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013 til de særlige foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra e), («tilpasningssatsen»), når prognoserne for finansieringen af de interventioner og foranstaltninger, der finansieres under det pågældende underloft for et givet budgetår, viser, at gældende årlige lofter vil blive overskredet.

Tilpasningssatsen finder anvendelse på betalinger, der skal ydes til landbrugere for de i dette stykkes første afsnit omhandlede interventioner og særlige foranstaltninger, og som overstiger 2 000 EUR for det tilsvarende kalenderår. Med henblik på dette afsnit finder artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 anvendelse med de fornødne ændringer.

Kommissionen vedtager senest den 30. juni i det kalenderår, som tilpasningssatsen finder anvendelse på, gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af tilpasningssatsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

2. Indtil den 1. december i det kalenderår, som tilpasningssatsen finder anvendelse på, kan Kommissionen på grundlag af nye oplysninger vedtage gennemførelsesretsakter om tilpasning af den efter denne artikels stk. 1 fastsatte tilpasningssats. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

3. Hvis der anvendes finansiel disciplin, anvendes de bevillinger, der fremføres i henhold til finansforordningens artikel 12, stk. 2, litra d), til finansiering af udgifter, der afholdes i henhold til nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), i det omfang, det er nødvendigt for at undgå gentagen anvendelse af finansiel disciplin.

Hvis de bevillinger, der skal fremføres i overensstemmelse med første afsnit, fortsat er disponible, og det samlede beløb for disse bevillinger, som kan godtgøres, udgør mindst 0,2 % af det årlige loft for udgifterne under EGFL, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, hvori den for hver medlemsstat fastsætter beløbet for de bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, og som skal godtgøres de endelige støttemodtagere. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

4. Medlemsstaterne godtgør de endelige støttemodtagere de beløb, som Kommissionen fastsætter i henhold til stk. 3, andet afsnit, i overensstemmelse med objektive og ikkeforskelsbehandlende kriterier. Medlemsstaterne kan anvende en minimumstærskel for de beløb, der godtgøres hver endelig støttemodtager. Denne godtgørelse finder kun anvendelse for endelige støttemodtagere i de medlemsstater, hvor der er anvendt finansiel disciplin i det foregående regnskabsår.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, som er nødvendige for at sikre en sammenhængende anvendelse af den finansielle disciplin i medlemsstaterne, og supplere denne forordning med regler for beregningen af den finansielle disciplin, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne.

#### Artikel 18

##### Proceduren vedrørende budgetdisciplin

1. Hvis det ved udarbejdelsen af forslaget til budget for budgetår N viser sig, at der er risiko for, at det i denne forordnings artikel 14 omhandlede beløb for budgetår N bliver overskredet, forelægger Kommissionen forslag til de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af dette beløb. Disse foranstaltninger skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 2, i TEUF, eller af Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 3, i TEUF.

2. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at det i denne forordnings artikel 14 omhandlede beløb vil blive overskredet, og at den ikke vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afhjælpe situationen, foreslå andre foranstaltninger til at sikre, at beløbet overholdes. Disse foranstaltninger skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 2, i TEUF, eller af Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 3, i TEUF.

3. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelse ved slutningen af budgetår N overstiger eller forventes at overstige det i artikel 14 omhandlede beløb, skal Kommissionen:

- a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata inden for rammerne af det disponible budget og vedtage gennemførelsesretsakter, der midlertidigt fastsætter beløbet for betalingerne for den pågældende måned
- b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i budgetår N + 1, fastslå deres situation med hensyn til EU-finansiering for budgetåret N
- c) vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge det samlede beløb for EU-finansiering fordelt på de enkelte medlemsstater på grundlag af en fælles EU-finansieringssats inden for rammerne af det beløb, der var til rådighed til de månedlige betalinger
- d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i budgetår N + 1, foretage eventuelle godtgørelser til fordel for medlemsstaterne.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og c), vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

#### Artikel 19

##### Varslings- og overvågningssystemet

For at sikre at det i artikel 14 omhandlede budgetloft ikke overskrides, etablerer Kommissionen et system for månedlig varsling og overvågning af udgifterne under EGFL.

I begyndelsen af hvert budgetår fastlægger Kommissionen med henblik herpå månedlige udgiftsprofiler, der, hvis det er relevant, er baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende budgetår.

## Afdeling 2

**Finansiering af udgifter**

## Artikel 20

**Månedlige betalinger**

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 5, stk. 2, omhandlede udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.
2. Indtil Kommissionen overfører de månedlige betalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed i overensstemmelse med de godkendte betalingsorganers behov.

## Artikel 21

**Procedure for månedlige betalinger**

1. Med forbehold af artikel 53, 54 og 55 foretager Kommissionen de månedlige betalinger til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåned.
2. De månedlige betalinger foretages til hver medlemsstat senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvori udgifterne er afholdt, idet der tages højde for nedsættelser eller suspensioner i henhold til artikel 39-42 eller eventuelle andre korrektioner. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, behandles som udgifter afholdt i oktober måned. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, behandles som udgifter afholdt i november måned.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de månedlige betalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er forelagt i henhold til artikel 90, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 103.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af supplerende betalinger eller nedsættelser til justering af de betalinger, der er foretaget i henhold til stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 103.
5. Hvis medlemsstaterne overskrider de finansielle lofter, underrettes de straks herom af Kommissionen.

## Artikel 22

**Administrations- og personaleomkostninger**

Udgifter i forbindelse med administrations- og personaleomkostninger, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, må ikke finansieres af EGFL.

## Artikel 23

**Udgifter til offentlig intervention**

1. Hvis der ikke inden for rammerne af den fælles markedsordning er fastlagt et beløb pr. enhed for en offentlig intervention, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste ensartede beløb, navnlig for så vidt angår midler fra medlemsstaterne, der anvendes til opkøb af produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og, hvis relevant, til forarbejdning af offentlige interventionsprodukter, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 1308/2013.



2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om:

- a) de typer foranstaltninger, som er berettigede til EU-finansiering, og betingelserne for godtgørelse
- b) betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoderne på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, af faste satser, som Kommissionen har fastsat, eller af de faste eller ikkefaste beløb, der er fastsat i landbrugslovgivningen vedrørende specifikke sektorer
- c) værdiansættelsen af operationer i forbindelse med offentlig intervention, de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter omfattet af den offentlige intervention, og fastsættelsen af de beløb, der skal finansieres.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de beløb, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

#### Artikel 24

### Erhvervelse af satellitdata

Listen over satellitdata, der er nødvendige for det arealovervågningssystem, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), skal godkendes af Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med de specifikationer, som hver enkelt medlemsstat har udarbejdet.

I overensstemmelse med artikel 7, litra b), sender Kommissionen disse satellitdatagratis til de myndigheder, der er ansvarlige for arealovervågningssystemet, eller til tjenesteleverandører, som disse myndigheder har bemyndiget til at repræsentere dem.

Kommissionen forbliver ejer af satellitdataene.

Kommissionen kan lade specialiserede organer udføre opgaver, der vedrører de teknikker eller arbejdsmetoder, der anvendes i forbindelse med det i artikel 66, stk. 1, litra c), omhandlede arealovervågningssystem.

#### Artikel 25

### Overvågning af landbrugsressourcer

1. De aktioner, der finansieres i henhold til artikel 7, litra c), skal sigte mod at give Kommissionen midler til at:

- a) forvalte Unionens landbrugsmarkeder i en global sammenhæng
- b) sørge for agroøkonomisk overvågning og miljø- og klimaovervågning af landbrugsjordens arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen, herunder skovlandbrug, og overvågning af jordbundens, afgrødernes, landbrugslandskabets og landbrugsjordens tilstand, således at der kan opstilles prognoser, særlig over udbyttet og landbrugsproduktionen og ekstraordinære omstændigheders indvirkning på landbruget, og muliggøre at der foretages en vurdering af landbrugssystemernes modstandsdygtighed og fremskridt hen imod opfyldelse af de relevante af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling
- c) dele adgangen til de i litra b) omhandlede prognoser i en international kontekst, f.eks. de initiativer, der koordineres af De Forenede Nationers organisationer, herunder udarbejdelsen af drivhusgasopgørelser inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, eller andre internationale organer
- d) bidrage til specifikke foranstaltninger, der øger åbenheden på verdensmarkederne, under hensyntagen til Unionens målsætninger og forpligtelser
- e) sikre teknologisk opfølgning i forbindelse med det agrometeorologiske system.

2. Kommissionen finansierer i henhold til artikel 7, litra c), aktioner vedrørende:

- a) indsamling eller køb af de data, der er nødvendige for at gennemføre og overvåge den fælles landbrugspolitik, herunder satellitdata, geospatiale data og meteorologiske data
- b) oprettelse af en infrastruktur for rumlige data og et websted

- c) gennemførelse af specifikke undersøgelser af klimatiske forhold
- d) telemåling som hjælpemiddel til overvågning af ændringer i arealanvendelsen og jordens sundhedstilstand, og
- e) opdatering af agrometeorologiske og økonometriske modeller.

Disse aktioner gennemføres om nødvendigt i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur, Det Fælles Forskningscenter, nationale laboratorier og organer eller sammen med den private sektor.

#### Artikel 26

### Gennemførelsesbeføjelser vedrørende artikel 24 og 25

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) regler vedrørende finansieringen i henhold til artikel 7, litra b) og c)
- b) proceduren for gennemførelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24 og 25, således at de fastsatte målsætninger realiseres
- c) den retlige ramme for erhvervelse, forbedring og brug af satellitdata og meteorologiske data samt de gældende frister.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### KAPITEL II

#### ELFUL

#### Afdeling 1

### Almindelige bestemmelser vedrørende ELFUL

#### Artikel 27

### Bestemmelser, der gælder for alle betalinger

1. Kommissionens betalinger af det ELFUL-bidrag, der er omhandlet i artikel 6, må ikke overskride budgetforpligtelserne.

Disse betalinger tilskrives den tidligst åbne budgetforpligtelse, jf. dog artikel 34, stk. 1.

2. Finansforordningens artikel 110 finder anvendelse.

#### Afdeling 2

### ELFUL-finansiering inden for rammerne af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik

#### Artikel 28

### ELFUL's finansielle bidrag

ELFUL's finansielle bidrag til udgifter, der afholdes inden for rammerne af de strategiske planer, fastsættes for hver enkelt strategisk plan under overholdelse af de lofter, der er fastsat i EU-retten for ELFUL-støtte til interventioner under en strategisk plan.

*Artikel 29***Budgetforpligtelser**

1. Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af en strategisk plan udgør en finansieringsafgørelse, jf. finansforordningens artikel 110, stk. 1, og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand. Det årlige bidrag fastsættes i denne gennemførelsesafgørelse.
2. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver enkelt strategisk plan indgås i årlige trancher i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027. Uanset finansforordningens artikel 111, stk. 2, følger budgetforpligtelserne for den første tranche for hver strategisk plan, efter at Kommissionen godkender denne strategiske plan og meddelelser den berørte medlemsstat herom. Budgetforpligtelserne for de efterfølgende trancher indgås af Kommissionen inden den 1. maj hvert år på grundlag af den gennemførelsesafgørelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, undtagen hvis finansforordningens artikel 16 finder anvendelse.

*Afdeling 3***Det finansielle bidrag til interventioner til landdistriktsudvikling***Artikel 30***Bestemmelser vedrørende betalinger til interventioner til landdistriktsudvikling**

1. De bevillinger, der er nødvendige til finansiering af de udgifter, der er omhandlet i artikel 6, stilles til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af en saldo som beskrevet i denne afdeling.
2. Forfinansieringen og de mellemliggende betalinger må tilsammen ikke overstige 95 % af ELFUL's bidrag til hver enkelt strategisk plan.

Når loftet på 95 % er nået, fortsætter medlemsstaterne med at sende betalingsanmodninger til Kommissionen.

*Artikel 31***Forfinansieringsordninger**

1. Efter Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den strategiske plan udbetaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele den strategiske plans løbetid til medlemsstaten. Dette første forfinansieringsbeløb betales i trancher på følgende måde:
  - a) I 2023: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid
  - b) I 2024: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid
  - c) I 2025: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid.

Hvis en strategisk plan godkendes i 2024 eller senere, udbetales trancherne fra de foregående år, så snart planen er godkendt.

2. Hele det beløb, der udbetales i form af forfinansiering, skal betales tilbage til Kommissionen, hvis der ikke er afholdt udgifter, og der ikke er sendt en anmeldelse af udgifter til den strategiske plan inden for 24 måneder efter den dato, hvor Kommissionen har betalt den første tranche af forfinansieringen. Dette forfinansieringsbeløb modregnes de tidligst anmeldte udgifter til den strategiske plan.

3. Der udbetales eller inddrives ikke flere forfinansieringsbeløb, hvis der er foretaget en overførsel til eller fra ELFUL i henhold til artikel 103 i forordning (EU) 2021/2115.
4. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til den pågældende strategiske plan og trækkes fra de offentlige udgifter, der er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.
5. Det samlede forfinansieringsbeløb afsluttes i overensstemmelse med proceduren i artikel 53, inden den strategiske plan afsluttes.

#### Artikel 32

### Mellemliggende betalinger

1. Der foretages mellemliggende betalinger for hver enkelt strategisk plan. De beregnes ved at anvende bidragssatsen, jf. artikel 91 i forordning (EU) 2021/2115, på den offentlige udgift, der er afholdt for hver enkelt interventionstype, undtagen betalinger fra supplerende national finansiering, jf. artikel 115, stk. 5, i nævnte forordning.

De mellemliggende betalinger omfatter også de beløb, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115.

2. Forudsat at der er budgetmidler til rådighed, foretager Kommissionen under hensyntagen til nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 39-42 de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer til gennemførelsen af de strategiske planer.
3. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i henhold til artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060, skal udgiftsanmeldelsen vise det samlede beløb, som forvaltningsmyndigheden har udbetalt til slutmodtagerne eller, for garantiers vedkommende, afsat til garantiaftaler, jf. artikel 80, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2021/2115.
4. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i henhold til artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1060, indgives udgiftsanmeldelsen med en angivelse af udgifterne til de finansielle instrumenter på følgende betingelser:
  - a) det beløb, der er angivet i den første udgiftsanmeldelse, skal allerede være udbetalt til det finansielle instrument og kan udgøre op til 30 % af de samlede støtteberettigede offentlige udgifter, som der er indgået forpligtelse for til det finansielle instrument i henhold til den relevante finansieringsaftale
  - b) det beløb, der angives i den efterfølgende udgiftsanmeldelse, som indgives i støtteberettigelsesperioden som defineret i artikel 86, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115, skal omfatte de støtteberettigede udgifter, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 80, stk. 5.
5. Beløb, der udbetales i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, litra a), betragtes som forskud med henblik på artikel 37, stk. 2. Det beløb, der angives i den første udgiftsanmeldelse, jf. nærværende artikels stk. 4, litra a), skal være afsluttet i Kommissionens regnskab, senest i forbindelse med årsregnskabet for den relevante strategiske plans sidste gennemførelsesår.
6. Kommissionen foretager hver mellemliggende betaling på betingelse af, at følgende krav er overholdt:
  - a) der er fremsendt en udgiftsanmeldelse til Kommissionen, jf. artikel 90, stk. 1, litra c), som er underskrevet af det godkendte betalingsorgan
  - b) det samlede ELFUL-bidrag til hver type intervention for hele den periode, som den pågældende strategiske plan dækker, er ikke overskredet
  - c) de dokumenter, der skal forelægges i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, er fremsendt til Kommissionen.

7. Kommissionen underretter straks det godkendte betalingsorgan eller koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, hvis et af kravene i stk. 6 ikke er opfyldt. Hvis et af kravene i stk. 6, litra a) eller c), ikke er opfyldt, kan udgiftsanmeldelsen ikke antages.

8. Uden at det indskrænker anvendelsen af artikel 53, 54 og 55, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger inden for 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de krav, der er fastsat i denne artikels stk. 6.

9. De godkendte betalingsorganer udfærdiger og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende de strategiske planer til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, inden for frister, der fastsættes af Kommissionen. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter disse frister. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder mellem fremsendelsen af udgiftsanmeldelserne. De omfatter også de beløb, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115. Hvis den udgift, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 86, stk. 3, dog ikke kan anmeldes til Kommissionen i den periode, den vedrører, fordi en ændring af den strategiske plan endnu ikke er blevet godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 119, stk. 10, kan denne udgift anmeldes i efterfølgende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober og frem, tages i betragtning over det følgende års budget.

10. I tilfælde, hvor den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kræver yderligere kontrol på grund af manglende eller uklare oplysninger eller som følge af uenighed, divergerende fortolkninger eller andre uoverensstemmelser vedrørende en udgiftsanmeldelse for en referenceperiode, som navnlig skyldes manglende indsendelse af de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og de kommissionsretsakter, der er vedtaget i medfør af nævnte forordning, skal den berørte medlemsstat efter anmodning fra den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede indgive yderligere oplysninger inden for en frist, som fastsættes i nævnte anmodning under hensyn til problemets alvor.

Den frist, der i stk. 8 er fastsat for mellemliggende betalinger, kan afbrydes for hele eller en del af det beløb, som der anmodes om betaling af, i højst seks måneder fra den dato, hvor anmodningen om oplysninger sendes, indtil de oplysninger, der er anmodet om, er modtaget og anset for tilfredsstillende. Medlemsstaten kan gå med til at forlænge afbrydelsesperioden med yderligere tre måneder.

Hvis den berørte medlemsstat undlader at besvare anmodningen om yderligere oplysninger inden for den frist, som er fastsat i anmodningen, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller tyder på, at der er tale om manglende overholdelse af de gældende regler eller om misbrug af Unionens fonde, kan Kommissionen suspendere eller nedsætte betalingerne i henhold til artikel 39-42.

### Artikel 33

#### **Betaling af saldoen og afslutning af de strategiske planers interventioner til landdistriktsudvikling**

1. Efter modtagelsen af den sidste årlige præstationsrapport om gennemførelsen af en strategisk plan betaler Kommissionen saldoen med forbehold af disponible budgetmidler på grundlag af den gældende finansieringsplan for de forskellige typer ELFUL-interventioner, årsregnskaberne for den relevante strategiske plans sidste gennemførelsesår og de dertil knyttede afgørelser om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som fastsat i artikel 86, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 og skal dække de udgifter, der er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse.

2. Saldoen betales senest seks måneder efter den dato, hvor Kommissionen har anset de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, for antagelige, og det sidste årsregnskab er blevet afsluttet. Med forbehold af artikel 34, stk. 5, frigør Kommissionen de resterende beløb, som der stadig er indgået forpligtelser for efter betalingen af saldoen, inden for en frist på seks måneder.

3. Hvis Kommissionen ikke inden den frist, der er fastsat i denne artikels stk. 1, har modtaget den sidste årlige præstationsrapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for den strategiske plans sidste gennemførelsesår, frigøres saldoen automatisk i henhold til artikel 34.

#### Artikel 34

### Automatisk frigørelse i forbindelse med strategiske planer

1. Kommissionen frigør automatisk den del af budgetforpligtelsen til interventioner til landdistriktsudvikling i en strategisk plan, som ikke er anvendt til betaling af forfinansiering eller til at foretage mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt en udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 6, litra a) og c).

2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 86, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115, og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.

3. Har en retlig procedure eller administrativ prøvelse opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår det beløb, der vedrører de pågældende operationer, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, på betingelse af at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. januar i år  $N + 3$ .

4. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

- a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år  $N + 2$
- b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, der i alvorlig grad berører gennemførelsen af den strategiske plan. De nationale myndigheder, der påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af interventionerne til landdistriktsudvikling i den strategiske plan.

Medlemsstaten sender senest den 31. januar hvert år Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der henvises til i første afsnit, vedrørende de beløb, der er anmeldt inden udgangen af det foregående år.

5. Kommissionen underretter medlemsstaten i god tid i forvejen, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Kommissionen underretter den om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra datoen for deres modtagelse af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter udløbet af den sidste frist, jf. stk. 1, 2 og 3.

6. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's bidrag til den pågældende strategiske plan for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Den berørte medlemsstat udarbejder en revideret finansieringsplan som skal godkendes af Kommissionen, hvori den fordeler støttenedsettelsen på de forskellige typer interventioner. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt interventionstype.

## KAPITEL III

**Fælles bestemmelser**

## Artikel 35

**Regnskabsår for landbruget**

Med forbehold af de særlige bestemmelser om anmeldelse af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention, der fastlægges af Kommissionen i medfør af artikel 47, stk. 2, første afsnit, litra a), omfatter regnskabsåret betalte udgifter og indkomne indtægter, der er opført på EGFL og ELFUL's budgetter af betalingsorganerne for regnskabsåret N, der begynder den 16. oktober i år N – 1 og slutter den 15. oktober i år N.

## Artikel 36

**Ingen dobbeltfinansiering**

Medlemsstaterne sikrer, at udgifter, der finansieres inden for rammerne af EGFL eller ELFUL, ikke er genstand for anden finansiering fra EU-budgettet.

Inden for rammerne af ELFUL kan en operation kun modtage forskellige former for støtte fra den strategiske plan og fra andre fonde som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060 eller fra andre EU-instrumenter, hvis det samlede kumulerede støttebeløb, der tildeles i henhold til de forskellige former for støtte, ikke overstiger den højeste støtteintensitet eller det største støttebeløb gældende for den pågældende interventionstype, jf. afsnit III i forordning (EU) 2021/2115. I sådanne tilfælde anmelder medlemsstaterne ikke de samme udgifter til Kommissionen for støtte:

- a) fra en anden fond som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060 eller fra et andet EU-instrument, eller
- b) fra samme strategiske plan.

Det udgiftsbeløb, der skal angives i en udgiftsanmeldelse, kan beregnes pro rata i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

## Artikel 37

**Støtteberettigelse af udgifter afholdt af betalingsorganerne**

1. De udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, kan kun finansieres af Unionen, hvis de er afholdt af godkendte betalingsorganer, og hvis:

- a) de er afholdt i overensstemmelse med de gældende EU-regler, eller
- b) for så vidt angår de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115:
  - i) de modsvarer af tilsvarende rapporteret output, og
  - ii) de er afholdt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer, som dog ikke omfatter de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i den relevante strategiske plan.

2. Stk. 1, litra b), nr. i), finder ikke anvendelse på forskud, der er udbetalt til støttemodtagere i forbindelse med de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115.

*Artikel 38***Overholdelse af betalingsfrister**

1. Hvis der er fastsat betalingsfrister i EU-retten, medfører enhver betaling, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige betalingsdato eller efter den senest mulige betalingsdato, at betalingerne ikke er berettigede til EU-finansiering.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om de omstændigheder og betingelser, hvorpå de betalinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, kan anses for støtteberettigede under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

*Artikel 39***Nedsættelse af månedlige og mellemliggende betalinger**

1. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de oplysninger, erklæringer og dokumenter, der er omhandlet i artikel 90, kan fastslå, at de finansieringslofter, der er fastsat i EU-retten, er blevet overskredet, nedsætter Kommissionen de månedlige eller mellemliggende betalinger til den berørte medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller i inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.
2. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de oplysninger, erklæringer og dokumenter, der er omhandlet i artikel 90, kan fastslå, at betalingsfristerne som omhandlet i artikel 38 ikke er overholdt, underretter den den berørte medlemsstat herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage. Hvis medlemsstaten ikke fremsætter sine bemærkninger inden for nævnte frist, eller hvis Kommissionen har konkluderet, at det fremlagte svar er åbenlyst utilstrækkeligt, kan Kommissionen nedsætte de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.
3. Nedsættelser i henhold til denne artikel berører ikke anvendelsen af artikel 53.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler om proceduren for og de praktiske ordninger, der skal sikre den korrekte funktion af mekanismen i artikel 38. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*Artikel 40***Suspension af betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning**

1. Hvis medlemsstaterne ikke forelægger de dokumenter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 12, stk. 2, inden udløbet af fristen i artikel 9, stk. 3, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere det samlede beløb for de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3. Kommissionen godtgør de suspenderede beløb, når den modtager de manglende dokumenter fra den berørte medlemsstat, forudsat at datoen for modtagelse ikke er senere end seks måneder efter den berørte frist.

Udgiftsanmeldelser vedrørende de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32, antages ikke, jf. nævnte artikels stk. 7.

2. Hvis Kommissionen inden for rammerne af den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54, konstaterer, at forskellen mellem de udgifter, der er anmeldt, og det beløb, der svarer til det relevante rapporterede output, er mere end 50 %, og medlemsstaten ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager dertil, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.



Suspensionen finder anvendelse på de relevante udgifter til de interventioner, der er omfattet af den nedsættelse, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, og det beløb, der skal suspenderes, må ikke overstige den procentsats, der svarer til nedsættelsen i henhold til artikel 54, stk. 2. Kommissionen godtgør medlemsstaterne de suspenderede beløb eller nedsætter dem permanent senest ved den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 54, for det år, for hvilket betalingerne blev suspenderet. Hvis medlemsstaterne påviser, at der er truffet de nødvendige korrigerende aktioner, kan Kommissionen dog ophæve suspensionen tidligere i en særskilt gennemførelsesretsakt.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om suspensionssatsen for betalinger.

4. Gennemførelsesretsakterne, jf. denne artikels stk. 1 og 2, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og stk. 2, første afsnit, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt og giver medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

5. Gennemførelsesretsakterne om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32, skal tage hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af nærværende artikel.

#### Artikel 41

### **Suspension af betalinger i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning**

1. Hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 135, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2115 anmoder den berørte medlemsstat om at forelægge en handlingsplan, udarbejder denne medlemsstat i samråd med Kommissionen en sådan handlingsplan. Denne handlingsplan skal omfatte de planlagte afhjælpende aktioner og klare fremskridtsindikatorer sammen med den tidsplan, inden for hvilken der skal opnås fremskridt. Denne tidsplan kan løbe over mere end ét regnskabsår.

Den berørte medlemsstat svarer inden for en frist på to måneder efter Kommissionens anmodning om en handlingsplan.

Inden for to måneder efter modtagelsen af handlingsplanen fra den berørte medlemsstat underretter Kommissionen, hvis det er relevant, skriftligt medlemsstaten om sine indvendinger mod den forelagte handlingsplan og anmoder om, at den ændres. Den berørte medlemsstat overholder handlingsplanen som godkendt af Kommissionen og overholder den forventede tidsplan for dens gennemførelse.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler om handlingsplanernes struktur og proceduren for opstilling af handlingsplanerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke forelægger eller gennemfører den handlingsplan, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller hvis handlingsplanen er åbenlyst utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, eller hvis den ikke er blevet ændret i overensstemmelse med Kommissionens skriftlige anmodning, jf. nævnte stykke, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.

Uanset dette stykkes første afsnit må Kommissionens anmodning om en handlingsplan for regnskabsåret 2025 ikke føre til suspension af betalinger før præstationsgennemgangen for regnskabsåret 2026, jf. artikel 135, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115.

Suspensionen af betalinger omhandlet i første afsnit finder anvendelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på de relevante udgifter vedrørende interventioner, som skulle være omfattet af handlingsplanen.

Kommissionen godtgør de suspenderede beløb, når tilfredsstillende fremskridt hen imod målene er opnået på grundlag af præstationsgennemgangen, jf. artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, eller på grundlag af den berørte medlemsstats frivillige meddelelse i løbet af regnskabsåret om forløbet af handlingsplanen og af de korrigerende foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe manglerne.

Hvis der ikke er rettet op på situationen inden udgangen af den 12. måned efter suspensionen af betalinger, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at nedsætte det suspenderede beløb endeligt for den berørte medlemsstat.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykke, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager sådanne gennemførelsesretsakter, underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om sin hensigt og anmoder medlemsstaten om at svare inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om suspensionssatsen for og varigheden af suspensionen af betalinger samt betingelserne for godtgørelse eller nedsættelse af disse beløb i forbindelse med den flerårige præstationsovervågning.

#### Artikel 42

### Suspension af betalinger som følge af mangler i forvaltningssystemerne

1. I tilfælde af alvorlige mangler i forvaltningssystemernes korrekte funktion anmoder Kommissionen om nødvendigt den berørte medlemsstat om at forelægge en handlingsplan, herunder de nødvendige afhjælpende aktioner og klare fremskridtsindikatorer. Denne handlingsplan udarbejdes i samråd med Kommissionen. Den berørte medlemsstat svarer inden for en frist på to måneder efter Kommissionens anmodning med henblik på at vurdere behovet for en handlingsplan.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om handlingsplanernes struktur og proceduren for opstilling af handlingsplanerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke forelægger eller gennemfører den handlingsplan, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller hvis handlingsplanen er åbenlyst utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, eller hvis den ikke er blevet gennemført i overensstemmelse med Kommissionens skriftlige anmodning, jf. nævnte stykke, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32.

Suspensionen anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på de relevante udgifter, der er afholdt af medlemsstaten, hvis manglerne har eksisteret i en periode, som fastsættes ved de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, og som ikke må overstige 12 måneder. Hvis betingelserne for suspensionen fortsat opfyldes, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der forlænger nævnte periode med yderligere perioder, der ikke overstiger 12 måneder i alt. Der tages hensyn til de suspenderede beløb i forbindelse med vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 55.

3. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager sådanne gennemførelsesretsakter underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om sin hensigt og anmoder medlemsstaten om at svare inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

4. Gennemførelsesretsakterne om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 32, skal tage hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af nærværende artikels stk. 2.

*Artikel 43***Særskilte regnskaber**

1. Hvert enkelt betalingsorgan fører et sæt særskilte regnskaber for de bevillinger, der er opført på EU-budgettet til EGFL og ELFUL.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler om den i denne artikel fastlagte forpligtelse samt de specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i betalingsorganernes regnskaber. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*Artikel 44***Betalinger til støttemodtagerne**

1. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i EU-retten, sørger medlemsstaterne for, at betalinger i forbindelse med den finansiering, der er fastsat bestemmelser om i denne forordning, udbetales med det fulde beløb til støttemodtagerne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at betalingerne i henhold til de interventioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, tidligst foretages den 1. december og senest den 30. juni i det følgende kalenderår.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne:

- a) inden den 1. december, men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 50 % til interventioner med direkte betalinger og til de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013
  - b) inden den 1. december udbetale forskud på op til 75 % til støtte, der er ydet i henhold til interventioner til landdistrikt-sudvikling som omhandlet i artikel 65, stk. 2.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at udbetale forskud på op til 50 % i henhold til de interventioner, der er omhandlet i artikel 73 og 77 i forordning (EU) 2021/2115.
  4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at ændre nærværende artikel ved at tilføje regler, der gør det muligt for medlemsstaterne at udbetale forskud for så vidt angår de interventioner, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115, og for så vidt angår foranstaltninger til regulering af eller støtte for landbrugsmarkedene som fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013 for at sikre en sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende udbetaling af forskud.
  5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte specifikke betingelser for udbetaling af forskud for at sikre en sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende udbetaling af forskud.
  6. I akutte situationer og inden for rammerne af artikel 11, stk. 2, litra b), i finansforordningen vedtager Kommissionen, hvor det er relevant, efter anmodning fra en medlemsstat gennemførelsesretsakter vedrørende anvendelsen af nærværende artikel. Gennemførelsesretsakterne kan fravige nærværende artikels stk. 2, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*Artikel 45***Formålsbestemte indtægter**

1. Følgende indtægter er formålsbestemte indtægter, jf. finansforordningens artikel 21, stk. 5:
  - a) for så vidt angår udgifter under både EGFL og ELFUL, beløb i henhold til artikel 38, 54 og 55 i denne forordning og artikel 54 i forordning (EU) nr. 1306/2013, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 104, og for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb i henhold til artikel 53 og 56 i denne forordning, som skal indbetales til EU-budgettet med påløbne renter

- b) for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb svarende til sanktioner, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 12 og 14 i forordning (EU) 2021/2115
  - c) enhver sikkerhed, kaution eller garanti stillet i henhold til EU-lovgivning, der er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, bortset fra interventioner til landdistriktsudvikling, og efterfølgende fortabes; tabt sikkerhed, der stilles ved udstedelsen af eksport- eller importlicenser eller i forbindelse med en licitationsprocedure alene med det formål at sikre, at tilbudsgiverne fremsætter saglige bud, beholder medlemsstaterne dog
  - d) beløb, der er endeligt nedsat i henhold til artikel 41, stk. 2.
2. De i stk. 1 omhandlede beløb indbetales til EU-budgettet, og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.
3. Denne forordning finder anvendelse med de fornødne ændringer på formålsbestemte indtægter som omhandlet i stk. 1.
4. Hvad angår EGFL, finder finansforordningens artikel 113 anvendelse med de fornødne ændringer på bogføringen af de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i nærværende forordning.

#### Artikel 46

### Oplysningsforanstaltninger

1. Formidling af oplysninger, der finansieres i medfør af artikel 7, litra e), har navnlig til formål at bidrage til at forklare, gennemføre og udvikle den fælles landbrugspolitik og gøre befolkningen mere bevidst om dens indhold og målsætninger, herunder dens samspil med klimaet, miljøet og dyrevelfærd. Hensigten hermed er at oplyse borgerne om udfordringerne inden for landbrug og fødevarer, at oplyse landbrugere og forbrugere, at genoprette forbrugernes tillid efter kriser ved hjælp af oplysningskampagner, at oplyse andre parter, der er aktive i landdistrikterne, og at fremme en mere bæredygtig EU-landbrugsmodel såvel som hjælpe borgerne med at forstå den.

Der skal gives sammenhængende, evidensbaserede, objektive og omfattende oplysninger både inden for og uden for Unionen og skitseres, hvilke kommunikationstiltag der er planlagt i Kommissionens flerårige strategiske plan for landbrug og udvikling af landdistrikter.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 kan bestå i:
- a) årlige arbejdsprogrammer eller andre specifikke foranstaltninger, der forelægges af tredjeparter
  - b) aktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ.

Foranstaltninger, der er påkrævet ved lov, eller foranstaltninger, der allerede modtager finansiering i henhold til en anden EU-aktion, er udelukkede.

Når Kommissionen gennemfører de aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan den indhente bistand fra eksterne eksperter.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal også bidrage til den interne kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter har tilknytning til denne forordnings generelle målsætninger.

3. Kommissionen offentliggør hvert år en indkaldelse af forslag under overholdelse af betingelserne i finansforordningen.
4. Den komité, der er nævnt i artikel 103, stk. 1, underrettes om foranstaltninger, der planlægges og træffes i medfør af nærværende artikel.
5. Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne artikel.

*Artikel 47***Kommissionens øvrige beføjelser vedrørende dette kapitel**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med de betingelser, hvorpå visse typer udgifter og indtægter inden for rammerne af EGFL og ELFUL skal udlignes.

Hvis EU-budgettet ikke er vedtaget ved budgetårets begyndelse, eller hvis de samlede planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i finansforordningens artikel 11, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 102 med henblik på at supplere nærværende forordning med regler om den metode, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL
- b) vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af proceduren med automatisk frigørelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

*KAPITEL IV***Regnskabsafslutning**

## Afdeling 1

**Almindelige bestemmelser***Artikel 48***Tilgang med en enkelt revision**

I overensstemmelse med finansforordningens artikel 127 skal Kommissionen forlade sig på det arbejde, der udføres af de certificeringsorganer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 12, medmindre den har meddelt den berørte medlemsstat, at den ikke kan forlade sig på certificeringsorganets arbejde for et givet regnskabsår, og Kommissionen skal tage hensyn dertil i sin risikovurdering af behovet for, at den foretager revisioner i denne medlemsstat. Kommissionen underretter denne medlemsstat om årsagerne til, at den ikke kan forlade sig på det arbejde, der udføres af det berørte certificeringsorgan.

*Artikel 49***Kommissionens kontrol**

1. Uden at dette berører den kontrol, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser eller artikel 287 i TEUF, eventuel kontrol, der gennemføres i medfør af artikel 322 i TEUF eller på grundlag af forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, eller finansforordningens artikel 127, kan Kommissionen foretage kontrol i medlemsstaterne med henblik på navnlig at verificere om:

- a) den administrative praksis er i overensstemmelse med EU-reglerne
- b) de udgifter, der er omfattet af denne forordnings artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og som vedrører de interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport

- c) de udgifter, der svarer til de foranstaltninger, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014, er afholdt og kontrolleret i overensstemmelse med gældende EU-regler
- d) certificeringsorganets arbejde er udført som krævet i artikel 12 og i overensstemmelse med dette kapitels afdeling 2
- e) et betalingsorgan overholder de minimumsbetingelser for godkendelse, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, og om medlemsstaten anvender bestemmelserne i artikel 9, stk. 4, korrekt
- f) den berørte medlemsstat gennemfører den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2021/2115
- g) de handlingsplaner, der er omhandlet i artikel 42, er gennemført korrekt.

De personer, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på sine vegne, eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører EGFL- og ELFUL-finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Beføjelserne til at foretage kontrol berører ikke anvendelsen af nationale retsfor skrifter, hvorefter visse handlinger kun må udføres af ansatte, som er særligt udpeget hertil i henhold til national ret. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 deltager de personer, som Kommissionen har bemyndiget til at handle på sine vegne, ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den berørte medlemsstats nationale ret. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Inden kontrollen underretter Kommissionen i tilstrækkeligt god tid på forhånd den berørte medlemsstat eller den medlemsstat, på hvis område kontrollen skal finde sted, idet den ved tilrettelæggelsen af kontrollen tager hensyn til de administrative konsekvenser for betalingsorganerne. Befuldmægtigede fra den berørte medlemsstat kan deltage i en sådan kontrol.

Efter anmodning fra Kommissionen og med den berørte medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontrol eller undersøgelser vedrørende operationer, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne til at handle på dennes vegne, kan deltage i en sådan kontrol.

For at forbedre kontrollen kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke anmode om hjælp fra myndighederne i disse medlemsstater i forbindelse med bestemte typer kontrol eller undersøgelser.

## Artikel 50

### Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at EGFL og ELFUL kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle de foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuel kontrol, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at foretage som led i forvaltningen af EU-finansieringen.
2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning fra Kommissionen denne om de love og administrative bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af EU-retsakter vedrørende den fælles landbrugs politik, og som har finansielle konsekvenser for EGFL eller ELFUL.
3. Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om uregelmæssigheder som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, som medlemsstaterne har opstillet i deres strategiske planer, tilfælde af formodet svig, der er konstateret, og om foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette kapitels afdeling 3 med henblik på inddrivelse af beløb, der er udbetalt uretmæssigt som følge af nævnte uregelmæssigheder og tilfælde af svig. Kommissionen sammenfatter og offentliggør hvert år disse oplysninger og meddeler dem til Europa-Parlamentet.

#### Artikel 51

##### **Aktindsigt**

1. De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende gennemførelsen af den kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, og stiller disse dokumenter og tilhørende oplysninger til rådighed for Kommissionen.

Disse dokumenter og oplysninger kan opbevares i elektronisk form på de betingelser, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 3.

Hvis disse dokumenter og oplysninger opbevares hos en myndighed, der handler efter fuldmagt fra et betalingsorgan, og som er ansvarlig for anvisning af udgifter, tilsender denne myndighed det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne kontroller, deres indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

2. Denne artikel finder anvendelse med de fornødne ændringer på certificeringsorganerne.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om, under hvilke forhold de i denne artikel omhandlede dokumenter og oplysninger skal opbevares, herunder i hvilken form og opbevaringens varighed. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Artikel 52

##### **Kommissionens beføjelser vedrørende kontrol, dokumenter og oplysninger og samarbejdsforpligtelse**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, som er nødvendige for at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om kontrol og aktindsigt og adgang til oplysninger i dette kapitel, med henblik på at supplere denne forordning med specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i henhold til dette kapitel, og med regler om kriterierne for, hvilke tilfælde af uregelmæssigheder, jf. forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, som medlemsstaterne har fastsat i de strategiske planer, der skal indberettes og fremlægges nærmere oplysninger om i denne forbindelse.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde i forbindelse med gennemførelsen af artikel 49 og 50. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Afdeling 2

##### **Regnskabsafslutning**

#### Artikel 53

##### **Årlig finansiel regnskabsafslutning**

1. Inden den 31. maj i året efter det pågældende budgetår vedtager Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a) og d), gennemførelsesretsakter, der indeholder Kommissionens afgørelse om afslutning af de godkendte betalingsorganers regnskaber over de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Der tages i disse gennemførelsesretsakter hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og de berører ikke indholdet i de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til artikel 54 og 55.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om, hvilke aktioner der er nødvendige med henblik på vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, herunder regler om informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Artikel 54

### Årlig præstationsafstemning

1. Hvis de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6 i nærværende forordning, og som vedrører interventionerne i afsnit III i forordning (EU) 2021/2115, ikke har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 10 i nærværende forordning og i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter inden den 15. oktober i året efter det pågældende budgetår, hvori den fastsætter de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter berører ikke indholdet af de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til denne forordnings artikel 55.

2. Kommissionen anslår de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med, på grundlag af forskellen mellem de årlige udgifter, der er anmeldt for en intervention, og det beløb, der svarer til det relevante rapporterede output, i overensstemmelse med den strategiske plan og under hensyntagen til medlemsstatens begrundelser i de årlige præstationsrapporter i henhold til artikel 134, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115.

3. Før vedtagelsen af gennemførelsesretsakten omhandlet i denne artikels stk. 1 giver Kommissionen den berørte medlemsstat mulighed for at fremsætte sine bemærkninger og begrunde eventuelle forskelle inden for en periode, som, hvis dokumenterne, jf. artikel 9, stk. 3, artikel 10 og artikel 12, stk. 2, er blevet forelagt inden fristens udløb, ikke må være under 30 dage.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om kriterierne for begrundelserne fra den berørte medlemsstat og metoden til og kriterierne for at anvende nedsættelser.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om, hvilke aktioner der er nødvendige med henblik på vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, herunder regler om udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Artikel 55

### Procedure for efterprøvende regnskabsafslutning

1. Konstaterer Kommissionen, at de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-retten, vedtager den gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Hvad angår de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/2115, anvendes udelukkelsen fra EU-finansiering som omhandlet i dette stykkes første afsnit kun i tilfælde af alvorlige mangler i den korrekte funktion af medlemsstaternes forvaltningssystemer.

Første afsnit finder ikke anvendelse på tilfælde af manglende opfyldelse af de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i de strategiske planer og nationale regler.

2. Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, på grundlag af de konstaterede manglers alvor. I den forbindelse tager den behørigt hensyn til manglernes art og til den økonomiske skade, som Unionen har pådraget sig.



3. Før vedtagelsen af gennemførelsesretsakten som omhandlet i stk. 1 skal Kommissionens undersøgelsesresultater og den berørte medlemsstats bemærkninger til disse undersøgelsesresultater meddeles skriftligt mellem de to parter, hvorefter de forsøger at blive enige om, hvilken aktion der skal træffes. Den berørte medlemsstat skal have mulighed for at påvise, at det faktiske omfang af den manglende overholdelse er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan den berørte medlemsstat anmode om, at der indledes en procedure med henblik på at forlige de respektive standpunkter inden for en frist på fire måneder. Proceduren udføres af et forligsorgan. Medlemsstaten forelægger en rapport om resultaterne af denne procedure for Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til henstillingerne i rapporten, inden den træffer afgørelse om afvisning af finansiering, og anfører en begrundelse, hvis den beslutter ikke at følge disse henstillinger.

4. Finansiering afvises ikke, når der er tale om:

- a) udgifter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, der er afholdt mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater
- b) udgifter til flerårige interventioner i henhold til artikel 5, stk. 2, eller i henhold til interventioner til landdistriktudvikling som omhandlet i artikel 6, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler støttemodtageren, ligger mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater
- c) udgifter til interventioner til landdistriktudvikling som omhandlet i artikel 6, bortset fra de interventioner, der er omhandlet i dette stykkes litra b), for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra betalingsorganets side er sket mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af:

- a) støtte, der er ydet af en medlemsstat, for hvilken Kommissionen har iværksat proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF
- b) overtrædelser, som Kommissionen har meddelt den berørte medlemsstat i en begrundet udtalelse i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF
- c) en medlemsstats misligholdelse af sine forpligtelser i henhold til afsnit IV, kapitel III, i denne forordning, såfremt Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater inden for 12 måneder efter modtagelsen af medlemsstatens rapport med resultaterne af dens kontrol af de pågældende udgifter.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om kriterierne for og metoden til anvendelse af finansielle korrektioner.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om de aktioner, der er nødvendige med henblik på vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, herunder regler om udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de frister, der skal overholdes, og den forligsprocedure, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og oprettelsen af forligsorganet og dets opgaver, sammensætning og arbejdsformer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

### Afdeling 3

## **Inddrivelse som følge af manglende overholdelse**

### Artikel 56

#### **Særlige bestemmelser vedrørende EGFL**

1. Beløb, som medlemsstaterne inddriver som følge af uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse fra støttemodtagernes side af de betingelser, der i de strategiske planer er fastsat for interventionerne, og de påløbne renter overføres til betalingsorganet og bogføres af betalingsorganet som formålsbestemte indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvori beløbene rent faktisk modtages.

2. Uden at dette berører stk. 1, kan Medlemsstaterne pålægge betalingsorganet som det organ, der er ansvarligt for inddrivelse af gæld, at fradrage eventuel udestående gæld, som en støttemodtager skylder, fra fremtidige betalinger til denne støttemodtager.

3. Ved indbetalingen til EU-budgettet som omhandlet i stk. 1 kan den berørte medlemsstat tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb som fast godtgørelse for inddrivelsesomkostninger, dog ikke i tilfælde af manglende overholdelse, som kan tilskrives de administrative myndigheder eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

#### Artikel 57

### Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

1. Hvis der konstateres uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse fra støttemodtagernes side, og i forbindelse med finansielle instrumenter også fra særlige fonde under holdingfonde eller fra slutmodtagernes side, af betingelserne for interventionerne til landdistriktsudvikling, der er fastsat i de strategiske planer, foretager medlemsstaterne finansielle justeringer ved delvis eller, når det er berettiget, helt at annullere den pågældende EU-finansiering. Medlemsstaterne tager i den forbindelse hensyn til arten og alvoren af den manglende overholdelse, der er konstateret, samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

EU-finansieringsbeløb fra ELFUL, der annulleres, og inddrevne beløb med påløbne renter omfordeles til andre landdistriktsudviklingsoperationer i de strategiske planer. Medlemsstaterne kan dog kun genanvende de annullerede eller inddrevne EU-fondsmidler i deres helhed til en landdistriktsudviklingsoperation i deres strategiske plan og må ikke omfordele dem til landdistriktsudviklingsoperationer, der har været genstand for en finansiell justering.

Medlemsstaterne trækker i overensstemmelse med denne artikel eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb som følge af en støttemodtagers udestående uregelmæssighed fra betalingsorganets eventuelle fremtidige betalinger til støttemodtageren.

2. Hvad angår interventioner til landdistriktsudvikling, der modtager støtte fra finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060, kan et bidrag uanset stk. 1, andet afsnit, der er annulleret som følge af et individuelt tilfælde af manglende overholdelse, genanvendes inden for samme finansielle instrument som følger:

- a) hvis den manglende overholdelse, der førte til bidragets annullering, opdages hos en slutmodtager som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2021/1060, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre slutmodtagere inden for samme finansielle instrument
- b) hvis den manglende overholdelse, der førte til bidragets annullering, opdages hos en særlig fond som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2021/1060 inden for en holdingfond som defineret i artikel 2, nr. 20), i nævnte forordning, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre særlige fonde.

#### Artikel 58

### Gennemførelsesbeføjelser vedrørende den mulige modregning af beløbene og former for indberetninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om den mulige modregning af de beløb, der hidrører fra inddrivelse af uretmæssige betalinger, og de former for indberetninger og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende forpligtelserne i denne afdeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

## AFSNIT IV

**KONTROLSYSTEMER OG SANKTIONER**

## KAPITEL I

**Almindelige bestemmelser**

## Artikel 59

**Beskyttelse af Unionens finansielle interesser**

1. Medlemsstaterne vedtager inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og idet de respekterer gældende forvaltningssystemer, alle de love og administrative bestemmelser og træffer alle øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, herunder effektiv anvendelse af kriterierne for udgifters støtteberettigelse, jf. artikel 37. Disse retsakter og foranstaltninger tager navnlig sigte på:

- a) kontrol af lovligheden og den formelle rigtighed af de operationer, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder på støttemodtagerniveau og som fastsat i de strategiske planer
- b) sikring af effektiv forebyggelse af svig, særlig på områder med et højere risikoniveau, som har afskrækkende virkning, idet der tages hensyn til omkostningerne og fordelene samt foranstaltningernes proportionalitet
- c) forebyggelse, opdagelse og korrektion af uregelmæssigheder og svig
- d) pålæggelse af sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i overensstemmelse med EU-retten eller, i mangel heraf, med national ret, og om nødvendigt anlæggelse af retlige procedurer i den forbindelse
- e) inddrivelse af uretmæssige betalinger med renter og om nødvendigt anlæggelse af retlige procedurer i den forbindelse, herunder i tilfælde af uregelmæssigheder i den i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 anvendte betydning.

2. Medlemsstaterne indfører effektive forvaltnings- og kontrolsystemer for at sikre, at EU-lovgivningen om EU-interventioner overholdes.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige aktioner for at sikre deres forvaltnings- og kontrolsystemers korrekte funktion samt lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, som anmeldes til Kommissionen.

For at bistå medlemsstaterne i denne henseende stiller Kommissionen et dataminingsværktøj til rådighed for medlemsstaterne til vurdering af risici i forbindelse med projekter, støttemodtagere, kontrahenter og kontrakter, samtidig med at der sikres en minimal administrativ byrde og en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette dataminingsværktøj kan også anvendes med henblik på at undgå omgåelse af regler som omhandlet i artikel 62. Inden udgangen af 2025 forelægger Kommissionen en rapport med en vurdering af anvendelsen af det fælles dataminingsværktøj og dets interoperabilitet med henblik på generel anvendelse heraf i medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten og pålideligheden af rapporteringssystemet og af data om indikatorer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at modtagere af støtte fra EGFL og ELFUL giver dem de oplysninger, der er nødvendige for identifikation af dem, herunder, hvis det er relevant, identifikation af den koncern, som de deltager i, jf. artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU <sup>(30)</sup>.

<sup>(30)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

5. Medlemsstaterne træffer passende forholdsregler for at sikre, at de sanktioner, der pålægges i henhold til stk. 1, litra d), står i et rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er.

De ordninger, som medlemsstaterne indfører, skal navnlig sikre, at der ikke pålægges sanktioner hvor:

- a) den manglende overholdelse skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 3
- b) den manglende overholdelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvor fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den person, der er berørt af den administrative sanktion
- c) den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvor den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri.

Hvis den manglende overholdelse af støttebetingelserne skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 3, beholder støttemodtageren retten til at modtage støtte.

6. Medlemsstaterne kan i deres forvaltnings- og kontrolsystemer give mulighed for, at støtteansøgninger og betalingsanmodninger kan korrigeres efter deres indgivelse, uden at det påvirker retten til at modtage støtte, forudsat at de elementer eller udeladelser, der skal korrigeres, blev foretaget i god tro som anerkendt af den kompetente myndighed, og at korrektioner foretages, enten inden ansøgeren underrettes om, at vedkommende er udvalgt til kontrol på stedet, eller før den kompetente myndighed har truffet afgørelse vedrørende ansøgningen.

7. Medlemsstaterne indfører ordninger, der sikrer en effektiv behandling af klager vedrørende EGFL og ELFUL, og behandler efter anmodning fra Kommissionen klager, der er indgivet til Kommissionen, og som hører under anvendelsesområdet for deres strategiske planer. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om resultaterne af denne behandling. Kommissionen sikrer, at der følges tilstrækkeligt op på klager, der indgives direkte til den. Hvis Kommissionen videresender en klage til en medlemsstat, og medlemsstaten ikke følger op på den inden for en frist, som Kommissionen har fastsat, tager Kommissionen de nødvendige skridt for at sikre, at medlemsstaten opfylder sine forpligtelser i henhold til dette stykke.

8. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger og aktioner, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.

Eventuelle betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at supplere betingelserne i EU-reglerne for modtagelse af støtte, som finansieres af EGFL eller ELFUL, skal kunne kontrolleres.

9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af denne artikel, idet reglerne kan vedrøre:

- a) procedurer, tidsfrister, udveksling af oplysninger, krav til dataminingværktøjet og oplysninger, der skal indsamles om identifikation af støttemodtagere, i forbindelse med de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 4
- b) medlemsstaternes indberetning og meddelelser til Kommissionen vedrørende de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 5 og 7.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Artikel 60

#### Regler om kontrol

1. De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i henhold til artikel 59, stk. 2, skal omfatte systematisk kontrol, som bl.a. er rettet mod de områder, hvor risikoen for fejl er størst.

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages det omfang af kontrol, der er nødvendigt for en effektiv styring af risiciene for Unionens finansielle interesser. Den relevante myndighed udtager sin kontrolstikprøve blandt samtlige ansøgere, og den skal, hvis det er relevant, omfatte en tilfældigt udvalgt del og en risikobaseret del.

2. Kontrollen af operationer, hvortil der ydes støtte fra finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060, udføres kun hos holdingfonden og særlige fonde og i forbindelse med garantifonde hos de organer, der leverer de underliggende nye lån.

Der foretages ikke kontrol hos EIB eller andre internationale finansielle institutioner, som en medlemsstat er aktionær i.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, der er nødvendige for at sikre, at kontrollerne udføres korrekt og effektivt, og at betingelserne for støtteberettigelse kontrolleres på en effektiv, sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, med henblik på, hvor det er nødvendigt for at sikre en korrekt forvaltning af systemet, at supplere denne forordning med regler om yderligere krav vedrørende toldprocedurerne og navnlig dem, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013.

4. For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i landbrugslovgivningen, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af denne artikel, navnlig:

- a) for så vidt angår hamp som omhandlet i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, regler om de specifikke kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet
- b) for så vidt angår bomuld som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115, en ordning for kontrol af de godkendte brancheorganisationer
- c) for så vidt angår vin som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013, regler om opmåling af arealer og kontrol og om regler om specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen
- d) test og metoder, der skal anvendes med henblik på konstatering af produkters støtteberettigelse med henblik på offentlig intervention og privat oplagring, samt anvendelsen af udbudsprocedurer både ved offentlig intervention og ved privat oplagring
- e) andre regler om den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### Artikel 61

### **Manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud**

Hvis den manglende overholdelse vedrører EU-regler eller nationale regler om offentlige udbud, sikrer medlemsstaterne, at den del af støtten, der trækkes tilbage eller ikke udbetales, fastsættes i forhold til, hvor alvorlig den manglende overholdelse af reglerne er, og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Medlemsstaterne sikrer, at transaktionens lovlighed og formelle rigtighed kun berøres for så vidt angår den del af støtten, der trækkes tilbage eller ikke udbetales.

#### Artikel 62

### **Omgåelsesklausul**

Medmindre andet gælder ifølge EU-retten særlige bestemmelser, træffer medlemsstaterne effektive og forholdsmæssige foranstaltninger for at undgå, at EU-retten omgås, og de sikrer navnlig, at der ikke indrømmes fordele i henhold til landbrugslovgivningen til fysiske eller juridiske personer, om hvem det kan fastslås, at betingelserne for at opnå sådanne fordele blev skabt på en kunstig måde og i strid med den pågældende lovgivnings målsætninger.

*Artikel 63***Interventionernes kompatibilitet med kontrollen i vinsektoren**

Med henblik på anvendelsen af interventionerne i vinsektoren som omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 4, i forordning (EU) 2021/2115 sørger medlemsstaterne for, at de forvaltnings- og kontrolprocedurer, der anvendes på disse interventioner, er kompatible med det integrerede system, der er omhandlet i nærværende afsnits kapitel II, for så vidt angår:

- a) systemerne til identifikation af landbrugsparceller
- b) kontrollen.

*Artikel 64***Sikkerhedsstillelse**

1. Når dette er fastsat i landbrugslovgivningen, kræver medlemsstaterne, at der stilles en sikkerhed, der garanterer betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en kompetent myndighed, hvis en bestemt forpligtelse i nævnte lovgivning ikke opfyldes.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure fortabes sikkerheden helt eller delvist, hvis en bestemt forpligtelse ikke opfyldes eller kun opfyldes delvist.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler, der sikrer en ikkeforskelsbehandlende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles en sikkerhed, og som:

- a) udpeger den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes
- b) fastlægger de specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse
- c) fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og for garanten samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden
- d) fastlægger specifikke betingelser vedrørende sikkerhedsstillelsen i forbindelse med forskudsbetalinger
- e) fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed som omhandlet i stk. 1, herunder fortabelse af sikkerhedsstillelse og nedsættelsessatser ved frigivelse af sikkerhedsstillelser i forbindelse med restitutioner, licenser, tilbud, bud eller specifikke ansøgninger samt, når en forpligtelse omfattet af den pågældende sikkerhedsstillelse ikke eller kun delvist er blevet opfyldt under hensyntagen til, hvilken type forpligtelse der er tale om, den mængde, for hvilken forpligtelsen ikke er opfyldt, overskridelsen af fristen for opfyldelse af forpligtelsen og fristen for fremlæggelse af dokumentation for, at forpligtelsen er blevet opfyldt.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) under hvilken form, sikkerheden skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhedsstillelse
- b) procedurerne for frigivelse af en sikkerhedsstillelse
- c) de underretninger, som medlemsstaterne og Kommissionen skal foretage.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

## KAPITEL II

**Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem**

## Artikel 65

**Anvendelsesområde og definitioner vedrørende dette kapitel**

1. Hver medlemsstat opretter og varetager driften af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem («det integrerede system»).
2. Det integrerede system anvendes på de areal- og dyrebaserede interventioner, der er anført i afsnit III, kapitel II og IV, i forordning (EU) 2021/2115, og på de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.
3. I det omfang, det er nødvendigt, anvendes det integrerede system også til forvaltning og kontrol af konditionalitet og interventioner i vinsektoren, jf. afsnit III i forordning (EU) 2021/2115.
4. Med henblik på dette kapitel forstås ved:
  - a) »geospatial støtteansøgning«: et elektronisk ansøgningsskema, der omfatter en IT-applikation baseret på et geografisk informationssystem, der giver støttemodtagerne mulighed for geografisk anmeldelse af landbrugsparcellerne i en bedrift som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2021/2115 og ikkelandbrugsmæssige arealer, som der søges om betaling for
  - b) »arealovervågningssystem«: en procedure for regelmæssig og systematisk observation, sporing og evaluering af landbrugsaktiviteterne og praksis på landbrugsarealer ved hjælp af satellitdata fra Copernicus Sentinels eller andre data med mindst samme værdi
  - c) »ordning for identifikation og registrering af dyr«: ordningen for identifikation og registrering af kvæg som fastsat i del IV, afsnit I, kapitel 2, afdeling 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 <sup>(1)</sup>
  - d) »landbrugsparcel«: en af medlemsstaterne defineret enhed af landbrugsareal som fastlagt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115
  - e) »geografisk informationssystem«: et computersystem, der er i stand til at opsamle, lagre, analysere og vise geografisk baserede oplysninger
  - f) »automatisk ansøgningsordning«: en ansøgningsordning for areal- eller dyrebaserede interventioner, hvori de oplysninger om mindst enkelte arealer eller dyr, der kræves af forvaltningen til behandling af støtteansøgninger, forefindes i officielle elektroniske databaser, som forvaltes af medlemsstaten og gøres tilgængelige for støttemodtageren, hvis det er nødvendigt.

## Artikel 66

**Det integrerede systems elementer**

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:
  - a) et system til identifikation af landbrugsparceller
  - b) en geospatial ansøgningsordning og, hvis det er relevant, en dyrebaseret ansøgningsordning
  - c) et arealovervågningssystem
  - d) et system til identifikation af modtagere af støtte i henhold til de interventioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2
  - e) et kontrol- og sanktionssystem

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed («dyresundhedsloven») (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

- f) et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, hvis det er relevant
- g) en ordning for identifikation og registrering af dyr, hvis det er relevant.
2. Det integrerede system leverer oplysninger, der er relevante for rapporteringen om de indikatorer, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2021/2115.
3. Det integrerede system skal fungere på grundlag af elektroniske databaser og geografiske informationssystemer og skal gøre det muligt at udveksle data mellem de elektroniske databaser og det geografiske informationssystem og at integrere dataene. Hvor det er relevant, skal geografiske informationssystemer give mulighed for denne udveksling og integration af data om landbrugsparcer i afgrænsede beskyttede zoner og udpegede områder, der er etableret i overensstemmelse med EU-lovgivningen opført i bilag XIII til forordning (EU) 2021/2115, såsom Natura 2000-områder eller nitratsårbare zoner i den i artikel 2, litra k), i Rådets direktiv 91/676/EØF <sup>(32)</sup> anvendte betydning, samt landskabstræk i god landbrugs- og miljømæssig stand som defineret i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) 2021/2115 eller omfattet af interventioner opført i afsnit III, kapitel II og IV, i nævnte forordning.
4. Uden at dette berører medlemsstaternes ansvar for indførelsen og anvendelsen af det integrerede system, kan Kommissionen søge bistand fra specialiserede organer eller personer for at lette oprettelsen, overvågningen og driften af det integrerede system, navnlig med henblik på at yde medlemsstaternes kompetente myndigheder teknisk rådgivning.
5. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt etablering og anvendelse af det integrerede system, og yder, hvis en anden medlemsstat anmoder herom, hinanden den fornødne gensidige bistand med henblik på dette kapitel.

#### Artikel 67

### Opbevaring og deling af data

1. Medlemsstaterne registrerer og opbevarer data og dokumentation om de årlige outputs, der er rapporteret i forbindelse med den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54, og de fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan, og som overvåges i henhold til artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115.

Der skal via medlemsstaternes kompetente myndigheders digitale databaser kunne foretages søgninger i de data og den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, og som vedrører det pågældende kalenderår eller produktionsår og de foregående 10 kalenderår eller produktionsår.

De data, der anvendes til arealovervågningssystemet, kan lagres som rådata på en for de kompetente myndigheder ekstern server. Disse data skal lagres på en server i mindst tre år.

For de medlemsstater, der tiltrådte Unionen i eller efter 2013, kræves der uanset andet afsnit kun, at de sikrer, at der kan foretages søgninger i data fra året for deres tiltrædelse.

Uanset andet afsnit skal medlemsstaterne kun sørge for, at der kan søges i de data og den dokumentation, der vedrører det i artikel 66, stk. 1, litra c), omhandlede arealovervågningssystem, fra datoen for iværksættelse af arealovervågningssystemet.

2. Medlemsstaterne kan anvende kravene i stk. 1 på regionalt plan på betingelse af, at disse krav og de administrative procedurer for registrering og adgang til data er udarbejdet således, at de er ensartede for hele medlemsstatens område og gør det muligt at aggregere dataene på nationalt plan.

<sup>(32)</sup> Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).



3. Hver medlemsstat sikrer, at datasæt, der indsamles ved hjælp af det integrerede system, og som er relevante med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF<sup>(33)</sup> eller med henblik på overvågning af Unionens politikker, deles gratis mellem dens offentlige myndigheder og gøres offentligt tilgængelige på nationalt plan. Medlemsstaterne giver også EU-institutioner og -organer adgang til disse datasæt.

4. Medlemsstaterne sikrer, at datasæt, der indsamles ved hjælp af det integrerede system, og som er relevante med henblik på udarbejdelsen af europæiske statistikker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009<sup>(34)</sup>, deles gratis med Kommissionen (Eurostat), de nationale statistikmyndigheder og, hvis det er nødvendigt, andre nationale myndigheder, der har ansvar for at udarbejde europæiske statistikker.

5. Medlemsstaterne begrænser den offentlige adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 3 og 4, hvis adgangen til disse datasæt fører til tab af personoplysningers fortrolighed, jf. forordning (EU) 2016/679.

6. Medlemsstaterne indfører deres systemer på en sådan måde, at det sikres, at støttemodtagere har adgang til alle relevante data vedrørende dem om de arealer, som de anvender eller agter at anvende, således at de kan indgive nøjagtige ansøgninger.

#### Artikel 68

### System til identifikation af landbrugsparcer

1. Systemet til identifikation af landbrugsparcer er et geografisk informationssystem, der etableres og ajourføres regelmæssigt af medlemsstaterne på grundlag af ortofotos taget fra luften eller rummet af ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kort i en målestok på 1:5 000.

2. Medlemsstaterne sikrer, at systemet til identifikation af landbrugsparcer:

- a) entydigt identificerer hver enkelt landbrugsparcel og jordenhed, der omfatter ikkelandbrugsmæssige arealer, som medlemsstaterne betragter som støtteberettigede i forbindelse med interventioner som omhandlet i afsnit III i forordning (EU) 2021/2115
- b) indeholder ajourførte værdier om de arealer, som medlemsstaterne betragter som støtteberettigede i forbindelse med interventioner som omhandlet i artikel 65, stk. 2
- c) muliggør korrekt lokalisering af landbrugsparcer og ikkelandbrugsmæssige arealer, som der er anmodet om støtte til.

3. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparcer efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmodes de af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse.

<sup>(33)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

<sup>(34)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

*Artikel 69***En ordning med geospatiale støtteansøgninger og en dyrebaseret ansøgningsordning**

1. Medlemsstaterne skal i forbindelse med støtte i henhold til de arealbaserede interventioner, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, og som gennemføres inden for rammerne af deres strategiske planer, kræve, at der indsendes en støtteansøgning ved anvendelse af det geospatiale ansøgningsskema, som den kompetente myndighed stiller til rådighed.
2. Medlemsstaterne skal i forbindelse med støtte i henhold til de dyrebaserede interventioner, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, og som gennemføres inden for rammerne af deres strategiske planer, kræve, at der indsendes en støtteansøgning.
3. Medlemsstaterne indsætter i de ansøgninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, på forhånd oplysningerne fra de systemer, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra g), og i artikel 68, 70, 71 og 73, eller de oplysninger, som findes i andre relevante offentlige databaser.
4. Medlemsstaterne kan oprette en automatisk ansøgningsordning og beslutte, hvilke ansøgninger som omhandlet i stk. 1 og 2 der skal være omfattet.
5. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende en automatisk ansøgningsordning, opretter den en ordning, som gør det muligt for forvaltningen at foretage betalinger til støttemodtagere på grundlag af de eksisterende oplysninger i de officielle elektroniske databaser. Hvis der er sket en ændring, skal de eksisterende oplysninger suppleres med yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt for at dække denne ændring. Disse eksisterende oplysninger og yderligere oplysninger, der er tilgængelige via den automatiske ansøgningsordning, skal bekræftes af støttemodtageren.
6. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af ordningen med geospatiale støtteansøgninger efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmodes de af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse.

*Artikel 70***Arealovervågningssystem**

1. Medlemsstaterne opretter og varetager driften af et arealovervågningssystem, som skal være funktionsdygtigt fra den 1. januar 2023. Hvis den fulde udrulning af systemet fra nævnte dato ikke er mulig som følge af tekniske begrænsninger, kan medlemsstaterne vælge gradvist at indføre og påbegynde driften af et sådant system og kun give oplysninger om et begrænset antal interventioner. Senest den 1. januar 2024 skal et arealovervågningssystem imidlertid være fuldt funktionsdygtigt i alle medlemsstater.
2. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af arealovervågningssystemet efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmodes de af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse.

*Artikel 71***System til identifikation af støttemodtagere**

Systemet til registrering af identiteten af hver enkelt modtager af støtte i henhold til de interventioner eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, skal sikre, at alle ansøgninger, der indgives af samme støttemodtager, kan identificeres som sådan.

*Artikel 72***Kontrol- og sanktionssystem**

Medlemsstaterne opretter et kontrol- og sanktionssystem med henblik på den støtte, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e). Medlemsstaterne foretager gennem betalingsorganerne eller organer, som de har givet bemyndigelse til at handle på deres vegne, en årlig administrativ kontrol af støtteansøgningerne og betalingsanmodningerne for at verificere lovligheden og den formelle rigtighed i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a). Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet, som ved hjælp af teknologi kan udføres på afstand.

*Artikel 73***System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder**

Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder skal muliggøre kontrol af betalingsrettighederne på grundlag af ansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugsparceller.

*Artikel 74***Kommissionens delegerede beføjelser vedrørende det integrerede system**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, som er nødvendige for at sikre, at det i dette kapitel omhandlede integrerede system gennemføres på en effektiv, sammenhængende og ikkeforskelsbehandlende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, med henblik på at supplere denne forordning med:

- a) regler om den vurdering af kvaliteten, der er omhandlet i artikel 68, 69 og 70
- b) regler for systemet til identifikation af landbrugsparceller, systemet til identifikation af støttemodtagere og systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 68, 71 og 73.

*Artikel 75***Gennemførelsesbeføjelser vedrørende artikel 68, 69 og 70**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af:
  - i) evalueringsrapporterne om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet
  - ii) de afhjælpende aktioner, jf. artikel 68, 69 og 70
- b) det grundlæggende indhold i og reglerne for støtteansøgningssystemet i henhold til artikel 69 og arealovervågningssystemet som omhandlet i artikel 70, herunder parametrene for den gradvise forøgelse af antallet af interventioner under arealovervågningssystemet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

## KAPITEL III

**Kontrol af transaktioner**

## Artikel 76

**Anvendelsesområde og definitioner vedrørende dette kapitel**

1. Ved dette kapitel fastsættes der særlige regler om kontrollen af forretningspapirer tilhørende de enheder, der modtager eller foretager betalinger, der direkte eller indirekte vedrører ordningen for finansiering gennem EGFL, eller disse enheders repræsentanter (»virksomheder«) for at sikre, at transaktioner, der er foretaget som led i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk har fundet sted og er foretaget korrekt.
2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på interventioner, der er omfattet af det integrerede system, jf. dette afsnits kapitel II, og af afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) 2021/2115.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med en liste over interventioner, der som følge af deres udformning og de dertil knyttede kontrolkrav ikke egner sig til yderligere efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer, og som derfor ikke er omfattet af kontrollen i henhold til dette kapitel.

3. I dette kapitel forstås ved:
  - a) »forretningspapir«: alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsregistre, korrespondance vedrørende virksomhedens forretningsaktiviteter og forretningsmæssige oplysninger i enhver form, herunder elektronisk lagrede data, hvis disse dokumenter og data har direkte eller indirekte forbindelse med de transaktioner, der er omhandlet i stk. 1
  - b) »tredjepart«: enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de transaktioner, der foretages som led i ordningen for finansiering gennem EGFL.

## Artikel 77

**Medlemsstaternes kontrol**

1. Medlemsstaterne foretager systematisk kontrol af virksomhedernes forretningspapirer under hensyntagen til, hvilken type transaktioner der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sikrer, at det gennem udvælgelsen af virksomheder, der skal kontrolleres, bedst muligt sikres, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder er effektive. Ved udvælgelsen tages der bl.a. hensyn til virksomhedernes finansielle betydning i ordningen og andre risikofaktorer.
2. I relevante tilfælde udvides kontrollen i denne artikels stk. 1 til at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomhederne har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at målene i artikel 78 nås.
3. Den eller de organer, der er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de instanser eller afdelinger af instanser, der er ansvarlige for betalinger og for den kontrol, der foretages inden betaling.
4. Virksomheder, for hvilke summen af indtægter eller betalinger har været på under 40 000 EUR, kontrolleres kun i henhold til dette kapitel af specifikke årsager, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige kontrolplan, jf. artikel 80, stk. 1.
5. Kontrollen i henhold til dette kapitel berører ikke kontrollen i henhold til artikel 49 og 50.

*Artikel 78***Krydskontrol**

1. Nøjagtigheden af de vigtigste data, der skal kontrolleres, verificeres gennem et antal krydskontroller, der står i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt af tredjeparters forretningspapirer, omfattende:
  - a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter
  - b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art
  - c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der har fundet sted inden for rammerne af ordningen for finansiering gennem EGFL
  - d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtten til modtageren, er korrekte.
2. Hvis virksomhederne i overensstemmelse med EU-retten eller national ret er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og eventuelt med virksomhedens lagerbeholdning.
3. Ved udvælgelsen af de transaktioner, der skal kontrolleres, tages der fuldt ud hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.
4. De ansvarlige for virksomheden eller en tredjepart skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger er til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne. Elektronisk lagrede data leveres på et passende datamedium.
5. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

*Artikel 79***Gensidig bistand**

Medlemsstaterne yder på anmodning hinanden bistand i forbindelse med den i dette kapitel omhandlede kontrol i følgende tilfælde:

- a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget
- b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

*Artikel 80***Planlægning og rapportering**

1. Hver medlemsstat opstiller kontrolplaner for den kontrol, der skal foretages efter artikel 77 i den efterfølgende kontrolperiode.
2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen:
  - a) deres kontrolplan som omhandlet i stk. 1 og, hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb
  - b) en detaljeret rapport om anvendelsen af dette kapitel i den foregående kontrolperiode, herunder resultaterne af eventuel kontrol, der er foretaget i henhold til artikel 79.

3. De kontrolplaner og ændringer heraf, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, hvis Kommissionen ikke inden otte uger har underrettet medlemsstaterne om sine bemærkninger.

#### Artikel 81

### Kommissionens adgang til oplysninger og kontrol

1. Kommissionens tjenestemænd har i overensstemmelse med relevant national ret adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrollen i henhold til dette kapitel, og til de data, der opbevares, herunder data lagret i databehandlingssystemer. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.
2. Kontrollen som omhandlet i artikel 77 udføres af medlemsstatens embedsmænd. Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol, men de må ikke udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt medlemsstatens embedsmænd. De skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme dokumenter som medlemsstatens embedsmænd.
3. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, EF) nr. 2185/96, (EU, Euratom) nr. 883/2013, og (EU) 2017/1939, og for så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national ret, deltager hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den anmodende medlemsstat i disse handlinger. De deltager navnlig under ingen omstændigheder i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den pågældende medlemsstats strafferet. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i den forbindelse.

#### Artikel 82

### Gennemførelsesbeføjelser vedrørende kontrol af transaktioner

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af dette kapitel, navnlig med hensyn til følgende:

- a) udvælgelsen af virksomheder, der skal kontrolleres i henhold til artikel 77, samt hyppighed og tidsplan for kontrollen
- b) udførelsen af den gensidige bistand som omhandlet i artikel 79
- c) indholdet i de rapporter, der er omhandlet i artikel 80, stk. 2, litra b), og eventuelle andre meddelelser, der er påkrævet i henhold til dette kapitel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

#### KAPITEL IV

### Kontrolsystem og administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

#### Artikel 83

### Kontrolsystem i forbindelse med konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et system for at verificere, at følgende kategorier af støttemodtagere opfylder de forpligtelser, der er omhandlet i afsnit III, kapitel I, afdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115:
  - a) støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til afsnit III, kapitel II, i forordning (EU) 2021/2115
  - b) støttemodtagere, der modtager årlige betalinger i overensstemmelse med artikel 70, 71 og 72 i forordning (EU) 2021/2115

c) støttemodtagere, der modtager støtte i overensstemmelse med kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 eller kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.

2. Medlemsstater, der anvender artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, kan oprette et forenklet kontrolsystem:

- a) for støttemodtagere, der modtager betalinger i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, eller
- b) for mindre landbrugere som fastlagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, der ikke ansøger om sådanne betalinger.

Hvis en medlemsstat ikke anvender artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, kan den oprette et forenklet kontrolsystem for landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse, der ikke overstiger 5 hektar landbrugsareal anmeldt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 69, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende kontrolsystemer og forvaltning til at sikre, at reglerne om konditionalitet overholdes.

Disse systemer skal være kompatible med de kontrolsystemer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

4. Medlemsstaterne foretager en årlig evaluering af de kontrolsystemer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på grundlag af de resultater, der er nået.

5. I dette kapitel forstås ved:

- a) »krav«: hvert enkelt lovgivningsbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten som omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2115 i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt
- b) »retsakt«: de konkrete direktiver og forordninger, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2115
- c) »gentagne tilfælde af manglende overholdelse«: manglende overholdelse af det samme krav eller den samme standard mere end én gang inden for en sammenhængende periode på tre kalenderår, forudsat at støttemodtageren er blevet underrettet om tidligere manglende overholdelse og, hvor det er relevant, har haft mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe den tidligere manglende overholdelse.

6. For at opfylde deres kontrolforpligtelser som fastsat i stk. 1-4:

- a) skal medlemsstaterne inkludere kontrol på stedet for at verificere, at støttemodtagerne opfylder forpligtelserne i afsnit III, kapitel I, afdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115
- b) kan medlemsstaterne, afhængigt af de pågældende krav, standarder, retsakter eller konditionalitetsområder beslutte at benytte sig af den kontrol, herunder administrativ kontrol, der allerede er foretaget inden for rammerne af de kontrolsystemer, der finder anvendelse på de respektive krav, standarder, retsakter eller konditionalitetsområder, på betingelse af at denne kontrol er mindst lige så effektiv som den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a)
- c) kan medlemsstaterne eventuelt gøre brug af telemåling eller arealovervågningssystemet eller andre relevante teknologier, der hjælper dem, med henblik på at udføre den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a)
- d) skal medlemsstaterne fastlægge stikprøven med henblik på den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a), og som skal foretages hvert år på grundlag af en risikoanalyse, som:
  - i) tager hensyn til og anvender vægtningsfaktorer for bedriftsstrukturen, den risiko, der er forbundet med manglende overholdelse, og, hvis det er relevant, støttemodtagernes deltagelse i bedriftsrådgivningstjenesterne som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2021/2115
  - ii) inkluderer en tilfældig komponent i stikprøven, og
  - iii) sørger for, at stikprøven omfatter mindst 1 % af de støttemodtagere, der er opført i denne artikels stk. 1

- e) skal medlemsstaterne, hvad angår konditionalitetsforpligtelserne i forbindelse med Rådets direktiv 96/22/EF <sup>(35)</sup>, anse det faktum, at der i overvågningsplanerne anvendes et specifikt stikprøveniveau, som tilstrækkeligt til at opfylde kravet om den minimumskontrol, der er fastsat i dette stykkes litra d)
- f) kan medlemsstaterne, når de anvender det forenklede kontrolsystem, der er omhandlet i stk. 2, beslutte i kontrollen på stedet som omhandlet i nærværende stykkes litra a) ikke at inkludere verificeringen af opfyldelse af forpligtelserne nævnt i det pågældende litra, hvis det kan godtgøres, at tilfælde af manglende overholdelse fra de berørte støttemodtagers side ikke kunne få betydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningerne for de pågældende retsakter og standarder.

#### Artikel 84

### System med administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et system med administrative sanktioner, der anvendes på støttemodtagere som omhandlet i denne forordnings artikel 83, stk. 1, som på ethvert tidspunkt i løbet af det berørte kalenderår ikke overholder forpligtelserne fastlagt i afsnit III, kapitel I, afdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115.

De administrative sanktioner, der er omhandlet i første afsnit, anvendes kun, når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvor en eller begge af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den manglende overholdelse har tilknytning til støttemodtagerens landbrugsaktivitet
- b) den manglende overholdelse vedrører bedriften som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2021/2115 eller andre områder, der drives af støttemodtageren og befinder sig på samme medlemsstats område.

Med hensyn til skovområder finder de administrative sanktioner, der er omhandlet i første afsnit, imidlertid ikke anvendelse, hvis der ikke er anmodet om støtte til det pågældende område i henhold til artikel 70 og 71 i forordning (EU) 2021/2115.

2. I deres system med administrative sanktioner, der er omhandlet i stk. 1:

- a) skal medlemsstaterne inkludere regler for anvendelsen af administrative sanktioner i tilfælde, hvor landbrugsjorden eller en landbrugsbedrift eller en del heraf overdrages i det eller de pågældende kalenderår; disse regler skal være baseret på en rimelig og retfærdig placering af ansvaret for manglende overholdelse på de berørte overdragere og erhververe
- b) kan medlemsstaterne uanset stk. 1 beslutte ikke at pålægge en støttemodtager en administrativ sanktion for et kalenderår, hvis sanktionen er på 100 EUR eller derunder; støttemodtageren underrettes dog om konstateringen af den manglende overholdelse og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende aktioner i fremtiden
- c) skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at der ikke pålægges administrative sanktioner, hvis:
  - i) den manglende overholdelse skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 3
  - ii) den manglende overholdelse skyldes et påbud fra en offentlig myndighed.

I første afsnits litra a) forstås ved »overdragelse«: alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjorden eller landbrugsbedriften, eller en del heraf, ophører med at være til overdragerens rådighed.

3. Anvendelsen af en administrativ sanktion berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, som den anvendes på.

<sup>(35)</sup> Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).



## Artikel 85

### Anvendelse og beregning af administrative sanktioner

1. De administrative sanktioner, jf. artikel 84, anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de betalinger, der er anført i artikel 83, stk. 1, og som er ydet eller skal ydes til den pågældende støttemodtager på grundlag af støtteansøgninger, som støttemodtageren har indgivet eller vil indgive i løbet af kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse. Nedsættelserne eller udelukkelseerne beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. Hvis det ikke er muligt at fastslå det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted, beregnes nedsættelserne eller udelukkelseerne imidlertid på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse.

Der tages i forbindelse med beregningen af disse nedsættelser og udelukkelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet. De administrative sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

De administrative sanktioner baseres på den kontrol, der foretages i overensstemmelse med artikel 83, stk. 6.

2. Nedsættelsen skal som hovedregel udgøre 3 % af summen af betalingerne som omhandlet i stk. 1.

3. Hvis den manglende overholdelse ikke har nogen eller kun har ubetydelige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav, anvendes der ingen administrative sanktioner.

Medlemsstaterne opretter en oplysningsmekanisme for at sikre, at støttemodtagerne underrettes om konstaterede tilfælde af manglende overholdelse og eventuelle afhjælpende aktioner, som skal træffes. Denne mekanisme skal også omfatte de særlige bedriftsrådgivningstjenester, som er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2021/2115, idet de pågældende støttemodtageres deltagelse heri kan gøres obligatorisk.

4. Hvis en medlemsstat anvender arealovervågningssystemet omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), til at konstatere tilfælde af manglende overholdelse, kan den beslutte at anvende en lavere nedsættelsesprocent end den, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2.

5. Hvis den manglende overholdelse har alvorlige konsekvenser for opfyldelsen af målsætningen for den pågældende standard eller det pågældende krav eller udgør en direkte risiko for folke- eller dyresundheden, anvendes der en højere nedsættelsesprocent end den, der er fastsat i stk. 2.

6. Hvis den samme manglende overholdelse varer ved eller forekommer igen inden for tre på hinanden følgende kalenderår, skal nedsættelsesprocenten som hovedregel udgøre 10 % af summen af betalingerne som omhandlet i stk. 1. Yderligere tilfælde af den samme manglende overholdelse uden berettigede årsager fra støttemodtagerens side betragtes som tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse.

I tilfælde af tilsigtet manglende overholdelse skal nedsættelsesprocenten udgøre mindst 15 % af summen af betalingerne som omhandlet i stk. 1.

7. For at skabe lige vilkår i alle medlemsstaterne og sikre, at de administrative sanktioner i henhold til dette kapitel er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med nærmere bestemmelser om anvendelsen og beregningen af disse sanktioner.

## Artikel 86

### Beløb, der følger af de administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af de beløb, der følger af nedsættelser og udelukkelse som omhandlet i artikel 85.

## KAPITEL V

**Kontrolsystem og administrative sanktioner i forbindelse med social konditionalitet**

## Artikel 87

**Kontrolsystem i forbindelse med social konditionalitet**

1. Medlemsstaterne opretter et system med administrative sanktioner, der anvendes på støttemodtagere som omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) 2021/2115, som ikke overholder de regler om social konditionalitet, som er opført i bilag IV til nævnte forordning.

Med henblik herpå anvender medlemsstaterne deres gældende kontrol- og håndhævelsessystemer inden for social- og beskæftigelseslovgivningen og de gældende arbejdsstandarder for at sikre, at modtagerne af den støtte, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) 2021/2115 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 eller i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013, opfylder de forpligtelser, der er omhandlet i bilag IV til forordning (EU) 2021/2115.

2. Medlemsstaterne skal sikre en klar adskillelse af ansvarsområderne mellem de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for håndhævelse af social- og beskæftigelseslovgivningen og gældende arbejdsstandarder på den ene side og betalingsorganerne på den anden side, idet betalingsorganernes rolle er gennemførelsen af betalinger og at pålægge sanktioner under mekanismen vedrørende social konditionalitet.

## Artikel 88

**System med administrative sanktioner i forbindelse med social konditionalitet**

1. I henhold til det system, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, første afsnit, underrettes betalingsorganet mindst én gang om året om tilfælde af manglende overholdelse, hvis de myndigheder eller organer som er omhandlet i artikel 87, stk. 2, har truffet eksigible afgørelser i denne henseende. Denne meddelelse skal indeholde en vurdering og klassificering af, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den pågældende manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet. Medlemsstaterne kan anvende alle gældende nationale klassificeringssystemer for arbejdsrelaterede sanktioner med henblik på at foretage en sådan vurdering. Meddelelsen til betalingsorganet skal respektere de i artikel 87, stk. 2, omhandlede myndigheders og organers interne organisation, opgaver og procedurer.

Betalingsorganet underrettes kun, når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvis en eller begge af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den manglende overholdelse har tilknytning til støttemodtagerens landbrugsaktivitet
- b) den manglende overholdelse vedrører bedriften som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2021/2115 eller andre områder, der drives af støttemodtageren og befinder sig på samme medlemsstats område.

2. I deres systemer med administrative sanktioner som omhandlet i artikel 87, stk. 1:

- a) kan medlemsstaterne beslutte ikke at pålægge en støttemodtager en administrativ sanktion for et givet kalenderår, hvis sanktionen er på 100 EUR eller derunder; støttemodtageren underrettes dog om konstateringen af den manglende overholdelse og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende aktioner i fremtiden
- b) skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at der ikke pålægges administrative sanktioner, hvis
  - i) den manglende overholdelse skyldes force majeure
  - ii) den manglende overholdelse skyldes et påbud fra en offentlig myndighed.

3. Anvendelsen af en administrativ sanktion berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, som den anvendes på.

*Artikel 89***Anvendelse og beregning af de administrative sanktioner**

1. De administrative sanktioner anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de betalinger, der er anført i artikel 83, stk. 1, og som er ydet eller skal ydes til den pågældende støttemodtager på grundlag af støtteansøgninger, som støttemodtageren har indgivet eller vil indgive i løbet af kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse. Nedsættelserne eller udelukkelseerne beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted. Hvis det ikke er muligt at fastslå det kalenderår, hvor den manglende overholdelse fandt sted, beregnes nedsættelserne eller udelukkelseerne imidlertid på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes i kalenderåret for konstateringen af den manglende overholdelse.

Der tages i forbindelse med beregningen af disse nedsættelser og udelukkelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig eller hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og om den er tilsigtet, i overensstemmelse med de i artikel 87, stk. 2, omhandlede myndigheders eller organers vurdering. De administrative sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

De relevante bestemmelser i artikel 85, stk. 2, 5 og 6, finder anvendelse med de fornødne ændringer på anvendelsen og beregningen af de administrative sanktioner.

2. For at skabe lige vilkår i alle medlemsstaterne og sikre, at de administrative sanktioner i henhold til dette kapitel er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med nærmere bestemmelser om anvendelsen og beregningen af disse sanktioner.

## AFSNIT V

**FÆLLES BESTEMMELSER**

## KAPITEL I

***Fremsendelse af oplysninger****Artikel 90***Meddelelse af oplysninger**

1. Ud over deres meddelelsespligt i henhold til forordning (EU) 2021/2115, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:

- a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og udpegede og godkendte koordineringsorganer:
  - i) deres godkendelsesdokument og, hvis relevant, udpegelsesdokument
  - ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller udpeget og godkendt koordineringsorgan)
  - iii) hvis det er relevant, tilbagetrækningen af deres godkendelse
- b) vedrørende certificeringsorganerne:
  - i) deres navn
  - ii) deres adresse
- c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med operationer, der finansieres af EGFL og ELFUL:
  - i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det udpegede og godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger

- ii) for så vidt angår EGFL overslag over deres finansielle behov og for så vidt angår ELFUL en ajourføring af de udgiftsanmeldelser, der forventes indgivet i løbet af året, og de udgiftsanmeldelser, der forventes indgivet i det følgende regnskabsår
- iii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber.

2. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om anvendelsen af det integrerede system, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel II. Kommissionen tilrettelægger udveksling af synspunkter med medlemsstaterne herom.

#### Artikel 91

### Fortrolighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrol- og regnskabsafslutningsprocedurer, der er gennemført i henhold til denne forordning.

Reglerne i artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 finder anvendelse på disse oplysninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser om retlige procedurer skal oplysninger, der indsamles i forbindelse med kontrol i henhold til afsnit IV, kapitel III, omfattes af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i EU-institutionerne skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

#### Artikel 92

### Gennemførelsesbeføjelser vedrørende fremsendelse af oplysninger

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) form og indhold, hyppighed, frister og ordninger for fremsendelse til og tilgængeliggørelse for Kommissionen af:
  - i) udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse, herunder formålsbestemte indtægter
  - ii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber
  - iii) rapporter om godkendelse af regnskaberne
  - iv) oplysninger til identificering af godkendte betalingsorganer, udpegede og godkendte koordineringsorganer og udpegede certificeringsorganer
  - v) de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL
  - vi) underretning om de finansielle justeringer, som medlemsstaterne har foretaget i forbindelse med interventioner til landdistriktsudvikling
  - vii) oplysninger om foranstaltninger truffet i henhold til artikel 59
- b) ordningerne for udveksling af oplysninger og dokumenter mellem Kommissionen og medlemsstaterne og gennemførelse af informationssystemer, herunder hvilken type data disse systemer skal behandle, deres form og indhold og tilhørende regler for dataopbevaring
- c) medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen af oplysninger, dokumenter, statistikker og rapporter samt frister for og metoder til sådanne meddelelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

## KAPITEL II

**Anvendelse af euroen**

## Artikel 93

**Almindelige principper**

1. De beløb, der er anført i Kommissionens gennemførelsesafgørelser om godkendelse af de strategiske planer, beløbene for Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt beløbene i medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.
2. De priser og beløb, der er fastsat i landbrugslovgivningen, angives i euro.

Disse priser og beløb ydes eller opkræves i euro i de medlemsstater, som har indført euroen, og i national valuta i de medlemsstater, som ikke har indført euroen.

## Artikel 94

**Vekselkursen og den udløsende begivenhed**

1. De priser og beløb, der henvises til i artikel 93, stk. 2, omregnes i de medlemsstater, som ikke har indført euroen, til deres nationale valuta ved hjælp af en vekselkurs.
2. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:
  - a) afslutningen af toldformaliteter ved henholdsvis import eller eksport for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
  - b) i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.
3. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EU) 2021/2115 foretages til en støttemodtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på grundlag af deres seneste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har fastsat inden den 1. oktober i det år, som støtten ydes for.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde beslutte at foretage omregningen på grundlag af gennemsnittet af de vekselkurser, som ECB har fastsat i måneden inden den 1. oktober i det år, som støtten ydes for. De medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal fastsætte og offentliggøre denne gennemsnitlige vekselkurs inden den 1. december i det pågældende år.

4. For EGFL's vedkommende anvender de medlemsstater, der ikke har indført euroen, den samme vekselkurs som den, de anvendte til at foretage betalinger til støttemodtagere eller til at modtage indtægter, i overensstemmelse med dette kapitel.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om disse udløsende begivenheder og den vekselkurs, der skal anvendes. Den specifikke udløsende begivenhed bestemmes ud fra følgende kriterier:
  - a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt
  - b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner udført i henhold til markedsordningen
  - c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb i forbindelse med markedsordningen
  - d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte vekselkurser.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at supplere denne forordning med regler om den vekselkurs, der skal anvendes i forbindelse med udfærdigelsen af udgiftsanmeldelser, og når der registreres offentlige oplagringsforanstaltninger i betalingsorganets regnskaber.

#### Artikel 95

### Beskyttelsesforanstaltninger og undtagelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende en national valuta, der kan risikere at skade den. Disse gennemførelsesretsakter må kun afvige fra gældende regler i det strengt nødvendige tidsrum. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

2. Hvis der finder en usædvanlig monetær praksis sted vedrørende en national valuta, som kan risikere at skade anvendelsen af EU-retten, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 med henblik på at fastsætte undtagelser fra dette kapitel, navnlig i følgende tilfælde:

- a) hvis en medlemsstat anvender unormale former for vekselteknik, f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearingaftaler
- b) hvis medlemsstater har valutaer, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilke udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

#### Artikel 96

### Anvendelse af euroen af medlemsstater, som ikke har indført euroen

1. Hvis en medlemsstat, som ikke har indført euroen, beslutter at betale udgifter, der hidrører fra landbrugslovgivningen i euro i stedet for sin nationale valuta, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af euro ikke giver en systematisk fordel i forhold til anvendelsen af national valuta.

2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de planlagte foranstaltninger, jf. stk. 1, inden de træder i kraft. Disse foranstaltninger må ikke træde i kraft, før Kommissionen har meddelt medlemsstaten sin godkendelse heraf.

#### KAPITEL III

### Rapportering

#### Artikel 97

### Årlig finansrapport

Senest den 30. september hvert år efter budgetåret forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en finansrapport om forvaltningen af EGFL og ELFUL i det foregående budgetår.

## KAPITEL IV

**Åbenhed**

## Artikel 98

**Offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagerne**

1. Medlemsstaterne sikrer, at det hvert år efterfølgende offentliggøres, hvem der modtager støtte fra EGFL og ELFUL med henblik på artikel 49, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/1060 og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, 3 og 4, herunder, hvis det er relevant, de oplysninger om koncerner, som de deltager i, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 59, stk. 4, som de pågældende støttemodtagere giver dem i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 59, stk. 4.
2. Artikel 49, stk. 3, litra a), b), d)-j) og l), og artikel 49, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1060 finder anvendelse på modtagere af støtte fra ELFUL og EGFL, hvis det er relevant. Anvendelsen af artikel 49, stk. 3, litra e), i nævnte forordning begrænses til formålet med operationen. Artikel 49, stk. 3, litra k), i nævnte forordning finder anvendelse på ELFUL.
3. I denne artikel forstås ved:
  - a) »operation«: foranstaltning, sektor eller interventionstype
  - b) »operationens samlede omkostninger«: for hver foranstaltning, sektor eller interventionstype, som er finansieret af EGFL eller ELFUL, de betalingsbeløb, som hver støttemodtager har fået i det pågældende regnskabsår; hvad angår de betalinger for interventionstyper, som er finansieret af ELFUL, svarer de beløb, som offentliggøres, til den samlede offentlige finansiering, herunder både Unionens og det nationale bidrag
  - c) »lokationsmarkør eller geolokalisering for operationen«: den kommune, hvor støttemodtageren har hjemsted eller er registreret, og, hvis det er relevant, postnummer eller den del af postnummeret, som identificerer kommunen.
4. Hver medlemsstat gør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 49, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2021/1060, tilgængelige på et enkelt websted. Sådanne oplysninger skal forblive tilgængelige i to år fra datoen for deres første offentliggørelse.

Medlemsstaterne må ikke offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i artikel 49, stk. 3, litra a) og b), i forordning (EU) 2021/1060, hvis det beløb, som støttemodtageren har modtaget i et år, er på 1 250 EUR eller derunder.

## Artikel 99

**Underretning af støttemodtagerne om offentliggørelsen af deres data**

Medlemsstaterne underretter støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort i henhold til artikel 98, og at sådanne data vil kunne blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

Når der er tale om personoplysninger, underretter medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 2016/679 støttemodtagerne om deres rettigheder i henhold til nævnte forordning og om den procedure, der gælder for udøvelsen af disse rettigheder.

## Artikel 100

**Gennemførelsesbeføjelser vedrørende åbenhed**

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

- a) formen, herunder præsenteringsmåden for hver foranstaltning, sektor eller interventionstype, og tidsplanen for offentliggørelsen som fastsat i artikel 98 og 99
- b) den ensartede anvendelse af artikel 99

c) samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.

## KAPITEL V

### **Beskyttelse af personoplysninger**

#### Artikel 101

#### **Behandling og beskyttelse af personoplysninger**

1. Med forbehold af artikel 98, 99 og 100 indsamler medlemsstaterne og Kommissionen personoplysninger for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision samt overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i afsnit II, kapitel II, afsnit III, kapitel III og IV, afsnit IV og afsnit V, kapitel III, samt til statistiske formål, og de må ikke behandle de pågældende oplysninger på en måde, der er uforenelig med disse formål.
2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til forordning (EU) 2021/2115 og til statistiske formål, skal de anonymiseres.
3. Personoplysninger skal behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725. Sådanne oplysninger må navnlig ikke lagres i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne blev indsamlet, eller hvortil de behandles yderligere, idet der tages hensyn til de minimumslagringsperioder, der er fastlagt i gældende EU-ret og national ret.
4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, og at de i denne forbindelse er omfattet af databeskyttelsesrettighederne i forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

## AFSNIT VI

### **DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER**

#### Artikel 102

#### **Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 7. december 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.



4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 54, stk. 4, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

#### Artikel 103

### Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af en komité benævnt Komitéen for Landbrugsfondene. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Med henblik på artikel 11, 12, 17, 18, 23, 26, 32, 39-44, 47, 51-55, 58, 59, 60, 64, 75, 82, 92, 95 og 100 bistås Kommissionen i forbindelse med spørgsmål vedrørende interventioner med direkte betalinger, interventioner i visse sektorer, interventioner til landdistriktsudvikling og den fælles markedsordning af henholdsvis Komitéen for Landbrugsfondene, Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik nedsat ved forordning (EU) 2021/2115+ og Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter nedsat ved forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

#### AFSNIT VII

### AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

#### Artikel 104

### Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 1306/2013 ophæves.

Dog finder:

- a) artikel 4, stk. 1, litra b), artikel 5, artikel 7, stk. 3, artikel 9, 17, 21 og 34, artikel 35, stk. 4, artikel 36, 37, 38, 40-43, 51, 52, 54, 56, 59, 63, 64, 67, 68, 70-75, 77, 91-97, 99 og 100, artikel 102, stk. 2, og artikel 110 og 111 i forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse:
  - i) i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til støtteordninger i medfør af forordning (EU) nr. 1307/2013 for kalenderåret 2022 og tidligere
  - ii) for foranstaltninger, der er gennemført i medfør af forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013, (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1144/2014, frem til den 31. december 2022

- iii) for støtteordninger som omhandlet i artikel 5, stk. 6, første afsnit, litra c), og stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 <sup>(36)</sup> for så vidt angår udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til operationer, som gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 efter den 31. december 2022 og indtil udløbet af disse støtteordninger, og
- iv) for så vidt angår ELFUL i forbindelse med udgifter, der er afholdt af støttemodtagerne, og betalinger, der er foretaget af betalingsorganerne inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013
- b) artikel 69 i forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til støtteordninger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 og inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og andre foranstaltninger i henhold til den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i afsnit II, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1306/2013, og som er gennemført før den 1. januar 2023
- c) artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse i forbindelse med indtægter, der er anmeldt inden for rammerne af gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikter, som er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, forordning (EF) nr. 1698/2005 og Kommissionens forordning (EF) nr. 27/2004 <sup>(37)</sup>
- d) forordning (EU) nr. 1306/2013 fortsat anvendelse i forbindelse med udgifter vedrørende retlige forpligtelser som omhandlet i artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115. Uanset dette finder nærværende forordnings artikel 31 anvendelse på de udgifter, der meddeles til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, som med henblik herpå betragtes som en interventionstype.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning, til forordning (EU) 2021/2115 og til forordning (EU) nr. 1308/2013 og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

#### Artikel 105

### Overgangsbestemmelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102, der er nødvendige for at sikre en glidende overgang fra de ordninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1306/2013 som omhandlet i nærværende forordnings artikel 104, til de i nærværende forordning fastlagte ordninger, med henblik på at supplere nærværende forordning med undtagelser fra eller tilføjelser til de regler, der fastsat i nærværende forordning.

#### Artikel 106

### Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Dog finder artikel 16 anvendelse på udgifter, der afholdes fra den 16. oktober 2022 for så vidt angår EGFL.

<sup>(36)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (se side 1 i denne EUT).

<sup>(37)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 27/2004 af 5. januar 2004 om overgangsbestemmelser for gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 for så vidt angår finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 36).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2021.

*På Europa-Parlamentets vegne*  
D.M. SASSOLI  
*Formand*

*På Rådets vegne*  
J. VRTOVEC  
*Formand*

---

## BILAG

## SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EU) nr. 1306/2013	Nærværende forordning	Forordning (EU) 2021/2115	Forordning (EU) nr. 1308/2013
Artikel 1	Artikel 1	–	–
Artikel 2	Artikel 2 og 3	–	–
Artikel 3	Artikel 4	–	–
Artikel 4	Artikel 5	–	–
Artikel 5	Artikel 6	–	–
Artikel 6	Artikel 7	–	–
Artikel 7, stk. 1, 2 og 3	Artikel 9	–	–
Artikel 7, stk. 4 og 5	Artikel 10	–	–
Artikel 7, stk. 6	–	–	–
Artikel 8	Artikel 11	–	–
Artikel 9	Artikel 12	–	–
Artikel 10	Artikel 37, litra a)	–	–
Artikel 11	Artikel 44, stk. 1	–	–
Artikel 12	–	Artikel 15, stk. 1, 2 og 4	–
Artikel 13, stk. 1	–	Artikel 15, stk. 3	–
Artikel 13, stk. 2 og 3	–	–	–
Artikel 14	–	–	–
Artikel 15	–	–	–
Artikel 16	Artikel 14	–	–
Artikel 17	Artikel 20	–	–
Artikel 18	Artikel 21	–	–
Artikel 19	Artikel 22	–	–
Artikel 20	Artikel 23	–	–
Artikel 21	Artikel 24	–	–
Artikel 22	Artikel 25	–	–
Artikel 23	Artikel 26	–	–
Artikel 24	Artikel 15	–	–
Artikel 25	Artikel 16	–	–
Artikel 26	Artikel 17	–	–
Artikel 27	Artikel 18	–	–
Artikel 28	Artikel 19	–	–
Artikel 29	–	–	–
Artikel 30	Artikel 36	–	–
Artikel 31	Artikel 27	–	–

Artikel 32	Artikel 28	–	–
Artikel 33	Artikel 29	–	–
Artikel 34	Artikel 30	–	–
Artikel 35	Artikel 31	–	–
Artikel 36	Artikel 32	–	–
Artikel 37	Artikel 33	–	–
Artikel 38	Artikel 34	–	–
Artikel 39	Artikel 35	–	–
Artikel 40	Artikel 38	–	–
Artikel 41	Artikel 39	–	–
Artikel 42	–	–	–
Artikel 43	Artikel 45	–	–
Artikel 44	Artikel 43, stk. 1	–	–
Artikel 45	Artikel 46	–	–
Artikel 46	Artikel 43, stk. 2, og artikel 47	–	–
Artikel 47	Artikel 49	–	–
Artikel 48	Artikel 50	–	–
Artikel 49	Artikel 51, stk. 1 og 2	–	–
Artikel 50	Artikel 51, stk. 3, og artikel 52	–	–
Artikel 51	Artikel 53	–	–
Artikel 52	Artikel 55	–	–
Artikel 53	–	–	–
Artikel 54	–	–	–
Artikel 55	Artikel 56	–	–
Artikel 56	Artikel 57	–	–
Artikel 57	Artikel 58	–	–
Artikel 58	Artikel 59	–	–
Artikel 59	–	–	–
Artikel 60	Artikel 62	–	–
Artikel 61	Artikel 63	–	–
Artikel 62	Artikel 60	–	–
Artikel 63, stk. 1, første afsnit, og artikel 63, stk. 2-5	–	–	–
Artikel 63, stk. 1, andet afsnit	Artikel 61	–	–
Artikel 64	–	–	–
Artikel 65	–	–	–
Artikel 66	Artikel 64	–	–
Artikel 67	Artikel 65	–	–

Artikel 68	Artikel 66	–	–
Artikel 69, stk. 1, første afsnit	Artikel 67, stk. 1, andet afsnit	–	–
Artikel 69, stk. 1, andet afsnit	–	–	–
Artikel 69, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 67, stk. 1, fjerde afsnit	–	–
Artikel 69, stk. 2	Artikel 67, stk. 2	–	–
Artikel 70	Artikel 68	–	–
Artikel 71	Artikel 73	–	–
Artikel 72	Artikel 69	–	–
Artikel 73	Artikel 71	–	–
Artikel 74, stk. 1	Artikel 72	–	–
Artikel 74, stk. 2, 3 og 4	–	–	–
Artikel 75	Artikel 44, stk. 2, 3 og 5	–	–
Artikel 76	Artikel 74	–	–
Artikel 77	–	–	–
Artikel 78	Artikel 75	–	–
Artikel 79	Artikel 76	–	–
Artikel 80	Artikel 77, stk. 1, 2 og 5	–	–
Artikel 81	Artikel 78, stk. 1, 2 og 3	–	–
Artikel 82, stk. 1 og 2	Artikel 78, stk. 4 og 5	–	–
Artikel 82, stk. 3 og 4	–	–	–
Artikel 83, stk. 1	Artikel 79	–	–
Artikel 83, stk. 2 og 3	–	–	–
Artikel 84, stk. 1, 2, 3 og 4	Artikel 80	–	–
Artikel 84, stk. 5	–	–	–
Artikel 84, stk. 6	Artikel 77, stk. 4	–	–
Artikel 85, stk. 1, 3 og 4	–	–	–
Artikel 85, stk. 2	Artikel 77, stk. 3	–	–
Artikel 86, stk. 1	Artikel 80, stk. 2, litra b)	–	–
Artikel 86, stk. 2	–	–	–
Artikel 87	Artikel 81	–	–
Artikel 88	Artikel 82	–	–
Artikel 89	–	–	Artikel 90a
Artikel 90	–	–	Artikel 116a
Artikel 91	–	Artikel 12	–

Artikel 92	–	Artikel 12	–
Artikel 93	–	Artikel 12	–
Artikel 94	–	Artikel 14	–
Artikel 95	–	–	–
Artikel 96	Artikel 83	–	–
Artikel 97	Artikel 84	–	–
Artikel 98	–	–	–
Artikel 99	Artikel 85	–	–
Artikel 100	Artikel 86	–	–
Artikel 100, stk. 1	–	–	–
Artikel 101, stk. 2	Artikel 85, stk. 7	–	–
Artikel 102	Artikel 90	–	–
Artikel 103	Artikel 91	–	–
Artikel 104	Artikel 92	–	–
Artikel 105	Artikel 93	–	–
Artikel 106	Artikel 94	–	–
Artikel 107	Artikel 95	–	–
Artikel 108	Artikel 96	–	–
Artikel 109	Artikel 97	–	–
Artikel 110	–	Artikel 128	–
Artikel 111	Artikel 98, stk. 1, 2 og 3	–	–
Artikel 112	Artikel 98, stk. 4	–	–
Artikel 113	Artikel 99	–	–
Artikel 114	Artikel 100	–	–
Artikel 115	Artikel 102	–	–
Artikel 116	Artikel 103	–	–
Artikel 117	Artikel 101	–	–
Artikel 118	–	–	–
Artikel 119	Artikel 104	–	–
Artikel 119a	–	–	–
Artikel 120	Artikel 105	–	–
Artikel 121	Artikel 106	–	–
Bilag I	–	–	–
Bilag II	–	Bilag III	–
Bilag III	Bilaget	–	–

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/2117****af 2. december 2021****om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 118, stk. 1, og artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten <sup>(3)</sup>,

efter den almindelige lovgivningsprocedure <sup>(4)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« handler om den fremtidige fælles landbrugspolitik udfordringer, målsætninger og retning i tiden efter 2020. Disse målsætninger omfatter at gøre den fælles landbrugspolitik mere resultatorienteret, fremme modernisering og bæredygtighed, herunder økonomisk, social, miljømæssig og klimamæssig bæredygtighed i landbruget, skovbruget og landdistrikterne, og bidrage til at mindske den EU-lovgivningsrelaterede administrative byrde for støttemodtagerne.
- (2) Det er nødvendigt at skærpe den fælles landbrugspolitik reaktion på udfordringer og muligheder, i takt med at de opstår på internationalt, EU-, nationalt, regionalt og lokalt plan samt på den enkelte bedrift, og det er derfor nødvendigt at strømline styringen af den fælles landbrugspolitik, forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger og lette den administrative byrde betydeligt. Den fælles landbrugspolitik bør være baseret på præstation. Unionen bør derfor fastlægge de grundlæggende politiske parametre, såsom den fælles landbrugspolitik målsætninger og dens grundlæggende krav, mens medlemsstaterne bør påtage sig et større ansvar for, hvordan målsætningerne opfyldes og de aftalte mål nås. Øget nærhed vil i videre udstrækning gøre det muligt at tage hensyn til lokale forhold og behov og landbrugsaktivitetens særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsregioner, og skræddersy støtten med henblik på at maksimere bidraget til opfyldelse af Unionens målsætninger.

<sup>(1)</sup> EUT C 62 af 15.2.2019, s. 214.

<sup>(2)</sup> EUT C 86 af 7.3.2019, s. 173.

<sup>(3)</sup> EUT C 41 af 1.2.2019, s. 1.

<sup>(4)</sup> Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.12.2021.



- (3) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 <sup>(5)</sup> (»finansforordningen«) og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (4) For at sikre sammenhæng i den fælles landbrugspolitik bør alle interventioner under den fremtidige fælles landbrugspolitik være en del af en strategisk plan, som omfatter interventionstyper i visse sektorer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 <sup>(6)</sup>.
- (5) Der er i bilag II til forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsat visse definitioner vedrørende sektorer, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde. De definitioner vedrørende sukkersektoren, der er fastsat i del II, afsnit B, i nævnte bilag, bør udgå, da de ikke længere finder anvendelse. For at ajourføre definitionerne vedrørende andre sektorer, der er omhandlet i nævnte bilag, i lyset af ny videnskabelig viden eller udviklingen på markedet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringen af de pågældende definitioner, dog ikke beføjelsen til at tilføje nye definitioner. Den individuelle beføjelse, der er delegeret til Kommissionen i del II, afsnit A, nr. 4, i nævnte bilag med henblik på at ændre definitionen af inulinsirup, bør derfor udgå. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning <sup>(7)</sup>. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (6) Del I i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør forenkles. Overflødige og forældede definitioner og bestemmelser, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, bør udgå.
- (7) På baggrund af de indhøstede erfaringer bør visse tidsrum for offentlig intervention forlænges. Hvis åbningen af offentlig intervention er automatisk, bør tidsrummet for offentlig intervention forlænges med en måned. Hvis åbningen af offentlig intervention afhænger af markedsudviklingen, bør tidsrummet for offentlig intervention være hele året.
- (8) Med henblik på øget gennemsigtighed og i forbindelse med Unionens internationale forpligtelser bør der fastsættes bestemmelser om offentliggørelse af relevante oplysninger om mængde og pris i forbindelse opkøb og salg af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention.
- (9) Støtte til privat oplagring af olivenolie har vist sig at være et effektivt værktøj til markedsstabilisering. På baggrund af de indhøstede erfaringer og for at sikre en rimelig levestandard og stabilisere markedet i sektoren for olivenolie og spiseoliven bør listen over produkter, der er berettiget til støtte til privat oplagring, udvides til også at omfatte spiseoliven.

<sup>(5)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

<sup>(6)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

<sup>(7)</sup> EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (10) Efter Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen bør de grænser for EU-støtte til uddeling af frugt og grøntsager og mælk og mejeriprodukter i uddannelsesinstitutioner, der er fastsat i artikel 23a i forordning (EU) nr. 1308/2013, ajourføres. Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes bestemmelser om, at de nedsatte grænser finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.
- (11) De bestemmelser vedrørende støtteordninger, der er fastsat i del II, afsnit I, kapitel II, afdeling 2-6, i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør udgå, da alle interventionstyper i de pågældende sektorer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 <sup>(8)</sup>.
- (12) Unionens vinpolitik med dens eksisterende tilladelsesordning, der siden 2016 har givet mulighed for en ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke, har bidraget til at øge konkurrenceevnen i Unionens vinsektor og fremme en produktion af høj kvalitet. Selv om der i vinsektoren er opnået en balance mellem produktionsforsyning, kvalitet, forbrugerefterspørgsel og eksport på verdensmarkedet, er denne balance endnu ikke tilstrækkelig langvarig eller stabil, navnlig når vinsektoren står over for alvorlige markedsforstyrrelser. Desuden er der en tendens til et fortsat fald i vinforbruget i Unionen som følge af ændringer i forbrugernes vaner og livsstil. Liberaliseringen af nyplantning af vinstokke risikerer derfor på lang sigt at true den balance, der hidtil er opnået mellem sektorens forsyningskapacitet, en rimelig levestandard for producenterne og rimelige priser for forbrugerne. Dette risikerer at bringe den positive udvikling, der er opnået takket været EU-lovgivningen og -politikkerne i de seneste årtier, i fare.
- (13) Den eksisterende tilladelsesordning for plantning af vinstokke anses også for at være afgørende for at sikre diversitet af vin og imødekomme de særlige forhold i Unionens vinsektor. Unionens vinsektor har særlige karakteristika, herunder vindyrkningsarealernes lange cyklus, i betragtning af at produktionen først finder sted flere år efter plantningen, men derefter fortsætter i flere årtier, og i betragtning af potentialet for betydelige udsving i produktionen fra den ene høst til den anden. I modsætning til mange vinproducerende tredjelande er Unionens vinsektor også kendetegnet ved et meget stort antal små, familiedrevne bedrifter, hvilket resulterer i et varieret udvalg af vine. For at sikre deres projekters økonomiske bæredygtighed og forbedre Unionens vinsektors konkurrenceevne på det globale marked har sektorens aktører og producenter derfor brug for langsigtet forudsigelighed i betragtning af de betydelige investeringer, som er nødvendige for at plante et vindyrkningsareal.
- (14) For at sikre de resultater, der hidtil er opnået i Unionens vinsektor, og skabe en langvarig kvantitativ og kvalitativ balance i sektoren gennem en fortsat ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke efter 2030 bør tilladelsesordningen for plantning af vinstokke forlænges indtil 2045, dvs. i en periode svarende til den indledende periode, der har været gældende siden 2016, men med to midtvejsrevisioner, der skal foretages i 2028 og 2040 med henblik på at evaluere ordningen og om nødvendigt fremsætte forslag på grundlag af resultaterne af disse midtvejsrevisioner for at forbedre vinsektorens konkurrenceevne.
- (15) Hvis producenterne får mulighed for at udsætte genplantningen af vindyrkningsarealer, kan det have en positiv indvirkning på miljøet gennem forbedring af jordbundens sundhedsforhold med færre kemikalier. For at bidrage til en bedre forvaltning af jordbunden inden for vindyrkning bør der derfor gives mulighed for at forlænge genplantningstilladelsers gyldighed fra tre til seks år, hvis genplantningen finder sted på den samme parcel.

<sup>(8)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer under den fælles landbrugspolitik) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (se side 1 i denne EUT).

- (16) På grund af krisen i Unionens vinsektor som følge af covid-19-pandemien fastsattes der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 <sup>(9)</sup> en forlængelse indtil den 31. december 2021 af gyldigheden af plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der ville være udløbet i 2020. På grund af de langvarige virkninger af den krise, som covid-19-pandemien har forårsaget, er producenter, der råder over plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, som ville være udløbet i 2020 eller 2021, i vid udstrækning fortsat forhindret i at anvende disse tilladelser som planlagt i det sidste år af henholdsvis deres gyldighed. For at undgå at miste disse tilladelser og mindske risikoen for en forværring af de betingelser, på hvilke plantningen ville skulle foregå, er det hensigtsmæssigt at give mulighed for en yderligere forlængelse af gyldigheden af plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der udløber i 2020, og en forlængelse af de tilladelser, der udløber i 2021. Alle plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der ville være udløbet i 2020 eller 2021, bør derfor forlænges indtil den 31. december 2022.
- (17) I betragtning af ændringerne i markedspektiverne bør indehavere af plantningstilladelser, der udløber i 2020 og 2021, desuden have mulighed for ikke at anvende deres tilladelser uden at blive pålagt administrative sanktioner. For at undgå enhver form for forskelsbehandling bør producenter, som i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/2220 senest den 28. februar 2021 har erklæret over for den kompetente myndighed, at de ikke agter at udnytte deres tilladelse, uvidende om muligheden for forlængelse af deres tilladelsers gyldighed med endnu et år, endvidere have mulighed for at trække deres erklæringer tilbage ved skriftlig meddelelse til den kompetente myndighed senest den 28. februar 2022 og at udnytte deres tilladelse indtil den 31. december 2022.
- (18) På grund af markedsforstyrrelserne som følge af covid-19-pandemien og den økonomiske usikkerhed, som den har forårsaget for så vidt angår anvendelsen af disse tilladelser, bør bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1308/2013 om plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der udløber i 2020 og 2021, finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.
- (19) I betragtning af faldet i flere medlemsstater i det faktiske vindyrkningsareal i årene 2014-2017 og i betragtning af det potentielle tab i den efterfølgende produktion bør medlemsstaterne ved fastsættelse af arealet for tilladelser til nyplantning, jf. artikel 63, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013, kunne vælge mellem det eksisterende grundlag og en procentdel af det samlede areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium den 31. juli 2015, forhøjet med et areal svarende til de plantningsrettigheder i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 <sup>(10)</sup>, der kunne konverteres til tilladelser i den pågældende medlemsstat den 1. januar 2016.
- (20) Det bør præciseres, at medlemsstater, der begrænser udstedelsen af tilladelser på regionalt plan for specifikke områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse, eller for områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet geografisk betegnelse, kan kræve, at sådanne tilladelser anvendes i de pågældende regioner.
- (21) Det bør præciseres, at medlemsstaterne med henblik på udstedelse af tilladelser til plantning af vinstokke kan anvende objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelses- og prioritetskriterier på nationalt eller regionalt plan. Medlemsstaternes erfaringer viser desuden, at det er nødvendigt at revidere visse af prioritetskriterierne for at kunne give fortrinsret til vindyrkningsarealer, der bidrager til bevarelse af vins genressourcer, og bedrifter med dokumenteret øget omkostningseffektivitet, konkurrenceevne eller tilstedeværelse på markederne.

<sup>(9)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).

<sup>(10)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

- (22) For at sikre, at der ikke gives fordele til en fysisk eller juridisk person, for hvem det er fastslået, at betingelserne for at opnå sådanne fordele er skabt kunstigt, bør det præciseres, at medlemsstaterne bør have mulighed for at vedtage foranstaltninger for at forhindre omgåelse af reglerne vedrørende sikkerhedsmekanismen for nyplantning og støtteberettigelses- og prioritetskriterierne for udstedelse af tilladelser til nyplantning.
- (23) Sidste frist for indgivelse af anmodninger om konvertering af plantningsrettigheder til tilladelser er den 31. december 2022. I visse tilfælde kan omstændigheder som f.eks. den økonomiske krise som følge af covid-19-pandemien have begrænset konverteringen af plantningsrettigheder til plantningstilladelser. Af denne grund og for at give medlemsstaterne mulighed for at bevare den produktionskapacitet, der svarer til sådanne plantningsrettigheder, bør plantningsrettigheder, der kunne konverteres til plantningstilladelser den 31. december 2022, men som endnu ikke er blevet konverteret til plantningstilladelser, fra den 1. januar 2023 fortsat stå til rådighed for de berørte medlemsstater, der senest den 31. december 2025 kan tildele dem som tilladelser til nyplantning af vinstokke, uden at disse tilladelser tælles med i forbindelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 63 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (24) I visse medlemsstater findes der traditionelle vindyrkningsarealer, der er beplantet med sorter, som ikke er tilladt til fremstilling af vin, og hvis fremstilling ikke er bestemt til vinmarkedet, herunder fremstilling af andre gærede drikkevarer af druer end vin. Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at sådanne vindyrkningsarealer ikke er omfattet af rydningsforpligtelser, og at tilladelsesordningen for plantning af vinstokke fastsat i denne forordning ikke finder anvendelse på plantning og genplantning af sådanne sorter til andre formål end vinfremstilling.
- (25) I artikel 90 i forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsættes det, at medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, finder EU-reglerne om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, mærkning, definitioner, betegnelser og varebetegnelser for visse produkter i vinsektoren samt de ønologiske fremgangsmåder, der er godkendt af Unionen, anvendelse på produkter, der importeres til Unionen. Af hensyn til sammenhængen bør det derfor fastsættes, at reglerne vedrørende attester om overholdelse og analyseerklæringer for import af disse produkter også bør finde anvendelse i lyset af de internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med TEUF.
- (26) Inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik bør bestemmelser om tilbagetrækning fra markedet af produkter, der ikke overholder mærkningsreglerne, integreres i forordning (EU) nr. 1308/2013. I lyset af den stigende forbrugerefterspørgsel efter produktkontrol bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger for at sikre, at produkter, der ikke er mærket i overensstemmelse med nævnte forordning, ikke bringes i omsætning eller, hvis sådanne produkter allerede er bragt i omsætning, trækkes tilbage fra markedet. Tilbagetrækning omfatter muligheden for at rette mærkningen af produkterne uden at fjerne dem endeligt fra markedet.
- (27) Med henblik på ophævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013<sup>(11)</sup> ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116<sup>(12)</sup> bør bestemmelser om kontrol og sanktioner i forbindelse med afsætningsregler, beskyttede oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser integreres i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (28) For at give producenterne mulighed for at anvende druesorter, der er bedre tilpasset til de ændrede klimaforhold og mere modstandsdygtige over for sygdomme, bør der fastsættes bestemmelser, der tillader anvendelsen af oprindelsesbetegnelser for produkter, der er fremstillet fra både druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera*, og fra druesorter, der stammer fra en krydsning af arten *Vitis vinifera* med andre arter af slægten *Vitis*.

<sup>(11)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

<sup>(12)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (se side 187 i denne EUT).

- (29) Definitionerne af »oprindelsesbetegnelse« og »geografisk betegnelse« i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør bringes i overensstemmelse med definitionerne i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«), der blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF <sup>(13)</sup>, særlig med TRIPS-aftalens artikel 22, stk. 1, idet de geografiske betegnelser identificerer, at produktet har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land. Af klarhedshensyn bør det udtrykkeligt fastsættes, at den reviderede definition af en oprindelsesbetegnelse omfatter traditionelt anvendte betegnelser. Listen over krav, der skal være opfyldt, for at en traditionelt anvendt betegnelse udgør en oprindelsesbetegnelse i vinsektoren som fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, vil derfor blive forældet og bør udgå. Af hensyn til sammenhængen bør en sådan præcisering også indføres i den definition af »geografisk betegnelse« i vinsektoren, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, og i de definitioner af »oprindelsesbetegnelse« og »geografisk betegnelse« i fødevarersektoren, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 <sup>(14)</sup>.
- (30) Det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer er et afgørende element, der påvirker kvaliteten af og karakteristikaene ved vinavlsprodukter, landbrugsprodukter og fødevarer, som er omfattet af beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1151/2012. Navnlig i forbindelse med friske produkter, der undergår begrænset eller ingen forarbejdning, kan naturlige faktorer være fremherskende for afgørelse af det pågældende produkts kvalitet og karakteristika, mens menneskelige faktorer bidrag til produktets kvalitet og karakteristika kan være mindre specifikke. De menneskelige faktorer, der bør tages i betragtning i forbindelse med beskrivelsen af den sammenhæng mellem et produkts kvalitet eller karakteristika og et bestemt geografisk miljø, der skal indgå i produktspecifikationen for beskyttede oprindelsesbetegnelser i henhold til artikel 94 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og varespecifikationen for beskyttede oprindelsesbetegnelser i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør derfor ikke være begrænset til bestemte produktions- eller forarbejdningsmetoder, der giver det pågældende produkt en særlig kvalitet, men kan omfatte faktorer såsom jord- og landskabsforvaltning, dyrkningsmetoder og andre menneskelige aktiviteter, der bidrager til opretholdelsen af de vigtigste naturlige faktorer, der fortrinsvis afgør det geografiske miljø og det pågældende produkts kvalitet og karakteristika.
- (31) For at sikre en sammenhængende beslutningstagning for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse og indsigelse i forbindelse med den forudgående nationale procedure, der er omhandlet i artikel 96 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og i artikel 49 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør Kommissionen underrettes rettidigt og regelmæssigt, når der indledes procedurer ved nationale domstole eller andre organer vedrørende en ansøgning om beskyttelse, som medlemsstaten har fremsendt til Kommissionen, jf. artikel 96, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 49, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Af samme grund bør Kommissionen, hvor en medlemsstat underretter den om en national afgørelse, som ansøgningen om beskyttelse er baseret på, og som sandsynligvis vil blive erklæret ugyldig ved afslutningen af en national retssag, fritages fra forpligtelsen til at gennemføre den gennemgangsprocedure, der er fastsat i artikel 97 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 50 i forordning (EU) nr. 1151/2012, for så vidt angår en ansøgning om beskyttelse inden for den fastsatte frist og fra forpligtelsen til at underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen. For at beskytte ansøgeren mod besværlige søgsmål og bevare ansøgerens grundlæggende ret til at sikre beskyttelsen af en geografisk betegnelse inden for en rimelig frist bør fritagelsen begrænses til tilfælde, hvor ansøgningen om beskyttelse er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller hvor medlemsstaterne finder, at søgsmålet til prøvelse af ansøgningens gyldighed er baseret på gyldige grunde.
- (32) Det bør gøres enklere og hurtigere at registrere geografiske betegnelser ved at adskille vurderingen af, om reglerne om intellektuel ejendomsret er overholdt, fra vurderingen af, om produktspecifikationerne overholder de krav, der er fastsat i handelsnormerne og mærkningsreglerne.
- (33) Den vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, er et væsentligt led i registreringsproceduren. Medlemsstaterne har viden, ekspertise og adgang til data, hvilket gør dem bedst placeret til at kontrollere, om oplysningerne i ansøgningen er korrekte og sandfærdige. Derfor bør medlemsstaterne sikre, at resultatet af den pågældende vurdering, som skal registreres korrekt i et enhedsdokument, der sammenfatter de relevante elementer af produktspecifikationen, er pålideligt og nøjagtigt. Under hensyntagen til nærhedsprincippet bør Kommissionen derefter gennemgå ansøgningerne for at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, navnlig med

<sup>(13)</sup> Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

<sup>(14)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

henblik på at sikre, at de indeholder de krævede oplysninger, er fri for åbenbare materielle fejl, at den forelagte begrundelse understøtter ansøgningen, og at der er taget hensyn til EU-retten og interesserne hos interessenter uden for ansøgningsmedlemsstaten og uden for Unionen.

- (34) Den periode, i hvilken der kan gøres indsigelse, bør i vinsektoren forlænges til tre måneder, således at det sikres, at alle interesserede parter har tilstrækkelig tid til at analysere ansøgningen om beskyttelse og mulighed for at indgive indsigelse. For at sikre, at den samme procedure for indsigelser gælder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1151/2012, og sætte medlemsstaterne i stand til at fremsende indsigelser fra fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret på deres område, til Kommissionen på en koordineret og effektiv måde, bør indsigelser fra fysiske eller juridiske personer fremsendes via myndighederne i den medlemsstat, hvor de er bosiddende eller etableret. For at forenkle indsigelsesproceduren bør Kommissionen tillægges beføjelser til at afvise uantagelige indsigelser i den gennemførelsesretsakt, der tildeler beskyttelse af den pågældende oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse.
- (35) For at øge procedurens effektivitet og sikre ensartede betingelser for tildeling af beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, som tildeler en sådan beskyttelse i vinsektoren uden at gøre brug af undersøgelsesproceduren, i tilfælde hvor der ikke er indgivet en antagelig indsigelse mod ansøgningen om beskyttelse. Hvis der er indgivet en indsigelse, der kan antages, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren at vedtage gennemførelsesretsakter og enten tildele beskyttelse eller afvise ansøgningen om beskyttelse.
- (36) Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser for vinavlsprodukter bør præciseres med hensyn til kriterier for afslag, ugyldiggørelse og sideløbende anvendelse. Denne præcisering bør ikke berøre rettigheder, som indehavere af geografiske betegnelser har erhvervet på nationalt plan, eller som eksisterer i kraft af internationale aftaler, som medlemsstaterne har indgået for perioden forud for indførelsen af Unionens beskyttelsesordning for vinavlsprodukter.
- (37) Regler vedrørende nationale procedurer, indsigelsesproceduren, klassificering af ændringerne som EU-ændringer og standardændringer, herunder de vigtigste regler for vedtagelsen af sådanne ændringer, og midlertidig mærkning og præsentation, som i øjeblikket er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33<sup>(15)</sup>, er et vigtigt element i ordningen for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i vinsektoren. Af hensyn til sammenhængen med forordning (EU) nr. 1151/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787<sup>(16)</sup> og for at lette anvendelsen bør disse bestemmelser integreres i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (38) I forbindelse med beskyttelse af geografiske betegnelser er det vigtigt at tage behørigt hensyn til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, herunder artikel V om transitfrihed, som blev godkendt ved afgørelse 94/800/EF. Med henblik på at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt inden for disse retlige rammer bør beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser også gælde for varer, der indføres på Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning, og som henføres under særlige toldprocedurer som f.eks. procedurer for transit, oplagring, særlig anvendelse eller forarbejdning. Den beskyttelse, som følger af artikel 103, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør derfor udvides til også at omfatte varer, der er i transit gennem Unionens toldområde, og den beskyttelse, som følger af artikel 103, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 13, stk. 1, og artikel 24 i

<sup>(15)</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, restriktioner for anvendelsen, ændringer af produktspecifikationer, annullering af beskyttelsen og mærkning og præsentation (EUT L 9 af 11.1.2019, s. 2).

<sup>(16)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).

forordning (EU) nr. 1151/2012 for så vidt angår oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, bør udvides til også at omfatte varer, der sælges over internettet eller ved hjælp af andre midler til elektronisk handel. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i vinsektoren bør desuden også beskyttes mod enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse, såfremt de betegner produkter, der anvendes som ingredienser. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i vinsektoren samt garanterede traditionelle specialiteter bør også beskyttes mod uretmæssig anvendelse, efterligning og antydning, såfremt de anvendes til at betegne produkter, der anvendes som ingredienser.

- (39) Det bør være muligt at annullere beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, når den ikke længere er i brug, eller hvis den ansøger, der er omhandlet i artikel 95 i forordning (EU) nr. 1308/2013, ikke længere ønsker at bevare denne beskyttelse.
- (40) I lyset af den stadigt stigende forbrugerefterspørgsel efter innovative vinavlsprodukter, som har et lavere virkeligt alkoholindhold end det minimale virkelige alkoholindhold, der er fastsat for vinavlsprodukter i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bør det også være muligt at fremstille sådanne innovative vinavlsprodukter i Unionen. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de betingelser, hvorunder visse vinavlsprodukter helt eller delvis kan dealkoholiseres, og fastlægge de processer til dealkoholisering, der er tilladte. Disse betingelser bør tage hensyn til Den Internationale Vinorganisations (OIV) resolutioner, OIV-ECO 432-2012 Beverage Obtained By Dealcoholisation of Wine, OIV-ECO 433-2012 Beverage Obtained By Partial Dealcoholisation of Wine, OIV-ECO 523-2016 Wine With An Alcohol Content Modified by Dealcoholisation og OIV-OENO 394A-2012 Dealcoholisation Of Wines.
- (41) Disse innovative vinavlsprodukter er aldrig blevet markedsført i Unionen som vin. Yderligere forskning og forsøg ville derfor være nødvendig for at forbedre kvaliteten af disse produkter og navnlig sikre, at en samlet fjernelse af alkoholindholdet gør det muligt at bevare de særlige egenskaber ved kvalitetsvine, der er beskyttet af en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse. Selvom der bør gives tilladelse til både en delvis og fuldstændig dealkoholisering af vine uden en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse, bør der kun gives tilladelse til en delvis dealkoholisering af vine med en beskyttet geografisk betegnelse eller beskyttet oprindelsesbetegnelse. For at sikre klarhed og gennemsigtighed for både producenter og forbrugere af vine for så vidt angår en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse er det desuden hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om, at såfremt vine med en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse kan være delvis dealkoholiserede, bør deres produktspecifikation indeholde en beskrivelse af den delvis dealkoholiserede vin og, hvis det er relevant, de specifikke ønologiske fremgangsmåder, der skal anvendes til fremstilling af den eller de delvis dealkoholiserede vine, samt de relevante restriktioner for deres fremstilling.
- (42) For at sikre et højere informationsniveau for forbrugerne bør de obligatoriske angivelser i henhold til artikel 119 i forordning (EU) nr. 1308/2013 omfatte en næringsdeklaration og en ingrediensliste. Producenterne bør imidlertid have mulighed for at begrænse indholdet af næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket til kun energiværdien og gøre en fuldstændig næringsdeklaration og en ingrediensliste elektronisk tilgængelig, forudsat at de undgår enhver indsamling eller sporing af brugerdata og ikke giver oplysninger bestemt til markedsføringsformål. Muligheden for ikke at angive en fuldstændig næringsdeklaration på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket bør imidlertid ikke påvirke det gældende krav om at angive stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, på etiketten. I artikel 122 i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår supplerende af forordning (EU) nr. 1308/2013 ved fastsættelse af regler for angivelse og betegnelse af ingredienser. Markedsføring af bestående vinlagre bør kunne fortsætte efter datoerne for anvendelse af de nye mærkningskrav, indtil disse lagre er opbrugt. Aktørerne bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye mærkningskrav, inden de finder anvendelse.
- (43) For at sikre, at forbrugerne oplyses om dealkoholiserede vinprodukters karakteristika, og at reglerne for mærkning og præsentation af produkter i vinsektoren også finder anvendelse på dealkoholiserede eller delvis dealkoholiserede vinavlsprodukter, bør artikel 119 i forordning (EU) nr. 1308/2013 ændres. For at fastholde det nuværende informationsniveau vedrørende den påkrævede mindste holdbarhed for drikkevarer med et alkoholindhold på 10

volumenprocent eller derunder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 <sup>(17)</sup> er det hensigtsmæssigt at kræve, at produkter, der har undergået en behandling til dealkoholisering, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindre end 10 % som obligatoriske angivelser skal indeholde en angivelse om mindste holdbarhedsdato.

- (44) Del XII i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013, som oplister de produkter, der er omfattet af vinsektoren, dækker i øjeblikket desuden delvis dealkoholiserede vine med et alkoholindhold udtrykt i volumen på over 0,5 %. For at sikre, at alle dealkoholiserede vine, herunder dem med et alkoholindhold udtrykt i volumen på op til 0,5 %, er omfattet af vinsektoren, er det hensigtsmæssigt at ændre del XII i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013 ved at tilføje en ny anførelse.
- (45) For så vidt angår reglerne vedrørende betingelserne for anvendelse af lukkeanordninger i vinsektoren med henblik på at sikre, at forbrugerne er beskyttet mod vildledende anvendelse af visse lukkeanordninger, der er forbundet med visse drikkevarer, og mod farlige materialer til lukkeanordninger, der kan kontaminere drikkevarerne, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (46) Reglerne og kravene i forbindelse med ordningen med sukkerkvoter udløb ved udgangen af produktionsåret 2016/2017. Artikel 124 og artikel 127-144 i forordning (EU) nr. 1308/2013 er nu forældede og bør udgå.
- (47) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 <sup>(18)</sup> fastsætter en undtagelse fra den seneste betalingsfrist for salg af druer og druemost i vinsektoren. For at bidrage til stabiliteten i vinforsyningskæden og give landbrugsproducenter en sikkerhed for langvarige salgsforbindelser bør salget af bulkvin behandles på samme måde. Uanset de gældende seneste betalingsfrister i direktiv (EU) 2019/633 bør der derfor fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne på anmodning af en brancheorganisation kan træffe afgørelse om, at de gældende seneste betalingsfrister ikke gælder for salget af bulkvin, forudsat at de særlige vilkår for betalingsfrister medtages i standardkontrakter, som er blevet udvidet af medlemsstaterne inden den 31. oktober 2021 i henhold til artikel 164 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og at leveringsaftalerne mellem leverandører af bulkvin og deres direkte købere er eller bliver flerårige.
- (48) Såfremt leverancen af landbrugsprodukter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed eller en distributør er omfattet af en skriftlig kontrakt eller et tilbud i henhold til artikel 148 og 168 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og den pris, der skal betales for leveringen, beregnes ud fra forskellige faktorer i kontrakten, bør disse faktorer, som kan omfatte objektive indikatorer, indekser og beregningsmetoder, være letforståelige for parterne. Medlemsstaterne bør desuden kunne specificere valgfrie indikatorer, som kan anvendes af kontraktparterne, på grundlag af tilgængelige objektive markedsoplysninger og -undersøgelser.
- (49) Efter Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen er den samlede produktion af rå mælk i Unionen faldet. For ikke at underminere de beføjelser til at føre kontraktlige forhandlinger, som tillægges producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, bør det gældende kvantitative loft for den mængde rå mælk, der er omfattet af sådanne forhandlinger, udtrykt som en procentdel af den samlede produktion i Unionen, forhøjes. Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes bestemmelser om anvendelse af det forhøjede kvantitative loft med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.

<sup>(17)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

<sup>(18)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59).



- (50) For at bidrage til at nå Unionens miljømål bør medlemsstaterne være i stand til at anerkende producentorganisationer, der forfølger specifikke mål vedrørende forvaltning og udnyttelse af biprodukter, reststrømme og affald, navnlig med henblik på at beskytte miljøet og fremme cirkulariteten, samt producentorganisationer, der forfølger mål vedrørende forvaltning af gensidige fonde i alle sektorer. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide den eksisterende liste over producentorganisationers mål i artikel 152 i forordning (EU) nr. 1308/2013. For at øge gennemsigtigheden for producentorganisationerne bør producentorganisationernes vedtægter også gøre det muligt for de tilsluttede producenter at føre demokratisk kontrol med organisationens regnskaber og budgetter. Med henblik på at lette producentorganisationernes handelstransaktioner bør det desuden fastsættes, at en producentorganisationes vedtægter kan give tilsluttede producenter mulighed for at være i direkte kontakt med opkøbere, forudsat at denne direkte kontakt ikke bringer producentorganisationernes funktion i forbindelse med koncentrationen af udbud og markedsføring af produkter i fare, og at producentorganisationerne fortsat har enekompetence med hensyn til de væsentlige elementer i salg, der gennemføres af producentorganisationen.
- (51) I lyset af den høstede erfaring og udviklingen i mælke- og mejerisektoren siden kvoteordningens ophør er det ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde specifikke regler vedrørende målene og de anerkendelsesordninger, der gælder for så vidt angår brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren.
- (52) Erfaringerne fra forskellige sektorer viser, at medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer på forskellige geografiske niveauer uden at underminere disse organisationers rolle og mål. Derfor er det relevant at præcisere, at medlemsstaterne kan vælge at anerkende disse brancheorganisationer på et eller flere geografiske niveauer. Brancheorganisationer skal forfølge et specifikt mål under hensyntagen til deres medlemmers og forbrugernes interesser. I lyset af Unionens miljømål er det hensigtsmæssigt at udvide listen over mål i artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013, så den omfatter tilvejebringelse af de informationer og gennemførelse af den forskning, der er nødvendige til at udvikle produkter, der er mere velegnede til klimainsatsen og beskyttelsen af dyresundhed og dyrevelfærd, bidrag til udnyttelse af biprodukter og mindskelsen og forvaltningen af affald samt fremme og gennemførelse af foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og styre risici vedrørende dyresundhed og plantebeskyttelse samt miljømæssige risici, herunder gennem oprettelse og forvaltning af fonde eller ved at bidrage til sådanne fonde med henblik på at betale økonomisk godtgørelse til landbrugere for omkostninger og økonomiske tab som følge af fremme og gennemførelse af sådanne foranstaltninger. For at undgå risikoen for, at flere beføjelser koncentrerer sig i organisationer i et bestemt led i fødevarerforsyningskæden, bør medlemsstaterne kun anerkende de brancheorganisationer, der tilstræber en afbalanceret repræsentation af organisationerne i forskellige led i forsyningskæden, som udgør brancheorganisationen.
- (53) Definitionen af »økonomisk område« som fastsat i artikel 164 i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør med henblik på en udvidelse af reglerne og obligatoriske bidrag suppleres, så nævnte forordning tilpasses de særlige produktionsforhold, der gælder for produkter med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse som anerkendt i henhold til EU-retten. For at fremme en bæredygtig praksis bør brancheorganisationens aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis vedrørende plantesundhed, dyresundhed, fødevarerikkerhed og miljømæssige risici kunne gøres bindende for producenter, der ikke er medlemmer. Som følge af vigtigheden af biologisk mangfoldighed i de frø, der anvendes inden for økologisk landbrug, bør reglerne for anvendelse af certificerede frø imidlertid ikke ved en udvidelse gøres bindende for producenter, der ikke er medlemmer, og som dyrker økologisk landbrug.
- (54) I betragtning af betydningen af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for landbrugsproduktion i Unionen og i betragtning af den vellykkede indførelse af regler for udbudsregulering af ost og tørsaltet skinke under geografiske betegnelser med henblik på at sikre disse produkters merværdi og bevare deres omdømme samt stabilisere deres priser bør muligheden for at anvende regler for udbudsregulering udvides til også at omfatte landbrugsprodukter med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller forordning (EU) nr. 1151/2012. Af hensyn til klarhed og konsistens er det hensigtsmæssigt at indarbejde de eksisterende regler om udbudsregulering i en enkelt bestemmelse, som omfatter alle landbrugsprodukter. Medlemsstaterne bør derfor på anmodning af en brancheorganisation, en producentorganisation eller en sammenslutning af producenter eller aktører have tilladelse til at anvende disse regler til at regulere udbuddet af landbrugsprodukter under geografiske betegnelser, forudsat at mindst to tredjedele af producenterne af det pågældende produkt, eller deres repræsentanter, godkender det, og, hvis det er relevant, landbrugsproducenterne af den pågældende råvare er blevet hørt og, for så vidt angår ost, af hensyn til kontinuiteten har givet deres godkendelse. Disse regler bør være underlagt strenge betingelser, navnlig for at undgå, at de er til skade for handelen med produkter på andre markeder, og for at beskytte mindretsrettigheder. Medlemsstaterne bør straks offentliggøre de vedtagne regler og underrette Kommissionen herom, sørge for regelmæssige tilsyn og ophæve reglerne i tilfælde af manglende overholdelse. Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage gennemførelses-

retsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver sådanne regler, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder visse betingelser, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. I lyset af Kommissionens beføjelser på området for Unionens konkurrencepolitik og i betragtning af disse retsakters særlige karakter bør Kommissionen vedtage sådanne gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

- (55) Klausuler om værdideling i fødevarerforsyningskæden er ikke kun af interesse i aftaler mellem producenter og de første købere, men også hvor de kan give landbrugerne mulighed for at medvirke til prisudviklingen i kædens efterfølgende led. Landbrugere og deres sammenslutninger bør derfor have mulighed for at aftale sådanne klausuler med aktører efter leddet med de første købere.
- (56) Den særlige handelsværdi for vine, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller beskyttet geografisk betegnelse (BGB), skyldes, at de tilhører et eksklusivt markedsegment takket være deres kvalitetsomdømme, der bygger på deres produktspecifikationer. Sådanne vine sælges typisk til højere markedspriser, eftersom forbrugerne værdsætter de egenskaber, som oprindelsesbetegnelsen og den geografiske betegnelse vidner om. For at forhindre, at disse kvalitetskendtegn undergraves af skadelige pristiltag, bør brancheorganisationer, der repræsenterer de aktører, der nyder godt af disse kvalitetskendtegn, kunne give prisvejledning vedrørende salget af de relevante druer uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF. Sådant vejledning bør imidlertid være frivillig for at undgå, at priskonkurrencen mellem beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser forsvinder fuldstændigt.
- (57) Artikel 5 i Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug («WTO-aftalen om landbrug») indeholder beregningsmetoder, som kan anvendes til at fastsætte udløsningsmængden for den særlige beskyttelsesklausul i de relevante sektorer. For at tage hensyn til alle mulige beregningsmetoder til fastsættelse af udløsningsmængden med henblik på at anvende tillægsimporttold, herunder hvis det indenlandske forbrug ikke tages i betragtning, bør artikel 182, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 ændres for at afspejle den beregningsmetode, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, i WTO-aftalen om landbrug.
- (58) Artikel 192 og 193 i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør udgå, da sådanne foranstaltninger ikke længere er nødvendige i lyset af udløbet af reguleringen af produktion i sukkersektoren. For at sikre, at EU-markedet forsynes tilstrækkeligt ved import fra tredjelande, bør Kommissionen tillægges delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser til at suspendere importtolden for sukkerrørs- og sukkerroemelasse.
- (59) Ministerafgørelsen af 19. december 2015 om eksportkonkurrence på WTO's 10. ministerkonference i Nairobi fastsætter bestemmelser om eksportkonkurrenceforanstaltninger. For så vidt angår eksportsubsidier forpligtes WTO-medlemmerne til at afskaffe deres ret til eksportsubsidier fra datoen for nævnte afgørelse. De EU-bestemmelser om eksportrestitutionsordninger, der er fastsat i artikel 196-204 i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør derfor udgå. Hvad angår eksportkreditter, eksportkreditgarantier og forsikringsprogrammer, landbrugsproduktexporterende statsforetagender og international fødevarerhjælp, kan medlemsstaterne vedtage nationale foranstaltninger, der overholder EU-retten. Da Unionen og dens medlemsstater er medlemmer af WTO, bør sådanne nationale foranstaltninger også overholde de regler, der er fastsat i den pågældende WTO-ministerafgørelse af 19. december 2015, da det er et spørgsmål om EU-ret og international ret.
- (60) Det indre marked bygger på en ensartet anvendelse af konkurrencereglerne i alle medlemsstaterne. Dette kræver et løbende tæt samarbejde mellem de nationale konkurrencemyndigheder og Kommissionen i det europæiske netværk af konkurrencemyndigheder, hvor spørgsmål om fortolkning og anvendelse af konkurrencereglerne kan drøftes og foranstaltninger til anvendelse af konkurrencereglerne kan koordineres, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1/2003<sup>(19)</sup>.
- (61) For at sikre, at brancheorganisationer anvender artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013 effektivt, samt af forenklingshensyn og for at mindske de administrative byrder, bør brancheorganisationers aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis ikke kræve en forudgående afgørelse fra Kommissionen for ikke at være omfattet af artikel 101, stk. 1, i TEUF, forudsat at disse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis opfylder kravene i artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Kommissionen bør dog efter anmodning fra ansøgeren afgive

<sup>(19)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

udtalelse om, hvorvidt sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis er forenelige med artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Uanset en udtalelse fra Kommissionen om, at sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis er i overensstemmelse med nævnte artikel, bør Kommissionen fortsat have mulighed for til enhver tid efter en sådan udtalelse at erklære, at artikel 101, stk. 1, i TEUF i fremtiden finder anvendelse på de pågældende aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, hvis den finder, at de relevante betingelser for anvendelsen af artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013 ikke længere er opfyldt.

- (62) Visse vertikale og horisontale initiativer vedrørende landbrugsprodukter og fødevarer, som har til formål at anvende strengere krav end de obligatoriske krav, kan have positive virkninger på bæredygtigheds mål. Indgåelse af sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem producenter og aktører på forskellige produktions-, forarbejdnings- og handelsniveauer kan også styrke producenternes stilling i forsyningskæden og øge deres forhandlingsstyrke. Sådanne initiativer bør derfor under særlige omstændigheder ikke være omfattet af anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF. For at sikre en effektiv anvendelse af denne nye undtagelse og for at mindske de administrative byrder bør sådanne initiativer ikke kræve en forudgående afgørelse fra Kommissionen for ikke at være omfattet af anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF. Da dette er en ny undtagelse, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at Kommissionen inden for to år fra denne forordnings ikrafttræden bør udarbejde retningslinjer for aktører om betingelserne for anvendelse af undtagelsen. Efter denne dato bør producenter også kunne anmode Kommissionen om en udtalelse om anvendelsen af undtagelsen på deres aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis. I berettigede tilfælde bør Kommissionen efterfølgende kunne revidere indholdet af sin udtalelse. De nationale konkurrencemyndigheder bør kunne træffe afgørelse om, at en aftale, vedtagelse eller form for samordnet praksis skal ændres, ophøre eller slet ikke finde sted, hvis de finder det nødvendigt for at beskytte konkurrencen, og de bør i så fald underrette Kommissionen om deres foranstaltninger.
- (63) I henhold til artikel 214a i forordning (EU) nr. 1308/2013 har Finland med forbehold af Kommissionens tilladelse ret til på visse betingelser at yde national støtte i det sydlige Finland indtil 2022. Ydelsen af denne nationale støtte bør fortsat være tilladt i perioden 2023-2027. For at sikre, at denne støtte fortsat kan ydes i overgangsperioden 2021-2022, bør de nye ordninger i forbindelse hermed alene finde anvendelse fra den 1. januar 2023.
- (64) Restriktioner for fri omsætning af produkter i frugt- og grøntsagssektoren som følge af anvendelse af foranstaltninger til bekæmpelse af spredning af planteskadegørere kan skabe vanskeligheder på markedet i en eller flere medlemsstater. Navnlig i lyset af den øgede forekomst af planteskadegørere er det derfor hensigtsmæssigt at tillade ekstraordinære støtteforanstaltninger for at tage hensyn til handelsrestriktioner som følge af planteskadegørere og at forlænge listen over produkter, for hvilke der kan vedtages ekstraordinære støtteforanstaltninger i frugt- og grøntsagssektoren.
- (65) De nuværende EU-markedsobservatorier og -arbejdsgrupper for landbrugsmarkeder har vist sig at spille en gavnlig rolle med hensyn til at give økonomiske aktører og offentlige myndigheder mulighed for at træffe kvalificerede valg og lette overvågningen af markedsudviklingen. Med henblik herpå og for at øge gennemsigtigheden på landbrugs- og fødevaremarkederne på EU-plan og bidrage til landbrugsmarkedernes stabilitet bør disse instrumenter styrkes. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastlægge en enkelt formel retlig ramme for oprettelse og drift af EU-markedsobservatorier i alle landbrugssektorer og at fastsætte relevante meddelelses- og indberetningsforpligtelser for disse observatorier.
- (66) På grundlag af de statistiske data og oplysninger, der indsamles til overvågning af landbrugsmarkederne, bør EU-markedsobservatorierne i deres beretninger identificere trusler om markedsforstyrrelser. Kommissionen bør regelmæssigt over for Europa-Parlamentet og Rådet fremlægge oplysninger om markedsituationen for landbrugsprodukter, farerne for markedsforstyrrelser og eventuelle foranstaltninger, der skal træffes, ved regelmæssigt at deltage i møder i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter samt Specialkomitéen for Landbrug.

- (67) Af klarhedshensyn bør Kommissionens rolle med hensyn til dens nuværende forpligtelser til samarbejde og udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 <sup>(20)</sup>, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udtrykkeligt fastsættes i artikel 223 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (68) Kommissionens forældede indberetningspligt vedrørende markedet for mælk og mejeriprodukter og udvidelsen af anvendelsesområdet for skoleordningen bør udgå. Indberetningspligten vedrørende biavlsspektoren bør integreres i forordning (EU) 2021/2115. Der bør fastsættes nye indberetningsforpligtelser og -frister vedrørende konkurrencereglerne anvendelse på landbrugssektoren, vedrørende oprettelsen af EU-markedsobservatorier og vedrørende anvendelsen af ekstraordinære foranstaltninger. Kommissionen bør også indberette om situationen vedrørende salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren.
- (69) De bestemmelser vedrørende reserven til kriser i landbrugssektoren, der er fastsat i del V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør udgå, da ajourførte bestemmelser vedrørende landbrugsreserven er fastsat i forordning (EU) 2021/2116.
- (70) I lyset af den nuværende undtagelse fra de varebetegnelser, som skal anvendes for kalvekød med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er registreret før den 29. juni 2007, af konsekvenshensyn og for at sikre utvetydige oplysninger til forbrugerne bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade sammenslutninger med ansvar for beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser, der er registreret inden samme dato, at undtage fra obligatorisk klassificering af slagtekroppe for kalvekød.
- (71) Der bør fastsættes regler for vurdering af tilfælde, hvor et navn, der er ansøgt om med henblik på registrering som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, kolliderer med navnet på en plantesort eller dyrerace, der er produceret i Unionen, for at opnå en mere rimelig balance mellem de berørte interesser.
- (72) For at øge forbrugernes bevidsthed om beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 bør den obligatoriske anvendelse af de relaterede EU-symboler udvides til også at omfatte reklamemateriale.
- (73) Der bør fastsættes specifikke undtagelsesbestemmelser, som gør det muligt at anvende andre betegnelser sideløbende med den registrerede betegnelse for en garanteret traditionel specialitet. Kommissionen bør fastsætte overgangsperioder for anvendelsen af betegnelser, der indeholder betegnelser for garanterede traditionelle specialiteter, i overensstemmelse med de betingelser for sådanne overgangsperioder, der allerede findes for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
- (74) De procedurer i forbindelse med registrering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør strømlines og forenkles for at sikre, at nye betegnelser kan registreres inden for kortere tidsperioder. Indsigelsesproceduren bør forenkles. Den begrundede indsigelse bør angive alle indsigelsesgrunde og nærmere oplysninger om disse grunde. Dette bør ikke hindre den myndighed eller person der gør indsigelse i at tilføje og uddybe yderligere oplysninger i forbindelse med de konsultationer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (75) Den procedure for godkendelse af ændringer af varespecifikationerne, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør forenkles ved at indføre en sondring mellem EU-ændringer og standardændringer. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet være ansvarlige for godkendelse af standardændringer, og Kommissionen bør fortsat være ansvarlig for godkendelse af EU-ændringer af varespecifikationerne. Der bør fastsættes bestemmelser, der sikrer, at der er tilstrækkeligt tid til at fremme en gnidningsløs overgang fra reglerne i forordning (EU) nr. 1151/2012 vedrørende ændringer af varespecifikationerne til de nye regler, der er fastsat i nærværende forordning.

<sup>(20)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 73 af 12.6.2014, s. 1).

- (76) I lyset af den stigende efterspørgsel fra Unionens forbrugere efter bivoks og dens stigende anvendelse i fødevarerektoren og tætte forbindelse til landbrugsprodukter og økonomien i landdistrikterne bør listen over landbrugsprodukter og fødevarer i bilag I til forordning (EU) nr. 1151/2012 forlænges, så den også omfatter dette produkt.
- (77) Med henblik på det begrænsede antal registreringer af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 <sup>(21)</sup> bør den retlige ramme for beskyttelse af geografiske betegnelser for de pågældende produkter forenkles. Aromatiserede vinprodukter og andre alkoholholdige drikkevarer med undtagelse af spiritus og de vinavlsprodukter, der er opført i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bør have samme retsregler og procedurer som andre landbrugsprodukter og fødevarer. Anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1151/2012 bør udvides til at omfatte de pågældende produkter. Forordning (EU) nr. 251/2014 bør ændres for at tage hensyn til denne ændring for så vidt angår dens titel, anvendelsesområde og definitioner og for så vidt angår bestemmelserne vedrørende mærkning af aromatiserede vinprodukter. Der bør sikres en gnidningsløs overgang for betegnelser, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 251/2014.
- (78) For at lette samhandelen med tredjelande bør det fastsættes, at medlemsstaterne kan tillade, at der på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket for aromatiserede vinprodukter, der fremstilles til eksport, anføres de varebetegnelser, som tredjelande kræver, herunder på andre sprog end Unionens officielle sprog, forudsat at de relevante varebetegnelser i bilag II også er anført på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket.
- (79) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår supplerung af varebetegnelserne for og beskrivelserne af aromatiserede vinprodukter i bilag II til forordning (EU) nr. 251/2014 med henblik på at tilpasse dem for at tage hensyn til tekniske fremskridt, videnskabelig udvikling og markedsudvikling, forbrugersundhed eller forbrugernes behov for oplysninger.
- (80) For at sikre et højere informationsniveau for forbrugerne bør obligatorisk mærkning af aromatiserede vinprodukter med en næringsdeklaration og en ingrediensliste tilføjes i forordning (EU) nr. 251/2014. Producenter bør imidlertid have mulighed for at begrænse indholdet af næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket til kun energiværdien og gøre en fuldstændig næringsdeklaration og en ingrediensliste elektronisk tilgængelig, forudsat at de undgår enhver indsamling eller sporing af brugerdata og ikke giver oplysninger bestemt til markedsføringsformål. Muligheden for ikke at angive en fuldstændig næringsdeklaration på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket bør imidlertid ikke påvirke det gældende krav om at angive stoffer, der forårsager allergi eller intolerans, på etiketten. Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår supplerung af forordning (EU) nr. 251/2014 ved fastsættelse af nærmere regler om anførelse og betegnelse af ingredienser for aromatiserede vinprodukter. Markedsføring af bestående lagre af aromatiserede vinprodukter bør kunne fortsætte efter datoerne for anvendelse af de nye mærkningskrav, indtil disse lagre er opbrugt. Aktørerne bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye mærkningskrav, inden de finder anvendelse.
- (81) Det er hensigtsmæssigt at tillade tilsætning af en begrænset mængde spiritus for at give smag til aromatiserede vine i en af de kategorier, der er fastlagt i bilag II, punkt A, til forordning (EU) nr. 251/2014. Da den tekniske udvikling i dag gør det muligt at fremstille vermouth uden tilsætning af alkohol, bør det ikke længere være et krav, at vermouth tilsættes alkohol. I betragtning af forbrugernes efterspørgsel er det hensigtsmæssigt at tillade en kombination af rødvin og hvidvin til at fremstille glühwein. For at tage hensyn til en aromatiseret vinbaseret drikkevare, der findes på det polske marked, er det hensigtsmæssigt at oprette den nye kategori »wino ziołowe« og i EU-retten fastsætte de traditionelle krav til fremstilling heraf.

<sup>(21)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).

- (82) De lokale markeder på Réunion er på grund af øens ringe størrelse, afsides beliggenhed og særlige situation med hensyn til fødevarer sikkerhed særligt sårbare over for prisudsving. Brancheorganisationer samler producenter og andre aktører fra forskellige led i fødevarerforsyningskæden og kan spille en rolle med hensyn til at støtte opretholdelse og diversificering af lokal produktion. I den specifikke fødevarer sikkerhedskontekst på Réunion er det som en undtagelse fra artikel 165 i forordning (EU) nr. 1308/2013 hensigtsmæssigt at fastsætte, at hvis en anerkendt brancheorganisations regler udvides til aktører, der ikke er medlemmer af brancheorganisationen, kan Frankrig efter høring af de relevante interessenter beslutte, at aktører, som ikke er medlemmer af brancheorganisationen, skal betale finansielle bidrag til de aktiviteter, der er omfattet af udvidede regler, og som er af generel økonomisk interesse for økonomiske aktører, hvis aktiviteter udelukkende udføres på Réunion vedrørende produkter, der er bestemt til det lokale marked.
- (83) Forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 251/2014 og (EU) nr. 228/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (84) Der bør indføres overgangsordninger for ansøgninger om beskyttelse og for registrering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, som er indgivet inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, for afholdte udgifter inden den 1. januar 2023 under de støtteordninger for olivenolie og spiseoliven, frugt og grøntsager, vin, biavl og humle, for driftsprogrammer af anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf i frugt- og grøntsagssektoren og for støtteprogrammer i vinsektoren fastsat i artikel 29-60 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (85) For at sikre en gnidningsløs overgang til den nye retlige ramme, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2115, bør de ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013, der er knyttet til denne nye retlige ramme, finde anvendelse fra den 1. januar 2023.
- (86) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af de påtænkte foranstaltninger og i betragtning af situationens hastende karakter bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

#### Artikel 1

### Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

#### Almindelige bestemmelser for den fælles landbrugspolitik

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 (\*) og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil, finder anvendelse på foranstaltningerne i nærværende forordning.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187).«

- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. De definitioner, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2116 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 (\*), finder anvendelse i nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om ændring af definitionerne vedrørende sektorerne i bilag II i det omfang, det er nødvendigt for at ajourføre definitionerne i lyset af markedsudviklingen, uden at tilføje nye definitioner.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer under den fælles landbrugspolitik) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

### **Omregningssatser for ris**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter omregningssatserne for ris på de forskellige forarbejdningstrin.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

4) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

### **Produktionsår**

Der fastsættes følgende produktionsår:

- a) 1. januar til 31. december samme år for frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren
- b) 1. april til 31. marts året efter for sektoren for tørret foder og silkeormesektoren
- c) 1. juli til 30. juni året efter for:
  - i) kornsektoren
  - ii) frøsektoren
  - iii) hør- og hampesektoren
  - iv) sektoren for mælk og mejeriprodukter
- d) 1. august til 31. juli året efter for vinsektoren
- e) 1. september til 31. august året efter for rissektoren og for så vidt angår spiseoliven
- f) 1. oktober til 30. september året efter for sukkersektoren og for så vidt angår olivenolie.«

5) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

### **Tidsrum for offentlig intervention**

Offentlig intervention finder anvendelse for:

- a) blød hvede fra 1. oktober til 31. maj
- b) hård hvede, byg og majs hele året
- c) uafskallet ris hele året

- d) oksekød hele året
- e) smør og skummetmælkspulver fra 1. februar til 30. september.«
- 6) I artikel 16 foretages følgende ændringer:
- a) Følgende stykke indsættes:
- »2a. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre overvågning af overholdelsen af principperne i stk. 1.«
- b) Stk. 3 affattes således:
- »3. Kommissionen offentliggør hvert år oplysninger om de betingelser, hvorunder produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, er blevet købt eller solgt det foregående år. Disse oplysninger skal omfatte de relevante mængder og købs- og salgspriser.«
- 7) Artikel 17, stk. 1, litra b), affattes således:
- »b) olivenolie og spiseoliven.«
- 8) I del II, afsnit I, kapitel II, foretages følgende ændringer:
- a) Titlen affattes således:

»KAPITEL II

**Støtte til uddeling af frugt og grøntsager og af mælk og mejeriprodukter i uddannelsesinstitutioner«.**

- b) Overskriften »Afdeling 1« og titlen udgår.
- c) Artikel 23, stk. 11, affattes således:
- »11. Medlemsstaterne udvælger de produkter, der skal indgå i uddelingen eller i de pædagogiske ledsageforanstaltninger, på grundlag af objektive kriterier, der skal omfatte et eller flere af følgende kriterier: sundheds- og miljøhensyn, årstid, sort og tilgængeligheden af lokale eller regionale produkter, idet de så vidt praktisk muligt prioriterer produkter, der har oprindelse i Unionen. Medlemsstaterne kan tilskynde til navnlig lokale eller regionale indkøb, økologiske produkter, korte forsyningskæder eller miljøfordele, herunder bæredygtig emballage, og, hvis det er relevant, produkter, der er anerkendt i henhold til de ved forordning (EU) nr. 1151/2012 oprettede kvalitetsordninger.
- Medlemsstaterne kan i deres strategi overveje at prioritere bæredygtigheds- og fairtradehensyn.«
- d) I artikel 23a foretages følgende ændringer:
- i) Stk. 1 affattes således:
- »1. Med forbehold af denne artikels stk. 4 må den støtte, der inden for skoleordningen tildeles til uddeling af produkter, pædagogiske ledsageforanstaltninger og dermed forbundne omkostninger som omhandlet i artikel 23, stk. 1, ikke overstige 220 804 135 EUR pr. skoleår. Inden for denne overordnede grænse må støtten ikke overstige:
- a) til skolefrugt og -grøntsager: 130 608 466 EUR pr. skoleår
- b) til skolemælk: 90 195 669 EUR pr. skoleår.«
- ii) I stk. 2, tredje afsnit, udgår sidste punktum.
- iii) I stk. 4 affattes første afsnit således:
- »4. Uden at overskride den i stk. 1 fastlagte overordnede grænse på 220 804 135 EUR kan en medlemsstat én gang hvert skoleår overføre op til 20 % af en af sine vejledende tildelinger.«
- e) Afdeling 2-6, der indeholder artikel 29-60, udgår.



9) Artikel 61 affattes således:

»Artikel 61

### Varighed

Den tilladelsesordning for plantning af vinstokke, der er fastsat i dette kapitel, gælder fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2045 med to midtvejsrevisioner, der skal foretages af Kommissionen i 2028 og 2040 med henblik på at evaluere anvendelsen af ordningen og fremsætte passende lovgivningsforslag.«

10) I artikel 62 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Efter første afsnit indsættes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte, at når genplantning finder sted på den eller de parceller, hvor rydningen er udført, er de i artikel 66, stk. 1, omhandlede tilladelser gyldige i seks år fra datoen for deres tildeling. Sådanne tilladelser skal klart angive, på hvilken eller hvilke parceller rydningen og genplantningen vil finde sted.«

ii) Andet og tredje afsnit affattes således:

»Uanset første afsnit forlænges gyldigheden af de tilladelser, der er givet i henhold til artikel 64 og artikel 66, stk. 1, og som udløber i 2020 og 2021, til den 31. december 2022.

Producenter, der råder over tilladelser i henhold til nærværende forordnings artikel 64 og artikel 66, stk. 1, som udløber i 2020 og 2021, pålægges uanset nærværende stykkes første afsnit ikke den administrative sanktion, der er omhandlet i artikel 89, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, forudsat at de senest den 28. februar 2022 underretter de kompetente myndigheder om, at de ikke agter at udnytte deres tilladelse og ikke ønsker at drage fordel af en forlængelse af dens gyldighed som omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit. Hvis producenter, der råder over tilladelser, hvis gyldighed er forlænget indtil den 31. december 2021, senest den 28. februar 2021 har erklæret over for den kompetente myndighed, at de ikke agter at udnytte disse tilladelser, kan de trække deres erklæringer tilbage ved skriftlig meddelelse til den kompetente myndighed senest den 28. februar 2022 og udnytte deres tilladelser inden for den forlængede gyldighedsperiode, der er fastsat i tredje afsnit.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Dette kapitel finder ikke anvendelse på plantning, genplantning af arealer, der er bestemt til forsøg, til oprettelse af samlinger af druesorter med henblik på at bevare genressourcer eller til eller podningsgartneri, på arealer, hvis vin eller vinavlsprodukter udelukkende er bestemt til vinproducentens privatforbrug, eller på arealer, der nybeplantes som følge af obligatoriske indkøb i offentlighedens interesse efter national lovgivning.«

11) I artikel 63 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne stiller hvert år tilladelser til nyplantning af vinstokke til rådighed svarende til enten:

a) 1 % af det samlede areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium som målt den 31. juli det foregående år, eller

b) 1 % af et areal, som udgør det areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium som målt den 31. juli 2015, og det areal, der er omfattet af de plantningsrettigheder, som blev tildelt producenter på deres territorium i henhold til artikel 85h, 85i eller 85k i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som kunne konverteres til tilladelser den 1. januar 2016, jf. artikel 68 i nærværende forordning.«

- b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:
- »Medlemsstater, der begrænser udstedelsen af tilladelser på regionalt niveau for specifikke områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse, eller for områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet geografisk betegnelse, jf. første afsnit, litra b), kan kræve, at sådanne tilladelser anvendes i disse regioner.«
- c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:
- i) Litra b) affattes således:
- »b) behovet for at undgå en veldokumenteret risiko for værdiforringelse af en særligt beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.«
- ii) Følgende litra tilføjes:
- »c) ønsket om at bidrage til udviklingen af de pågældende produkter, samtidig med at disse produkters kvalitet opretholdes.«
- d) Følgende stykke indsættes:
- »3a. Medlemsstaterne kan træffe alle reguleringsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forhindre aktørers omgåelse af de restriktive foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 2 og 3.«
- 12) I artikel 64 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1, andet afsnit, affattes indledningen således:
- »Medlemsstaterne kan med henblik på denne artikel anvende et eller flere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier på nationalt eller regionalt plan.«
- b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:
- i) Indledningen affattes således:
- »2. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i stk. 1 i et givet år vedrører, er større end det område, medlemsstaten stiller til rådighed, gives tilladelse efter en forholdsmæssig fordeling af hektar til alle ansøgere på grundlag af det areal, som de har ansøgt om tilladelse til. I forbindelse med ydelse af sådan støtte kan der fastsættes et minimums- og/eller maksimumsareal pr. ansøger, og ydelsen kan også ske helt eller delvist i henhold til et eller flere af følgende objektive og ikkediskriminerende prioritetskriterier, som kan finde anvendelse på nationalt eller regionalt plan.«
- ii) Litra b) affattes således:
- »b) arealer, hvor vindyrkningsarealer bidrager til miljøbevarelse eller til bevarelse af vinstokkenes genressourcer.«
- iii) Litra f) affattes således:
- »f) arealer, der nybeplantes, og som bidrager til produktionsstigningen hos bedrifter i vindyrkningssektoren, som viser øget omkostningseffektivitet, konkurrenceevne eller tilstedeværelse på markederne.«
- iv) Litra h) affattes således:
- »h) arealer, der nybeplantes i forbindelse med, at størrelsen på små og mellemstore vinbrug øges.«
- c) Følgende stykke indsættes:
- »2b. Medlemsstaterne kan træffe alle reguleringsmæssige foranstaltninger for at forhindre aktørernes omgåelse af de restriktive kriterier, som de anvender i medfør af stk. 1, 2 og 2a.«
- 13) Artikel 65, stk. 1, affattes således:
- »Ved anvendelsen af artikel 63, stk. 2, tager en medlemsstat hensyn til henstillinger fra anerkendte faglige organisationer, der udøver deres virksomhed i vinsektoren, jf. artikel 152, 156 og 157, fra interesserede producentorganisationer, jf. artikel 95, eller fra andre typer af faglige organisationer, som anerkendes i henhold til medlemsstatens lovgivning, under forudsætning af at der forud for henstillingerne er opnået enighed mellem de relevante repræsentative parter i det geografiske referenceområde.«

14) I artikel 68 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Fra den 1. januar 2023 står et areal svarende til det areal, der er omfattet af plantningsrettigheder, som kunne konverteres til plantningstilladelser den 31. december 2022, men som endnu ikke er blevet konverteret til tilladelser i henhold til stk. 1, fortsat til rådighed for de berørte medlemsstater, som kan give tilladelser i overensstemmelse med artikel 64 senest den 31. december 2025.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Arealer, der er omfattet af tilladelser tildelt i medfør af denne artikels stk. 1 og 2a, skal ikke tælles med i forbindelse med artikel 63.«

15) I artikel 81 tilføjes følgende stykke:

»6. Arealer, som er beplantet til andre formål end vinfremstilling med druesorter, der, for så vidt angår andre medlemsstater end de i stk. 3 omhandlede, ikke er klassificeret, eller som, for så vidt angår de i stk. 3 omhandlede medlemsstater, ikke overholder stk. 2, andet afsnit, er ikke omfattet af en rydningsforpligtelse.

Plantning og genplantning af druesorterne omhandlet i første afsnit til andre formål end vinfremstilling er ikke omfattet af tilladelsesordningen for plantning af vinstokke i del II, afsnit I, kapitel III.«

16) Artikel 86 affattes således:

»Artikel 86

### **Forbehold, ændring eller annullering af fakultative forbeholdte udtryk**

For at tage hensyn til forbrugernes forventninger, herunder vedrørende produktionsmetoder og bæredygtighed i forsyningskæden, den videnskabelige og tekniske udvikling, markedssituationen og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på:

- a) at fastlægge nye fakultative forbeholdte udtryk, der fastsætter betingelserne for deres anvendelse
- b) at ændre betingelserne for anvendelsen af fakultative forbeholdte udtryk eller
- c) at annullere fakultative forbeholdte udtryk.«

17) I artikel 90 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, finder bestemmelserne om oprindelsesbetegnelse, geografisk betegnelse og mærkning af vin i afdeling 2 og definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne i artikel 78 anvendelse på produkter, der importeres til EU, og som henhører under KN-kode 2009 61, 2009 69, 2204 og, hvor det er relevant, ex 2202 99 19 (anden dealkoholiseret vin med et alkoholindhold udtrykt i volumen, som ikke overstiger 0,5 %)«.

b) I stk. 3 affattes indledningen således:

»3. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, skal der ved import af produkterne i stk. 1 fremlægges:«

18) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 1, indsættes følgende underafdeling:

»Underafdeling 4a

Kontrol og sanktioner

Artikel 90a

### **Kontrol og sanktioner i forbindelse med afsætningsregler**

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 119, stk. 1, omhandlede produkter, som ikke er mærket i overensstemmelse med denne forordning, ikke bringes i omsætning eller, hvis de allerede er bragt i omsætning, trækkes tilbage fra markedet.

2. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage, skal indførsel i Unionen af de produkter, der er omhandlet i artikel 189, stk. 1, litra a) og b), kontrolleres for at fastslå, om betingelserne i stk. 1 i nævnte artikel er overholdt.

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at verificere, om de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter opfylder reglerne i denne afdeling, og anvender administrative sanktioner, alt efter hvad der er relevant.

4. Uden at det berører retsakter vedrørende vinsektoren vedtaget i henhold til artikel 58 i forordning (EU) 2021/2116, anvender medlemsstaterne i tilfælde af en overtrædelse af Unionens regler i vinsektoren administrative sanktioner, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og virker afskrækkende, i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel I, i nævnte forordning. Medlemsstaterne anvender ikke disse sanktioner, når den manglende opfyldelse er af mindre betydning.

5. For at beskytte Unionens midler og beskytte Unionens vines identitet, herkomst og kvalitet tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende:

- a) oprettelse eller opretholdelse af en analysedatabank for isotopdata, der skal hjælpe med at afsløre svig, og som skal opbygges på basis af prøver, som medlemsstaterne udtager
- b) regler for kontrolinstanser og gensidig bistand mellem dem
- c) regler om fælles brug af medlemsstaternes resultater.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle nødvendige foranstaltninger vedrørende:

- a) procedurerne vedrørende medlemsstaternes respektive databanker og analysedatabanken for isotopdata, jf. stk. 5, litra a)
- b) procedurerne vedrørende samarbejde og bistand mellem kontrolmyndigheder og -organer
- c) regler om udførelse af overensstemmelseskontrollen med handelsnormer, regler for de myndigheder, der har ansvaret for at udføre kontrollerne, samt regler for kontrollerens indhold og hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages, for så vidt angår forpligtelsen i stk. 3.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

19) I artikel 92, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Bestemmelserne i denne afdeling finder dog ikke anvendelse på de produkter, der er omhandlet i bilag VII, del II, punkt 1, 4, 5, 6, 8 og 9, når disse produkter har undergået en behandling til fuldstændig dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E.«

20) I artikel 93 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a) og b), affattes således:

- »a) »oprindelsesbetegnelse«: en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt, jf. artikel 92, stk. 1:
  - i) hvis kvalitet eller kendetegn hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer
  - ii) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller undtagelsesvis i et bestemt land
  - iii) som er fremstillet af druer, der udelukkende hidrører fra dette geografiske område
  - iv) som produceres i dette geografiske område, og
  - v) som er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten.
- b) »geografisk betegnelse«: en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt, jf. artikel 92, stk. 1:
  - i) hvis særlige kvalitet, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives dets geografiske oprindelse
  - ii) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller undtagelsesvis i et bestemt land
  - iii) hvor mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, udelukkende hidrører fra dette geografiske område
  - iv) som produceres i dette geografiske område, og
  - v) som er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten.«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Produktion som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iv), og litra b), nr. iv), omfatter alle processer lige fra druehøsten til afslutningen af vinfremstillingsprocesserne undtagen høsten af druer, der ikke hidrører fra det pågældende geografiske område, jf. stk. 1, litra b), nr. iii), og undtagen eventuelle processer efter produktionen.«

21) I artikel 94 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»Ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser skal bl.a. indeholde:«.

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra g) affattes således:

- »g) nærmere oplysninger til bekræftelse af sammenhængen som omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i), eller, alt efter tilfældet, litra b), nr. i):
  - i) hvad angår en beskyttet oprindelsesbetegnelse, sammenhængen mellem produktets kvalitet eller kendetegn og det geografiske miljø, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i); de nærmere oplysninger vedrørende de menneskelige faktorer i det pågældende geografiske miljø kan, hvor det er relevant, være begrænset til en beskrivelse af jord-, plantemateriale- og landskabsforvaltningen, dyrkningsmetoderne eller ethvert andet relevant menneskeligt bidrag til bevarelsen af det geografiske miljøes naturbetingede faktorer, jf. nævnte nummer
  - ii) hvad angår en beskyttet geografisk betegnelse, sammenhængen mellem en særlig kvalitet, omdømmet eller andre kendetegn knyttet til produktet og til den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i)«.

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Produktspecifikationen kan indeholde en beskrivelse af oprindelsesbetegnelse eller den geografiske betegnelse bidrag til bæredygtig udvikling.

Hvis vinen eller vinene kan være delvis dealkoholiserede, skal produktspecifikationen også indeholde en beskrivelse af den eller de delvis dealkoholiserede vine i overensstemmelse med andet afsnit, litra b), med de fornødne ændringer, og, hvis det er relevant, de særlige ønologiske fremgangsmåder, der er anvendt til fremstilling af den eller de delvis alkoholfrie vine, samt de relevante restriktioner for deres fremstilling.«

22) I artikel 96 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis medlemsstaten, der vurderer ansøgningen, finder, at kravene er opfyldt, gennemfører den en national procedure, der sikrer passende offentliggørelse af produktspecifikationen, som minimum på internettet, og fremsender ansøgningen til Kommissionen.

Når medlemsstaten fremsender ansøgningen om beskyttelse til Kommissionen i henhold til første afsnit i dette stykke, skal medlemsstaten vedlægge en erklæring, hvoraf det fremgår, at den finder, at den af ansøgeren indgivne ansøgning opfylder betingelserne for beskyttelse i denne afdeling og de i henhold hertil vedtagne bestemmelser, og som godtgør, at det i artikel 94, stk. 1, litra d), omhandlede enhedsdokument udgør en korrekt sammenfatning af produktspecifikationen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle indsigelser, der kan antages, og som er indgivet i forbindelse med den nationale procedure.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om enhver procedure, der indledes ved en national domstol eller et andet nationalt organ, vedrørende en ansøgning om beskyttelse, som medlemsstaten har fremsendt til Kommissionen i henhold til stk. 5, og hvis ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse.«

23) Artikel 97, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. Kommissionen undersøger de ansøgninger om beskyttelse, som den har modtaget i henhold til artikel 96, stk. 5. Kommissionen kontrollerer, at ansøgningerne indeholder de oplysninger, der kræves, og at de ikke indeholder åbenlyse fejl under hensyntagen til resultaterne af den forudgående nationale procedure, som den pågældende medlemsstat har gennemført. Denne gennemgang fokuserer navnlig på det i artikel 94, stk. 1, litra d), omhandlede enhedsdokument.

Kommissionens gennemgang bør ikke tage mere end seks måneder fra datoen for modtagelsen af ansøgningen fra medlemsstaten. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.

3. Kommissionen fritages for forpligtelsen til at overholde den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede frist for at foretage gennemgangen og til at underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis den modtager en meddelelse fra en medlemsstat vedrørende en ansøgning om registrering, der er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 96, stk. 5, og som enten:

- a) underretter Kommissionen om, at ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller
- b) anmoder Kommissionen om at suspendere den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, fordi der er indledt en national retslig procedure, der anfægter gyldigheden af ansøgningen, og medlemsstaten anser denne procedure for at være baseret på gyldige grunde.

Fritagelsen har virkning, indtil Kommissionen af medlemsstaten underrettes om, at den oprindelige ansøgning er blevet retableret, eller at medlemsstaten trækker sin anmodning om suspension tilbage.

4. Finder Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til denne artikels stk. 2, at betingelserne i artikel 93, 100 og 101 er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter vedrørende offentliggørelsen af det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, litra d), samt af henvisningen til den offentliggørelse af produktspecifikationen, der fandt sted under den indledende nationale procedure, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Finder Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til denne artikels stk. 2, at betingelserne i artikel 93, 100 og 101 ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

24) Artikel 98 og 99 affattes således:

»Artikel 98

### **Indsigelsesprocedure**

1. Inden for tre måneder fra datoen for offentliggørelse af det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, litra d), i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person, som er bosiddende eller etableret i et tredjeland, og som har en legitim interesse, indgive en begrundet indsigelse mod den foreslåede beskyttelse til Kommissionen.

Enhver fysisk eller juridisk person, som er bosiddende eller etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der fremsendte ansøgningen om beskyttelse, og som har en legitim interesse, kan indgive indsigelsen via myndighederne i den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl eller er etableret, inden for en frist, der gør det muligt at indgive en indsigelse i henhold til første afsnit.

2. Hvis Kommissionen finder, at indsigelsen kan antages, opfordrer Kommissionen den myndighed eller den fysiske eller juridiske person, der har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller den fysiske eller juridiske person, der har indgivet ansøgningen om beskyttelse, til at indlede passende konsultationer i rimeligt et tidsrum på højst tre måneder. Opfordringen skal fremsættes inden for en frist på fem måneder fra den dato, hvor ansøgningen om beskyttelse, som den begrundede indsigelse vedrører, blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Opfordringen ledsages af en kopi af den begrundede indsigelse. På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af de tre måneder kan Kommissionen, efter anmodning fra myndigheden eller den fysiske eller juridiske person, som har indgivet ansøgningen, forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.

3. Den myndighed eller person, som har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller person, som har indgivet ansøgningen om beskyttelse, indleder de i stk. 2 omhandlede konsultationer uden unødige forsinkelser. De stiller de oplysninger til rådighed for hinanden, der er nødvendige for at vurdere, om ansøgningen om beskyttelse opfylder denne forordning og de i henhold hertil vedtagne bestemmelser.

4. Hvis den myndighed eller person, som har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller person, som har indgivet ansøgningen om beskyttelse, når til enighed, underretter enten den i tredjelandet etablerede ansøger eller myndighederne i den medlemsstat eller det tredjeland, hvorfra ansøgningen om beskyttelse blev indgivet, Kommissionen om resultatet af konsultationerne og om samtlige faktorer, der har gjort det muligt at nå til enighed, herunder parternes synspunkter. Hvis de i henhold til artikel 97, stk. 4, offentliggjorte oplysninger er blevet væsentligt ændret, gentager Kommissionen den gennemgang, der er omhandlet i artikel 97, stk. 2, efter at der er gennemført en national procedure, der sikrer passende offentliggørelse af de pågældende ændrede oplysninger. Hvis der efter enigheden ikke er foretaget ændringer af produktspecifikationen, eller hvis ændringerne af produktspecifikationen ikke er væsentlige, vedtager Kommissionen en afgørelse i henhold til artikel 99, stk. 1, om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, uanset om der er modtaget en indsigelse, der kan antages.

5. Hvis parterne ikke når til enighed, underretter enten den i tredjelandet etablerede ansøger eller myndighederne i den medlemsstat eller det tredjeland, hvorfra ansøgningen om beskyttelse blev indgivet, Kommissionen om resultatet af de gennemførte konsultationer og om samtlige de til sagen knyttede oplysninger og dokumenter. Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 99, stk. 2, der enten tildeler beskyttelse eller afviser ansøgningen.

#### Artikel 99

#### Afgørelse om beskyttelse

1. Hvis Kommissionen ikke har modtaget en indsigelse, der kan antages i henhold til artikel 98, vedtager den gennemførelsesretsakter, der tildeler beskyttelse. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

2. Hvis Kommissionen har modtaget en indsigelse, der kan antages, vedtager den gennemførelsesretsakter, der enten tildeler beskyttelse eller afviser ansøgningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

3. Beskyttelse i henhold til denne artikel berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde andre EU-regler, navnlig regler vedrørende omsætning af produkter og mærkning af fødevarer.«

25) Artikel 102 affattes således:

#### »Artikel 102

#### Forhold til varemærker

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er registreret i henhold til denne forordning, afvises registrering af et varemærke, hvis anvendelse er i strid med artikel 103, stk. 2, og som vedrører et produkt, der henhører under en af kategorierne i bilag VII, del II, hvis ansøgningen om registrering af varemærket blev indsendt efter datoen for indsendelse til Kommissionen af registreringsansøgningen for så vidt angår oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, erklæres ugyldige.

2. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med denne forordnings artikel 103, stk. 2, og som der i god tro er indgivet ansøgning om, som er registreret, eller som har vundet hævde, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, på Unionens område før den dato, hvor ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse blev indgivet til Kommissionen, kan fortsat anvendes og fornyes uanset registreringen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller at rettighederne dertil ikke er fortabt af grunde, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 (\*) eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 (\*\*), jf. dog nærværende forordnings artikel 101, stk. 2.

I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

(\*\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).«

26) I artikel 103 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

»a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af den beskyttede betegnelse, herunder anvendelse til produkter, der anvendes som ingrediens

i) for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller



- ii) for så vidt en sådan anvendelse udnytter, svækker eller udvander en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelses omdømme
  - b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat, transskriberet eller translittereret eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller tilsvarende, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens«.
- b) Følgende stykke tilføjes:
- »4. Den i stk. 2 omhandlede beskyttelse finder også anvendelse på:
    - a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for Unionens toldområde, og
    - b) varer, der sælges ved hjælp af fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.

For varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, har producentsammenslutninger eller enhver aktør, der har ret til at bruge den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse, ret til at forhindre enhver tredjemand i som led i handel at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse.«

## 27) Artikel 105 affattes således:

»Artikel 105

### Ændringer af produktspecifikationer

1. En ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 95, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller af en beskyttet geografisk betegnelses produktspecifikation, navnlig for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at ændre afgrænsningen af det geografiske område, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, andet afsnit, litra d). I ansøgningen beskrives og angives begrundelserne for de ønskede ændringer.
2. Ændringer af en produktspecifikation inddeles i to kategorier af vigtighed: EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og standardændringer, der behandles i medlemsstaten eller tredjelandet.

Med henblik på denne forordning forstås ved »EU-ændring« en ændring af en produktspecifikation, der:

- a) omfatter en ændring af navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse
- b) består i en ændring, en sletning eller en tilføjelse af en kategori af vinavlsprodukter som omhandlet i del II i bilag VII
- c) er risiko for, at den tilknytning, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i), for beskyttede oprindelsesbetegnelser, eller den tilknytning, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i), for beskyttede geografiske betegnelser, ugyldiggøres, eller
- d) medfører yderligere restriktioner for markedsføringen af produktet.

Ved »standardændring« forstås enhver ændring af en produktspecifikation, der ikke er en EU-ændring.

Ved »midlertidig ændring« forstås en standardændring, der vedrører en midlertidig ændring i produktspecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, eller i forbindelse med naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder.

3. EU-ændringer godkendes af Kommissionen. Proceduren for godkendelse følger, med de fornødne ændringer, proceduren i artikel 94 og 96-99.

Ansøgninger om godkendelse af EU-ændringer, der indgives af tredjelande eller af producenter i tredjelande, skal indeholde dokumentation for, at den ændring, der anmodes om, er i overensstemmelse med den lovgivning om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, der er gældende i det pågældende tredjeland.

Ansøgninger om godkendelse af EU-ændringer må udelukkende vedrøre EU-ændringer. Hvis en ansøgning om en EU-ændring også vedrører standardændringer, anses de dele, der vedrører standardændringer, for ikke at være indgivet, og proceduren for EU-ændringer finder kun anvendelse på de dele, der vedrører den pågældende EU-ændring.

Gennemgangen af sådanne ansøgninger fokuserer på de foreslåede EU-ændringer.

4. Standardændringer godkendes og offentliggøres af de medlemsstater, på hvis område det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende, og meddeles til Kommissionen.

For så vidt angår tredjelande godkendes ændringer i overensstemmelse med tredjelandets gældende ret.»

28) Artikel 106 affattes således:

»Artikel 106

### **Annullering**

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse under en eller flere af følgende omstændigheder:

- a) hvor det ikke længere er garanteret, at den tilsvarende produktspecifikation er overholdt
- b) hvor der ikke er bragt noget produkt i omsætning med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse i mindst syv på hinanden følgende år
- c) hvor en ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 95, erklærer, at vedkommende ikke længere ønsker at opretholde beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.»

29) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 106a

### **Midlertidig mærkning og præsentation**

Efter at en ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er fremsendt til Kommissionen, kan producenter angive ved produktets mærkning og præsentation, at der er indgivet en ansøgning, og anvende nationale logoer og angivelser i overensstemmelse med EU-retten, navnlig forordning (EU) nr. 1169/2011.

EU-symboler med angivelse af beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og EU-angivelserne »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« må først anføres på mærkningen efter offentliggørelse af afgørelsen om beskyttelse af den pågældende oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse.

Hvis en ansøgning afvises, kan eventuelle vinavlsprodukter, der er mærket i henhold til stk. 1, fortsat markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.«

30) Artikel 111 udgår.

31) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 2, tilføjes følgende underafdeling:

»Underafdeling 4

Kontrol vedrørende oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser

*Artikel 116a*

### **Kontrol**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser som omhandlet i denne forordning til ophør.

2. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at udføre kontrol af de forpligtelser, der er fastsat i denne afdeling. Med henblik herpå finder artikel 4, stk. 2 og 4, og artikel 5, stk. 1, 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 (\*) anvendelse.

3. Inden for Unionen kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationerne årligt både under vinfremstillingen og under og efter aftapningen af den i denne artikels stk. 2 omhandlede kompetente myndighed eller af et eller flere organer med delegerede opgaver som defineret i artikel 3, nr. 5), i forordning (EU) 2017/625, der fungerer som produktcertificeringsorgan i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i afsnit II, kapitel III, i nævnte forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) den meddelelse, som medlemsstaterne skal give Kommissionen
- b) regler for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationer, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland
- c) tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser
- d) den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).«

32) I artikel 119 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) kategorien af vinavlsprodukter i henhold til del II i bilag VII. For kategorier af vinavlsprodukter som defineret i bilag VII, del II, punkt 1 og 4-9, hvor disse produkter har undergået en behandling til dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, ledsages kategoriangivelsen af:

i) udtrykket »dealkoholiseret«, hvis produktet har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 0,5 % vol., eller

ii) udtrykket »delvis dealkoholiseret«, hvis produktet har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på over 0,5 % vol. og under det minimale virkelige alkoholindhold for kategorien før dealkoholisering«.

ii) Følgende litraer tilføjes:

»h) næringsdeklarationen, jf. artikel 9, stk. 1, litra l), i forordning (EU) nr. 1169/2011

i) ingredienslisten, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1169/2011

j) for vinavlsprodukter, der har undergået en behandling til dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, og som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindre end 10 % vol., datoen for mindste holdbarhed, jf. artikel 9, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 1169/2011.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Uanset stk. 1, litra a), kan henvisningen til kategorien af vinavlsprodukter udelades for andre vinavlsprodukter end sådanne, som har undergået en behandling til dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, for vine, hvis etiket indeholder navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»4. Uanset stk. 1, litra h), kan næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket begrænses til energiværdien, som kan udtrykkes ved anvendelse af symbolet »E« for energi. I så fald skal den fuldstændige næringsdeklaration angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. Denne næringsdeklaration må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og der må ikke indsamles eller spores brugerdata.

5. Uanset stk. 1, litra i), kan ingredienslisten angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. I dette tilfælde gælder følgende krav:

a) der må ikke indsamles eller spores brugerdata

b) ingredienslisten må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og

c) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1169/2011, skal fremstå direkte på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket.

Den angivelse, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra c), skal omfatte udtrykket »indeholder« efterfulgt af stoffets eller produktets navn som anført i bilag II til forordning (EU) nr. 1169/2011.«

33) I artikel 122, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra b) foretages følgende ændringer:

i) Nr. ii) udgår.

ii) Følgende nr. tilføjes:

»vi) bestemmelser om angivelse af og betegnelse for ingredienser med henblik på anvendelsen af artikel 119, stk. 1, litra i)«.

b) I litra c) tilføjes følgende nr.:

»iii) udtryk vedrørende en bedrift og betingelserne for deres anvendelse«.

c) Litra d), nr. i), affattes således:

»i) betingelserne for at anvende bestemte flaskeformer og lukkeanordninger og en liste over særlige flaskeformer«.

34) I del II, afsnit II, kapitel II, afdeling 1, foretages følgende ændringer:

a) Artikel 124 udgår.

b) Overskriften »Underafdeling 1« og titlen udgår.

c) Artikel 125, stk. 3, affattes således:

»3. Brancheaftaler skal være i overensstemmelse med købsbetingelserne i bilag X.«

d) Underafdeling 2 og 3, der omfatter artikel 127-144, udgår.

35) Artikel 145, stk. 3, første punktum, affattes således:

»Senest den 1. marts hvert år forelægger de medlemsstater, hvor omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer indgår i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i henhold til artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/2115, Kommissionen en ajourført opgørelse over deres produktionskapacitet på grundlag af fortegnelsen over vindyrkningsarealer.«

36) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 147a

#### **Betalingsudsættelser ved salg af bulkvin**

Uanset artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633 kan medlemsstaterne på anmodning af en i henhold til denne forordnings artikel 157 anerkendt brancheorganisation inden for vinsektoren fastsætte, at forbuddet i artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a), i direktiv (EU) 2019/633 ikke finder anvendelse på betalinger, der foretages som led i leveringsaftaler mellem producenter eller videreforhandlere af vin og deres direkte købere med henblik på salgstransaktioner vedrørende bulkvin, forudsat at:

a) de standardkontrakter om salgstransaktioner vedrørende bulkvin, som er gjort bindende af medlemsstaten i medfør af denne forordnings artikel 164 inden den 30. oktober 2021, indeholder særlige vilkår, der giver mulighed for betaling efter 60 dage, og denne udvidelse af standardkontrakten videreføres af medlemsstaten fra nævnte dato uden væsentlige ændringer af betalingsvilkårene, der ville være til ulempe for leverandører af bulkvin, og

b) leveringsaftalerne mellem leverandører af bulkvin og deres direkte købere er flerårige eller bliver flerårige.«

37) Artikel 148, stk. 2, litra c), nr. i), affattes således:

»i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

— er fast og fastsat i kontrakten eller

— beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte objektive indikatorer, indekser og metoder til beregning af den endelige pris, som er let tilgængelige og letforståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af den leverede rå mælk; disse indikatorer kan være baseret på relevante priser og produktions- og markedsomkostninger; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktion og fødevarerforsyningskæden; kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer, som de anser for relevante«.

38) Artikel 149, stk. 2, litra c), nr. i), affattes således:

»i) at den mængde rå mælk, der er omfattet af forhandlingerne, ikke overstiger 4 % af den samlede EU-produktion«.

39) Artikel 150 udgår.

40) I artikel 151 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»De første opkøbere af rå mælk meddeler til den kompetente nationale myndighed, hvor meget rå mælk de har fået leveret hver måned, og den betalte gennemsnitspris. Der skal skelnes mellem økologisk og ikkeøkologisk mælk.«

b) Stk. 3 affattes således:

»Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de mængder rå mælk og de gennemsnitspriser, der er omhandlet i stk. 1.«

41) I artikel 152, stk. 1, litra c), foretages følgende ændringer:

a) Nr. vii) affattes således:

»vii) at forvalte og udnytte biprodukter, reststrømme og affald, især med henblik på beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskaber, bevare eller fremme den biologiske mangfoldighed og fremme cirkularitet«.

b) Nr. x) affattes således:

»x) at forvalte de gensidige fonde«.

42) I artikel 153 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) regler, der sikrer, at de tilsluttede producenter kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger samt dens regnskaber og budgetter«.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. En producentorganisations vedtægter kan give tilsluttede producenter mulighed for at være i direkte kontakt med opkøbere, forudsat at denne direkte kontakt ikke bringer producentorganisationens koncentration af udbud og afsætning af produkter på markedet i fare. Koncentrationen af udbud anses for at være sikret, hvis de væsentlige salgselementer, såsom pris, kvalitet og mængde, forhandles og fastsættes af producentorganisationen.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Stk. 1, 2 og 2a finder ikke anvendelse på producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren.«

43) Artikel 154, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) har et mindsteantal medlemmer og/eller dækker en mindstemængde eller -værdi af salgbar produktion, som fastlægges af den berørte medlemsstat, i det område, hvor den udøver sin virksomhed; sådanne bestemmelser er ikke til hinder for anerkendelse af producentorganisationer, der beskæftiger sig med produktion i lille målestok«.

44) I artikel 157 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»1. Medlemsstaterne kan på anmodning anerkende brancheorganisationer på nationalt og regionalt niveau og på niveauet for de økonomiske områder, der er omhandlet i artikel 164, stk. 2, i en bestemt sektor, jf. artikel 1, stk. 2,«.

b) Stk. 1, litra c), ændres således:

i) Nr. vii) affattes således:

»vii) tilvejebringelse af informationer og gennemførelse af forskning for at nyskabe, rationalisere, forbedre og omlægge produktion og i påkommende tilfælde forarbejdning og afsætning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet, herunder de særlige karakteristika ved produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, og miljøbeskyttelse, klimaindsats, dyresundhed og dyrevelfærd.«

ii) Nr. xiv) affattes således:

»xiv) bidrage til forvaltningen og udviklingen af initiativer til udnyttelse af biprodukter og mindskelse og forvaltning af affald.«

iii) Nr. xvi) affattes således:

»xvi) fremme og gennemførelse af foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og styre risici vedrørende dyresundhed og plantebeskyttelse samt miljømæssige risici, herunder gennem oprettelse og forvaltning af gensidige fonde eller ved at bidrage til sådanne fonde med henblik på at betale økonomisk godtgørelse til landbrugere for omkostninger og økonomiske tab som følge af fremme og gennemførelse af sådanne foranstaltninger.«

c) Stk. 1a affattes således:

»1a. Medlemsstaterne kan efter anmodning beslutte at udstede mere end én anerkendelse til en brancheorganisation, der opererer i flere af de sektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, forudsat at brancheorganisationen opfylder betingelserne i stk. 1 for hver sektor, for hvilken den søger om anerkendelse.«

d) Stk. 3 udgår.

45) I artikel 158 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende litra:

»ca) tilstræber en afbalanceret repræsentation af organisationerne i de led i forsyningskæden, jf. artikel 157, stk. 1, litra a), som udgør brancheorganisationen.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i alle sektorer, som er oprettet inden den 1. januar 2014, uanset om de blev anerkendt efter anmodning eller oprettet ved lov, også selv om de ikke opfylder betingelsen i artikel 157, stk. 1, litra b).«

46) I artikel 163 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren, såfremt de:

a) opfylder kravene i artikel 157

b) udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner på det pågældende område

c) tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 157, stk. 1, litra a)

d) ikke selv producerer, forarbejder eller handler med produkter i mælke- og mejerisektoren.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at brancheorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i denne artikels stk. 1, skal betragtes som anerkendte brancheorganisationer i henhold til artikel 157, stk. 1.«

b) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) tilbagekalder de anerkendelsen, hvis kravene til og betingelserne for anerkendelse i denne artikel ikke længere er opfyldt.«

47) I artikel 164 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Ved »økonomisk område« forstås i denne afdeling et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår, eller for så vidt angår produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, som er anerkendt i henhold til EU-retten, det geografiske område, der er angivet i produktspecifikationen.«

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra l), m) og n) affattes således:

»l) brug af certificerede frø, undtagen hvis de bruges til økologisk produktion, jf. forordning (EU) 2018/848, og kontrol af produktkvaliteten

m) forebyggelse og styring af plantesundheds-, dyresundheds- eller fødevarerisici eller miljømæssige risici

n) forvaltning og udnyttelse af biprodukter.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»Disse regler må ikke skade andre aktører eller hindre, at nye aktører får adgang i den pågældende medlemsstat eller i Unionen, og må ikke have nogen af de virkninger, der er omhandlet i artikel 210, stk. 4, eller på anden måde være uforenelige med gældende EU-lovgivning eller nationale regler.«

48) Artikel 165 affattes således:

»Artikel 165

### **Finansielle bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer**

Udvides reglerne for en anerkendt producentorganisation, en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer eller en anerkendt brancheorganisation i henhold til artikel 164, og er aktiviteterne, der er omfattet af disse regler, af generel økonomisk interesse for økonomiske aktører, hvis aktiviteter har forbindelse med de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har givet anerkendelsen, efter høring af de relevante parter beslutte, at selvstændige økonomiske aktører eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, over for organisationen helt eller delvis skal yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af en eller flere af de pågældende aktiviteter. Enhver organisation, der modtager bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer, i henhold til denne artikel, skal efter anmodning fra et medlem eller et ikkemedlem, som bidrager finansielt til organisationens aktiviteter, stille de dele af sit årlige budget til rådighed, der vedrører varetagelsen af aktiviteter anført i artikel 164, stk. 4.«

49) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 166a

### **Regulering af udbuddet af landbrugsprodukter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse**

1. Med forbehold af denne forordnings artikel 167 og 167a kan medlemsstaterne på anmodning af en producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 152, stk. 1, eller artikel 161, stk. 1, en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157, stk. 1, en sammenslutning af erhvervsdrivende, jf. artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1151/2012, eller en producentorganisation, jf. nærværende forordnings artikel 95, stk. 1, for en begrænset periode fastsætte bindende regler for regulering af udbuddet af landbrugsprodukter anført i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 eller i henhold til nærværende forordnings artikel 93, stk. 1, litra a) og b).



2. De regler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er betinget af, at der foreligger en forudgående aftale, som skal indgås mellem mindst to tredjedele af producenterne af produktet som omhandlet i denne artikels stk. 1 eller deres repræsentanter, og som tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen af dette produkt i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012 eller i nærværende forordnings artikel 93, stk. 1, litra a), nr. iii), og litra b), nr. iv), for vin. Hvis fremstillingen af et produkt som omhandlet i denne artikels stk. 1 omfatter forarbejdning, og varespecifikationen, jf. artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012 eller produktspecifikationen i nærværende forordnings artikel 94, stk. 2, begrænser råvarens oprindelse til et bestemt geografisk område, kræver medlemsstaterne med henblik på de regler, der skal fastsættes i henhold til nærværende artikels stk. 1:

- a) at producenterne af denne råvare i det bestemte geografiske område, høres forud for indgåelsen af den aftale, som er omhandlet i dette stykke, eller
- b) at mindst to tredjedele af producenterne af råvaren eller deres repræsentanter, som tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen af den råvare, der anvendes i forarbejdningen i det bestemte geografiske område, også er parter i den aftale, som er omhandlet i dette stykke.

3. Uanset stk. 2 er reglerne i stk. 1 for så vidt angår fremstilling af ost, der er omfattet af beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, betinget af, at der foreligger en forudgående aftale mellem mindst to tredjedele af mælkeproducenterne eller deres repræsentanter, som tegner sig for mindst to tredjedele af den rå mælk, der anvendes til fremstillingen af den pågældende ost, og, hvis det er relevant, mindst to tredjedele af producenterne af den pågældende ost eller deres repræsentanter, som tegner sig for mindst to tredjedele af fremstillingen af den pågældende ost i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit skal det geografiske område, som den rå mælk stammer fra i henhold til ostens varespecifikation, for så vidt angår ost med beskyttet geografisk betegnelse være det samme som det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012, og som vedrører denne ost.

4. De regler, der er omhandlet i stk. 1,

- a) må kun omfatte regulering af udbuddet af det pågældende produkt og, hvis det er relevant, råvarerne og skal have til formål at tilpasse udbuddet af dette produkt til efterspørgslen
- b) må kun have indvirkning på det pågældende produkt og, hvis det er relevant, på de pågældende råvarer
- c) må højst være bindende i tre år, men kan efter denne periode forlænges efter en ny anmodning som omhandlet i stk. 1
- d) må ikke være til skade for handelen med andre produkter end dem, der er omfattet af disse regler
- e) må ikke vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af det pågældende produkt
- f) må ikke tillade prisfastsættelse, herunder vejledende eller anbefalede priser
- g) må ikke medføre, at en alt for stor del af det pågældende produkt, der ellers ville være tilgængeligt, bliver utilgængeligt
- h) må ikke medføre forskelsbehandling, udgøre en hindring for nye markedsaktører eller føre til skadelige virkninger for små producenter
- i) skal bidrage til at bevare kvaliteten af det pågældende produkt eller til udviklingen af det pågældende produkt
- j) må ikke berøre artikel 149 eller artikel 152, stk. 1a.

5. De regler, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.
6. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt. Medlemsstaterne ophæver reglerne i stk. 1, hvis de kompetente nationale myndigheder konstaterer, at betingelserne ikke er opfyldt.
7. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, som de har vedtaget i henhold til stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver meddelelse om sådanne regler.
8. Kommissionen kan til enhver tid vedtage gennemførelsesretsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver de regler, som den har fastsat i henhold til stk. 1, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder betingelserne i stk. 4, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i denne forordnings artikel 229, stk. 2 og 3.«

50) Artikel 168, stk. 4, litra c), nr. i), affattes således:

»i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

- er fast og fastsat i kontrakten og/eller
- beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte objektive indikatorer, indekser og metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede landbrugsprodukter; disse indikatorer kan være baseret på relevante priser og produktions- og markedsomkostninger; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktion og fødevarerforsyningskæden; kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer, som de anser for relevante.«

51) Artikel 172 udgår.

52) Artikel 172a erstattes af følgende:

»Artikel 172a

### **Værdideling**

Uden at dette berører eventuelle særlige klausuler om værdideling inden for sukkersektoren, kan landbrugere, herunder sammenslutninger af landbrugere, sammen med aktører i efterfølgende led aftale klausuler om værdideling, herunder deling af markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan en eventuel udvikling af relevante markedspriser på de pågældende produkter eller andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem.

Artikel 172b

### **Vejledning fra brancheorganisationer om salg af druer til vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse**

Uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF kan brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157, og som er aktive i vinsektoren, opstille ikkeobligatoriske prisvejledningsindikatorer for salg af druer til fremstilling af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, forudsat at en sådan vejledning ikke udelukker konkurrence for en væsentlig del af de pågældende produkter.«

53) Artikel 182, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Udløsningsmængden er enten 125 %, 110 % eller 105 %, afhængigt af om afsætningsmulighederne, der defineres som importen udtrykt som en procentdel af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre foregående år, er henholdsvis mindre end eller lig med 10 %, større end 10 % men mindre end eller lig med 30 % eller større end 30 %.

Hvis det indenlandske forbrug ikke tages i betragtning, er udløsningsmængden 125 %.«

54) Artikel 192 og 193 udgår.

55) I kapitel IV tilføjes følgende artikel:

»Artikel 193a

#### **Suspension af importtolden for melasse**

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at supplere denne forordning ved fastsættelse af regler, der suspenderer anvendelsen af importtold helt eller delvist for melasse henhørende under KN-kode 1703.

2. Under anvendelse af bestemmelserne i stk. 1 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for helt eller delvist at suspendere anvendelsen af importtold for melasse henhørende under KN-kode 1703 uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.«

56) I del III udgår kapitel VI, der indeholder artikel 196-204.

57) Artikel 206, stk. 1, affattes således:

»Medmindre andet er bestemt i denne forordning og i henhold til artikel 42 i TEUF, finder artikel 101-106 i TEUF og gennemførelsesbestemmelserne hertil anvendelse på alle aftaler, afgørelser og former for praksis, der er omhandlet i artikel 101, stk. 1, og artikel 102 i TEUF, og som vedrører produktionen af eller handelen med landbrugsprodukter, jf. dog nærværende forordnings artikel 207-210a.«

58) Artikel 208 affattes således:

»Artikel 208

#### **Dominerende stilling**

Med henblik på dette kapitel betyder »dominerende stilling« en virksomheds økonomiske magtposition, som sætter den i stand til at hindre, at der opretholdes en effektiv konkurrence på det relevante marked, idet den kan udvise en i betydeligt omfang uafhængig adfærd over for sine konkurrenter, leverandører eller kunder og i sidste instans over for forbrugerne.«

59) I artikel 210 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis i brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157, og som er nødvendige for at opfylde de formål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 157, stk. 1, litra c), eller, for så vidt angår olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren, de formål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 162, og som ikke er uforenelige med EU-regler i henhold til nærværende artikels stk. 4.

Aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, som opfylder betingelserne i nærværende stykkes første afsnit, er ikke forbudt, og det er ikke nødvendigt, at der træffes en forudgående beslutning derom.

2. Anerkendte brancheorganisationer kan anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel. Kommissionen sender den anmodende brancheorganisation sin udtalelse inden for fire måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis Kommissionen til enhver tid efter at have udstedt en udtalelse finder, at betingelserne i denne artikels stk. 1 ikke længere er opfyldt, erklærer den, at artikel 101, stk. 1, i TEUF fremover finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller samordnede praksis, og underretter brancheorganisationen herom.

Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat ændre indholdet af en udtalelse, navnlig hvis den anmodende brancheorganisation har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen.«

b) Stk. 3, 5 og 6 udgår.

60) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 210a

### **Vertikale og horisontale initiativer med henblik på bæredygtighed**

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis mellem producenter af landbrugsprodukter, der vedrører produktion af eller handel med landbrugsprodukter, og som har til formål at anvende en bæredygtighedsstandard, der er højere end som krævet i EU-retten eller national ret, forudsat at disse aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis kun pålægger konkurrencebegrænsninger, som er absolut nødvendige for at opfylde denne standard.

2. Stk. 1 finder anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis mellem producenter af landbrugsprodukter som flere producenter er parter i, eller som en eller flere producenter og en eller flere aktører på forskellige niveauer af produktion, forarbejdning og handel i fødevarerforsyningskæden, herunder distribution, er parter i.

3. Med henblik på stk. 1 forstås ved »bæredygtighedsstandard« en standard, der har til formål at bidrage til et eller flere af følgende mål:

- a) miljømål, herunder modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af landskaber, vand og jord, overgang til en cirkulær økonomi, herunder mindskelse af madspild, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer
- b) produktion af landbrugsprodukter på måder, der mindsker anvendelsen af pesticider og håndterer deraf følgende risici eller mindsker faren for antimikrobiel resistens inden for landbrugsproduktion, og
- c) dyresundhed og dyrevelfærd.

4. Aftaler, afgørelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i denne artikel, er ikke forbudt, og det er ikke nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.

5. Kommissionen udsteder senest den 8. december 2023 retningslinjer for aktører om betingelserne for anvendelse af denne artikel.

6. Fra den 8. december 2023 kan de producenter, der er omhandlet i stk. 1, anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel. Kommissionen sender ansøgeren sin udtalelse inden for fire måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt efter at have udstedt en udtalelse finder, at betingelserne i denne artikels stk. 1, 3 og 7 ikke længere er opfyldt, erklærer den, at artikel 101, stk. 1, i TEUF fremover finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller samordnede praksis, og underretter producenterne herom.

Kommissionen kan ændre indholdet af en udtalelse på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat, navnlig hvis ansøgeren har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen.

7. Den nationale konkurrencemyndighed, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1/2003, kan i konkrete tilfælde beslutte, at en eller flere af de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, fremover skal ændres, ophøre eller slet ikke finde sted, hvis den finder, at en sådan beslutning er nødvendig for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at formålene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den beslutning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af procedurerne i artikel 229, stk. 2 og 3.

Når den nationale konkurrencemyndighed handler i henhold til nærværende stykkes første afsnit, giver den Kommissionen skriftlig meddelelse, efter at den har iværksat den første formelle foranstaltning som led i undersøgelsen, og den giver Kommissionen meddelelse om eventuelle deraf følgende beslutninger straks efter, at de er vedtaget.

De beslutninger, der er omhandlet i dette stykke, finder tidligst anvendelse fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.»

61) Artikel 212 udgår.

62) Artikel 214a affattes således:

»Artikel 214a

#### **Nationale betalinger for visse sektorer i Finland**

Med forbehold af Kommissionens tilladelse kan Finland for perioden 2023-2027 fortsætte med at yde den nationale støtte til producenter, som det ydede i 2022 på grundlag af denne artikel, forudsat at:

- a) det samlede indkomststøttebeløb er degressivt over hele perioden og i 2027 ikke overstiger 67 % af det beløb, der blev ydet i 2022, og
- b) der, før denne mulighed anvendes, er gjort fuld brug af den fælles landbrugspolitik støtteordninger for de pågældende sektorer.

Kommissionen vedtager sin tilladelse uden at anvende proceduren i nærværende forordnings artikel 229, stk. 2 eller 3.»

63) I artikel 218, stk. 2, udgår rækken om Det Forenede Kongerige.

64) I artikel 219, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»1. For at kunne reagere effektivt over for truende markedsforstyrrelser som følge af betydelige prisstigninger eller -fald på markeder inden for eller uden for Unionen eller andre begivenheder og omstændigheder, som i betydelig grad forstyrrer eller truer med at forstyrre det pågældende marked, hvis situationen eller dens virkninger på markedet sandsynligvis fortsætter eller forværres, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere den pågældende markedssituation, samtidig med at de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, overholdes, og hvis alle andre tilgængelige foranstaltninger i henhold til denne forordning forekommer at være utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige.»

b) Fjerde afsnit affattes således:

»Sådanne foranstaltninger kan for så vidt, og så længe det er nødvendigt for at håndtere markedsforstyrrelsen eller truslen herom, udvide eller ændre anvendelsesområdet, varigheden eller andre aspekter af andre foranstaltninger i denne forordning, tilpasse eller suspendere importtolden helt eller delvis, herunder om nødvendigt for visse mængder eller perioder, eller have form af en midlertidig frivillig produktionsnedsættelsesordning, navnlig i tilfælde af overforsyning.»

65) I del V, kapitel I, afdeling 2, foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Markedsstøtteforanstaltninger for dyresygdomme og planteskadegørere og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden.»

b) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»Foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og planteskadegørere og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden.»

ii) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) begrænsninger i handelen inden for Unionen og i handelen med tredjelande, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af dyresygdomme eller planteskadegørere, og«.

iii) I stk. 2 indsættes følgende litra:

»-a) frugt og grøntsager«.

iv) Stk. 4 affattes således:

»4. Foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra a), må kun træffes, hvis den pågældende medlemsstat hurtigt har truffet sundheds-, veterinær- eller plantesundhedsforanstaltninger for at udrydde sygdommen eller for at overvåge, kontrollere og udrydde eller inddæmme skadegøreren, og kun i det omfang og i den periode, det er strengt nødvendigt for at støtte det pågældende marked.«

66) I del V indsættes følgende kapitel og artikler:

»Kapitel Ia

Gennemsigtighed på markedet

Artikel 222a

### EU-markedsobservatorier

1. Kommissionen opretter EU-markedsobservatorier for landbrugsmarkeder med henblik på at forbedre gennemsigtigheden i fødevarerforsyningskæden, give økonomiske aktører og offentlige myndigheder mulighed for at træffe kvalificerede valg og lette overvågningen af markedsudviklingen og trusler om markedsforstyrrelser.

2. Kommissionen kan beslutte, hvilke af de landbrugssektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, der skal oprettes EU-markedsobservatorier for.

3. EU-markedsobservatorierne stiller statistiske data og oplysninger til rådighed, som er nødvendige for overvågningen af markedsudviklingen og trusler om markedsforstyrrelser, navnlig af:

- a) produktion, forsyning og lagre
- b) priser, omkostninger og så vidt muligt fortjenstmargener på alle niveauer i fødevarerforsyningskæden
- c) prognoser for markedsudviklingen på kort og mellemlang sigt
- d) import og eksport af landbrugsprodukter, navnlig opfyldelse af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter til Unionen.

EU-markedsobservatorierne udarbejder rapporter, der indeholder de elementer, som er omhandlet i første afsnit.

4. Medlemsstaterne indhenter de i stk. 3 omhandlede oplysninger og fremsender dem til Kommissionen.

Artikel 222b

### Rapportering ved Kommissionen om markedsudviklingen

1. De EU-markedsobservatorier, der er oprettet i henhold til artikel 222a, skal i deres rapporter identificere trusler om markedsforstyrrelser i forbindelse med betydelige prisstigninger eller -fald på interne eller eksterne markeder eller andre hændelser eller omstændigheder med tilsvarende virkninger.

2. Kommissionen fremlægger regelmæssigt over for Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om markedssituationen for landbrugsprodukter, for årsagerne til markedsforstyrrelser samt for de eventuelle foranstaltninger, der skal træffes som reaktion på disse markedsforstyrrelser, navnlig foranstaltninger i del II, afsnit I, kapitel I, og artikel 219, 220, 221 og 222, samt begrundelsen for disse foranstaltninger.«

67) Artikel 223, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»De indhentede oplysninger kan sendes til eller stilles til rådighed for internationale organisationer, Unionens og nationale finansielle markedsmyndigheder og tredjelandes kompetente myndigheder og kan offentliggøres under hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder, herunder priser.

Kommissionen samarbejder og udveksler oplysninger med de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 22 i forordning (EU) nr. 596/2014, og med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for at hjælpe dem med at udføre deres opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014.«

68) I artikel 225 foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) udgår.
- b) Litra b) og c) udgår.
- c) Litra d) affattes således:
  - »d) senest den 31. december 2025 og herefter hvert syvende år om de i denne forordning fastsatte konkurrencereglers anvendelse på landbrugssektoren i alle medlemsstater.«
- d) Følgende litraer indsættes:
  - »da) senest den 31. december 2023 om de EU-markedsobservatorier, der er oprettet i henhold til artikel 222a
  - db) senest den 31. december 2023 og herefter hvert tredje år om anvendelsen af kriseforanstaltningerne, navnlig dem der er vedtaget i medfør af artikel 219-222
  - dc) senest den 31. december 2024 om anvendelsen af nye informations- og kommunikationsteknologier for at sikre større gennemsigtighed på markedet, jf. artikel 223
  - dd) senest den 30. juni 2024 om salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren.

69) I del V udgår kapitel III, der omfatter artikel 226.

70) Bilag I ændres således:

- a) I del I, litra a), udgår første og anden række (KN-kode 0709 99 60 og 0712 90 19).
- b) I del I, litra d), affattes første række (KN-kode 0714) således:
  - »ex 0714 — Maniokrod, arrowroot, saleprod og lignende rødder og rodknolde med stort indhold af stivelse eller inulin, friske, kølede, frosne eller tørrede, hele eller snittede, også i form af pellets, undtagen søde kartofler henhørende under pos. 0714 20 og jordskokker henhørende under pos. ex 0714 90 90, marv af sagopalmer.«
- c) I del IX foretages følgende ændringer:
  - i) Beskrivelsen i femte række (KN-kode 0706) affattes således:
    - »Gulerødder, majroer, rødbeder, skorzonerødder, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder <sup>(1)</sup>, friske eller kølede
  - (<sup>1</sup>) Herunder kålroer.«
  - ii) Beskrivelsen i ottende række (KN-kode ex 0709) affattes således:
    - »Andre grøntsager, friske eller kølede, undtagen grøntsager henhørende under pos. 0709 60 91, 0709 60 95, ex 0709 60 99 af slægten Pimenta, 0709 92 10 og 0709 92 90.«
  - iii) Følgende rækker indsættes:
    - »0714 20 søde kartofler
    - ex 0714 90 90 jordskokker.«
- d) I del X udgår undtagelserne for sukkermajs.
- e) I del XII tilføjes følgende tekst:
  - »e) ex 2202 99 19: - - - Anden dealkoholiseret vin med et alkoholindhold udtrykt i volumen, som ikke overstiger 0,5 % vol.«
- f) I del XXIV, afdeling 1, affattes teksten under »0709 60 99« således:
  - »ex 0709 60 99: - - - Andre varer, af slægten Pimenta.«

71) I bilag II, del II, foretages følgende ændringer:

- a) I afsnit A, punkt 4, udgår andet punktum.
- b) Afsnit B udgår.

72) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»STANDARDKVALITET FOR RIS OG SUKKER OMHANDLET I ARTIKEL 1a I FORORDNING (EU) NR. 1370/2013 (\*)

(\*) Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 346 af 20.12.2013, s. 12).«

b) I del B udgår afsnit I.

73) Bilag VI udgår.

74) I bilag VII foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer:

i) I afsnit II tilføjes følgende afsnit:

»På anmodning af en sammenslutning som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1151/2012 kan den relevante medlemsstat beslutte, at betingelserne i dette afsnit ikke gælder for kød af kvæg med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, og som er registreret inden den 29. juni 2007.«

ii) I afsnit III, punkt 1, litra A), udgår rækken om Det Forenede Kongerige.

iii) I afsnit III, punkt 1, litra B), udgår rækken om Det Forenede Kongerige.

b) I del II foretages følgende ændringer:

i) Følgende tilføjes som indledende tekst:

»Kategorier af vinavlsprodukter er dem, der er fastsat i punkt 1-17. De i punkt 1 og 4-9 fastsatte kategorier af vinavlsprodukter kan undergå en behandling til fuldstændig eller delvis dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, efter fuldt ud at have opnået deres respektive kendetegn som beskrevet i disse punkter.«

ii) Punkt 3, litra a), affattes således:

»a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol. Undtagelsesvis og for vine med langvarig lagring kan disse grænser være afvigende for så vidt angår visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse på den liste, som Kommissionen har opstillet ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2, på den betingelse, at:

— de vine, der undergår lagring, opfylder definitionen på hedvine, og

— de lagrede vine har et virkeligt alkoholindhold på mindst 14 % vol.«

c) I tillæg I foretages følgende ændringer:

i) Nr. 1), litra c), affattes således:

»c) i Belgien, Danmark, Estland, Irland, Litauen, Nederlandene, Polen og Sverige: disse medlemsstaters vindyrkningsarealer«.

ii) I nr. 2), litra g), erstattes ordet »området« af »vindyrkningsområdet«.

iii) Nr. 4), litra f), affattes således:

»f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende vindyrkningsområder: Dealurile Munteniei și Olteniei med vindyrkningsarealerne Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder«.



iv) Nr. 4), litra g), affattes således:

»g) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje og Dalmatinska zagora.«

v) I nr. 6) tilføjes følgende litra:

»h) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Sjeverna Dalmacija og Srednja i Južna Dalmacija.«

75) I bilag VIII foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»Tilsætning, syring, afsyring i visse vindyrkningszoner og dealkoholisering«.

ii) Afsnit B, nr. 7, litra b), affattes således:

»b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i nr. 6 omhandlede produkter til et niveau, som fastsættes af medlemsstaterne, ved fremstilling af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.«

iii) Afsnit C affattes således:

»C. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin og vin må der foretages syring og afsyring.

2. De i nr. 1 omhandlede produkter må kun tilsættes syre i en mængde på højst 4 g/l udtrykt i vinsyre eller 53,3 milliækvivalenter/l.

3. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.

4. Druemost til koncentration må delvis afsyres.

5. Syring af og tilsætning til samt syring og afsyring af ét og samme produkt udelukker hinanden, medmindre Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, indrømmer undtagelser.«

iv) Afsnit D, nr. 3, affattes således:

»3. Syring og afsyring af vin må kun foretages i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.«

v) Følgende afsnit tilføjes:

»E. Processer til dealkoholisering

Det er tilladt at reducere en del af eller næsten hele ethanolindholdet i de vinavlsprodukter, der er omhandlet i punkt 1 og 4-9 i del II i bilag VII, via enhver af de nedenfor anførte processer til dealkoholisering, anvendt alene eller i kombination med andre anførte processer til dealkoholisering:

a) delvis vakuumfordampning

b) membranteknikker

c) destillation.

De anvendte processer til dealkoholisering må ikke medføre organoleptiske fejl i vinavlsproduktet. Fjernelse af ethanol i vinavlsprodukter må ikke ske samtidig med en forhøjelse af sukkerindholdet i druemosten.«

- b) Del II, afsnit B, nr. 3, affattes således:
- »3. Nr. 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Irland og Polen er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen »vin« forekommer.«
- 76) Bilag X, punkt II, nr. 2, affattes således:
- »2. Den pris, der er omhandlet i nr. 1, gælder for sukkerroer af sund og sædvanlig handelskvalitet med et sukkerindhold på 16 % ved overtagelsen.
- Prisen justeres med forhøjelser eller nedsættelser vedtaget af parterne på forhånd for at tage hensyn til afvigelser fra den kvalitet, der er omhandlet i første afsnit.«
- 77) Bilag X, punkt XI, nr. 1, affattes således:
- »1. De brancheaftaler, der er omhandlet i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, indeholder forligs- eller mæglingsmekanismer samt voldgiftsbestemmelser.«
- 78) Bilag XI, XII og XIII udgår.

## Artikel 2

### Ændring af forordning (EU) nr. 1151/2012

I forordning (EU) nr. 1151/2012 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) værdiforøgende egenskaber som følge af de anvendte produktions- eller forarbejdningsmetoder eller som følge af deres produktionssted eller afsætning eller deres eventuelle bidrag til bæredygtig udvikling.«
- 2) Artikel 2, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Denne forordning finder ikke anvendelse på spiritus eller vinavlsprodukter som defineret i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bortset fra vineddike.

3. De registreringer, der foretages i henhold til artikel 52, berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde andre EU-regler, navnlig regler vedrørende omsætning af produkter og mærkning af fødevarer.«
- 3) I artikel 5 affattes stk. 1 og 2 således:

»1. I denne forordning forstås ved »oprindelsesbetegnelse« en betegnelse, der kan være en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt:

  - a) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i undtagelsestilfælde i et bestemt land
  - b) hvis kvalitet eller kendetegn hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og
  - c) hvis produktionstrin alle har fundet sted i det afgrænsede geografiske område.

2. I denne forordning forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt:

  - a) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land
  - b) hvis kvalitet, omdømme eller andre kendetegn hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og
  - c) som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.«
  - 4) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»2. En betegnelse må ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis den kolliderer med navnet på en plantesort eller en dyrace og derfor vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse eller føre til forveksling mellem produkter med registreret betegnelse og den pågældende sort eller race.

De i første afsnit omhandlede betingelser skal vurderes i forhold til den faktiske anvendelse af kolliderende navne, herunder anvendelsen af navnet på plantesorten eller dyreracen uden for oprindelsesområdet og anvendelsen af navnet på en plantesort, der er beskyttet ved en anden intellektuel ejendomsrettighed.»

5) I artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra f) affattes således:

»f) nærmere oplysninger om følgende:

i) hvad angår en beskyttet oprindelsesbetegnelse, sammenhængen mellem produktets kvalitet eller karakteristika og det geografiske miljø, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1; de nærmere oplysninger vedrørende menneskelige faktorer i det pågældende geografiske område kan, hvor det er relevant, være begrænset til en beskrivelse af jord- og landskabsforvaltningen, dyrkningsmetoderne eller ethvert andet relevant menneskeligt bidrag til bevarelsen af det geografiske miljøes naturbetingede faktorer, jf. nævnte stykke

ii) hvad angår en beskyttet geografisk betegnelse, sammenhængen mellem en given kvalitet, omdømmet eller andre karakteristika knyttet til produktet og til den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Varespecifikationen kan indeholde en beskrivelse af oprindelsesbetegnelse eller den geografiske betegnelse bidrag til bæredygtig udvikling.«

6) I artikel 10, stk. 1, affattes indledningen således:

»Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen angivet i nævnte stykke, og hvis den:«

7) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Er der tale om et produkt med oprindelse i Unionen, som markedsføres under en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er registreret efter procedurerne i denne forordning, skal de hertil knyttede EU-symboler anføres på mærkningen og i reklamemateriale. Mærkningsbestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 vedrørende udformningen af obligatoriske oplysninger finder anvendelse på produktets registrerede betegnelse. Udtrykkene »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« eller de dertil svarende forkortelser »BOB« eller »BGB« må anføres på mærkningen.«

8) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller hvis anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse, svækkelse eller udvanding af den beskyttede betegnelses omdømme, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens«.

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Den i stk. 1 omhandlede beskyttelse finder også anvendelse på:

a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for Unionens toldområde, og

b) varer, der sælges ved hjælp af fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.

For varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, har sammenslutningen eller enhver erhvervsdrivende, der har ret til at bruge den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse, ret til at forhindre enhver tredjemand i som led i handel at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse.«

9) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2, medmindre der er indgivet en antagelig indsigelse i henhold til artikel 49, stk. 3.«

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

»Med forbehold af artikel 14, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om forlængelse af overgangsperioden i nærværende artikels stk. 1 til højst 15 år i behørigt begrundede tilfælde, hvor det kan godtgøres, at:«.

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

### **Eksisterende geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter**

Betegnelser, der er opført i det register, som er oprettet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 (\*), opføres automatisk som beskyttede geografiske betegnelser i det register, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 11. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 7.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).«

11) I artikel 21, stk. 1, affattes indledningen således:

»1. Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen, og hvis den:«.

12) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

»3. Er der tale om produkter med oprindelse i Unionen, der markedsføres som en garanteret traditionel specialitet, der er registreret i henhold til denne forordning, skal mærkningen og reklamematerialet indeholde det symbol, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, jf. dog stk. 4 i denne artikel. Mærkningsbestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 vedrørende udformningen af obligatoriske oplysninger finder anvendelse på produktets registrerede betegnelse. Udtrykket »garanteret traditionel specialitet« eller den tilsvarende forkortelse »GTS« kan anføres på mærkningen.

Det er valgfrit at anvende symbolet på garanterede traditionelle specialiteter, der produceres uden for Unionen.«

13) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Registrerede betegnelser beskyttes mod misbrug, efterligning eller antydning, herunder for så vidt angår produkter, der anvendes som ingrediens, og mod enhver anden praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Den i stk. 1 omhandlede beskyttelse finder også anvendelse på varer, der sælges ved hjælp af fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

#### **Overgangsperioder for anvendelsen af garanterede traditionelle specialiteter**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for produkter, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 24, stk. 1, fortsat at anvende den betegnelse, som de har været markedsført under, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 49, stk. 3, eller artikel 51, fremgår, at en sådan betegnelse lovligt har været anvendt på EU-markedet i mindst fem år forud for den dato for offentliggørelse, der er fastsat i artikel 50, stk. 2, litra b).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2, medmindre der er indgivet en antagelig indsigelse i henhold til artikel 49, stk. 3.«

15) I artikel 49 tilføjes følgende stykke:

»8. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om enhver procedure, der indledes ved en national domstol eller et andet nationalt organ vedrørende en ansøgning, der er indgivet til Kommissionen i henhold til stk. 4, og hvis ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse.«

16) Artikel 50 affattes således:

»Artikel 50

#### **Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser**

1. Kommissionen undersøger de ansøgninger om registrering, som den har modtaget i henhold til artikel 49, stk. 4 og 5. Kommissionen kontrollerer, at ansøgningerne indeholder de oplysninger, der kræves, og at de ikke indeholder åbenlyse fejl under hensyntagen til resultaterne af den gennemgang af ansøgninger med henblik på indsigelser, som den pågældende medlemsstat har gennemført.

Kommissionens gennemgang bør ikke tage mere end seks måneder fra datoen for modtagelsen af ansøgningen fra medlemsstaten. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.

Kommissionen offentliggør mindst en gang om måneden en liste over de betegnelser, som der er indgivet ansøgning om registrering for, med en angivelse af datoen for indgivelsen.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til denne artikels stk. 1, finder, at betingelserne i artikel 5 og 6 er opfyldt, for så vidt angår registreringsansøgninger inden for rammerne af ordningen i afsnit II, eller at betingelserne i artikel 18, stk. 1 og 2, er opfyldt, for så vidt angår ansøgninger inden for rammerne af ordningen i afsnit III, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* følgende:

a) for ansøgninger, der er indgivet i henhold til ordningen i afsnit II, enhedsdokumentet og henvisningen til den offentliggjorte varespecifikation

b) for ansøgninger, der er indgivet i henhold til ordningen i afsnit III, varespecifikationen.

3. Kommissionen fritages for forpligtelsen til at overholde fristen for at foretage den i stk. 1 omhandlede gennemgang og underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis den modtager meddelelse fra en medlemsstat vedrørende en ansøgning om registrering, der er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 49, stk. 4, og som enten:

a) underretter Kommissionen om, at ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller

- b) anmoder Kommissionen om at suspendere den gennemgang, der er omhandlet i stk. 1, fordi der er indledt en national retslig procedure, der anfægter gyldigheden af ansøgningen, og medlemsstaten anser denne procedure for at være baseret på gyldige grunde.

Fritagelsen har virkning, indtil Kommissionen af medlemsstaten underrettes om, at den oprindelige ansøgning er blevet retableret, eller at medlemsstaten trækker sin anmodning om suspension tilbage.»

17) I artikel 51 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person, som har bopæl eller er etableret i et tredjeland, og som har en legitim interesse, indgive en begrundet indsigelse til Kommissionen.

Enhver fysisk eller juridisk person, som har bopæl eller er etableret i en anden medlemsstat end den, hvorfra ansøgningen er indgivet, og som har en legitim interesse, kan inden for en frist, der giver mulighed for at rejse indsigelse i medfør af første afsnit, indgive en begrundet indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende har bopæl eller etableret.

2. Kommissionen undersøger, om den begrundede indsigelse kan antages, baseret på indsigelsesgrundene i artikel 10, for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, og baseret på indsigelsesgrundene i artikel 21, for så vidt angår garanterede traditionelle specialiteter.

3. Hvis Kommissionen finder, at den begrundede indsigelse kan antages, opfordrer den senest fem måneder fra datoen for offentliggørelse af ansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende*, den myndighed eller person, der har rejst den begrundede indsigelse, og den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen til Kommissionen, til at indlede passende konsultationer i et rimeligt tidsrum på højst tre måneder.

Den myndighed eller person, som rejste den begrundede indsigelse, og den myndighed eller det organ, som indgav ansøgningen, indleder disse konsultationer uden unødige forsinkelser. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, om ansøgningen om registrering overholder betingelserne i denne forordning. Hvis der ikke opnås enighed, stilles disse oplysninger til rådighed for Kommissionen.

På et hvilket som helst tidspunkt i konsultationsperioden kan Kommissionen efter anmodning fra ansøgeren forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.»

- b) Stk. 5 affattes således:

»5. Den begrundede indsigelse og andre dokumenter, der sendes til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, affattes på et af Unionens officielle sprog.«

18) I artikel 52 affattes stk. 1 og 2 således:

»1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed fra den gennemgang, der er foretaget i henhold til artikel 50, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne i artikel 5 og 6 ikke er opfyldt for så vidt angår de kvalitetsordninger, der er omhandlet i afsnit II, eller i artikel 18 for så vidt angår de kvalitetsordninger, der er omhandlet i afsnit III, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

2. Modtager Kommissionen ikke nogen begrundet indsigelse, som kan antages i henhold til artikel 51, vedtager den, uden at anvende den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, gennemførelsesretsakter om registrering af betegnelsen.«

19) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Artikel 53

**Ændringer af varespecifikationer«.**

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Ændringer af en varespecifikation skal inddeles i to kategorier af vigtighed: EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og standardændringer, der behandles i medlemsstaten eller tredjelandet.

Med henblik på denne forordning forstås ved »EU-ændring« en ændring af en varespecifikation, der:

- a) omfatter en ændring af navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse eller af brugen af denne betegnelse
- b) er risiko for, at den tilknytning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), for beskyttede oprindelsesbetegnelser, eller den tilknytning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), for beskyttede geografiske betegnelser, ugyldiggøres
- c) vedrører en garanteret traditionel specialitet, eller
- d) medfører nye restriktioner for markedsføringen af produktet.

Ved »standardændring« forstås enhver ændring af en varespecifikation, der ikke er en EU-ændring.

Ved »midlertidig ændring« forstås en standardændring vedrørende en midlertidig ændring i varespecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, eller en midlertidig ændring, der er nødvendig på grund af en naturkatastrofe eller ugunstige vejrforhold, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder.

EU-ændringer godkendes af Kommissionen. Godkendelsesproceduren følger, med de fornødne ændringer, proceduren i artikel 49-52.

Gennemgangen af ansøgningen fokuserer på de foreslåede ændringer. Hvis det er relevant, kan Kommissionen eller den pågældende medlemsstat opfordre ansøgeren til at ændre andre aspekter i varespecifikationerne.

Standardændringer godkendes og offentliggøres af den medlemsstat, på hvis område det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende, og meddeles til Kommissionen. Tredjelande godkender standardændringer i overensstemmelse med gældende ret i det pågældende tredjeland og meddeler dem til Kommissionen.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. For at lette den administrative procedure i forbindelse med EU-ændringer og standardændringer af varespecifikationer, herunder når en ændring ikke medfører ændringer i enhedsdokumentet, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der supplerer reglerne for proceduren i forbindelse med ændringsansøgninger.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurerne for, formen af og præsentationen af en ændringsansøgning om EU-ændringer og for procedurerne for og formen af standardændringer og meddelelsen heraf til Kommissionen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.«

20) I bilag I, punkt I, tilføjes følgende led:

— aromatiserede vine som defineret i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 251/2014

- andre alkoholholdige drikkevarer, undtagen spiritus og vinavlsprodukter som defineret i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013
- bivoks.«

### Artikel 3

#### **Ændringer af forordning (EU) nr. 251/2014**

1. Titlen affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91«.
2. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Denne forordning fastsætter regler for definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af aromatiserede vinprodukter.«
3. I artikel 2 udgår nr. 3).
4. I artikel 5 foretages følgende ændringer:
  - a) Stk. 4 affattes således:

»4. Varebetegnelser kan suppleres eller erstattes af en geografisk betegnelse for aromatiserede vinprodukter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012.«
  - b) Følgende stykker tilføjes:

»6. For så vidt angår aromatiserede vinprodukter, der er produceret i Unionen og bestemt til eksport til tredjelande, hvis lovgivning kræver andre varebetegnelser, kan medlemsstaterne tillade, at disse varebetegnelser ledsager varebetegnelserne i bilag II. Disse supplerende varebetegnelser kan fremstå på andre sprog end Unionens officielle sprog.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 for at supplere bilag II med henblik på at tage hensyn til den tekniske udvikling, den videnskabelige udvikling og markedsudviklingen, forbrugernes sundhed eller forbrugernes behov for information.«
5. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

#### **Næringsdeklaration og ingrediensliste**

1. Mærkningen af aromatiserede vinprodukter, der markedsføres i Unionen, skal indeholde følgende obligatoriske oplysninger:
  - a) næringsdeklarationen, jf. artikel 9, stk. 1, litra l), i forordning (EU) nr. 1169/2011, og
  - b) ingredienslisten, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1169/2011.
2. Uanset stk. 1, litra a), kan næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket begrænses til energiværdien, som kan udtrykkes ved anvendelse af symbolet »E« for energi. I så fald skal den fuldstændige næringsdeklaration angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. Denne næringsdeklaration må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og der må ikke indsamles eller spores brugerdata.
3. Uanset stk. 1, litra b), kan ingredienslisten angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. I så fald gælder følgende krav:
  - a) der må ikke indsamles eller spores brugerdata
  - b) ingredienslisten må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og



- c) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1169/2011, skal fremstå direkte på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket.

Den angivelse, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra c), skal omfatte udtrykket »indeholder« efterfulgt af stoffets eller produktets navn som anført i bilag II til forordning (EU) nr. 1169/2011.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at supplere nærværende forordning ved yderligere at præcisere reglerne for angivelse og betegnelse af ingredienser med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), i denne artikel.«

6. Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. En geografisk betegnelse for aromatiserede vinprodukter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, skal på mærkningen anføres på det eller de sprog, som den er registreret på, også i de tilfælde, hvor den geografiske betegnelse erstatter varebetegnelsen, jf. artikel 5, stk. 4, i nærværende forordning.

Såfremt en geografisk betegnelse for aromatiserede vinprodukter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, er skrevet med et ikkelatinsk alfabet, kan det også anføres på et eller flere af Unionens officielle sprog.«

7. Artikel 9 udgår.

8. Kapitel III, der indeholder artikel 10-30, udgår.

9. I artikel 33 foretages følgende ændringer:

- a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 7, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 7. december 2021. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6a, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. december 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.«

- b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 7, artikel 6a, stk. 4, artikel 28, artikel 32, stk. 2, og artikel 36, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

- c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 7, artikel 6a, stk. 4, artikel 28, artikel 32, stk. 2, og artikel 36, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

- 10) I bilag I punkt 1), litra a), tilføjes følgende nr.:

»iv) spiritus i en mængde, der ikke overstiger 1 % af det samlede volumen.«

- 11) Bilag II ændres således:

- a) I del A, punkt 3), affattes første led således:

»— der kan være tilsat alkohol, og«.

b) I del B foretages følgende ændringer.

i) I punkt 8) affattes første led således:

»— der udelukkende er fremstillet på grundlag af rødvin og/eller hvidvin«.

ii) Følgende punkt tilføjes:

»14) Wino ziołowe

Aromatiseret vinbaseret drikkevarer:

- a) der er fremstillet på grundlag af vin, og hvori vinavlsprodukter repræsenterer mindst 85 % af det samlede volumen
- b) der udelukkende er aromatiseret med aromapræparater, som er fremstillet på grundlag af urter og/eller krydderier
- c) der ikke er tilsat farvestoffer
- d) der har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 7 %«.

#### Artikel 4

### Ændring af forordning (EU) nr. 228/2013

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

#### Brancheaftaler på Réunion

1. I medfør af artikel 349 i TEUF og uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF samt artikel 164, stk. 4, første afsnit, litra a)-n), i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan Frankrig, såfremt en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og som udelukkende udøver sin virksomhed på Réunion og anses for at være repræsentativ for produktionen af, handelen med eller forarbejdningen af et bestemt produkt, på anmodning af den pågældende organisation udvide regler, hvis formål er at støtte opretholdelsen og diversificeringen af lokal produktion med henblik på at øge fødevarerikningen på Réunion, til andre erhvervsdrivende, der ikke er medlem af denne brancheorganisation, forudsat at disse regler kun anvendes på erhvervsdrivende, hvis aktiviteter udelukkende udføres på Réunion vedrørende produkter, der er bestemt til det lokale marked. Uanset artikel 164, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013 anses en brancheorganisation for at være repræsentativ i henhold til nærværende artikel, hvis den tegner sig for mindst 70 % af produktionsmængden af, handelen med eller forarbejdningen af det eller de pågældende produkter.

2. Udvides reglerne for en anerkendt brancheorganisation, der udelukkende udøver sin virksomhed på Réunion, i henhold til stk. 1 i nærværende artikel, og er de aktiviteter, der er omfattet af disse regler, af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis aktiviteter udelukkende udføres på Réunion vedrørende produkter, som er bestemt til det lokale marked, kan Frankrig uanset artikel 165 i forordning (EU) nr. 1308/2013 efter høring af de relevante parter beslutte, at selvstændige erhvervsdrivende eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som udøver virksomhed på det pågældende lokale marked, over for organisationen helt eller delvis skal yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af de pågældende aktiviteter.

3. Frankrig underretter Kommissionen om enhver aftale, hvis anvendelsesområde udvides i henhold til denne artikel.»

#### Artikel 5

### Overgangsbestemmelser

1. De regler, der finder anvendelse før den 7. december 2021, finder fortsat anvendelse på de ansøgninger om beskyttelse, ansøgninger om godkendelse af ændring og anmodninger om annullering af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, som Kommissionen har modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 før den 7. december 2021, og på ansøgninger om registrering og anmodninger om annullering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser eller garanterede traditionelle specialiteter, som Kommissionen har modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 før den 7. december 2021.

2. De regler, der fandt anvendelse før den 7. december 2021, finder fortsat anvendelse på ansøgninger om godkendelse af ændring af en varespecifikation for oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser eller garanterede traditionelle specialiteter modtaget af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 før den 8. juni 2022.

3. De regler, der finder anvendelse før 7. december 2021, finder fortsat anvendelse på de ansøgninger om beskyttelse, ansøgninger om godkendelse af ændring eller anmodninger om annullering af betegnelser for aromatiserede vine som geografisk betegnelse, som Kommissionen har modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 251/2014 før den 7. december 2021. Afgørelsen om registrering vedtages dog i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1151/2012, som ændret ved nærværende forordnings artikel 2, nr. 18).

4. Artikel 29-38 og 55-57 i forordning (EU) nr. 1308/2013 anvendes fortsat efter den 31. december 2022 for så vidt angår afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 i forbindelse med de støtteordninger, der er omhandlet i nævnte artikler.

5. Artikel 58-60 i forordning (EU) nr. 1308/2013 anvendes fortsat efter den 31. december 2022 for så vidt angår udgifter afholdt og betalinger foretaget inden den 1. januar 2023 i forbindelse med den støtteordning, der er omhandlet i nævnte artikler.

6. Anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf i frugt- og grøntsagssektoren, der har et driftsprogram som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 1308/2013, der er godkendt af en medlemsstat for en periode, der strækker sig ud over den 31. december 2022, indgiver senest den 15. september 2022 en anmodning til den pågældende medlemsstat om, at deres driftsprogram:

- a) skal ændres for at opfylde kravene i forordning (EU) 2021/2115 eller
- b) skal erstattes af et nyt driftsprogram, der er godkendt i medfør af forordning (EU) 2021/2115, eller
- c) videreføres indtil udløb på de betingelser, der gælder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

Hvis sådanne anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf ikke indgiver sådanne anmodninger senest den 15. september 2022, ophører deres i medfør af forordning (EU) nr. 1308/2013 godkendte driftsprogrammer den 31. december 2022.

7. De støtteprogrammer for vinsektoren, der er omhandlet i artikel 40 i forordning (EU) nr. 1308/2013, finder fortsat anvendelse indtil den 15. oktober 2023. Artikel 39-54 i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder fortsat anvendelse efter den 31. december 2022 for så vidt angår:

- a) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til nævnte forordning inden den 16. oktober 2023 i forbindelse med den støtteordning, der er omhandlet i artikel 39-52 i nævnte forordning
- b) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til artikel 46 og 50 i nævnte forordning inden den 16. oktober 2025, forudsat at disse operationer er delvis gennemført senest den 15. oktober 2023, og de afholdte udgifter beløber sig til mindst 30 % af de samlede planlagte udgifter, og at operationerne er gennemført fuldt ud senest den 15. oktober 2025.

8. Vin, som opfylder mærkningskravene i artikel 119 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og aromatiserede vinprodukter, som opfylder mærkningskravene i forordning (EU) nr. 251/2014, der i begge tilfælde finder anvendelse før den 8. december 2023, og som blev fremstillet og mærket før denne dato, kan fortsat bringes i omsætning, indtil lagrene er opbrugt.

#### Artikel 6

### **Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 8), litra d), nr. i) og iii), artikel 1, nr. 10), litra a), nr. ii), og artikel 1, nr. 38), finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Artikel 2, nr. 19), litra b), finder anvendelse fra den 8. juni 2022.

Artikel 1, nr. 1), artikel 1, nr. 2), litra b), artikel 1, nr. 8), litra a), b) og e), og artikel 1, nr. 18), 31), 35) og 62), artikel 1, nr. 68), litra a), og artikel 1, nr. 69) og 73), finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 1, nr. 32), litra a), nr. ii), artikel 1, nr. 32), litra c), og artikel 3, nr. 5), finder anvendelse fra den 8. december 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2021.

*På Europa-Parlamentets vegne*

D. M. SASSOLI

*Formand*

*På Rådets vegne*

J. VRTOVEC

*Formand*

---



ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)  
ISSN 1725-2520 (papirudgave)



Den Europæiske Unions  
Publikationskontor  
L-2985 Luxembourg  
LUXEMBOURG

DA